

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAGNOLIA FALLS

LOVING

Ranvee

USA Today Bestselling Author

Laura Pavlov

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

romeo'yu sevmek

Manolya Şelalesi ~ Kitap 1

laura pavlov

Bu, tüm zamanların en sevdiğim kurgusal kahramanı için.

"Bu ne kadar sert vurabildiğinizle ilgili değil. Önemli olan ne kadar sert darbe alıp ilerlemeye devam edebildiğinizdir." Rocky Balboa

OceanofPDF.com

copyright

Romeo'yu Sevmek
Magnolia Falls, Kitap 1 Telif
Hakkı © 2024 Laura Pavlov
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitapta kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. gözden geçirin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da

hayali olarak. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura Pavlov

<https://www.laurapavlov.com>

Kapak Tasarımı: Hang Le

Kapak Fotoğrafi: Madison Maltby

Yazarın Mesajı:

İçerik uyarıları için aşağıdaki linke tıklayınız.

<https://dl.bookfunnel.com/t4bhrknjyp>

OceanofPDF.com

contents

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür](#)

[Yeni Çıkanları Takip Edin](#)

[Laura Pavlov Yazarının Diğer
Kitapları Follow Me](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

bir

...

Romeo

YANIYOR.

Osuruk.

Birbirimize bok atmak.

En iyi yaptığımız şey
buydu.

Ben ve çocuklar, sonsuza dek sürecekmiş gibi görünen bir süre boyunca her hafta aynı koltuklarda oturduk. Alışkanlık ya da batıl inanç -belki de her ikisinden de biraz. Boksörler yarış arabası sürücüleri gibi değildir. Hayır, bir adamın bir yıldır giydiği kokmuş çorapları bulamazsınız, ancak bazılarının tuhaf olduğunu düşünebileceği kendi inançlarımız var, bu yüzden oturma düzenimiz var. Çocukluğumuzdan beri geldiğimiz Knockout'ta, şu anda sahibi olduğum spor salonunda buluşuyorduk. Ben burada büyüdüm.

Bir bakıma hepimiz öyleydik.

"Bugün konuşacak çok şey var." River hem Kingston'a hem de Nash'e kaşlarını çatarak baktı. Hiç laf dinlemezdi ve bir sorunla karşılaştığında sizi ilk o çağırırdı.

"Hâlâ lanet olası kahve dükkânı için mi sızlanıyoruz?" Kingston homurdandı. Kingston ve River gruptaki tek biyolojik kardeşlerdi ama hepimiz kendi tarzımızda kardeştik.

En önemli şekilde.

Nash bir kahkaha attı. O ve Kingston'ın sahibi olduğu ROD İnşaat, yıllar önce hepimizin derisine kazındığı Ride or Die (Sür ya da Öl) sözcüklerinin kısaltmasıydı. "Dostum, bu bir işti. Ne yapacaktık ki? Onu geri mi çevirecektik? Reddedecektik.

Projede çalışmayı reddedersek hıyar gibi görünecektik. Dört yıl önce kapıları açtığımızdan beri şehir merkezindeki tüm yenilemeleri biz yaptık."

"Flaş haber, göt herifler. Hâlâ sik gibi görünüyorsunuz. Bunun aldığınız işlerle hiçbir ilgisi yok." River kıkırdadı. "Ama bence sen sadece Crawford'ları kızdırmaktan korkuyorsun."

Crawford ailesi, hepimizin büyüdüğü küçük kasaba Magnolia Falls'daki gayrimenkullerin çoğunun sahibiydi. Ana cadde tabelasında onların adı yazılıydı; ayrıca kasabadaki okullar, kütüphane... liste uzayıp gidiyordu. Çok zengindiler ve bizim de onlardan nefret etmek için nedenlerimiz vardı.

Ama iş binada çalışmaya gelince Nash ve Kingston'ın tarafını tuttum. Para iyiydi ve şirketleri geliyordu. Kişisel sorunlarımın onların işlerini geliştirmelerine engel olmasına izin veremezdim.

Yıllarca okuldan uzak kaldıktan sonra eve dönen Demi Crawford, spor salonumun hemen yanında bir kahve dükkânı açmaya karar vermişti. Çocuklar iş yapmak için oradaydı, onunla takılmak için değil. River pek öyle düşünmüyordu.

"Size Saylor'ın okuldayken onunla arkadaş olduğunu söylemiştim ve bir şekilde DNA'sını paylaştığım güneş ışığına göre Demi havalı bir kız. Onun sözleri, benim değil. Belli ki." Hayes gözlerini devirdi, taptığı küçük kız kardeşine atıfta bulunuyordu ve kız kardeşinin ağabeyinden çok daha arkadaş canlısıydı. "Crawford'lar benim arkadaşım değil, ama bu ara sıra onlardan biriyle çalışmak zorunda kalmayacağımız anlamına gelmiyor, çünkü onlarla aynı küçük lanet kasabada yaşıyoruz. Geçen yıl misafirhanelerinde çıkan yangını söndürmek zorunda kaldım ve sen de yanmasına izin vermediğim için beni utandırmadın."

"Her neyse. İş sonunda bitti." River kahvesini yudumladı ve her zaman toplantılarımızı yaptığımız arka odadaki deri koltuğa yaslandı. "Artık şeytana yalakalık yapmayı bırakabilir miyiz?"

"Doğru. Ama sana söylemeliyim ki, o senin sandığın gibi zengin, şirret bir kız değil," dedi Kingston, River'ın boğazına atlamasını önlemek için ellerini kaldırarak. "Onu savunmuyorum. Gördüğüm kadarıyla söylüyorum. Dükkânın üstündeki daireyi de yeniledi ve orada yaşayacak. Hayal ettiğiniz kuledeki prenses gibi değil. Tüm söylediğim bu."

"Oh, dur tahmin edeyim. Şimdi de lanet olası bir Crawford'la mı çıkmaya çalışacaksın?" River tısladı.

"Biraz alttan al, sık kafalı. King dün gece benimle dışarıdaydı ve seni temin ederim ki o kimseyle çıkmak istemiyor," dedi Hayes kahkahalar atarak. "O herkesle çıkmak istiyor."

"Beni bir pislik gibi gösterme. Sadece seçeneklerimi açık tutmayı seviyorum. Ve hayır, Demi Crawford'la çıkmayı düşünmüyorum. O benim için fazla tatlı." Kingston, kardeşinin sinirini bozduğunu bildiğinden kaşlarını salladı.

Crawford'lara olan küçümseme hepimiz için çok derindi. Haklı olarak. Ama Demi'nin bu işlerle pek ilgisi yoktu ve hiçbirimiz onu o kadar iyi tanı mıyorduk, çünkü o kasabadaki lüks özel okula giderken biz hepimiz devlet okuluna gidiyorduk.

Gerçekten katıldığımız günlerde.

Hiçbirimiz alim değildik ama bunu başarmıştık.

River ve ben ıslahevinde geçirdiğimiz o aylardan sonra zor zamanlar geçirmiştik ama hayatlarımızı yeniden yoluna koymak için çok çalışmıştık.

Bir kez kötü çocuk olarak etiketlendiğinizde, işleri tersine çevirmek zordu. İnsanlar yargılamayı sever ve yargıladılar da.

"O Crawford'ların kanında kötülük akıyor. Ama onlar hakkında konuşarak yeterince zaman harcadık. Odadaki file geçelim, olur mu Altın Çocuk?" River dikkatini bana çevirdi.

Bana bu ismi vermişlerdi ve bu isim boks kariyerime de taşınmıştı. Birlikte çok şey atlatmıştık. Gruptaki en genç bendim. Daha çocukken beni spor salonunun arkasındaki ara sokakta benden birkaç yaş büyük üç adamla dövüşürken bulduklarında arkadaş olmuştuk. Sayıca az olduğumu fark ettiklerinde onlar da kavgaya katılmışlardı ve o zamandan beri çok iyi arkadaştık.

"Evet. O sık kafalının yaptığı son pislik için kimin canını yakmamız gerekiyor?" Hayes öne doğru eğildi ve dirseklerini kalçalarına dayadı. O bir itfaiyeciydi ve bu belli oluyordu. İri, sert ve tam bir baş belasıydı.

"Sadece ilgi çekmek istiyor." Omuz silktim, etkilenmemiş gibi davranmaya çalıştım, oysa gerçek şu ki, bu bok beni etkilemeye başlamıştı.

Leo "Flamethrower" Burns profesyonel bir dövüşçüydü. Ona Flamethrower diyorlardı çünkü sağ kroşesinin ölüm öpücüğü olduğunu iddia ediyordu.

Birkaç ay önce kemeri Gunner Waverly'ye kaybetmişti. Tüm kariyeri boyunca kaybettiği tek maçı ve bu konuda herkese sızlanıyordu.

Aylarca kim dinlerse dinlesin. Rövanş istiyordu. O günün kötü geçtiğini ve Gunner'ın şanslı olduğunu iddia etti.

Sektörde büyük bir isimdi. Sosyal medyada büyük bir takipçi kitlesi vardı ve basın onu seviyordu çünkü tamamen kontrolden çıkmış ve öngörülemez biriydi. Hostesin kendisini tanımadığını ve masa için bekletmeye çalıştığını iddia ettiğinde bir restoranın camından içeri bir sandalye fırlatmıştı.

Adam tam bir pislikti. Ve her ne boktan sebeple olursa olsun, artık onun radarındaydım. Garip bir şekilde, birkaç yıl önce bana profesyonel statü kazandıran dövüş Gunner Waverly'ye karşıydı. O zamanlar profesyonel bir dövüşçü olmuştu. Babam bazı torpiller yapmıştı ve Gunner benimle dövüşmeyi kabul etmişti. O zamanlar büyük bir isim değildi ve onu yendiğimde haber bile olmamıştı. Ama kısa bir süre sonra dövüşü bıraktım ve boks dünyasından uzaklaştım.

Gunner kendine gerçek bir isim yapmaya devam etti. Kemerini Leo'dan almıştı ve Leo dinleyen her haber kanalına çıkıp rövanş talep ediyordu. Birkaç hafta sonra Gunner Waverly bir araba kazası geçirdi ve ayağı kesildi.

Bu saçmalığı uyduramam.

Resmi olarak emekli olmuştu ve Leo bu olaydan beri sinir krizi geçirmekten vazgeçmemişti. Adam lanet olası ayağını kaybetmişti ve Leo'nun tek yapabildiği rövanşını alamadığı için şikâyet etmekte.

İşte o zaman bu pislğin içine sürüklendim.

Garip bir şekilde, Gunner Waverly'nin kaybettiği son dövüş bana karşı olmuştu. Leo'nun şimdi benimle dövüşerek adını temize çıkarmaya kararlı olmasının nedeni buydu.

Leo, Gunner'dan önce kemerini elinde tutan son kişiydi ve kemerini geri kazanmak için dövüşmesi gereken kişinin ben olduğuma inanıyordu. Herkese bu unvanı hak ettiğini kanıtlamak için.

Kimse benim kim olduğumu bilmese bile. Ve ben bununla iyiydim.

"O lanet olası bir pislik. Ama bu şerefsizle dövüşmeyi kabul edersen, sonuna kadar senin yanında olacağımızı biliyorsun," dedi Kingston başını sallayarak. Lisede boksa başladığımdan beri adamlarım her dövüşümde yanımdaydı.

Biz böyleydik. Her zaman birbirimiz için ortaya çıktık.

Sür ya da öl.

"Vay be. Gunner'la olan kavganı hatırlıyorum dostum. Onu yere sermiştin ve herkes şaşkına dönmüştü." River ellerini birbirine sürttü. "Ama bu Leo olayı kontrolden çıktı. Ringe geri dönme konusunda kararsız olduğunu biliyorum ama sana şunu söylemeliyim... Bu adamı susturduğunu görmeyi çok isterim."

Gunner'la olan dövüşümden birkaç ay sonra babamın ring kenarında yere yığıldığı gün dövüşmeyi bırakmıştım ve birkaç saat sonra da ölmüştü. Dövüşme isteğimi kaybetmiştim ve babamın Knockout'taki ortağı Rocco ile spor salonunu işletmeye başlamıştım, kendisi bir yıl önce emekli olmuştu. Onu satın almam için bir yol bulmuştu ve artık burası benimdi ve beni oldukça meşgul ediyordu. Birkaç dövüşçüyü eğittim, personele göz kulak oldum ve buranın ışıklarını açık tuttum. Rahat yaşamaya yetecek kadar kazanıyordum ama kesinlikle para içinde yüzmüyordum ve bu dövüş biraz para kazanmak için hızlı bir yol olacaktı.

Kız kardeşim okuldayken, ben de babamın vefatından sonra annem ve büyükannemin hayatlarını devam ettirebilmeleri için elimden geleni yapıyordum. Büyükannemi annemin yanına taşıdığımızda minnettar olmuştum çünkü ikisinin de yalnız kalması fikri hoşuma gitmiyordu.

"Bilmiyorum. Lincoln'le bu konuyu konuştum ve onun beni kışkırtmasına izin vermememi söyledi. O bu işlerle benden çok daha fazla uğraştı." Lincoln Hendrix, babam öldükten sonra haberdar olduğum ağabeyimdi. Babam tanımadığım kardeşime bir mektup bırakmıştı, ben de onun izini sürmüştüm ve o zamandan beri çok yakındık.

Nash, "Bence Leo da senin ünlü bir ağabeyin olduğu gerçeğinin tadını çıkarıyor," dedi. "Gerçekten ağzını açıyor. Ve söylemeliyim ki Cutler, Ro Amca'yı gerçek bir kavgada görmeyi çok isterdi."

Cutler, doğduğu günden beri bizden biri olan Nash'in oğluydu. Neredeyse altı yaşındaydı ve tanıdığım en havalı çocuktu. Dördümüz de onun vaftiz babasıydık ve onun için yapamayacağımız hiçbir şey yoktu. Nash onu tek başına büyütüyordu, eski sevgilisinin onunla vakit geçirmek için arada sırada geldiği hafta sonları hariç. Yani bir bakıma Cutler hepimizin çocuğuydu. Birkaç hafta önce benden boks dersleri almaya başladı çünkü aniden nasıl dövüşüleceğini öğrenmek istedi.

"Evet. Geçen hafta beni dövüşürken görmek istediğini söyledi. Belki içinizden birini benimle birlikte ringe sürükler ve biraz antrenman yaptırırım diye düşündüm," dedim gülererek.

"Bilemiyorum. Leo'nun teklifini kabul etmek isteyebilirsin. Dün senin adınla oynadığı oyunu gördün mü?" River

sesini küçük bir kız gibi değiştirdi ve en iyi taklidini yaptı. "*Romeo, Romeo, neden Romeo'sun sen?*"

Leo büyük bir spor kanalına röportaj vermişti ve bir sonraki dövüşünü sorduklarında *Romeo* saçmalığına başvurmuştu. Birinin bana bu sözleri söylediği her sefer için beş sentim olsaydı, bir daha ringe çıkmayı düşünmek zorunda kalmazdım.

Gerçek şu ki, bu bok beni yıpratıyordu.

Kasabadaki herkes gidip onun kışını tekmeleyip tekmelemeyeceğimi soruyordu çünkü o pislik çenesini kapatmıyordu ve her fırsatta bana ateş etmeye devam ediyordu.

"Sadece seni sinirlendirmeye çalışıyor," dedi Nash. "Eğer ringe çıkmak istiyorsan, bunu sonuna kadar desteklerim, çünkü onu mahvettiğini görmek harika olurdu. Ama emekli olarak kalmak istiyorsan, bu şerefsizce hiçbir şey borçlu değilsin."

"Doğru." Hayes kahvesini kaldırdı ve hepimiz aynısını yaptık.

"Bunu düşünmem gerek. Ne yapmak istediğimi bilmiyorum." Boğazımı temizledim ve Nash'e döndüm. "Bugün okuldan sonra Cutler'ı getirecek misin?"

Nash ve Kingston şu anda şehir için büyük bir tadilat üzerinde çalışıyorlardı ve o da geç saatlere kadar çalışacaktı.

"Evet. Sağ ol dostum. Sadece birkaç saat sürecek ve akşam yemeğinden sonra uğrayıp onu alacağım."

"Kulağa hoş geliyor. Biraz ringde oynamasına izin vereceğim ve biraz pizza yiyeceğiz."

"Cutler şanslı bir çocuk. Etrafındaki en havalı amcalara sahip. Bu çocuğun liseye gittiğinde nasıl bir havaya sahip olacağını hayal edin." River bir kahkaha attı.

"Biraz yavaş gidelim, tamam mı? Ona aldığınız o lanet olası deri ceketi zaten hiç çıkarmıyor." Nash, Kingston'a dönmeden önce River'a kaşlarını kaldırdı. "Şimdi de *Ride or Die* dövmesi yaptırmak için kaç yaşında olması gerektiğini soruyor çünkü biri ona kardeşliğimize katılması için bir gün dövme yaptırması gerektiğini söylemiş. Bu çok boktandı, King. Daha altı yaşında bile değil ve benden dövme yaptırmamı istiyor."

Kingston ellerini kaldırdı ve sırtıttı. "Dostum. Geçen hafta geldiğinde gömleğimi çıkarmıştım ve bu konuda sorular sormayı bırakmadı. Ayrıca bana adını sevmediğini ve değiştirmek istediğini söyledi."

"İsmiyle ne alakası var? *Kendisi gibi hissetmediğini* ve yeni ismini bulmaya çalıştığını söyledi. Muhtemelen bu çocuğu fark ettiğimden daha fazla mahvediyorum." Nash elini yüzünde gezdirdi.

"Hey," dedim. "Cutler tanıdığım en havalı küçük adam. Kendine güvenen bir çocuk. Ben beş yaşındayken onun kadar havalı değildim."

"Bilmiyorum... genç Romeo çok genç yaşta spor salonunda kalp kırıyor ve kendisinden iki kat büyük çocukların kıcını tekmeliyordu," dedi Hayes kahkahalar atarak. "Ama katılıyorum. Oğlunla ilgili endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Büyük bir sevgiyle büyüyor. Ve bunu hepimiz söyleyemeyiz, değil mi?"

Herkes başını salladı. Hepimiz kendi çapımızda zor bir çocukluk geçirmiştik.

Ama gayet iyi hayatta kalmıştık ve muhtemelen bizi birbirimize yönlendiren de buydu.

Bu dostluğa.

Bu kardeşlik.

Hepimiz Cutler için her şeyin daha kolay olmasını istedik. Geleneksel bir evi olmayabilir ama etrafı ailesiyle çevriliydi ve bu küçük çocuğa olan sevgimiz çok büyüktü.

"Aynen öyle. Cutler sizin çirkin suratlarınızın hepsinden daha çok seviliyor." River ayağa kalktı.

Telefonum titredi, yere baktım ve inledim. "Ne oldu?" Kingston sordu.

"Mimi bu hafta bir gün ona ve anneme Magnolia Beans'ten balkabağı baharatlı bir içecek getirmemi istiyor." Gözlerimi devirmiştım. Kasabada ne zaman yeni bir yer açılrsa, annem ve büyükannem bunu büyük bir olay haline getirirlerdi.

"Siktir. Mimi ve annenden başkası sorsaydı yapma derdim. Sanırım artık hepimiz Crawford kahvesi içiyoruz." River elindeki kâğıt bardağı çöpe atarken bize ters ters baktı.

"Bu kişisel değil. Crawford'lardan hâlâ nefret ediyoruz," dedi Kingston. "Ama ben üzerinde köpüklü bir kalp olan balkabaklı chai latte'ye bayılırım."

Daha fazla kahkaha.

Her zamanki el sıkışmamızı yaptık ve Hayes kapıdan çıkarken tezahüratımızı seslendirdi.

"Sür ya da öl. Sonuna kadar kardeşiz. Her zaman sadakat. Sonsuza dek dostum." Barış işareti yaptı ve kapıdan çıkıp gitti.

Ve işe geri dönmek için spor salonuna doğru yola çıktım.
Aklımda çok şey vardı ve dövüş konusunda bir an önce karar vermem gerekiyordu.

OceanofPDF.com

iki

...

Demi

Birkaç gün önceki **büyük açılış** gülünç derecede yoğun geçmişti. Sanki şehirdeki herkes gelmişti. Burayı yenilemek ve menüyü oluşturmak için aylar harcadıktan sonra nihayet açıldığı için çok heyecanlıydım.

Beslenme üzerine eğitim almıştım ve yan dal olarak da işletme eğitimi almıştım, dolayısıyla hedefim Magnolia Beans'i bir kahve dükkânından çok daha fazlası haline getirmektir. Yeşil meyve suyu, protein karışımları ve diğer birkaç sağlıklı seçenek de sunacaktım ve önümüzdeki birkaç ay içinde menüye daha fazlasını eklemeyi planlıyordum.

İşler nihayet yavaşlamıştı ve Peyton arkada mutfağı temizliyordu. Onunla birlikte büyümüştük ve eğitim alanında yüksek lisans yapmak için internet üzerinden dersler alıyordu. Şu anda yarı zamanlı bir işe ihtiyacı vardı, bu yüzden zamanlama mükemmeldi.

Kapı açıldı ve onu görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Uzun boylu, zayıf ve hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı. Önleri daha uzun dalgalı saçları, koyu kahverengi gözleri ve bir *GQ* modelinin imreneceği kemik yapısı. Romeo Knight'ı yıllar içinde kesinlikle görmüştüm ve kim olduğunu biliyordum ama arkadaş değildik ve onunla karşılaşmayalı uzun zaman olmuştu.

onunla yolları.

Ama eminim ki biz gençken böyle göründüğünü hatırlamıyordum, gerçi o zamanlar muhtemelen pek dikkat etmemiştim.

Bu konuda biraz geç kalmıştım.

"Hey, Romeo'ydu değil mi?" Yüzündeki çatık kaşları fark edene kadar ona gülümseyerek sordum, ardından hiçbir şeyin değişmediğini açıkça gösteren bir bakış attı. Bana karşı hiç arkadaşça davranmamıştı, bu da onun kötü çocuk tavrına her zaman uymuştu.

Ama artık yetişkindik.

"Annemin ve büyükannemin başımın etini yemekten vazgeçmediği şu sattığınız balkabağı baharatlı içecek her ne haltsa ondan iki tane istiyorum."

Vay canına. Dostça değil, ama iyi.

"Evet, tabii. Tabii. İki balkabaklı chai latte, yanında da tarçın." Tekrar ona bakmadan önce siparişini kasaya yazdım. "Kendiniz için de bir tane eklemek isterseniz, bizden olsun."

"Senin yardımına ihtiyacım olduğunu düşündüğün için mi?" dedi, sesi sert ve mizahtan yoksundu.

Bedava içkiden rahatsız mı oldu?

"Hayır. Çünkü siz benim komşusunuz ve ben bu caddedeki tüm işyerlerinin kapılarına bir kart yapıştırdım ve dostça bir jest olarak seçtiğiniz her şeyden bir fincan ücretsiz teklif ediyorum. Buna komşuluk denir."

"İçki istemiyorum. Ben almayayım." Ne hıyar ama.

"Sorun değil." Kaşlarımı kaldırdım ve dudaklarımı düz bir çizgide tuttum. *Senin kaybın, pislik.* Ben çaba göstermişim ama o hıyarlık etmek için elinden geleni ardına koymamıştı. "Bedava içkinizi bunlardan birine uygulamamı ister misiniz?"

"İki içkiyi de ben ödeyeceğim."

Gözlerimi devirdim ve elimi uzattım. "Bu bile on bir dolar eder."

Parayı çıkardı ve sanki parayı elime koyma fikrine bile dayanamıyormuş gibi tezgâhın üzerine fırlattı.

Bu adamın olayı neydi?

Bir işletme sahibi olarak ilk haftamdı, bu yüzden soğukkanlılığımı koruyacaktım. Parayı kasaya attım ve içecekleri hazırlamak için harekete geçtim. İki bardağa da sıcak su doldurmaya başladım. Beni izlediğini görmek için başımı kaldırdım ve arkasını dönmesini bekledim ama dönmedi. Sanki beni görmeye dayanamıyormuş gibi bana baktı.

O zaman neden başka tarafa bakmıyor?

Tekrar yere bakmadan önce uzun bir nefes aldım ve garip bir sessizlik içinde içkilerini bitirdim.

Saylor Woodson ve ben üniversitede iyi arkadaş olmuştuk. Ağabeyi Hayes'in Romeo ile aynı çevrede olduğunu biliyordum. Benim ağabeyim,

Slade, bana her zaman o grubun bela olduğunu söylerdi ve ben de uzak dururdum. Sanırım gençken hırsızlık, okuldan kaçma ve bunun gibi şeylerden yakalanmışlardı. Slade'in kendi başına bir sürü belaya neden olmadığından değil. Ama bahsettiği iki adam, Kingston Pierce ve Nash Heart, kafenin tadilatında çalışmışlardı ve çok profesyonellerdi. Benimle hiçbir zaman çok konuşkan olmamışlardı ama yeterince naziktiler ve iyi iş çıkarmışlardı.

Romeo'nun benimle neden böyle bir sorunu olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de ünlü bir boksörün haberlerde boy göstermesi ve dinleyen herkese adını haykırması onu strese sokmuştu.

Sporu takip ettiğimden

değil. Takip etmezdim.

Ama herkes bunun hakkında konuşuyordu.

"Her şey temizlendi. Ben ç ı k ı y o r u m ," dedi Peyton mutfaktan içeri adımını atarken ve Romeo'nun orada durduğunu görünce durdu.

"Temizlik için teşekkürler. Yarın görüşürüz." Garip bir durumun ortasında olduğumu açıkça belli ederek ona baktım.

Sonra da işi daha da garip hale getirmeye çalışırdı. Bu onun şakasıydı.

Tabii ki kasaya doğru yürüdü. "Siz Romeo

Knight'sınız, değil mi?"

Bakışları kadına kaydı. "Evet."

"Ah, az konuşan bir adam." Kıkırdadı. "Spor salonunuz hemen yanımızda. Siz ikiniz bir tür kampanya yapmalısınız. Hani şu seksi boksörlerin *bir alana bir bedava kampanyası var ya?*" Ondan bana baktı ve ben inledim çünkü Peyton odayı okumakta hiçbir zaman iyi olmamıştı.

"Bunun gerekli olduğundan şüpheliyim. Sanırım herkes burada olduğunu biliyor. Ne de olsa sen bir Crawford'sun, değil mi?" İki içkiyi önüne koyduğumda yaklaştı ve ona ters ters baktı.

"Demek kim olduğumu biliyorsun." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Tanımadığımı hiç söylemedim."

Tezgâhtan fincanları aldı ve kapıya yöneldi.

"Peki, bunun için endişelenme. Zaten spor salonuyla o anlaşmayı yapmak istemiyordum," dedim, zayıf geri dönüşüm için içten içe kendimden utanarak.

Kapıyı iterek açtı ve bana baktı. "Güven bana. Kimsenin uykusu kaçmayacak."

Ve kapıdan çıkıp gitti.

Ağzım bir karış açık kaldı ve Peyton'a dönüp başımı salladım. "Ne göt herif ama."

"Aman Tanrım. Yine de çok seksi. Yüzü. Saçları. Vücut. Bu kadar iyi görünmek yasadışı olmalı."

"Fark etmedim. Onun tarafından aşağılanmakla meşguldüm. Ben bu adama ne yapmışım böyle? Bedava bir içki için teklif ettiğim iyi komşu indirimini bile kabul etmedi. Sanki ailemden birini öldürmüşüm gibi davrandı."

"Evet, onu etrafta görmüştüm ve hiçbir zaman süper arkadaş canlısı olmamıştı ama bu bir üst seviyeydi. Senden neden nefret ettiğini merak ediyorum."

Oh, vay canına. Sanırım paranoyak değildim ve o bile beni hor gördüğünü fark etmişti.

"Hiçbir fikrim yok. Onu tanımıyorum bile."

"Ailen Magnolia Falls'un kraliyet ailesi gibi, o yüzden bazen insanlar çok zengin olanları kıskanıyor. Şanslısın ki sen benim en iyi arkadaşımsın ve beni şımartıyorsun, bu yüzden umurumda değil." Başı kahkahalarla geriye düştü.

"Dört yıldır okula gitmiyordum. Eve geldim ve her gün çalıştığım bir iş yeri açtım. Kahvehanenin üstünde küçük bir dairede yaşıyorum ve kendi başıma bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Ama ailemin parası var diye benden nefret mi ediliyor? Romeo Knight siktirip gidebilir. Onu hiç yargılamadım. Hayatım hakkında en ufak bir fikri yok. Bugünden önce hiç konuşmadık bile. Kapıdan içeri girmeden önce benim hakkımda kararını vermişti."

"Çok haklısın. O bir pislik. Ama lanet olsun, yakışıklı bir pislik, haksız mıyım?"

"Nasıl görüldüğü umurumda değil. O bir sik. Bu yakışıklılığı gölgede bırakır."

Ayrıca, fark etmedim bile."

İleride uzak duracağını umuyordum. Kahve dükkânımda onun negatif enerjisine ihtiyacım yoktu. Silkindim ve yorumuma kahkahalarla gülen Peyton'a döndüm.

"Gözlerimi bağlasalar, başıma bir torba geçirseler ve dünya doğal güneş ışığını ve çalışan elektriği kaybetse, yine de onun ateşli olduğunu bilirdim."

"Her neyse. Devam edelim. İş açısından yine iyi bir gündü. Çok yoğunluk ve bu gece bir sürü sipariş vermem gerekiyor çünkü malzemeleri beklediğimden daha hızlı tüketiyoruz."

"Şu haline bak, çok bilmiş. Süslü diploman görünüyor." Bana hızlıca sarıldı ve el sallayarak veda etmeden önce bir kurabiye kaptı.

Temizliğimi bitirdim ve üst kata çıktım. Dairem tek yatak odalı küçük bir daireydi ama hem evimdeki hem de iş yerimdeki her bir kaplamayı ben seçmişim ve her ikisini de çok seviyordum.

Büyükbabam ve babam hep emlakçılıktan bahsederlerdi. Çok çalışmak ve sıfırdan bir şeyler inşa etmek hakkında. Büyükbabam siyasetteydi ve babamın bir yatırım şirketi vardı, bu yüzden güçlü bir çalışma ahlakı çocukluğumdan beri kafama kazınmıştı. Evet, bana herkesin sahip olmadığı bir şans verilmişti. Güven fonum oldukça yüksekti ve bunun büyük bir kısmını hem işim hem de evim olarak kullanacağım bu binayı satın almaya yatırmıştım. Akıllıca ve güvenli bir yatırımdı. Binanın bitişiğinde başka bir dükkan daha vardı ama henüz orayı ne yapacağıma karar vermemiştim. Magnolia Falls'ta, özellikle de şehir merkezinde emlak çok revaçtaydı. Burada işlerin nasıl gittiğini görmek için bekleyecek ve alanı genişletecek ya da başka bir işletmeye kiralayacaktım.

Ailem mezuniyet hediyesi olarak bana bir ev almayı teklif ettiği için annem kafenin üstünde yaşadığım için dehşete düşmüştü. Ama ben emanetimdeki parayı kullanmaya ve benim için çalışmaya başlamaya kararlıydım. Kendileri de varlıklı ailelerden gelen birkaç kız arkadaşım vardı ve ben burada iş planım üzerinde çalışıp binayı yenilerken onlar mezuniyetten sonraki ayları Avrupa'yı gezerek geçirmişlerdi.

Ben hiç öyle bir kız olmadım. Elbette güzel kıyafetlerden ve güzel şeylerden hoşlanıyordum ama her zaman çok çalışmışım. Üniversitede yarı zamanlı bir işim vardı ve kendi paramı kazanmayı seviyordum. İnsanlar her zaman sahip olduğum her şeyin bana verildiğini düşünürdü. Kaliforniya'nın en prestijli üniversitelerinden birine kabul edildiğimde, insanlardan büyükbabamın beni kabul ettirmek için torpil yaptırdığından emin olduklarını söyleyen sayısız yorum duymuştum. Onlara karşılık verip dört yıl boyunca tam akademik burs aldığımı söyleseydim, kendimi beğenmiş biri gibi görüldüğüm için sürtük damgası yiyeceğimi biliyordum. Bu yüzden dilimi ısırardım. Ama lisede kıcımlı yırtarak çalışmışım ve bu üniversitede de devam etmişti.

Ailemin dışında kendime bir isim yapmak istedim. Sahip olduğum şeylere layık olduğumu kanıtlamak için.

Ailem acılardan payına düşeni almıştı ve ben onları gururlandırmak istiyordum.

Dairemin kapısını iterek açtığımda gülümsemekten kendimi alamadım. Rustik ahşap zeminler dairenin her yerine yayılmıştı. Küçük beyaz mutfığa biraz karakter katan renkli seramik bir backsplash vardı. Küçük alana mükemmel bir şekilde uyması için tasarım planında yer alan o sevimli eski moda açık mavi buzdolaplarından birini almıştım. Çoğu zaman yemeklerimi yediğim rustik kasap bloklu kare bir ada ve mutfığın yanındaki küçük oturma odasında rahat yastıklar ve koluna pembe bir battaniye atılmış beyaz bir kanepe vardı. Odayı aydınlık ve aydınlık tutmak için beyaz Roma perdeleri eklemiştim ve yatak odam ile banyom da benzer tarzdaydı. Ben bu havaya Fransız çiftlik evi şıklığı.

Bahçesi olmayan 800 metrekarelik bir daire bile olsa, hepsi benimdi. Kanepeye uzandım ve iç çektim. Kalbimde bir taşra kıızıydım. Hep öyleydim. Bir gün kendi atlarımın olduğu bir çiftliğe sahip olmayı planlıyordum ama şimdilik Teacup'a binmek için ailemin ya da büyükannemle büyükbabamın yanına gitmem gerekiyordu. Şimdilik planım başımı eğmek ve çok çalışmaktı.

Aşağıdaki sokaktan gelen kahkahalar daireme doldu ve dizlerimin üzerinde doğrulup dışarı baktım. Romeo spor salonundan beş-altı yaşlarında görünen küçük bir çocukla çıkıyordu ve el ele tutuşuyorlardı. Küçük çocuğun üzerinde deri bir mont vardı ve yanındaki adama bakarken saçları geriye doğru taranmıştı. Romeo'nun gülümsemesi genişti ve izlerken nefesim kesildi.

Öfkeli bir pislik olsa bile gerçekten çok güzel bir adam.

Ve karşısındaki insandan nefret etmediğinde nasıl gülümseyeceğini çok iyi biliyordu. Bunun onun çocuğu olup olmadığını merak ettim. Sanırım bu mümkündü. Yirmi iki yaşındaydım ve onun benden bir ya da iki yaş büyük olduğundan oldukça emindim, yani belki de benim bilmediğim bir ailesi vardı.

Telefonum titrediğinde arkamı dönüp kanepeye yaslandım ve kardeşimden gelen mesajı aldım.

SLADE

Hey, abla. Seni özledim. Şehre döndüm ama aileme henüz söylemeyelim. Akşam yemeği yemek ister misin?

Parmaklarım ekranın üzerinde gezinirken gözlerim doldu. Slade her zaman en iyi arkadaşım olmuştu, ta ki öyle olmayana kadar. Tamamen değişene kadar. Ve onu çok özlemiştim. Birkaç kez rehabilitasyona girdikten sonra

umutlanmayı bıraktım... ya da en azından denedim. Bir yıl önce evimizde yaşanan son olaydan sonra ailem ondan elini eteğini çekmişti. Büyükbabam rehabilitasyon masraflarını karşılamaya devam etti ve o da ben de sonucun ne olacağını bilmesek bile denemekten asla vazgeçmeyeceğimize inandık. Çünkü hepimiz ondan vazgeçtiğimizde, o da kendinden vazgeçecekti.

Merhaba. Tabii ki. Seni görmeyi çok isterim. Golden Goose'da buluşalım mı?

Golden Goose çocukluğumuzdan beri gittiğimiz bir lokantaydı. İkimiz de milkshake ve patates kızartmasına bayılırdık.

SLADE

Annemle babamın burada olduğumu bilmesini istemiyorum. Ama yeni evini görmek istiyorum. İş yerini ve dairenin. Bu yüzden hafta sonu için eve geldim. Seninle gurur duyuyorum. Dışarıdan sipariş vermeye ne dersin?

Yanağımdan süzülen gözyaşlarımı sildim.

Bağımlılıkla uğraşırken umut riskli bir duyguydu. Yıllar boyunca kardeşimin kaybının yasını birçok şekilde tutmuştum ama arada sırada onu görebiliyordum ve bunun için minnettardım.

Bu onun bir anlık görüntüsü gibiydi.

Bunu çok isterim. Yakında görüşürüz.

OceanofPDF.com

Üç

...

Romeo

"LANET OLSUN. Benim gibi adamlarla antrenman ve idman yaparak yeteneğini boşa harcıyorsun ve bunu sen de biliyorsun," dedi Sergio, etrafında dolanıp elimle onu birkaç yumruk daha atmaya teşvik ederken. "Sen ringe, senin hakkında gevezelik etmeyi bırakmayan o palyaçonun yanına aitsin Romeo."

"Odaklan," dedim.

Kolayca savuşturduğum bir sağ kroşe fırlattı ve onu içinde bir ateş yakacak kadar kızdırmayı umarak birkaç kez dürttüm. Birkaç hafta içinde bir dövüşü vardı ve tamamen kaytarıyordu.

Nefes almak için ellerini dizlerinin üzerine koyarken, "Bir molaya ihtiyacım var," dedi.

"Serg, eğer kendini zorlamaya başlamazsan, ringe çıktığında başın belaya girecek."

"Biliyorum. Yarın, tamam mı?" İpleri kaldırıp ringden çıkmadan önce biraz su içti.

Başımı salladım. Bir dövüş için nasıl antrenman yapılacağını biliyordum. Nasıl hazırlanacağımı ve nasıl kazanacağımı. Sergio kendini geliştirmeye başlamazsa kışına tekme yiyecekti.

Sonraki bir saatimi iki boksör arasındaki bir tartışmayı ayırarak, gelecek vaat eden bir dövüşçü olan Garcia'yı eğiterek geçirdim ve ardından günü sonlandırmadan önce bazı evrak işlerini halletmek için ofisime gittim.

Telefonumun bir sürü mesajla aydınlandığını görmek için aşağıya baktım. Bu asla iyi bir şey değildi.

LINCOLN

Bu herif yanlış adamla uğraşıyor. Beni ara ve bunu konuşalım.

TIA

Onu görmezden gel. Seni kızdırmaya çalışıyor. Kimseye bir şey kanıtlamak zorunda değilsin.

Küçük kız kardeşim Tia, boksör olmamdan nefret ederdi. O, büyükannem ve annem, spor salonunu işletmek için boksu bıraktığımda çok heyecanlanmışlardı.

BRINKLEY

Eğer bu adamla savaşıma karar verirsen, sana bir hikaye yazacağım. herkes senin yanında. Ama yapmak istediğin her şeyi destekliyorum.

Kardeşimin eşi tanınmış bir spor muhabiriydi ve onun ve Lincoln'un her zaman arkamda olduğunu biliyordum.

Ride or Die grup sohbeti devam eden bir kısa mesaj dizisiydi ve elbette hepsinin söyleyecek bir şeyleri vardı.

NEHİR

Lütfen şu pisliğin ağzını burnunu kırın.

KINGSTON

Eldiven giyme zamanı, kardeşim. Güzel yüzünü korumamız lazım, o yüzden hemen antrenmana başlayalım.

NASH

Bu adam istese bile daha büyük bir pislik olamazdı. Ne karar verirsen ver, arkadayız.

NEHİR

Bu orospu çocuğu kime bulaştığını bilmiyor. Eğer yapmazsan ringe çıkıp onun kışını tekmelemeye hazırım.

HAYES

Yakalım şu pisliği.

NEHİR

Herkesle konuştum. Nash Cutler'ı koruyor. Saat 8'de Whiskey Falls'ta buluşup bu işi konuşacağız. Seni yakaladık, Altın Çocuk.

Elimi yüzümde gezdirdim. Son birkaç saat içinde ne olduğunu bilmiyordum ama iyi bir şey olmadığı açıktı.

Sosyal medya uygulamamı açtığımda sayısız yabancidan doğrudan mesaj aldığımı gördüm. Leo Burns'ün New York'ta egzersiz yaptığı spor salonunun önünde durduğu ve etrafı çevrilmişken kucagında lanet bir kedi tuttuğu videoyu açtım.

"Selamlar. Yeni evcil hayvanımı herkese tanıtmak istedim. Bu kediciğin adı Romeo. Bu isim bana çok uygun geldi, değil mi?" Güldü ve yardımcıları da onu takip etti. Sonra gözlerini kameraya dikti. *"Saklanmayı bırak, genç Romeo. Babanın ölümünü sonsuza dek bahane olarak kullanamazsın. Rövanş zamanı. Ya da her zaman ortaya çıkıp koca bir korkak olduğunu tüm dünyaya itiraf edebilirsin. Bu da işe yarar. Ünlü ağabeyin korkak olman hakkında ne düşünecek acaba?"* Video bitmeden hemen önce göz kırptı.

Dört saat içinde sekiz yüz yetmiş iki bin görüntüleme.

Yorumlara göz attım ve tepkiler çeşitlilik gösteriyordu. Bazı insanlar onu pislik olmakla suçladı. Ama bazıları da saklanmayı bırakmam gerektiği konusunda onunla hemfikirdi.

Telefonum çaldı ve ekranda kardeşimin adını görüp cevap verdim. "Selam, Linc."

"İyi misin?"

"Evet. Antrenman yaparken telefonum yanımda değildi, o yüzden şimdi görüyorum."

Bir nefes verdi. "Geri adım atmayacak Romeo. Gözünü sana dikmiş durumda ve çok dikkat çekiyor."

"Seni bu işe bulaştırdığı için üzgünüm."

"Bu umurumda bile değil. Seni kızdırmaya çalışıyor ve sanırım iyi iş çıkarıyor, çünkü benimkini kızdırıyor. Sana daha önce de söyledim, halkın karşısına çıkıp seni savunmaktan mutluluk duyarım. O pislige haddini bildiririm."

"Hayır. Bunu yapma. Onun istediği de bu. Bunu büyük bir reklam gösterisine dönüştürmek. Dövüşü kabul etmem için bana çok para teklif ediyorlar. Son teklif, sadece ortaya çıkıp onunla dövüşmem için yedi yüz elli bin dolardı. Kazanan iki milyon dolar alacak."

"Bunu para için yapma. Bir şeye ihtiyacın olursa yanında olduğumu biliyorsun." Lincoln her zaman benim ve Tia için bir şeyler yapmayı teklif ediyordu. Kız kardeşimizin okul ve barınma masraflarını karşılıyordu ve ona bu fırsatı verdiği için minnettardım. Bir evin peşinatı için bana para vermek istiyordu ama ben kendi başıma gayet iyi idare ediyordum. I

Bu spor salonunun sahibiydi ve arka tarafında küçük bir stüdyosu vardı. Teklifi takdir ettim ama sadaka istemiyordum.

İhtiyacım yoktu.

"Bunu milyonlarca dolar değerindeki adam söylüyor. Bu çok para, Linc. Bu kadar paradan bahsederken bunu düşünmek zorundayım. Tek seferlik bir iş olabilir. Bu parayı spor salonunu genişletmek, anneme ve büyükanneme yardım etmek, göl kenarında bir ev almak ve geri kalanını şimdilik bir kenara koymak için kullanabilirim."

"Asıl soru şu, tekrar dövüşmek istiyor musun?" diye sordu.

Bir elimi enseme gezdirdim. "Bununla işimin bittiğini sanıyordum. Ama bilemiyorum... Belki de bir dövüş daha yapmak o kadar da kötü olmaz. Birkaç saat içinde bu kadar para kazanma fırsatını ne zaman bulacağım?"

"Böyle bir dövüşe hazırlanmanız ne kadar sürer? Son birkaç yıldır sen oyun dışındayken o dövüşüyordu. Yani tecrübesi var ve Gunner kemeri ondan almadan önce o kemere sahip olduğuna göre iyi biri olmalı, değil mi?"

"Evet. Kendini beğenmiş bir orospu çocuğu ama aynı zamanda ringde bir canavar. Olmam gereken yere gelmem birkaç ayımı alır. Ayrıca annemi ve Mimi'yi de zor durumda bırakacağımı biliyorum. Ve eğer tekrar dövüşmeyi kabul edersem Tia çıldırır."

"Diğer herkesi denklemden çıkarın. Ne yapmak istiyorsun?"

"Hayatımın geri kalanında kafama yumruk yemek istemiyorum," dedim sandalyede arkama yaslanarak.

"Katılıyorum. Ben de senin için bunu istemiyorum."

"Ama bir dövüş için daha ringe çıkmayı umursamıyorum, sadece bu pisliği susturmak ve çok parayla uzaklaşmak için. Sadece tek parça halinde gittiğimden emin olmalıyım. Eğer doğru antrenman yaparsam, sanırım onun darbelerine dayanabilirim. Ama kesinlikle dayak yiyeceğim."

"Romeo, ben Brinkley," dedi baldızım, telefonu Lincoln'den almış olmalıydı ki, biz konuşurken bu pek sık rastlanan bir durum değildi. "Kafana yumruk yediğini görme fikri benim de pek hoşuma gitmiyor. Ama bu kavgayı tek seferlik bir şey olarak kabul edersen, dergiyle seninle ilgili bir haber yapmaları için konuşacağım. Bu dövüşü tek seferlik olarak kabul ettiğini ve sonrasında temelli emekli olacağını, korktuğun için değil zeki olduğun için emekli olduğunu açıkça belirtebiliriz. Hikayeyi senin açımdan anlatmama izin ver ve sana biraz olumlu basın getireyim. Görünüşüne bakılırsa, muhtemelen bundan bir sürü destek alacaksın."

"Aileden geliyor olmalı bebeğim," dedi Lincoln ve ben de güldüm.

"Pekâlâ. Bunu düşüneceğim. Eğer yapmaya karar verirsem, hikayeyi anlatabilirsin, Brinks. Bunu benim için yaptığın için teşekkürler. Bırak da biraz uyuyayım."

"Seni her şekilde destekliyoruz. Ben sadece her halükarda o pisliği susturmak istiyorum." Lincoln'ün sesi sertti.

"Evet. Sen ve ben, kardeşim."

Aramayı sonlandırdım ve yeni bir mesaj görmek için aşağı bakmadan önce spor salonunda birkaç işimi bitirdim.

ANNE

Ocak ayının sonuna geldik ve hala kar yağıyor. <göz devirme emoji> Soğukla işimin bitmesine hazırım. Mimi ve ben Hallmark filmi izlemek ve balkabaklı chai latte içmek istiyoruz. İçecekleri alıp bizim için bırakabilir misin?

Tanrım. Bu lanet içkilerin olayı neydi? Son gidişimden sonra kafeye geri dönmek için acele etmiyordum. Tam bir hıyar gibi davranmışım ve öyle kalmasını istiyordum.

Crawford'lar beni ve River'ı mahvetmişti ve onlarla hiçbir şey yapmak istemiyordum. Demi büyük olasılıkla olanları bilmese bile, yine de onun ailesiydi.

Her ne kadar etkilenmemiş gibi davranmaya çalışsa da, kaba davranışlarımdan incinmiş gibi görünmesi beni şaşırtmıştı. Ona ya da ailesinden birine karşı hiç dostça davranmamıştım. Ama geri dönüp tekrar bir pislik olmak için de can atmıyordum.

Anneme ve Mimi'ye asla hayır diyemediğim için inledim.

Tamam. Birazdan bırakırım. Ama biraz balkabağı çayı poşeti almalısın, ya da orada ne halt varsa. Her gün oraya gidemem.

ANNE

Bebek gibi davranmayı bırak. Neredeyse bir haftadır oraya gitmedin. Seni ben doğurdum, unuttun mu? Bu bana ömür boyu balkabaklı chai latte içme hakkı veriyor. Yemin ederim bunların içine özel bir şey koyuyor. İçecekler. Tarçın ekleyip eklemediğini sorabilir misin? İçinde ne olduğunu bilseydim burada yapmayı deneyebilirdim.

Tanrı aşkına. Bu onunla konuşmak zorunda kalacağım anlamına geliyordu. Zaten son ziyaretimden sonra bana söyleyecek bir şeyi olacağından da şüpheliydim.

Crawford'ların beni ve River'ı kazıkladığını hatırlıyorsun, değil mi? Beni kötü bir duruma sokuyorsun.

ANNE

Demi Crawford o zamanlar gençti ve olanlar için sulanamazdı. Seni bundan daha iyi yetiştirdim, Romeo. Ailenin ne olduğunu bilip b i l m e d i ğ i n i bile bilmiyoruz. Babanın yaptığı hatalardan sen mi sorumlu tutulmalısın? Git balkabaklı latte al ve bu saçmalığa bir son ver. Ve içine ne tür bir büyü koyduğunu öğren. benim için orada.

Paltomu giydim ve dışarı çıktığımda spor salonunu boş buldum, Ray hariç, o da yerleri paspaslıyordu.

"Buradan gidiyor musun?" diye

sordu. "Evet. Yarın görüşürüz."

"Hey, Romeo," diye seslendi.

Dönüp ona baktım. "Evet?"

"Bir zorbayı susturmanın tek bir yolu vardır. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Sırttım çünkü ne söyleyeceğini zaten biliyordum ama onunla uğraşmak hoşuma gidiyordu. "Onu görmezden mi geleyim?"

Bir kakhaha attı ve kakhahası salonda yankılandı. "Hayır. Suratına yumruğu indir."

Başımı salladım ve elimi kaldırdım. "Bunu düşüneceğim."

Leo'yla dövüşmek istiyordum ama dövüşmenin artık uzun vadeli bir iş olmadığını da biliyordum. Gayrimenkul ve yatırımlar hakkında çok şey okuyordum. Büyük bir miktar para, böyle bir işi finanse etmeme, aileme yardım etmeme ve geleceğimi güvence altına almama izin verecekti. Sıkı alışırsam Leo'nun gazabından kurtulabileceğimi biliyordum - en azından bunun doğru olduğunu umuyordum. Boyum, evikliğim ve gençliğim benim lehime çalışıyordu. Tıknaз bir adamdı, çok teknik değildi, ama belalı bir sağ kroşesi olan bir kavgacıydı. Leo zaman zaman biraz vahşi bir karttı. Rakiplerini hızlı bir şekilde nakavt etmesiyle tanınırdı ve adam bir yumruk alıp geri dönebilirdi, bu da beni her zaman etkilemiştir.

Dışarıya çıktığımda gökyüzünden sadece birkaç tanesinin düştüğünü gördüm. Henüz şubat bile değildi, bu yüzden annem bir süre daha kar göreceğimizi biliyordu. Hayatı boyunca Magnolia Falls'ta yaşamıştı. Ama her yıl bunu yapardı. Sanki çocukluğundan beri her yıl böyle olmuyormuş gibi tatil geçtikten sonra kardan şikâyet ederdi.

Yandaki kapıya yürüdüm ve kapıyı çekerek açtım, Demi'nin tezgâhın arkasında olduğunu gördüm. Yaklaşık on beş dakika içinde kapanacağı için dükkân boştu. Başını kaldırdı ve yeşil bakışları benimkilerle kilitlendi. O

Burnunda küçük bir çil lekesi vardı, kahverengi saçları omuzlarını geçecek şekilde kesilmişti ve dudakları dolgundu. Çok güzeldi.

Crawford olsa bile.

Bu sefer beni selamlamadı. Onun yerine, sanki bir pislik gibi davranmamı bekliyormuş gibi kaşlarını kaldırdı.

Tezgâha doğru adım atarken boğazımı temizledim. "İki tane balkabaklı chai latte alabilir miyim?"

Siparişi zile basmadan önce beni inceledi. "Hatta on bir dolar."

Parayı bu kez tezgâhın üzerine değil, onun eline koydum. Pislikçe bir hareketi.

Parayı kasaya bıraktı ve içecekleri hazırlamak için harekete geçti. Bir elimi enseme gezdirdim çünkü benden nefret ettiğini biliyordum ve bana sessiz davranmakta sonuna kadar haklıydı.

Aslında bunu tercih ederdim, çünkü bir Crawford ile havadan sudan konuşmak asla iyi bir fikir değildi.

"İçkinin içinde ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Seni zehirleyeceğimi mi sanıyorsun Romeo?" Ses tonu kuruydu ve tavrını ortaya koyabilmesi hoşuma gitmişti.

"Bundan şüpheliyim. Bu halinle hapishanede iyi iş çıkaracağını sanmıyorum," dedim ve bu saçma cevap için kendimi tekmelemek istedim. Doğru olsa bile.

"Belli ki turuncunun en sevdiğim renk olduğunun farkında değilsin." Sırıttı ve bu çok tatlıydı. Bu düşünceyi bir kenara ittim.

"Kimsenin en sevdiği renk turuncu değildir." Bardaklara sıcak su doldurmak için arkasını döndüğünde tezgâha doğru eğildim ve gözlerim onun zayıf vücudunda ve yumuşak kıvrımlarında gezindi. Kot pantolonu daracık poposunu mükemmel bir şekilde örtüyordu.

Kendine gel, sik kafalı.

Biriyle yatmayalı uzun zaman olmuştu ve belli ki kendime bir kadın bulmam gerekiyordu. Belki bu gece barda bunu başarabilirdim.

Arkasını döndü, dudaklarını büzdü. "Şok edici. Yanılıyorsunuz. En sevdiğim renk turuncu. Belki de *her* konuda hemen sonuca varmamalısın."

Bu bir iğnelemeydi. Eminim ailesinin kim olduğu yüzünden hıyarlık ettiğimi biliyordu. Muhtemelen yarısını bile bilmiyordu. Gerçek sebebin.

Onlardan zengin oldukları için nefret etmedim. Onlardan nefret ediyordum çünkü yalancı ve hak sahibi hıyarlardı.

Bu öyle olduğu anlamına gelmiyordu ama yine de onlardan biriydi.

"Pekala. En sevdiğin renk turuncu. Anladım. O içeceğin içine ne koyduğunu söyleyebilir misin? Annem öğrenmem için başımın etini yiyor."

Arkasını döndü ve fincanları önümdeki tezgâha bıraktı. Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve gülümsemesi gözlerine ulaştı. "Buraya son geldiğinde tam bir pislik olduğun halde sana tüm sırlarımı anlatmamı mı istiyorsun?"

"İstiyorum."

"En azından inkar etmiyorsun." "Ben yalan söylemem."

Bakışları daraldı. "Ben de öyle. Ama birinin bana sebepsiz yere pislik gibi davranmasından da hoşlanmıyorum. Beni tanımıyorsun bile."

"Yeterince biliyorum."

"Yine de ikinci kez geri geldin." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak göğüslerini hafifçe yukarı kaldırdı. Beyaz boğazlı kazağının içinde onları mükemmel bir şekilde seçebiliyordum, bu da bakmamamı zorlaştırıyordu. Büyük değillerdi ama diriydiler ve minyon bedeniyle orantılıydılar. Meme uçları kumaşı dürtüyordu ve bakışlarımla buluşmak için gözlerimi tekrar yukarı kaldırmaya zorladım.

Sert tepelerini dilimle okşama düşüncesi ağzımı sulandırdı ve o güzel pembe meme uçlarının tadının nasıl olacağını merak ettim.

Tanrı aşkına. Aklımı kaybediyorum.

Bu kızın ailesi neredeyse hayatımı mahvediyordu. Ve eminim ki ailem için çok fazla kalp ağrısına neden oldu.

"İkinci kez geri geldim çünkü annem ve büyükannem bu konuda bana mesaj atmayı bırakmıyor."

"Bak ne diyeceğim... Bir dahaki sefere buraya geldiğinde, tavrını değiştirmeye ne dersin, sana çayımın içindeki gizli malzemeyi söylemekten mutluluk duyarım. Ya da annen beni buraya çağırsın, ben de ona doğrudan söyleyeyim."

"Ciddi misin?"

"Sana şakacı biri gibi mi görünüyorum?" Kaşlarını kaldırdı ve bana bakarken dili yanağına çarptı.

"Bana söylemeyecek misin?"

Başparmağının ve işaret parmağının uçlarını birbirine sıkıştırdı ve ağzını fermuarla kapatıyormuş gibi yaparak yavaşça ağzında gezdirdi.

Dudakları büzülmüş, pembe ve dolgundu ve sikimin etrafına sarıldığında nasıl görüneceklerini merak ettim.

Hey, ben azgın bir adamdım. GörünüŖe göre, birinden hoŖlanmasam da onu çekici bulabilirmiŖim.

Tezgâhtaki iki fincanı hızla aldım ve ona ters ters baktım.

Buradan gizli malzemeyi almadan ayrılıyordum ve Ŗimdi de azgın bir ereksiyonum vardı.

Demi Crawford'dan kesinlikle birkaç dakika önce buraya ilk girdiğimde nefret ettiğimden biraz daha fazla nefret ettim.

"Saçmalıyorsun," dedim kapıya doğru dönerek.

"Benden tarifi alacak tavır bu değıl. Bir dahaki sefere tekrar denerseniz iyi olur, Bay Knight."

"Buna güvenme," diye homurdandım kapıyı sırtımla itip açarken ve dışarı adım atarken.

Ŗimdi, kötü bir ruh hali içindeydim.

Annem tarifi almak için aramak zorunda kalacaktı çünkü yakın zamanda geri dönmeyecektim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

dört

...

Demi

Bugünlük kapıyı **yeni kilitlemiştim** ki iş telefonum çaldı. "Magnolia Beans, ben Demi."

"Merhaba tatlım. Ben yine Valentina Knight," dedi gülerek.

Eşek oğlu balkabaklı chai latte tarifimi istediğinden beri birkaç gün geçmişti. Hemen ertesi gün aramıştı ve ben de ona nasıl yapılacağını anlatmıştım.

"Hey, Valentina. Nasıl geçti?"

"İyi ama tadı seninki kadar güzel değil. Bıraktığın büyülü iyilikle tarçın numarasını yaptım ama sanırım latte kısmında başarısız olduk. Mimi seninki kadar köpüklü olmadığını söyledi."

Zıplayarak tezgâhın üzerine oturdum ve kıkırdadım. "şey, burada süslü bir makinem var, bu yüzden yardımcı oluyor."

"Sizinki kesinlikle daha iyi, ama burada yapmak bizi ziyaretler arasında idare eder. Sadece arayıp bunları bizim için bıraktığın için çok teşekkür etmek istedim. Hala çok lezzetli. Annem ve ben yarın toparlanıp size uğrayacağız," dedi. Romeo'nun annesi oğlundan çok daha tatlıydı. Sadece iki blok ötede oturduklarını biliyordum çünkü ona birkaç poşet balkabaklı chai  ayı götürmüş ve özel tar ınımdan onun için bir kavanoza biraz dökmüştüm. Telefonda nazik davranmıştı ve ben de hiç aldırmamıştım.

Buna komşuluk deniyordu.

Tabii komşunuz kendini beğenmiş bir piç değilse.

"Kulağa hoş geliyor. Seni yakında görmek için sabırsızlanıyorum." "Kendine iyi bak, tatlım. Ve tekrar teşekkürler."

"Tabii ki. Güle güle." Zıpladım ve yukarı çıkmadan önce ışıkları söndürdüm. Dürüst olmak gerekirse uzun bir gün ve uzun bir hafta olmuştu. Bu akşam yemek için ailemin evine gideceğimden hemen üzerimi değiştirdim. Slade onlarla onun adına konuşmamı kabul etmişti ve ben de konuşmayı dikkatlice açacaktım. Ona güvenmiyorlardı, bu çok açıktı ve aralarındaki bu mesafeyi onarmak kolay olmayacaktı. Yol boyunca bir yerlerde oğullarından umutlarını kesmişlerdi. Ama bu hastalığı yenecekse hepimizin onun ekibinde olmasına ihtiyacı vardı.

Gri kazağımı başımdan geçirdim, en sevdiğim kot pantolonumu ve taba rengi botlarımı giydim. Paltomu giydim, çünkü kesinlikle Teacup ile ahırda biraz zaman geçirmek için dışarı çıkacaktım. Geçen hafta sonu onu uzun bir gezintiye çıkarmıştım ve tekrar sık sık ata binebileceğim evde olduğum için mutluydum.

Dükkân kapalıyken işyeri girişini kullanmadığım için arka kapıdan sıvıştım. Ara sokağa girip Knockout spor salonuna baktım ve Romeo'nun hâlâ çalışıp çalışmadığını merak ettim çünkü pencerelerden gelen ışığı görebiliyordum. Silkindim ve ailemin çiftliğine doğru kısa bir yolculuk yapmak için arabama bindim.

Suya bakan birkaç dönümlük bir arazimiz vardı ve burası her zaman en sevdiğim yer olmuştu.

Karanlıkta bile huzur ve rahatlık bulduğum yerd. Annem Slade'in kazasından beri bir daha tekneye binmemişti. Suya hiç yaklaşmamıştı, sanki kazadan sonra ters giden her şey için gölü suçluyordu.

Ama biz suda büyüdük. Ağabeyim bana var olan her su sporunu öğretti. Su kayağı ve jet ski üzerinde biraz belalı olduğum için her zaman gurur duyardı.

Eve döndüğümde anılarım hep canlanırdı ve geçen gece Slade'in ziyarete gelmesiyle birlikte, her şey gerçekten yoluna giriyor gibi hissettim.

Ailemiz her zaman birbirine yakındı. Büyükanнем ve büyükbabamın aynı sokakta evleri vardı. İki mülk birbirine bitişikti, bu da iki evin paylaştığı arazi arasında kilometrelerce at sürebileceğim anlamına geliyordu. Büyükbabam ve büyükanнем, büyükbabam siyasetten emekli olduğu için burada daha fazla zaman geçiriyorlardı. Bu gece burada olacaklardı ve ben de herkesi görmek için sabırsızlanıyordum. Konu Slade'e geldiğinde büyükanнем ve büyükbabam da benimle aynı fikirdeydi.

Hâlâ umutları vardı. Hâlâ onun bize geri dönebileceğine inanmak istiyorlardı. Bu yüzden burada oldukları için minnettardım ve ailem savunmaya geçtiğinde beni destekleyeceklerini umuyordum.

Teacup'ı kontrol etmek için ahıra uğradım ve ahırdan çıkmadan önce onu biraz fırçaladım. Eve doğru yürüdüm ve taze çam ve balsam kokusunu içime çektim. Gökyüzü kararmaya başlamıştı ve uzaktaki suyun parıltısı sinirlerimi yatıştırdı. Eve ulaştığımda ön kapıyı çektim ve açtım.

"Hey, ben geldim," diye seslendim, botlarımı çıkarıp paltomu çamurluğa asarken yemek odasından gelen kahkahaları duydum. Evimiz büyüktü, bana sorarsanız sadece iki kişinin yaşayamayacağı kadar büyüktü. Bir çiftlik evi için büyüktü, çünkü annem iç tasarımı severdi ve dekorasyon onun tutkusuydu. Koyu renkli ahşap zeminler evin her tarafına yayılmıştı; tavanda büyük kirişler, beyaz çita vurguları ve ahşap işçiliği koyu renkli özelliklere karşı göze çarpıyordu. Aile fotoğrafları ve sonsuz çiçek aranjmanları evin her yerine yerleştirilmişti. Burayı ayakta tutmak ve işletmek için birkaç kişi gerekiyordu.

Mutfağa gittiğimde sarımsak ve sıcak ekmek kokusu içime doldu ve ocağın başında duran Mariana'ya sarıldım. Küçüklüğümden beri ailem için çalışıyordu ve bana burada çalışan birinden çok ailemden biri gibi geliyordu. Yanağından öptüm, o da bana dönüp sıkıca sarıldı.

"Eve döndüğün ve burada kalacağın için ne kadar mutlu olduğumu söylemiş miydin?"

"Sadece birkaç düzine kez," dedim, tezgâha uzanıp ağzıma bir çeri domates atarken sesim alaycıydı.

"Hepsi sizi yemek odasında bekliyor. Oraya gidin. Birazdan yemeği getireceğim."

"Tamam ama tatlıyı burada yiyeceğim, böylece sen de bana Steven ve Aubrey'nin neler yaptığını anlatabilirsin." Çocukları benden biraz daha büyüktü ve her zaman yakın olmuştuk.

"Mükemmel."

Yemek odasına doğru ilerledim, etrafı dolaştım ve herkese sarıldım. Büyükanneimin yanındaki sandalyeye yerleştim ve hepsi kahve dükkânı hakkında bitmek bilmeyen sorular sormaya başladı. Her birine cevap verdim ve Mariana akşam yemeğini getirdiğinde rahatlardım ve sorgulama sona erdi.

"Kendin için bir işe yatırım yapman ve üst kata bir daire eklemen hoşuma gitti. Yatırım açısından akıllıca bir hamle olmuş," dedi büyükbaba, spagettiye çatalının etrafında döndürüp ağzına atmadan önce.

"Teşekkürler. Bence iyi gidiyor, o yüzden şikayet edemem."

"İş yerinin üstünde yaşıyor olmanız hoşuma gitmiyor. Ve burası çok küçük bir yer," dedi annem.

"O daha genç. Çok fazla alana ihtiyacı yok." Büyükanne bana göz kırptı. "Ve çok büyüleyici. Gerçekten kendi dokunuşunu katmış."

"Doğru anladın büyükanne. Benim için mükemmel. Ve orayı seviyorum." Suyumdan bir yudum aldım ve sonra nefesimi içime çektim. "Aslında geçen gün bir ziyaretçim vardı."

"Ronny değildi, değil mi?" diye sordu babam, sesi biraz sert çıkmıştı. Herkes dönüp şaşkınlıkla ona baktı. Birkaç ay önce Ronny Waterstone'la olanları babama anlatmışım ve o da durumu hallettiği için bu konuyu gizli tutmamı istemişti. Ronny'nin babası babamın iş ortağı olduğu ve büyükanne ve büyükbabalarımız gençliklerinden beri arkadaş oldukları için ailelerimiz çok iç içeydi. Ama Ronny olanlardan sonra bana yaklaşmaması gerektiğini biliyordu, yoksa kesinlikle polis çağırılırdı. Olayları gizli tutmak istiyorsa, uzak durmalıydı.

"Ronny'yle aranızda bir şey mi var? Üniversiteye beraber gittiniz. Siz ikiniz arkadaş değil misiniz? Her zaman onun senden hoşlandığını düşünmüşümdür," dedi büyükbaba.

Yaptığı hiçbir şey tatlı değildi.

"Benim tipim değil ve arkadaş da değiliz." Omuz silkdim. Babamın bakışlarıyla karşılaştım ve boğazımı temizledim. "Her neyse, beni görmeye gelen Ronny değildi. Aslında Slade'di. Şehre geldi ve kafeyi ve dairemi görmek istedi."

Masada bir sessizlik oldu ve büyükbabama baktım, söze girmesini bekliyordum ama ilk tepkiyi babam verdi.

"Onun burada ne işi var? Rehabilitasyondan yeni çıktı ve önümüzdeki altı ay boyunca Boston'da kalması için bir daire tuttuk. Anlaşma buydu. Programı bitirip altı ay boyunca başarılı bir şekilde temiz bir hayat sürdükten sonra onu eve getirmeyi konuşacaktık. Ama tabii ki anlaşmayı bozdu." Babam kucağındaki peçeteye uzandı ve

ağzını sildi. Çenesi titriyordu ve Slade'den bahsedildiğinde omuzlarının nasıl gerildiğini fark ettim.

"Ülkenin öbür ucunda yaşıyor ve ailesini özleyiyor. Sadece hafta sonu için geldi. Boston'da bir işi var ve bu hafta işe başlıyor. Ona açılışımdan bahsetmiştim, o da bana sürpriz yapmak istedi. Çok tatlıydı ve eski Slade gibi görünüyordu. Yakında tekrar ziyarete gelmek istiyor, ben de bu konuda seninle konuşacağımı söyledim. Altı ay kuralının bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Programı tamamladı. Ailesini özleyiyor. Sizi özleyor çocuklar," dedim, gözlerim annem ve babam arasında gidip gelirken. Bu son rehabilitasyonunda onu bir kez bile ziyaret etmemişlerdi. Onu tamamen dışlamışlardı ve Boston'da geçirdiği bu son dönem boyunca Slade'i görmeye sadece büyükbabam ve ben gitmiştik.

"Onunla yalnız mıydın?" Babamın sesi uzun zamandır duymadığım kadar sertti.

"Dairemde kardeşimle yalnız mıydım? Ciddi misin sen? Tabii ki öyleydim. Ben Slade'den korkmuyorum ama görünüşe göre siz ikiniz korkuyorsunuz." Sandalyemde arkama yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Ailemizin bu kadar bölünmüş olmasından nefret ediyordum.

Büyükbaba boğazını temizledi. "Hepimiz sakın olalım. Farkında olmadığın şeyler oldu, Demi. Bu benim anlatacağım bir hikâyeye değil ama Slade bu aileye çok acı çekti ve ailenizin güvenini tekrar kazanması gerekecek. Sana şunu söyleyebilirim... birçok ebeveynin olacağından çok daha uzun süre onun yanında oldular. Güven fonunu tüketti ve son birkaç yıldır ailesine büyük zarar verdi."

Hepsi ben okuldayken ortaya çıkan büyük bir sırrın içindeydi. Ama her ne sebeple olursa olsun, bunu benimle paylaşmamışlardı. Ama kardeşim ailemi son gördüğünde bir şeyler değişmişti.

"Ve şimdi kendini geçindirmek için çok çalışacak. O bir bağımlı. Bu onun suçu değil. O hasta," dedim boğazımda bir yumru oluşurken. Slade'i savunmaktan yorulmuştum. Bir gün beni haklı çıkarmasını diledim. Kaç kez daha iyi olduğu konusunda ısrar etmişim ve sonra geri döndüğü kadar hızlı bir şekilde gitmişti?

"Bir noktada sorumluluk almak zorunda, Demi. O bir bağımlı ve biz onu sekiz kez rehabilitasyondan geçirdik. Paranın satın alabileceği en iyi programlar için ödeme yaptık. Ama bu aileye ciddi zararlar verdi ve ben artık ona inanmakta acele etmiyorum." Annemin gözleri

ve onun hakkında konuşarak onu üzdüğüm için nefret ediyordum. Ama denemem gerekiyordu çünkü o da Slade'i özliyordu.

Hepimiz yaptık.

"Kesinlikle katılıyorum. Ancak bizim desteğimiz onun iyileşmesine yardımcı olacaktır."

"Maddi desteğimiz var. Geri kalanını zaman içinde geri kazanması gerekecek." Babam sanki bu konuşma iştahını tamamen kapatmış gibi peçetesini masaya fırlattı. "Seni dinledik ve bunu dikkate alacağız. Şimdi sizden bir iyilik isteyeceğim."

"Tamam," dedim boğazımdaki devasa yumruyu yutkunarak geçirirerek.

"Slade ile yalnız buluşmanı istemiyorum. Neye inanırsan inan, bu güvenli değil. Eğer sana ulaşırsa bize haber ver, biz de seninle birlikte orada olmayı ayarlayalım."

Mükemmel değildi ama en kötü cevap da değildi. Bir noktada Slade'i görmeyi kabul etti. Bu bir ilerlemeydi.

"Bunu yapabilirim. Belki bir sonraki ziyaretinde hep birlikte yemek yeriz."

Babam ve annem yine bakıştılar. Orada neler olduğunu okuyamadım ama annemin bakışları neredeyse perili gibiydi. Kardeşim hakkında konuşmanın bu kadar ağır olmadığı bir zaman olacak mı diye merak ediyordum.

"Bakalım yeni işinde ne yapacak, ondan sonra devam ederiz." Annem iç çekti. "Beyaz parti hakkında konuşmaya ne dersin? Takvimde Mayıs ayının son hafta sonu için tarih var."

"Yılın en sevdiğim zamanı," dedi büyükannem.

Magnolia Falls Beyaz Partisi ailemin ev sahipliğinde kasabada düzenlenen bir etkinlikti ve ben kendimi bildim bileli devam ediyordu. Büyükannem ve annem bu destansı bahar kutlamasını ve yardım etkinliğini planlar ve kasabadaki herkes katılırdı. Yerel halkın tüm yıl boyunca dört gözle beklediği bir şeydi ve çiftliğimizde gerçekleştirdi.

Annem aylarca hazırlık yaptı ve her yıl daha da büyüdü.

"Bu yıl birkaç yerel grubun sahne almasını sağlayacağım, bu da kasabadaki tüm gençler için eğlenceli olacak." Kıkırdadı.

"Bu yıl burada yaşadığım için mutluyum, böylece bana ihtiyaç duyduğunuz her yerde size yardımcı olabilirim" dedim.

"Kesinlikle. Yardım etmek için burada olmana çok sevindim."

"Kızımızın şehre dönmüş olması çok güzel," dedi büyükbaba.

Eve dönmek harikaydı. Şimdi tek yapmam gereken ailemi onarmanın bir yolunu bulmaktı.

Sonraki bir saati beyaz parti hakkında konuşarak geçirdik ve babamla büyükbabam Patrick Waterstone'un onlara getirdiği bir yatırım hakkında konuştular.

Waterstones'dan bahsetmek bile beni ürpertti.

Patrick babamın iş ortağıydı ve babası Kaliforniya eyaletinde senatördü. O ve büyükbabam, büyükbabamın vali olarak görev yaptığı iki dönem boyunca siyasi müttefik olmuşlardı.

Aralarındaki bağ çok derindi. Birbirlerini uzun yıllardır tanıyan ve birlikte çeşitli işlere yatırım yapan iki politik aile.

Waterstone'ların burada bir yazlık evi vardı ve Ronny'nin ziyarete gelmeyeceğini umuyordum. Üniversiteye başladığımızdan beri buraya pek sık gelmemişti ve eğer akıllıysa böyle devam ederdi.

Herkesle vedalaştım ve aileme sabah erkenden dükkânı açmadan önce Teacup'a binmek için geleceğimi bildirdim. Serin ve keskin havada dışarı çıktım ve kardeşimden gelen mesajı görmek için aşağıya baktım.

SLADE

Onlarla konuştun mu?

Evet. Zaman alacak ama seni özleyecekler. Sadece sıkı çalış ve birkaç hafta temiz kalabileceğini kanıtla, sonra bir dahaki ziyaretinde bir akşam yemeği ayarlayabilir miyiz bakarız.

SLADE

Seni seviyorum, D. Bunu yapabilirim. Sadece zor çünkü şu anda bok gibi para kazanıyorum ve ayaklarımın üzerinde durmak için çok çalışıyorum.

Arabamın sürücü koltuğuna yerleşip emniyet kemerimi bağlarken küçük tırnağımı çiğnedim.

Paraya ihtiyacın varmı?

SLADE

Bana biraz para verebilirseniz, sadece birkaç kıyafet alabilmem ve kendimi tam bir ezik gibi hissetmemem için, bu yardımcı olacaktır. Birkaç bin dolar harika olurdu.

Bu Slade'in karakterine aykırı değildi. Her zaman zengin bir zevki vardı ve kendimi bildim bileli onun ölçsüz harcama alışkanlıkları hakkında şakalaşırdık. Ama sonra reçeteli ilaçlar onun ilk aşkı oldu. Sanırım kıyafetlerle ilgilendiği için minnettar olmalıydım.

Tekrar baktı. Ama yaşadığı onca şeyden sonra biraz alçakgönüllü olmasını beklerdim. Ama bu Slade'in tarzı değildi.

Her şeyimi bu işe yatırdığım için para benim için biraz kısıtlı. Ama ayağa kalkmana yardımcı olmak için sana birkaç yüz dolar gönderebilirim. Eminim büyükbabam da sana yardım eder.

SLADE

Büyükbabam altı ay temiz kalana kadar bana tek kuruş vermeyeceğini söyledi. Siktir, D. Kimse sana inanmıyorsa bir şey için savaşmak zordur. Şu an köşemde kalan tek kişi sensin.

Her zaman öyle olacağımı biliyorsun. Annemle babamı en son gördüğünde ne oldu? Şimdi farklı görünüyorlar.

SLADE

Berbat durumdaydım ve sanırım önce geleceğimi söylemediğim için onları korkuttum. Oğullarının ziyaretinden önce bir uyarıya ihtiyaçları olduğunu bilmiyordum. Burası benim kendi evim.

Hiçbir şey anlaşılmıyordu. Bunu benden saklamaları beni çok kızdırdı.

Yalan söylediğinde anlarım Slade. İkimiz de bundan daha fazlası olduğunu biliyoruz.

SLADE

Bunu şu anda yapamam. Her seferinde bir gün alıyorum ve geriye bakmak istemiyorum. Sadece ilerlemeyi deneyebilir miyiz?

Tabii ki. Bunu ben de istiyorum.

SLADE

Yani, konserve yemek yerine düzgün bir yemek yiyebilmem için bana Venmo ile para gönderecek misin?

Evet, Prenses. Eve gider gitmez yapacağım. Bana on beş dakika ver.

SLADE

Seni seviyorum, kardeşim.

Seni seviyorum.

Arabayı çalıştırdım ve şehre doğru gitmeden önce dairesel araba yolunda ilerledim. Ara sokaktan döndüm ve kahve dükkânının arkasına park ettim. Anahtarlarımı çıkardım, arabamdan indim ve kafeye doğru yöneldim.

Daireme açılan arka kapı. Arkamdan çarpan bir kapının sesi beni topuklarımın üzerinde döndürdü. Romeo Knight'ın spor salonunu kilitlediğini görmek için ona doğru baktım. Bakışları benimkilerle buluştu ve nedense elimi kaldırıp el salladım ve merhaba dedim. Ellerini ceplerine soktu ve binanın üzerindeki ışık aşağıya doğru parlayarak üzerinde bir spot ışığı oluşturdu.

Uzun boylu, geniş omuzlu ve kaslı kollara sahipti. Koyu renk, dalgalı saçları alnına dökülüyordu ve bana bakarken yontulmuş çenesi sıkılaşıyordu.

"Sen de merhaba demeyecek misin? Ne de olsa komşuyuz," diye homurdandım ona bakarken.

"Hey," dedi, sesinde hiçbir duygu yoktu. "O kadar zor muydu?" diye sordum.

"İçeri gir. Bu saatte burada tek başına olmamalısın."

"Saat gecenin dokuzu ve biz Magnolia Falls'dayız. Sen ciddi misin?" Güldüm.

Ters ters baktı. "İçeri gir ve kapıyı kilitle."

Gözlerim büyüdü ve tartışmak istedim, ancak uzun bir iş gününden, ailemi onarmaya çalışmaktan yorulmuştum ve şimdi kaba komşum bana patronluk taslayabileceğini düşünüyordu.

"Burada karşılaşacağım en kötü insanın *sen* olduğundan oldukça eminim," diye tısladım ve kapıyı çekip açtıktan sonra çarparak kapattım.

Onu her gördüğümde neden beni etkilemesine izin verdiğimi bilmiyordum.

Ama onu birkaç gündür görmediğim için neden hayal kırıklığına uğradığımı da bilmiyordum.

Romeo Knight'la ilgili hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

OceanofPDF.com

five

...

Romeo

LANET BİR HAFTA OLMUŞTU. Leo, her spor programında ve tüm sosyal medyada mesajını patlatmasına izin vermeye istekli olan her büyük kanala çıkarak oyununu yükseltmişti. Adamın geniş bir erişim alanı vardı ve gittiğim her yerde bunu duyuyordum.

Kardeşim Lincoln, karısı Brinkley ve River bugün benimle spor salonunda buluşmuşlardı, böylece bir plan yapabilecektik. Uzun uzun düşündükten sonra dövüşü kabul etmeye karar verdim. Günün sonunda, bu kaçıramayacağım bir fırsattı. Şartları benim adıma müzakere edecek birine ihtiyacım vardı ve River'ın avukat olmasına şükrediyordum. Bu, onun meslek seçiminin arkadaş grubumuz için kullanışlı olduğu ilk sefer değildi.

Ama bu dövüşle ilgili her şey farklıydı.

Geçmişteki dövüşlerim büyük ödemeler ya da boksör dilinde cüzdanlar için değildi. Bu dövüş de muhtemelen öyle olmamalıydı çünkü birkaç yıldır dövüşmemiştim. Ama Leo boks dünyasında büyük bir isimdi ve her ne boktan sebeple olursa olsun beni bu üç ringli sirkin içine çekmişti.

River benim için kontratı halledecekti ve Brinkley de dergisinin benimle röportaj yapmasına izin verdiği için haberi yapacaktı. Haberi bu hafta verecek ve benimle yaptığı röportajı gelecek ay yayınlayacaktı.

Bunların hepsi gerçekten oluyordu.

Hala kafamı toparlayamadım.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Lincoln sordu. "Bu geri çekilmek için son şansın."

"Bu boktan gösterinin ortasında olmak istemiyorum ama bir çıkış yolu da göremiyorum. Dövüşmekten mutluyum; sadece tüm dünyanın izlemesini istemeyen biriyle dövüşmeyi tercih ederdim."

Lincoln sırtıttı. "Sen zaten işin içindesin kardeşim. Artık telefonuma her baktığımda ekranımda senin yüzünü görüyorum. Bu adam bir yere gitmiyor. Medyada çıkan hiçbir şey umurumda değil; sadece senin zarar görmeyeceğini bilmem gerekiyor."

"Bu hafta tam zamanlı antrenmanlara başlıyorum. Ringe çıkmadan önce önümde uzun bir yol var."

"Dövüşün Mayıs ayında olmasını istiyoruz. Bu ona hazırlanmak için üç ay kazandıracak. Leo Romeo'yla dövüşmek için o kadar istekli ki, bence kararları biz verebiliriz. Ayrıca şartları da arttırıyorum. Gelmek için bir milyon dolar istiyorum. Herifi yenersen üç milyon. Bir saat içinde hukuk ekibiyle görüşeceğim, yani gün sonuna kadar bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini öğrenmiş oluruz," dedi River. Bilerek Mayıs başını seçmiştim çünkü formda olmak istiyorsam o kadar süreye ihtiyacım olacağını biliyordum. Bu, spor salonunda uzun günler ve yorucu antrenmanlar anlamına geliyordu. İçki yok. Parti yok. Sıkı bir diyet. Her şey. Eğer bunu yapıyorsam, her şeyi yapmalıydım.

Lincoln da sezon dışında olacaktı ve benimle ring kenarında olmak istiyordu. Orada olması onun için önemliydi ve benim için de onun köşemde olması önemliydi.

"Sence bunu kabul ederler mi?" Ben sordum.

"Bence bu noktada seni ringe çıkarmak için her şeyi yaparlar. Sözleşmeyi müzakere edeceğim ve senin lehine çalıştığından emin olacağım, yoksa çekip gideriz" dedi.

Hâlâ o kadar parayı aklım almıyordu. Birkaç hafta önce hiç tanınmayan biriydim ama Leo adımı medyaya vermişti ve şimdi herkesin konuştuğu tek şey buydu.

Brinkley, "Onlar şartları kabul eder etmez duyuruyu yapacağım," dedi. "Ve önümüzdeki hafta buraya geri dönüp antrenmanlarınızda sizi gölgeleyeceğim ve herkesin merak ettiği tüm soruları soracağım."

Lincoln bana dirsek atarken bir kahkaha attı. "Buna bayılacak."

"Beni seviyor, o yüzden bununla başa çıkacaktır. Dünyaya Romeo'nun kim olduğunu göstermeliyiz. Tıpkı bizim yaptığımız gibi sana aşık olacaklar."

"Sakin ol." River kaşlarını çattı. "Bu biraz fazla oldu. Ona en fazla tahammül edebilirim."

"Evet, Romeo'nun şu kendini beğenmiş tavrından biraz kurtulması gerekebilir." Lincoln bana sırtıttı.

"Brinkley eğilip kardeşimin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra dikkatini tekrar bana çevirdi. "Sen iyisin. Kendin gibi ol. İnsanlar şov yapmaya çalıştığında işe yaramaz. Leo pisliğin teki gibi görünüyor, o yüzden iyi adam olmak zor olmayacaktır."

"İyi adam olmak umurumda bile değil. Sadece bu adamı susturmak, kafamı eğmek ve işimi yapmak, sonra ringe çıkıp mesafeyi kat etmek istiyorum. Ve eğer kafamın ezilmesini önleyebilirsem, bu daha da iyi olur."

"Bunu başarabilirsin. Hepimiz orada seni destekliyor olacağız, tamam mı?" dedi kardeşim.

Başımı salladım. Bunu gerçekten kabul ediyor muydum? Önümüzdeki üç ay boyunca hayatımı mikroskop altına koymayı? Kararımı henüz anneme, büyükanne ya da kız kardeşime söylememiştim. Hepsi buna karşıydı ve bu iyi karşılanmayacaktı. Onlarla konuşmaya oturmadan önce Leo'nun kampının şartları kabul edip etmeyeceğini görmek, herkesin aynı fikirde olmasını sağlamak için bekliyordum.

"Biliyorum." Lincoln'ün omzuna vurdum ve ikisine de sarılıp vedalaştım. Cottonwood Cove'a geri dönüyorlardı ve tüm bunları benimle konuşmaya geldikleri için mutluydum.

Onlar gittikten ve River telefon etmek için ofisine döndükten sonra, sonraki birkaç saatimi Leo'nun son dövüşlerinin filmlerini izleyerek geçirdim. Sağ kroşesi ve rakiplerini erken nakavt etmediğı nadir maçlarda sekizinci rauntta sürekli yorgun düşmesi üzerine notlar aldım. İlk adımım ilk üç rauntta yere düşmemek olacaktı, ki onun dövüşlerinin çoğunda böyle oluyordu. Ne kadar uzun süre ayakta kalırsam o kadar iyiydi. Dövüş on iki raunt olacaktı, her raunt üç dakika sürecekti. Mesafeyi koruyabilirsem, otuz altı dakika acı çekecektim. Leo darbe alabilirdi. Benim kadar hızlı değildi ama bir tank gibi yapılydı ve iyi bir dayak yiyebilirdi. Dayanıklılık benim tarafımdaydı ve doğru antrenman yaparsam bir dövüşte on iki raunt gidebilirdim ama Leo'nun kalibresinde ya da gücünde biriyle hiç dövüşmemiştim.

Yapacak çok antrenmanım vardı ve hayatımın dövüşüne hazırlanacaktım. River, Leo'nun ekibiyle şartları görüşükten sonra organizatörlerle yer, tarih ve detaylar hakkında konuşacaklardı.

Pazarlıklar saatlerce hatta günlerce sürebilirdi. Birkaç yıldır dövüşmediğim düşünülüşünde River'ın istediği rakamı kabul edeceklerine inanmakta zorlanıyordum. Çoğu insan ilk rauntta yenileceğimi tahmin ederdi ki bu da iyi bir gösteri olmazdı. Ama belki de şov kimsenin umurunda değildi.

Ne de olsa dövüştüğü zaman Leo'nun gösterisiydi.

Kimse benim hakkımda bir profesyonel dövüşe çıktığım, ikinci dövüşümde babamın ring kenarında bayıldığı ve spordan uzaklaştığım dışında pek bir şey bilmiyordu.

Bunun benim önceliğim olacağını bilmiyorlardı.

Benim ruh amacım.

Leo'nun ringde ne yapacağını kontrol edemezdim ama ona hazırlanmak için ne y a p t ı ğ ı m ı kontrol edebilirdim.

O dövüş hayatımın en iyi formuyla çıkar ve mümkün olan en iyi mücadeleyi verirdim.

Bu kadarından emindim.

Telefonum çaldı ve ekranda River'ın yüzünü gördüm.

"Nasıl geçti?" diye sordum.

"Her şeyi kabul ettiler kardeşim. Yarın organizatörlerle görüşecekler ama bu işi yapacaklarından eminler. Gunner'ın oyun dışı kalmasıyla kemeri alacak birine ihtiyaçları var ve Leo bu dövüşe şimdiden bir ton ilgi çekti."

"Pekâlâ. Görünüşe göre bunu yapıyoruz."

"Kesinlikle öyle. Kemerini bağla, Altın Çocuk. Eğitim şimdi başlıyor."

Beni görememesine rağmen başımı salladım. "Evet. Yarın konuşuruz."

Görüşmeyi sonlandırdım ve antrenörüm Joey'i arayıp ona son durumu bildirdim. Her şeyi ayarlamış ve hazırlamıştım, böylece bu resmi olarak gerçekleştiğinde başlayabilecektik.

Geç olmuştu ve spor salonu artık karanlıktı. Kapıyı kilitledim ve dışarı çıktım ki bağırma sesiyle hızla döndüğümde kafenin ön kapısından koşarak çıkan bir adam gördüm. Yüzünde bir maske vardı ve ona durması için bağırdım, tabii ki durmadı. Ara sokağa doğru koşmaya başladı ve ben de onu takip mi etmeliyim yoksa içeride kimsenin zarar görmediğinden emin mi olmalıyım diye hızlı bir karar vermek zorunda kaldım.

Demi Crawford'un orada yaşadığını biliyordum ve içgüdülerim beni Magnolia Beans'in girişine doğru koşturdu. Ayaklarım camın üzerinde çıtırdıyordu.

belli ki ön kapıyı kırdığı yerden. İçeriden bir inilti duydum ama bir şey göremedim ve açıklıktan tırmandım.

"Merhaba!" Bağırđım. "Demi, burada mısın?"

Işığa uzanıp düğmeyi çevirdiğimde daha fazla inleme sesi duydum ve onu sırtını tezgâha dayamış yerde otururken gördüm. Üzerinde başka hiçbir şey olmayan bir tişört vardı ve çıplak bacakları önünde katlanmıştı. Gözleri şişmişti ve gözyaşlarını hızla siliyordu. Bakışlarıyla buluşmak için eğildim.

"Yaralandın mı?" Polisi aramak için telefonuma uzanarak sordum.

"Yaralı değilim. Lütfen telefonunuzu kaldırın." Sesi sessizdi ve ses tonundaki yıkımı fark etmemek imkânsızdı.

"Polisi aramalıyız. O herif az önce ara sokaktan kaçtı." Elini tuttum ve ayağa kalkmasına yardım ettim.

"Romeo. Telefonunu kaldır," diye emretti ve beni gafil avladı. Eli kanıyordu ve kâğıt havlu aramak için arkamı dönmeden önce telefonumu tezgâhın üzerine bıraktım.

"Kanaman var ve iş yerine hırsız girdi. Neden polisi aramıyoruz?" Elimi bileğine doladım ve onu lavaboya doğru çektim. Avucunun içine soğuk su döktüm ve başparmağımla kesiğın ne kadar derin olduğunu gördüm.

"Sadece buraya gelen bir cam parçası yüzünden. Kimse bana zarar vermedi."

Onun olayı neydi? Daha yeni soyulmuştu ve kızgın ya da korkmuş değil miydi? Yani, duyguları incinmiş gibi davrandı, ama bu, bir adamın iş yerinize girdikten sonra mantıklı bir tepki değildi ve ona ne yapmak isterse yapabilirdi.

Suyu kapatıp yarasını kuruladıktan sonra elini kendime yaklaştırdım ve avucundan bir cam parçası çıkardım. İrkilmedi bile. Geçen yaz göl kenarında Kingston'ın ayağındaki kıymığı çıkarmak zorunda kaldığımda, adam tiyatral küçük bir kaltak gibi davranmıştı.

Ama bu kız çok soğukkanlıydı.

"Bana neden polisi aramadığınızı söylemek için iki dakikan var, yoksa ben ararım." Kafamı kaldırıp duvarda bir ilk yardım kutusu gördüm ve onu aşağı çektim. Yara yıkama şişesini çıkardım ve gazlı bezi sarmak için kullanmadan önce kesiğinin üzerine sıktım. Bakışlarım onunkilerle buluştu ve kaşlarımı kaldırdım. "Bir dakikan kaldı."

Bana öylece baktı. Gözleri sertti. Döndüm ve telefonuma uzandım.

"Durun. Lütfen polisi aramayın. Kim olduğunu biliyorum." "Seni kimin soyduğunu biliyor musun?"

"İstiyorum."

"Kimi aradıklarını biliyorlarsa bu polis memurlarının işini gerçekten kolaylaştırır."

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ve nedense göğsüm sıkıştı.

Gözleri yorgundu ve oradaki hüznü görebiliyordum ve bu bana bir şeyler hissettirdi.

Elimi yüzüme sürdüm ve bir mendil alıp ona uzattım.

"Onlara kim olduğunu söylemeyeceğim, o yüzden aramanıza gerek yok," diye fısıldadı. Bu saçmalık beni çileden çıkarıyordu. İncinmemiş ya da üzülmemiş gibi davranmaya çalışsa bile, bir piçin yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin veremezdim.

camını kırıp eve girmiş.

"Alarmın nerede lan senin? Bana alarmın o l m a d ı ğ ı n ı ve bu lanet kafenin üstünde yaşadığını mı söylüyorsun?"

Bana ters ters baktı. "Lanet olası bir alarmım var, Romeo. Onu kapattım. Sana kim olduğunu bildiğimi söyledim, yani korkmadığımı açık."

"Alarmı kapattın mı?" Onun sözlerini tekrarlardım, ses tonum kuru ve sinirliydi.

"Kekeledim mi?" Omuzlarını geriye itti ve çenesini yukarı kaldırdı.

Sanki lanet olası bir düşmanmışım gibi.

"Burada ne haltlar döndüğünü bilmiyorum. Ben sadece senin dayak yemediğinden emin olmak için buraya gelen bir adamım-" Başımı hayal kırıklığıyla salladım. "Ya da tecavüze uğramadığından falan."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tecavüze uğradığımı mı düşündün?"

"Bu senin için bir şaka mı? Dinle, yan tarafta bir iş yerim var. Bazı pisliklerin sokağımızdaki binalara girip bunu bildirmemesini kabul edemem. Senin kadar param yok, o yüzden birinin içeri girdiğini haber verecek süslü bir alarmım da yok. Ayrıca alarmı kapatıp kim bilir ne kadar parayla kaçmasına izin vermiş olman da hiç hoşuma gitmiyor ve bu caddedeki hiçbir işyerinin de bu gece burada neler olduğunu öğrendiklerinde hoşnut olacaklarını sanmıyorum." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Diğer işletme sahiplerine bir şey söylemeye niyetim yoktu, çünkü sosyal bir adam değildim ve başkalarının işine karışmazdım.

Ama beni çok kızdırıyordu.

Alt dudağı titriyordu ve başka tarafa bakmak zorunda kaldım çünkü bana karşı kendini tutmasını tercih ederdim, dudaklarını büzerek ve o seksi gözleriyle zor durumdaki bir genç kız gibi görünmesini değil. Tabii ki bakışlarım bir türlü çeviremediğim çıplak bacaklarına takıldı.

"Başka bir işyerine girmeyecek. Lütfen, bir şey söylemeyin. Kapıma taş atanın bir genç olduğunu söyleyemez miyiz? Camın parasını öderim ve kimsenin daha fazla bir şey bilmesine gerek kalmaz. Bunu başkasına yapacağını düşünseydim, bunu sorun etmezdim. Güven bana, yapmayacak. Ben bir canavar değilim." Gözyaşlarını sildi, ben de biraz daha mendil alıp ona uzattım.

Hay sikeyim. Bu saçmalığa ihtiyacım yoktu. Onun lanet bir Crawford olduğu ve şimdi onun bok fırtınasına karıştığım gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"İki seçeneğiniz var ve ikisinden de hoşlanmayacaksınız."

"Bunu gerçekten seviyorsun, değil mi? Benden neden nefret ettiğini bile bilmediğin halde bana yapışıyorsun."

"Bunu söylemen komik, çünkü şu anda, bir şerefsizin evine girmesine izin verdiğin ve bunu yanına bıraktığın için senden nefret ediyorum. Bu işler böyle yürümez. Ya polisi arar ve bunu rapor ederiz ya da sen bana kim olduğunu söylersin, ben de polisi arayıp aramayacağımıza karar veririm."

Önümde küçük bir daire çizerek yürürken, "Sen güce aç bir pisliksin," dedi. Durup kollarını göğsünün üzerinde kavuşturduğunda, tişörtü hafifçe yukarı sıyrıldı ve yağsız, bronzlaşmış kalçalarını daha fazla ortaya çıkardı. Gözlerim bir kez daha bacaklarına tırmanırken ve bakışları benimkilerle kilitlenmeden önce vücudunda yavaşça yukarı doğru hareket ederken kendimi bir sürüngen gibi hissettim.

"Bana ne istersen söyle. Anlaşma bu."

"Peki ya iki seçeneği de kabul etmezsem?"

"Sonra polisi aradım ve onlara adamın kaçmasına izin verdiğinizi ve bunu bildirmeyi reddettiğinizi söyledim. Magnolia Falls'taki insanların suç konusunda nasıl olduklarını bilirsin. Bu kasabada çok konuşulacak. Kimse suç davranışını destekleyen bir işletme sahibinden kahve almaya gelmez." Şimdi bir pislik gibi davranıyordum ve bana ağzı açık bakarken gülmek için kendimi zor tutuyordum.

İç çekti. Gözleri bir an için ağzıma kayd ve sonra tekrar benimkilerle buluştu. Sonra alçak sesle konuştu. "O benim kardeşimdi."

"Slade mi? Bir yerlerde rehabilitasyonda olduğunu sanıyordum. Burada, Magnolia Falls'da mı?"

"Orada olmaması gerekiyordu. Boston'da olduğunu sanıyordum. Ama geçen hafta onu gördükten sonra hiç gitmedi. Yine kullanıyor," dedi, gözyaşları yanaklarından aşağı hızla yuvarlanırken kelimeleri titriyordu. Bu tür acıları bilirim. Bir bağımlıyla birlikte büyümüştüm. Anneme ve kız kardeşime ne yaptığını izlemiştim. Bağımlılığı ailesine tercih eden birini sevmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordum. "Senden bunu rapor etmemeni istiyorum Romeo. Ailem çok şey yaşadı. Ailem onun şu anda burada olduğunu bilmiyor. Boston'a dönmek için paraya ihtiyacı olduğunu ve programa geri döneceğini söyledi. Nüksetti."

"Bunu satın mı aldın?" Ben sordum. Adamdan nefret ediyordum. Ama onu sevdiğini görebiliyordum, çünkü yüzündeki acıyı fark etmemek imkânsızdı.

Bu bana tanıdık gelen bir acıydı.

"Bunun cevabını bilmiyorum. Ama ondan vazgeçtiğim an, kimsesi kalmayacak. Para çalmak için eve girdi çünkü bana tekrar kullandığını söylemeye utanıyordu."

"Ara sokakta koşarken maskesi vardı. O olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu çıkardı ve bana yukarı çıkmamı söyledi. Ona bağırdığımda, rehabilitasyona geri dönmek için paraya ihtiyacı olduğunu itiraf etti. Ben de kasayı açtım ve ona fırlattım. Maskesini tekrar yerine taktı ve parayı alıp kaçtı."

Ensemi sıktım çünkü bu bilgiyle ne halt edeceğimi bilmiyordum. River buna bayılırdı, çünkü o pisliğin yaptığı onca şeyden sonra bir şeyle suçlandığını görmek hoşuna giderdi ve dürüst olmak gerekirse ben de öyle.

Ama onu böyle eziyet çekerken görmek ve bunun nasıl bir his olduğunu bilmek beni tereddüte düşürdü.

"Pekâlâ. Bir şey söylemeyeceğim. Ama bir dahaki sefere böyle bir şey olursa, dairende kalıp kapıyı kilitlemen ve alarmin çalmasına izin vermen akıllıca olur. Eğer polisler gelmeden önce buraya girip çıkamazsa, o zaman lanet olası bir suçludur çünkü ne kadar yavaş olduklarını biliyorsun," dedim. Dudakları biraz kıpırdadı ve gülümsemeye karşı koyduğunu söyleyebilirim. "Demi, eğer kullanıyorsa tehlikelidir. Bağımlılık birinin damarlarında dolaştığında her zaman kazanır."

Opioid sorunu olduğunu biliyordum. Tüm kasaba biliyordu. Crawford'lar bu sorunu gizli tutmak için ellerinden geleni yapıyorlardı, ama onun kafasının sık sık iyi olmasıyla ilgili tüm kasabada bir ünü vardı.

"Teşekkür ederim. Kalmana gerek yok. Artık iyiyim." Sanki üzerindeki tek şeyin o olduğunu yeni fark etmiş gibi tişörtünün eteklerini çekiştirdi.

Başımı salladım. "Bekleyeceğim. Ailenin evine mi gideceksin?"

"Hayır. Burada kalacağım."

"Sen ne sikimsin."

Ve aynen böyle, tekrar devam ediyorduk.

İlk savaşı kazanmış olabilirdi ama bunu kazanamayacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

altı

...

Demi

POMPOUS. Kibirli. Kendini beğenmiş.

Romeo Knight pislüğün tekiydi.

Ve şu anda tüm güç onun elindeydi çünkü tek yapması gereken ağzını açmaktı. Bir arama yapmak. Arkadaşlarına söylemek. Ve yarın öğle yemeğine kadar tüm şehir bunu öğrenmiş olacaktı.

Bana katlanamayan bir adama güvenmek zorundaydım.

"Affedersiniz? Bana nerede uyuduğumu söyleyebileceğini mi sanıyorsun?"

"Ön kapı kırılmış. Olanları kimseye anlatmama ve pislik kardeşini koruma şeklindeki saçma planını kabul ettim. Bunu hak ettiği için değil, sen hak ettiğin için."

Aynı anda hem kırıldım hem de duygulandım.

Başımı salladım ve daha da yaklaştım, karanlık, fırtınalı bakışlarıyla buluşmak için çenemi yukarı kaldırdım. Adam her zaman dünyaya çok kızgın görünürdü ve şimdi de beni mi yargılıyordu?

"Eğer ailemin evine gidersem, ne olduğunu öğrenirler. Bir otele ya da arkadaşımın evine gitsem bile öğrenirler. Bu şehrin nasıl olduğunu bilirsin." Omuz silktim. "Sabaha kadar bekleyeceğim ve birinin pencereye taş atmış olabileceğini söyleyeceğim. Yarın ilk iş cam şirketini buraya çağıracağım."

"Herkes içeri girebilirken burada uyuyacağınızı mı sanıyorsunuz?"

"Bütün cevaplar sende gibi görünüyor. Sence ne yapmalıyım, yaşlı bilge?"

"Bence onu ihbar etmeli ve polise anlatmalısın. Ailene o herifin seni soyduğunu söyle. Ben böyle düşünüyorum." Ben konuşmaya başlayınca ellerini kaldırdı. "Ama bunu yapmayacağını biliyorum. Ve her ne sebeple olursa olsun, senin boktan planına uymayı kabul ettim. Ama burada uyumayacaksın."

Dudaklarımdan yüksek sesli kahkahalar kaçtı. Sinirlerim gerilmişti. Kardeşim gerçekten de ödümü koparmıştı. Gözleri vahşiydi ve bana sanki beni tanıımıyormuş gibi bakıyordu. Dehşet vericiydi. Ama yarın onu bulacak, programı arayacak ve Boston'a dönmesine yardım edecektim. Her şey tahmin ettiğimden biraz daha dramatik olmuştu. Ama Romeo şu anda tam bir hıyar gibi davranıyordu, ben de işleri mümkün olduğunca sakın tutmaya çalışıyordum.

"Peki tam olarak nerede uyuduğumu düşünüyorsun?"

Etrafına bir göz attı, kırık camlara baktı ve içinden küfretti. "Benim evimde uyuyabilirsin. Spor salonunun hemen arkasında."

Bu beklenmedik bir şey.

"Senin evinde uyumamı mı istiyorsun? Aklına ürkütücü fikirler gelmesin. Sırrımı saklamak için seninle yatmayacağım." Kaşlarımı kaldırdım, göğsüm şimdi daha hızlı inip kalkıyordu. Kibirli bir hıyar olabilirdi ama hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı.

Yüzüne hınzır bir sırıtma yayıldı. "Heyecanlanmayın, Prenses. Sen yatacağım son kızsın. Ne de olsa sen bir Crawford'sun."

Onunla yatmak istemiyordum.

Ona karşı bir ilgim yoktu.

Gülünç derecede yakışıklıysa ne olmuş yani?

O adama katlanamazdım.

Ama bu sözleri duymak beni çok etkiledi.

Soyadınız yüzünden nefret edilmek. Varlıklı bir aileniz olduğu için *Prenses* diye çağrılmak *eski bir haberd*. Hayatım boyunca çok çalıştım ama insanlar daha beni tanımadan hakkımda yargılarda bulunuyorlardı ve ben bundan bıkmıştım.

Ve benim yatmak isteyeceği son kız olduğumu mu söyledi? Bu onun için bile alçakçaydı.

Ama o anda incinmek, öfkelenmek ya da güçlü olmak için çok yorgundum.

Her şey bana bir anda çarpıyordu ve ne olduğunu anlamadan ellerim yüzümü kapadı ve histeri dudaklarımı terk etti.

Şehrin en seksi adamının önünde çirkince ağlıyorum - ki onu da hor görüyorum.

Ve istesem de duramazdım.

İki güçlü kol beni sardı ve Romeo'nun göğsüne yaslanarak feryat edip ağladım.

O anda ne kadar zayıf göründüğüm umurumda değildi. Cazibemi yarın geri kazanacaktım. Ama bu gece, yeterince içmiştim.

Ve beni orada tuttu.

Ondan nefret etmek istiyordum ama o alarm çaldığından beri ilk kez kendimi güvende hissediyordum.

Saatler gibi gelen ama muhtemelen daha çok on dakika gibi gelen bir süre boyunca ağladım.

Bu da düşmanın kollarında ağlamak için oldukça uzun bir süreydi.

Gözyaşlarım yavaşladı. Boğazımdaki yumru hafifledi.

Kendimi sakinleştirmek için derin nefesler alıyordum ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Bunun için üzgünüm. Sadece kötü bir gece geçirdim." Sesimdeki yorgunluğu duyabiliyordum.

"Hıyarlık ediyordum," dedi, dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalkarken. "Sen yatacağım son kız değilsin. Yani, Midge Longhorn beni çok korkutuyor. O kesinlikle *yatılmayacaklar listesinin en başında*."

Midge, Golden Goose'un sahibiydi ve aynı zamanda altmışlı yaşlarının ortasında olan korkunç bir kadındı. Müşterileri terslerdi ve hayatımda gördüğüm en kötü kaltak suratına sahipti. Üç boşanma yaşamıştı ve insanları küçümsediğini iyi saklayamazdı.

"Gururum okşandı. Merak etme Romeo. Burada kimse seninle yatmak istemiyor. Dünyadaki son erkek sen olsaydın, bekârlık yemini ederdim." Şu anki durumumda yapabileceğim en iyi şey buydu.

Esprilerim aynı seviyede değildi. Kardeşimle yıkıcı bir karşılaşmadan yeni kurtulmuştum, beni hor gören birine güvenmek zorunda kalmıştım ve kıcımlı zar zor örten bir tişörtle yalınayak duruyordum.

Esprili cevaplar şu anda öncelik listesinde alt sıralardaydı.

Ama dili dışarı çıkıp alt dudağında gezindi ve ben kalçalarımı olabildiğince sıktım, çünkü aniden seks yapmayalı uzun zaman olduğunu hatırlıyordum.

Şu anda düşündüğüm son şey de bu olmalıydı. "Bekârlık yemini, ha?"

"Ne diyebilirim ki? Benim tipim değilsin."

Sırıttı. Ukala piç. "Git giyin. Seninle kapıdan sadece bir tişörtle çıkmayacağız."

"Tam bir centilmen." Camlara basmamaya dikkat ederek ondan uzaklaştım ve üst kata koşarak eşofmanlarımı giyip tenis ayakkabılarımı giydim. Dışarısı buz gibi olduğu için montumu üzerime geçirdim ve merdivenlerden indiğimde Romeo'yu parçalanmış kapının üzerine siyah çöp torbalarını bantlarken buldum. Bütün camlar köşedeki bir yığının içine süpürülmüştü.

Başını kaldırdı, tıpkı daha önce yaptığı gibi gözleriyle beni tepeden tırnağa süzdü. İlgilenmediğini iddia eden bir adam için, bana dünyadaki en son kadınmışım gibi bakmadığı kesindi.

Ama şu anda bunun bir önemi yoktu.

Sırrımı saklamayı kabul etti ve bana kalacak bir yer teklif etti. "Daireni kilitleyebilir misin, böylece biri buraya girerse evinize mi gireyim?"

"Evet. Çift sürgülü."

"Kasada ya da kasada hiç paranız var mı?"

"Hayır. Kasadaki her şeyi aldı ve ben de bugün erken saatlerde bankaya gittim, yani burada hiçbir şey yok." Yine o yumru vardı. Sabah ilk iş bankaya gidip yarın kasada bulundurmak üzere biraz nakit çekmem gerekecekti. Kapının maliyetinin yanı sıra, kötü bir vurgun olacaktı.

Yeni açılmıştık, bu yüzden mutfak aletlerine ve malzeme stoklamaya çok yatırım yapmıştım. O sıralar para sıkıntısı çekiyordum.

Açıkçası, bir güvenlik ağım vardı. Ailem bana her zaman yardım ederdi.

Ama onlara soyulduğumu söylemeyecektim. Babam Slade'in yaptığını hemen anlayacaktı.

Artık kardeşim ve ailemle olanlardan oldukça emin hissediyordum. Slade o gece evde de bu gece burada davrandığı gibi davrandıysa, neden temkinli olduklarını anlıyordum.

Korkulu, hatta.

Bu yüzden onlara olanları anlatamazdım, yoksa ailemi asla onaramazdım.

Pencereden taş atan bir genç daha kolay satılırdı.

"Sen çıldırmadan önce, dostum Brett Rogers'ı aradım." Kendimi kaybetmemi engellemek için ellerini kaldırdı, çünkü Brett Rogers bir polisti. "Sakin ol. O bir arkadaş. Olay olduğunda polisleri aramaman daha şüpheli görünecek. Ona, olay sırasında eve doğru yürüdüğümü söyledim."

Alarm çalmıştı, bu şekilde bunu yazabilir ve yarın herhangi bir soru olmayacak. Beş dakika içinde burada olur, sonra da sabah kapıyla ilgilenirsiniz."

"İyi düşünmüşsün. Tabii ki kapı gençler tarafından kırılırsa ararım. Teşekkür ederim."

Brett Rogers geldi ve hızlı bir polis raporu yazdı. Romeo ona spor salonundan çıktığını, tam o sırada iki gencin gülerek ara sokaktan kaçtığını söyleyerek beni şaşırttı.

Memur hikâyelerimizle ilgili hiçbir şey sorgulamadı ve bana bu gece burada kalmanın güvenli olmadığını söyledi. Burada kalmayacağımı açıkça belirtmiştim ama neyse ki nereye gittiğimi sorgulamadı.

Bu karmaşayla uğraşmak için sabah geri gelirdim.

Ön kapının her tarafına uyarı bandı çektikten ve bu gece başka birinin evi tahrip etme riskine girmememiz için ön tarafa bir araba park edeceğini söyledikten sonra iyi geceler diledik.

"Hazır mısınız?" dedi Romeo ve biz arka kapıdan çıkarken eli sırtımın alt kısmını buldu. Üç kilidi de sürgüledim, ön kapının plastik bir torbayla örtülü olduğunu düşününce bu onu güldürdü.

"Bunun için teşekkürler," dedim sesimi alçak tutarak. "Ve senin evinde kalmama izin verdiğin için."

"Ne yapacağım ben? Sokakta uyumana izin mi vereyim? Ben tam bir pislik değilim."

"Bu senin hikayen mi?" Dedim, sesim tamamen alaycıydı.

Spor salonunun hemen arkasında bulunan evine doğru birkaç adım yürüdük. Kapıyı iterek açtı ve ben de içeriye baktım. Küçüktü ama çok havalıydı. Tavanlar tonozluydu, ham ahşap kirişler tepede bir tepe oluşturuyordu. Çimento zeminler stüdyo alanı boyunca uzanıyordu. Ortada modern bir mutfak, bir yanda bir kanep ve diğer yanda bir yatak vardı. Bana bir arkadaşımın şehirde sahip olduğu bir çatı katını hatırlattı.

"Kanepede uyuyabilirim," dedim boğazımı temizleyerek, çünkü artık çok küçük bir alandaydık. Her zaman keskin bir koku alma duyum vardı ve aniden sedir ve adaçayı kokusu duyularıma doldu. Sanki erkekçe bir havayı şişleyip üzerine dökmüştü.

Kıkırdadı. "Yatağı alabilirsin. Burada tuttuğum bir tekerlekli yatağım var."

Odanın diğ er tarafına ge çti, dolaba benzeyen bir şeyin çift kapısını açtı ve tekerlekli ve dik duran ikiz boy bir yatak çıkardı. Yatağı kanepenin yanına ve kendi yatağından uzağa taşıdı. Küçük nimetler için Tanrı'ya şükürler olsun çünkü bu adamın yanında uyumak işkenceye dönüşecekti.

Onunla bir gece geçirmektense bekârlığı tercih edeceğimi iddia etsem bile, bunu söylerken tamamen itibarımı korumaya çalışıyordum.

Romeo Knight ile seksin muhtemelen aşk kitaplarında okuduğum türden bir seks olduğunu hayal ediyordum. Hevesli bir okuyucuydum ve yıllar boyunca okuduğum pek çok kadın kahramanın seks hayatıyla dolaylı olarak yaşadım. Şahsen ben seksi hiçbir zaman akılda kalıcı bulmamıştım. Ama bu adamın bir kadını nasıl memnun edeceğini bildiğine dair hayatım üzerine bahse girerdim.

Yatağı yere bıraktı ve sonra dolaba gidip çarşaf, battaniye ve yastık çıkardı, sanki bu her zaman yaptığı bir şeymiş gibi. Yaklaştım ve çarşafın bir ucundan tutarak yatağı toplamasına yardım ettim.

"Karyolayı alacağım çünkü zaten ona sığacağını sanmıyorum," dedim gülümsememi gizlemeye çalışarak. "Kendi yataklarında uyuyan çok ziyaretçiniz var mı?"

"En iyi arkadaşlarımdan biri olan Nash'in Cutler adında küçük bir oğlu var ve ayda bir kez burada yatıya kalmayı seviyor, Nash'in ara vermeye ihtiyacı olursa bazen daha fazla. Onu tek başına büyütüyor."

"Nash'i tanıyorum. O ve Kingston benim tadilatımda çalıştılar. İkisi de iyi insanlar."

Battaniyeyi silkeleyip şiltenin altına sokarken kaşlarını kaldırdı. Sürprizlerle doluydu. Onun bu kadar düzgün bir yatak üreticisi olduğunu tahmin edemezdim. "Kimsenin onları güzel olarak tanımlayacağını sanmıyorum."

"Bana iyi davrandılar."

"Demek ki muhtemelen sana asılıyorlardı, sık kafalılar." Yatağın baş ucuna bir yastık fırlattı.

"Ara sıra oluyor. İlgi duyacağın son kişi olsam bile, herkes beni çirkin bulmuyor."

Uzun bir süre bana baktı. "Kimsenin seni çirkin bulabileceğini sanmıyorum, Demi. Görünüşünün birinin sana asılmamasıyla hiçbir ilgisi yok, ama bunu biliyorsun, değil mi?"

Bakışlarının yoğunluğu karşısında yanaklarım kızardı. "Birinin böyle hissetmesi için başka bir neden bilmiyorum."

"Sen akıllı bir kızsın. Eminim bir yolunu bulursun." Arkasını dönüp bir kapıyı işaret etti. "Banyo içeride. Eğer acıktıysan, buzdolabında pizza artıkları var."

"Teşekkür ederim. Ben iyiyim. Senin için de uygunsa uyumaya gideceğim."

"Evet. Geç oldu. Ben de yatmaya hazırım." Yatağına doğru ilerledi ve kazağını başından çekti, ağzım kurudu. Sırtı yontulmuş mükemmellikteydi. Kahretsin, boksörler böyle mi görünüyordu? Kesilmiş ve tonlanmış, sanki biri onu taştan yontmuş gibiydi. Tüm sert kenarlar ve belirgin hatlar. Ben daha ne olduğunu anlayamadan ayakkabılarını tekmeleyip kot pantolonunu yere düşürdü ve üzerinde siyah bir boxer külotla öylece durdu.

Vay anasını.

Güçlü kalçalar, zayıf, sivriltilmiş bir bel ve mükemmel sertlikte bir kalça. Henüz diğer yüzünü görmemiştim ama başka tarafa bakamıyordum. Yavaşça arkasını döndüğünde, gözlerim tüm vücudunu incelerken oyunumdan hiç utanmadım. Sağ kolundaki ve sol kalçasındaki koyu mürekkepte soyadı yazılıydı. Bir spor dergisinde fotoşopla yapılmış gibi görünen bir karın kasları vardı. Hafif bir saç katmanına kadar inen derin bir V'si vardı ve ereksiyonunun ana hatlarına baktığımı fark ettiğimde afalladım. Sonunda kendimi yukarı bakmaya zorladığımda, yüzünde seksi bir sırıtişla beni izleyen karanlık bakışlarıyla karşılaştım.

"İlk defa mı bir erkeği boxer'ıyla görüyorsun?" Sesi alçak, derin ve seksiydi.

"Onlar boxer değil. Onlar külot."

"Sanırım çok uzun zamandır sikime baktığın için biliyorsundur."

"Yapmadım!" Hızlıca arkamı dönüp ayakkabılarımı tekmelemeden önce tısladım. Tamamen giyinik ve tamamen utanç içinde battaniyenin altına tırmandım.

Ve garip bir şekilde tahrik oldum.

Çünkü haklıydı, paketine bakıyordum.

Işıklar kapatılmadan ve oda karanlığa gömülmeden önce kıkırdadı.

yedi

...

Romeo

ŞİMDİ UYUYAMIYORDUM çünkü odamda çilek ve hindistancevizi kokusu dolaşıyordu ve onun otuz saniye boyunca sikime bakmasından sonra kaya gibi sertleşmişim. Ve o benden on adım ötede uyurken kendimi rahatlatılabileceğim gibi değildi.

Lanet olası bir Crawford evimde uyuyordu.

Çocuklar öğrendiklerinde altlarına sıçacaklardı.

Ama ne yapacaktım? Onu kapısı kırık bir yerde mi bırakacaktım?

Ben tam bir pislik değilim.

Defalarca dönüp durdum, rahat edemedim çünkü aletimin kendine ait bir aklı vardı ve kelimenin tam anlamıyla elimi etrafına sarmam ve acı verici sınırdaki bu gerilimi serbest bırakmam için bana yalvarıyordu.

"Romeo," diye fısıldayarak beni hazırlıksız

yakaladı. "Öyle mi?"

"Uyumakta zorlanıyor musun?"

"Sanırım. Aklımda çok şey var." Bu doğrudu ama uyuyamamamın asıl nedeni onun burada olmasıydı.

"Şu Leo denen adamla olan kavga hakkında mı?"

İkinci bir yastığa uzandım ve biraz doğrulabilmek için başımın arkasına koydum. "Bu da bir parçası."

"Onunla dövüşecek misin?"

Sesini sevdim. Pürüzsüz ve biraz boğucuydu ama aynı zamanda zahmetsizdi.

"Henüz açıklamadım." Boğazımı temizledim. "Ama evet, öyleyim." "O zaman ödeştik. Sen benim sırrımı sakladın, ben de seninkini saklayacağım."

"Benimki yarın ya da ertesi gün halka açık olacak, bu yüzden kasada o kadar uzun süre tutmanıza gerek kalmayacak." Kıkırdadım.

"Bu konuda gergin misin?"

Soru karşısında dudaklarımın kenarlarının kalktığını hissedebiliyordum. Demi Crawford ben hıyarlık yaptığımda bile kendini tutabiliyordu ama onda alışık olmadığım bir tatlılık vardı. Son çıktığım kız lastiklerimi jilette kesmişti ve ondan önceki kız da spor salonumdaki bir adamla yatmıştı çünkü bir gece benimle gelmek istediğinde çocuklarımla dışarı çıkmıştım.

Tatlı hiç ilgimi çeken bir şey değildi.

Demi'ye çekildiğimden değil. O sadece burada oldu.

"Gergin olduğum söylenemez. Anneme, büyükanneme ve Tia'ya söylemekten korkuyorum. Mutlu olmayacaklar. Ve bunun herkesin gözü önünde olacak bir dövüş olmasını dört gözle beklemiyorum. Ama çalışacağımı ve hayatımın en iyi formunu sergileyeceğimi biliyorum ve yapabileceğim tek şey de bu, değil mi?"

"Bilgin olsun diye söylüyorum, *Rocky* filmleri favorimdir. Onlar gibi antrenman yapacak mısın? Çiğ yumurta içip kümesin etrafında tavukları mı kovalayacaksın?" Sesindeki mizahı duyabiliyordum.

"Tahmin ediyorum. Yaklaşık üç ay boyunca her gün, iş arasında antrenman yapmam gerekecek. Neyse ki iş yerim bir spor salonu, yani bu benim lehime. Ve o kadar sıkı çalışacak dayanıklılığa sahip olabilmek için beslenme şeklimi değiştirmem gerekecek. Ama çiğ yumurta içmem gerektiğini sanmıyorum. Sanırım önce onları pişireceğim."

"Ahhh... benim kobayım olabilirsin," dedi.

"Bir boksörün menüsünde balkabaklı chai latte olduğunu sanmıyorum."

"Beni gücendirmeyin. Böyle bir antrenman yaparken ne tür yiyecekler gerektiğini biliyorum. Ben beslenme uzmanıydım. Kahve dükkânı için hedefim de bu, menüye meyve suları ve protein içecekleri eklemek. Üzerinde çalıştığım yeşil bir içecek var, sizin için mükemmel olur. Protein yüklü ve enerji ile kas onarımına yardımcı olacak takviyelerle dolu. Protein karışımları öğün aralarında da faydalı olacaktır. Kas geliştirirken ve sıkı antrenman yaparken vücudunuzun ihtiyaçlarını karşılamanız gerekir."

"Vücudum için mi endişeleniyorsun, Demi?" Sesim hırçındı.

Tanrım, yeşil içecekler ve protein karışımlarından bahsediyorduk ve ben bunu cinselleştiriyordum.

O lanet bir Crawford, sık kafalı. Bu gecedan sonra onunla konuşmayacaksın.

"Elbette. Sağlıklı kalmanıza yardımcı olacağını düşünüyorum. Tariflerimden bazılarını senin üzerinde ücretsiz denememe ne dersin? Eğer beğenirsen, insanlara anlatabilirsin. Bu benim için bir reklam olur."

"İçkilerimin parasını kendim ödeyebilirim," dedim ve bu sözüm istediğimden çok daha sert çıktı.

"Senin derdin ne? Sana yiyecek konservesi teklif etmiyorum. Biz komşuyuz. Sokaktaki her işletmeye bir fincan bedava kahve teklif ettim. Buna pazarlama denir, hayırseverlik değil. Teklifimi kabul etmeyen bir tek sen oldun."

"Benim anlaştım, zengin insanlardan gelen sadakaları sevmediğimdir, Prenses."

Sinirlendiğini anlamama yetecek kadar yüksek sesle iç çekti. "Bana Prenses denmesinden nefret ediyorum."

"Neden? Eğer ayakkabı uyuyorsa..."

Öne doğru oturdu ve pencere panjurlarının yanındaki açıklıktan gelen azıcık ay ışığıyla şeklini seçebildim. Sırtı dik, omuzları gerideydi ve elleri küçük yumruklar halindeymiş gibi görünüyordu. "Ayakkabı uymuyor, dahi. Beni her gün çalışırken görüyor musun? Sokaktan kendi teslimatlarımı kendim getiriyorum. Tadilatı denetledim ve hatta yıkıma elimden geldiğince yardım ederek para biriktirdim. Her gün uzun saatler çalışıyorum. Bu pek de prenses davranışı sayılmaz, değil mi? Para konusunda yargılanmaktan nefret ediyor gibi görünüyorsun ama beni tanımadan aynı şey için yargılıyorsun."

Tekrar yere düştü, sırt üstü yattı ve konuşmasının bittiğini anladım.

"Yeterince adil. Sana bir daha prenses demeyeceğim."

"Vay canına. Nasıl taviz verileceğini biliyor," dedi, sesi şimdi daha hafifti.

Arkadaş değildik, bu yüzden neden onunla konuşmaya devam etmek istediğimi bilmiyordum. Bunu şimdi bitirip uyumalıydım. Ama uyumak istemiyordum.

"Yeşil içeceğinizi deneyeceğim ve iyi gelirse spor salonunda bundan bahsedeceğim." "Teşekkür ederim. Sen, Komşu. İşte bu.

ve normal Cevap. Oldu o Yani Zor mu?" diye sordu.

"İyi idi." Sinirlenmiş gibi davrandım ama sinirlenmediğimi bildiğinden oldukça emindim. "Madem bir kahve dükkânından daha fazlası olmasını istiyordun, neden adını Magnolia Beans koydun?"

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Eğer sana söylersem, kimseye

söyleyemezsin."

"Magnolia Beans isminin ardındaki karanlık ve sinsî sırrı duymak için sabırsızlanıyorum," dedim kuru bir sesle ama yüzümdeki gülümsemeyi silemedim.

"Ben ortaokuldayken herkes kardeşime *Bıçak Slade* derdi. Havalı bir lakap, değil mi?"

Slade adında bir sik kafalı için. Ama bunu ona söyleyemezdim. "Pek benim tarzım değil ama olsun."

"Kuzenlerimin de lakapları vardı. Bizden birkaç yaş büyük olmalarına ve şu anda Doğu Yakası'nda yaşamalarına rağmen muhtemelen onları tanıyorsunuzdur. Elliott ve Dalton Clark. Annemin tarafından geliyorlar."

"Adlarını duymuştum," dedim.

"Herkes Elliott'a E-Money derdi. Dalton'a da D-Dog diyorlardı."

Bir kahkaha attım. "E-Money işe yarıyor ama D-Dog biraz aptalca. Neden sadece Köpek değil?"

"Hey, bu ismi ben uydurmadım. Ama hepsi benden büyüktü ve ben de tek kızdım, bu yüzden ben de bir lakap istedim."

"Bu hikâyenin bir anlamı var mı?" Sesim hafifçe titreyerek sordum. "Aklıma fasulye geldi. Bilirsin, havalı fasulye gibi."

Şimdi çok gülüyordum. "Bulabildiğin en havalı isim fasulye miydi?"

"On iki ya da on üç yaşındaydım. Fasulye kulağa Demi'den çok daha havalı geliyordu."

"Havalı kardeşlerin ve kuzenlerin sana Fasulye mi diyordu?" diye sordum ve kahretsin, saçma sapan şeylerini benimle paylaşma şekli çok tatlıydı. Bu hiç beklenmedik bir şeydi.

"Hayır. Kimse bana Beans demedi. Arkadaşlarıma, aileme, kuzenlerime, kardeşime sordum. Kimse bir kereden fazla hatırlamadı. Slade lakap takacak bir tip olmadığını söyledi. O yüzden ben hep Demi oldum."

Şu sik.

Madem istiyordu, neden o aptal ismi kullanmasına izin vermedi?

"Kardeşin tam bir pislik gibi konuşuyor."

"Onu tanımıyorsun bile."

Ama ben biliyorum.

"Ondan kullanmasını istediğin takma adı kullanmadığını biliyorum. Bu gece işyerinize girdiğini ve sizi soyduğunu biliyorum. Bu onu bir pislik olarak etiketlemek için yeterli."

Yaptığı bir şey yüzünden beni ve en iyi arkadaşımı suçlamasına izin verdiğini de biliyorum.

Ama onu tanıdıkça, muhtemelen hakkında daha az şey bildiğini düşündüm.

O.

"Yeterince adil. Peki ya sen? Bir takma adınız var mı? Ya da bir sap, 'İtalyan Aygırı' gibi mi dövüşüyorsunuz?"

Sürekli *Rocky*'den alıntı yapmasına bayıldım. Benim de en sevdiğim filmlerdi ama onunki olmasını beklemiyordum. Bir boksör hakkında 1970'lerin filmleri bugünlerde pek popüler değildi.

"Golden Boy. Gençken dövüslere girdiğimde arkadaşlarım başlattı ve sanırım boks kariyerime de yansıdı."

"Romeo 'Altın Çocuk' Knight. İşe yarıyor. Çok havalı."

"Fasulye'nin havalı bir isim olduğunu düşünen kız söylüyor bunu," dedim kıkırdayarak, esneme sesini duyduğumda.

Bu şekilde konuşarak ne halt ediyorduk? Buna bir son vermem gerekiyordu.

"Uzun zamandır dövüşmedin mi?"

"Birkaç yıldır değil."

"Nasıl olur?"

"Bu başka bir zamanın hikayesi." Ona anlatmayı hiç planlamadığım bir hikâye. "En azından birkaç saat uyumaya çalışalım."

"İyi. Bu gece burada kalmama izin verdiğin için teşekkürler. İyi geceler."

"İyi geceler, Fasulye," diye takıldım. Başımı tekrar yatağa uzattım ve o kıkırdarken gözlerimi kapattım.

Ve uykunun beni almasına izin verdim.

NEHİR

Büyük haber, çocuklar. Altın Çocuğumuz o piçle dövüşmeyi kabul etti ve Brinkley haberi yaklaşık üç dakika önce verdi, o yüzden hazır olun

Bu şehrin her yerinde patlatılacak. Eğitim başlasın.

KINGSTON

Gidelim! Onun sinir bozucu kıcıyla minderi sildiğini görmeye hazırım.

NASH

Dostum, sen halledersin. Görünüşe göre Mayıs'ta hepimiz Vegas'a gidiyoruz, değil mi?

HAYES

Tabii ki. Eğitimin için itfaiyede bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver.

NEHİR

Ne yapacak? Merdivene tırmanıp yanan bir binaya mı dalacak? Dövüşe hazırlanırken biraz riskli görünüyor.

HAYES

<Kullanabileceği ekipmanlarımız var, göt herif.

Yarın resmi olarak antrenmanlara başlıyorum. Şu anda Joey ile bir antrenman planı üzerinde çalışıyoruz.

Joey, Rocco'nun oğluydu ve kırk küsur yıl önce ağır sıklet şampiyonu olmasının yanı sıra yıllar boyunca birçok profesyonel dövüşçüyü eğitmişti. Birkaç yıl önce dövüşçü eğitmeyi bırakmıştı ama bu dövüş için beni resmi olarak eğitmeye geliyordu. O aileden biriydi ve ekibimde onun tecrübesine sahip olduğum için şanslıyım. O ve ben son iki saatimizi nasıl antrenman yapacağıma dair bir plan üzerinde çalışarak geçirmiştik. Eski kafalıydı, cesurdu ve beni hayatımın en iyi formuna sokacağından hiç şüphem yoktu. Joey, profesyonel statü kazandığımda Gunner'a karşı dövüşmem için beni eğitmişti. Tam olarak ihtiyacım olan şeyin o olduğunu biliyordum. Bir deftere bir şeyler karalıyor ve her şeyi haftaya göre düzenliyordu.

Telefonum titredi ve grup sohbetinin hala devam ettiğini görmek için aşağıya baktım

Kapalı.

KINGSTON

Seni eğitmeyi kabul ettiğine sevindim. Adam sana işkence edecek ama.

İhtiyacım olan şey bu.

KINGSTON

Oğlumuz medyanın her yerindeyken çekeceğimiz kadınları bir düşünün.

HAYES

Hıyarlık etme. Hayatının dövüşü için antrenman yapıyor. Bu bize nasıl fayda sağlayacağıyla ilgili değil.

KINGSTON

Açıkcası, Romeo için oradayız. Ama bu süreçte çok fazla sevişirsek, takım için bir tane almaktan mutluluk duyarım, tamam mı?

"Bir gece önce Myrna ile seks yaptıktan sonra şampiyonluk kemeriyle eve gittim, gerçi bunu yapmanızı tavsiye eder miyim bilmiyorum. Riskli bir hareketti ama ellerimi kadınımdan uzak tutamadığımı biliyorsun." Suyuna uzandı ve bir yudum aldı. "Bence kural, antrenman yaparken dışarıda kadın peşinde koşmaman ve içki içmemen gerektiği. Bugünden itibaren sıkı bir diyet uygulamalı ve doğru beslenmeye başlamalısın. İçki yok. Parti yok. Fast food yok. Dünyaya kim olduğunu göstermek için üç ayın var,

Romeo. Seni tanıdığım adam. Tanrı ruhunu şad etsin, baban da senin öyle olduğunu biliyor. Oyun zamanı, evlat."

Diyetin eğitimimde önemli olacağını biliyordum ve aklıma Demi ve onun sağlıklı içecekler hakkındaki önerisi geldi. Çok iyi bir aşçı olmadığım için her gün besinlerimin bir kısmını içmenin daha kolay olacağını düşündüm.

"Anladım. Teşekkürler, Joey."

"Yarın sabah koşusundan sonra seninle burada buluşacağım. Altı mil. Kar yağması umurunda değil. Bu yüksek sınıf koşu bandı saçmalığı da yok. Soğukta ve rüzgarda dışarı çık ve sıkı koş. Kusana kadar durma." Beni omzumdan alkışladı ve spor salonundan ayrıldı.

Telefonumu geri aldım.

Joey seksin iyi olduğunu söyledi. Birkaç ay daha içmek yok.

KINGSTON

Tanrıya şükür. Üç ay seks yapmadan duramazdım.

HAYES

Bazen çok yumuşak oluyorsun, King.

KINGSTON

Benim yumuşak bir yanımla yok. Bayanlara sor. <göz kırpan surat emoji> <patlıcan emoji>

NEHİR

Yumuşak olmayabilirsin, çünkü aynı genleri paylaşıyoruz, bu yüzden haklı olduğunu tahmin ediyorum. Ama kesinlikle kendini çok beğenmişsin. Seni ringe çıkıp Romeo'yla birkaç raunt dövüşürken görmek isterdim.

KINGSTON

Ben bir aşığım, savaşçı değil.

Sabah benimle 6 mil koşmak isteyen var mı?

NEHİR

Yok artık.

KINGSTON

Bugün cumartesi. Uyumayı planlıyorum, Altın Çocuk. İşin koşu kısmında tek başınasın. Ama uyandıktan sonra spor salonuna gelip sana tezahürat yapacağım.

NASH

İlginç, çünkü bu hafta sonu bir işimiz var ve yarın sabah 7'de Wallen Çiftliği'nde buluşuyoruz, göt herif. Uyumayacaksın. River, Cutler'la birkaç saat daha takılabilirsin. Yarın mı?

NEHİR

Tamam. Onu kahvaltıya götüreceğim, sonra da spor salonuna Ro Amca'ya bakmaya gideriz.

NASH

Romeo, dün gece kırılan camla ilgili bir şey duydun mu? Birisi Magnolia Beans'in ön kapısını kırmış. Bu sabah acele bir sipariş vermek ve camı tamir etmesi için birini göndermek zorunda kaldık.

Bu adamlara hiç yalan söylemedim ve şimdi de söylemem. Ama bir mesajda yapmam gerekenden fazlasını da teklif etmezdim.

Evet. Yarın görüştüğümüzde sana bilgi veririm. Ama endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum.

KINGSTON

Ne şaibeli bir cevap, Altın Çocuk. Burada bir hikaye var, değil mi?

NEHİR

Yarın görüşürüz, sen de beni bilgilendirirsin.

Onu düşürmez. Hiçbiri bırakmaz. Ama kötü durumda olan bir kıza yardım etmişim.

Onlar da aynı şeyi yapardı. Hiçbir anlamı yoktu.

Spor salonundan çıkıp kapıyı kilitlediğimde, kahve dükkânının ön kapısının camının değiştirildiğini fark ettim. Bir an duraksadım ve onu kontrol etmeyi düşündüm ama bunun yerine ara sokaktan dönüp eve doğru yol aldım.

Demi Crawford'la işim olmazdı.

sekiz

...

Demi

Kardeşimi son gördüğümünden bu yana bir hafta geçmişti. Program direktörüyle konuşmuştum ve Slade'in geçici bir süre için yeniden kabul edildiğini öğrenince rahatlamıştım. Görünüşe göre, büyükbabama ulaşmışlar ve faturayı o karşılamış. Bana hiçbir şey söylememişti ve tüm ailemin sonsuz sırlar etrafında işlediğini fark etmeye başlamıştım. Artık kimin ne bildiğini takip etmek zordu.

Ailem Slade hakkında tek kelime etmemişti, bu yüzden olanları bilmediklerini düşündüm. Gerçi ben de tek kelime etmemiştim ve ne olduğunu çok iyi biliyordum.

Tabii ki ailem ön kapı konusunda çılgına döndü. Annem şehir merkezinde yaşamam ve güvenliğim konusunda endişeliydi. Her zaman endişeli biriydi. Babamın ise hırsızlık olayıyla ilgili her türlü teorisi vardı ve bunların çoğu yan komşum olan spor salonunu suçlamaktı.

Romeo'yu geçen hafta boyunca her sabah büyük pencereden Magnolia Beans'in önünden geçerken görmüştüm ama onun evinde uyuduğum geceden beri bir merhaba demek için uğramamıştı. Ertesi sabah ikimiz de uyandığımızda üşümüştü ve ben eve dönmeden önce bana iki kelime bile e t m e m i ş t i .

Olanları kimseye anlatmamıştım ve kimse nerede uyuduğumu sormamıştı.

Dışarısı cehennem gibi soğuk olmasına rağmen yüzünü yelpazeleyen Peyton, "Bugün epey yoğun geçti," dedi. "Yemin ederim, gittikçe daha da yoğunlaşıyoruz."

"Biliyorum, bir de hırsızlık hakkında konuşmadan duramayan meraklı insanlar var. Bu kasabada herkes her şeyi nasıl öğreniyor?"

"Biliyorum! Kasabamızın sloganı, *herkesin adınızı ve işinizi bildiği Magnolia Falls* olmalı."

Kapı açılıp annem ve babam, Benjamin Lowden ve ekibi hemen arkalarından içeri girdiğinde gülüştük. Kahve dükkânındaki güvenlik sistemini arttırmak ve üst kattaki daireme ekstra güvenlik eklemek istiyorlardı. Kabul etmiştim çünkü aksi takdirde annem benimle burada yatmaya başlamakla tehdit etmişti.

"Merhaba. Ben mutfaktan başlayacağım. Herkesin bahsettiği o meşhur lattelerle bizi şımartmaktan çekinmeyin," dedi Benjamin, adamlarıyla birlikte mutfığa doğru ilerlerken.

Kıkırdadım ve Peyton içeceklerini hazırlamaya koyuldu.

"Az önce dövmeleli bir adamın yandaki spor salonuna girdiğini gördüm. Kapının camını kıranın gençler olduğundan emin miyiz? Ya para arayan ve alarm çaldığında korkan, kafayı bulmuş bir spor salonu faresiyse?" dedi babam ve ben gözlerimi devirdim.

Keşke eve girip soygun yapanın kendi oğlu olduğunu bilseydi.

"Kafayı mı buldun? Ciddiyim baba. Onlar spor salonunda çalışan profesyonel dövüşçüler. Spor yapmak ve uyuşturucu genelde birlikte gitmez. Sahibini tanıyorum ve kesinlikle para için işyerlerine girmiyor."

"Şu Knight denen çocuk burayı ele geçirdi, değil mi?" diye sordu babam kollarını göğsünde kavuşturarak. Romeo'dan bahsediş şekli beni çok kızdırmıştı. "Babası bir tren enkazıydı. Yanlış hatırlamıyorsam bir süre hapiste yatmıştı. Çocuğu ve arkadaşları da hep sorun çıkarırdı."

Annem başını salladı. "Onlar çocuktuk. Bizim oğlumuz da kendi payına düşen hataları yaptı. İnsanların onu yargılamasından hoşlanmıyoruz, değil mi?"

"Slade bile zamanında onların bela olduğunu söylemişti, işte böyle." Babam omuz silkti.

Slade, oğlu, konuşmadığı kişi? Kendi kız kardeşini soyan adam mı? Şimdi de ahlaki pusulamız mı oldu?

"Eh, elbette, o harika bir karakter yargıcı." Alaycılığımı gizlemek için hiç çaba harcamadım. Romeo ve arkadaşları hakkında konuşması beni rahatsız etmişti. Romeo çoğu zaman pisliğin tekiydi ama kötü bir adam değildi. O

huysuzdu ve aklımın almadığı nedenlerden dolayı benden hoşlanmıyor gibiydi. Ama eğer babam onun yanında böyle davranıyorsa, muhtemelen yıllar boyunca ona ve arkadaşlarına karşı kaba davranmıştı.

"Tekne kazasından çok önce bizi bu adamlar hakkında uyarmıştı Demi. O zamanlar uyuşturucu kullanmıyordu. Güven bana. Bunlar konuşman gereken insanlar değil," diye ekledi babam.

"Jack, bu saçmalığı hemen kes." Annem babama bön bön baktı.

"Ciddi misin sen? Nash ve Kingston buranın tadilatını yaptılar. Birlikte çalışmak harikaydı ve çok profesyonellerdi. Romeo yandaki spor salonunun sahibi. Birkaç kez geldi ve hepsi de iyi adamlar. Hırsızlığın olduğu gece polisi arayan Romeo'ydu. Polisi kendisinin arayacağını pek sanmıyorum."

"Burada harika bir iş çıkardılar ve Romeo'nun sizin adınıza polisi aramasına minnettarım." Annem babama kaşlarını kaldırmadan önce gülümsedi.

Bazen çok yargılayıcı olabiliyordu, ama bunu hiç şu anki kadar fark etmemiştim.

Burnunun kenarını sıktı. "Aynı fikirde olmadığımızı kabul edebiliriz."

"Tamam," dedi annem. "Güvenlik sistemine odaklanalım. Girişiniz için ahşap bir kapı alma fikrini tartışmak istiyorum, böylece cam olmaz ve kırılması o kadar kolay olmaz."

"Burası bir kahve dükkânı. Büyük ahşap bir kapının arkasına saklayamam. Her neyse, kapının yanında bir pencere var. Onu kırabilirler."

"Annen de o pencerenin kaldırılmasını isterdi." Babam gülmek için eliyle ağzını kapattı.

"Ne? Anne, aşırı tepki veriyorsun. Ergenlerdi. Olur böyle şeyler. Ama taktırdığınız kameralar sayesinde yakın zamanda bir daha olacağını sanmıyorum."

"Tamam. Kameralar ve ek güvenlikle başlayacağız. Benim endişem senin güvenliğin, tatlım. Umarım sadece bir grup genç başlarını belaya sokmuştur."

"İkiniz de bu konudaki düşüncelerimi zaten biliyorsunuz." İkimizin de tartışmasını engellemek için ellerini kaldırdı. "Sanırım bunu zaman gösterecek."

Slade'i otobüsün altına atmamak için her şeyimi verdim. Kardeşimi her zaman korumuştum ama babamın, oğlunun yaptığı bir şey için masum insanları suçlamasını kabul edemezdim. Dilimi ısırdım.

"Her neyse, Knight denen çocuğun ünlü bir boksörle dövüşeceğini duydum. Birkaç dolar için neden birinin kafasını ezdirmek istediğini anlayamıyorum," dedi babam.

"Haberlere biraz dikkat ettiyseniz birkaç dolar bile sayılmaz. Kemer için bir rakiple dövüşüyor. Bu büyük bir olay. Ve o profesyonel bir boksör. O bir sporcu. Bu onun sporu."

"Ne zamandan beri bu kadar savunmacı oldun? Kardeşin yüzünden yeterince stres yaşamıyor muyuz? Umarım şimdi de bize sorun çıkarmaya başlamazsın."

Ciddi miydi? Fikrimi paylaşmamı, Slade'in Romeo ve arkadaşları hakkında söylediklerine katılmadığım için onlara yaşattığı cehennemle mi kıyaslıyordu?

"Jack, bu hiç adil değil." Annem saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı ve gülümsemesi gözlerine ulaştı. "O sadece senin için endişeleniyor, tatlım. Kameraları yerleştirmeye ve güvenliği iki katına çıkarmaya odaklanalım."

"Daire kapınızda üç sürgülü kilit ve kapının dışında da bir kamera olacak." Babam sanki alçıpanın arkasına güvenlik ekleyip ekleyemeyeceğini görmek istercesine duvarları inceleyerek etrafta dolaştı.

Annemle babamı çok severdim ama bazen zorba olabiliyorlardı. Sanırım Slade'le yaşadıkları travma onları benim üzerimde daha da kontrolcü yapmıştı. Son birkaç yıldır okulda olmadığım için bunu bu kadar hissetmemiştim. Ama şimdi buradaydım, kesinlikle her zamankinden daha aşırıydı.

Annem tuvalete gitmek için izin istedi ve babam bir sandalye çekerek bana karşısına oturmamı işaret etti.

"Annen senin için endişeleniyor. Kahve dükkanının üstünde yaşamın hoşuna gitmiyor."

"O mu bilmiyor, *sen mi bilmiyorsun?*" Kaşlarımı çattım.

"Onun ne kadar endişeli olduğunu biliyorsun. Şehir merkezinde yaşıyorsun, rastgele adamlarla dolu bir spor salonunun bitişiğindesin ve şehirdeki herkes senin kim olduğunu biliyor. Bizim kim olduğumuzu. Paramız olduğu bir sır değil. Burada yaşamın hoşuma gitmiyor."

"Bu inanılmaz derecede yargılayıcı. Herkes paraya önem vermez, baba. Spor salonundaki çocuklar benim en son endişelendiğim kişiler. Ve ben neredeyse yirmi üç yaşındayım. Ben bir yetişkinim ve kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitedeyim."

"Biz senin ebeveynleriniz ve seni seviyoruz. Bu yargılayıcı değil; bu gerçek."

"Ronny'nin parası var ve daha önce uğraştığım herkesten daha korkutucu," diye fısıldadım.

Buna yüz maskesi takarak iş yerime giren bağımlı kardeşim de dahildi.

Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakınırken öne doğru eğildi. "Ronny ile işleri ben hallettim, bunu biliyorsun. Mesajı açık ve net bir şekilde aldı. Artık onun için endişelenmene gerek yok. Konu kapanmıştır."

Tanrım, çok inatçı olabiliyordu. "Sadece söylüyorum... Spor salonundaki hiç kimse herhangi bir şekilde uygunsuz davranmadı. Tanıdığımız insanlar daha endişe verici." Kaşlarımı kaldırdım. Babam istediğini düşünebilirdi ama gerçek buydu.

"Anladım, Demi. Sadece bana bir iyilik yap. Başını dik tut ve etrafının farkında ol."

Tartışacak zamanım olmadı çünkü annem tuvaletten çıktı ve Benjamin'i takip edip şirin kahve dükkanımı lanet bir kaleye çevirdiğinden emin olmakla meşgul olduk.

Günün geri kalanı bulanık bir şekilde geçti ve Peyton beni bu gece Whiskey Falls barına gitmeye ikna etti. Yirmi bir yaşına bastığımdan beri Magnolia Falls'ta pek vakit geçirmemiştım çünkü okuldaydım. Küçük kasabalarda hiçbir zaman işe yaramayan sahte kimlikler konusunda endişelenmeden artık barlara girebiliyor olmak eğlenceliydi. Herkes adını ve yaşını biliyordu.

Üstüme oturan beyaz tulumumu, yıpranmış kısa jean eteğimi ve en sevdiğim kovboy çizmelerimi giydim. Country müzik, soğuk bira ve yakışıklı oğlanlar bu gecenin planıydı. Aylardır kimseyle çıkmamıştım, çünkü mezun olmadan hemen önce Ronny'yle yaşadıklarımın sonu karşı cinsten uzak durmaya yemin etmişim.

Onunla çıkmayı düşündüğümünden değil. O geceye kadar arkadaştık. Ama bu deneyim beni tamamen korkutmuştu ve sonrasında kendimi kafedeki tadilata vermiş ve kendi işimi kurmaya odaklanmıştım. Biriyle çıkmak gibi bir isteğim yoktu.

Ama flört oyunumu oynamaya hazırdım. Saçıma dalgalar ekledim, dudaklarıma biraz parlaticı ve birkaç kat rimel sürdüm. Hazırlanmak için zaman ayırmayalı epey olmuştu.

Peyton ve ben, l i s e d e n birkaç arkadaşımızla buluşacağımız Whiskey Falls'a kadar olan kısa mesafeyi yürüdük. Neyse ki, hiç de

Dışarıda daha uzun süre kar yağıyor, bu da bu jean eteği giymeyi çok daha katlanılabilir hale getirdi.

"Roxy ve Taylor bizimle orada buluşacaklar," dedi Peyton, pembe elmas taşlı matarasını bana uzatırken. Bir yudum aldım ve soğuk sıvı boğazımdan aşağı inerken öksürdüm.

"Bu viski mi?" Ne kadar sert olduğunu görünce nefesim kesildi.

"Daily Market'in en iyisi," dedi kıkırdayarak geri verdiğimde. "Oscar tam bir huysuz. Sanki yaşımı bilmiyormuş gibi bana kart attı. Çok sinir bozucu."

Oscar Daily babasının en iyi arkadaşıydı ve kasabadaki bakkalın sahibiydi. Adamın, yasal olsanız bile içki aldığınızda yasaları çiğniyormuşsunuz gibi hissettiren bir tarzı vardı.

"Geçen gün sen yokken kafeye uğradı ve bana bu kasabanın benim fiyatlarımla kahve alacağını sanmadığını söyledi. Bu arada bedava fincanını paraya çeviriyor ve fiyattan şikayet ediyordu."

Barın kapısını açtığında ikimiz de güldük ve Zach Bryan'ın seksi sesi içeri adım attığımız andan itibaren kalçalarımızı sallamamıza neden oldu. Roxy ve Taylor bizi oturdukları büyük masaya doğru götürdüler ve Blane, Scotty ve Brayden yanlarında oturduğu için inledim. Lise son sınıfta Blane Johnson'la birkaç ay çıkmıştım. Mezuniyet balomuzda kafayı bulduğunda beni aldatmıştı ve ben de onu bir vestiyerde Sabrina Marsh'a dalmış halde bulmuştum.

Güzel zamanlardı.

Ondan hemen ayrılmıştım. Zaten o kadar da ciddi değildik ama son balomu böyle geçirmeyi planlamamıştım. Ama o ayrılığı çok zor karşıladı ve her şey boyunca kurban gibi davrandı. Onunla yatmadığım için beni suçlamıştı ve görünüşe göre kötü bir taşak sorunu vardı, bu yüzden partiden sonra ben sadece birkaç metre uzaktayken Sabrina'ya çakmaktan başka çaresi yoktu.

Bu saçmalığı uyduramam. Bu onun savunmasıydı.

Beni kovaladıktan sonra taşaklarına tekme attım ve numaramı unutmamasını söyledim.

Sonraki altı ay boyunca, ben üniversiteye gittikten çok sonra bile her gün aradı ve ben onu görmezden geldim. Sonunda pes etmişti ama şimdi onunla her karşılaştığımda kalbini kırmışım gibi davranıyordu.

"Bay Blue Balls geldi," diye fısıldadı Peyton kulağıma, viski kokusu etrafıma yayılırken.

"Şuraya bakın," dedi Blane ayağa kalkarken. "Kaçan kızın ta kendisi." Kollarını bana sararken kelimeleri bulanıklaştı ve beni görememesine rağmen gözlerimi devirdim.

"Hey, Blane. Seni gördüğüme sevindim."

"Evet. Sadece hafta sonu için şehirdeyim. Büyükanнемin doksanıncı doğum günü. Yarın kafeye uğrayacaktım. Çok iyi olduğunu duydum."

"Onu bilmem ama şu ana kadar iyi gidiyor," dedim, geri çekilip grubun etrafında dolanırken, herkese sarıldım ve Blane ile arama biraz mesafe koymaya çalıştım. Onun karşısındaki sandalyelerden birine oturdum ve herkesle ayaküstü sohbet ettim.

Tabii ki Blane, Scotty'yi sandalyesinden itti ve hemen yanıma yerleşti. En iyi arkadaşı Brayden bana özür dileyen bir bakış attı. Blane'in aşırı derecede sarhoş olduğu belliydi. Birer teklik ve bira söyledik ve hep birlikte kadehlerimizi tokuşturduktan sonra başımı arkaya yasladım. Sistemime giren içkiyi hissedebiliyordum. Birama uzandım ve bir tür çekim hissettim. Başımı çevirdiğimde Romeo Knight'ın elinde bir bardak suya benzeyen bir şey tuttuğunu gördüm, etrafı en iyi arkadaşları ve tanımadığım bir grup kadınla çevriliydi.

Dili dışarı kayıp alt dudağında gezinirken koyu renk gözleri benimkilere kilitlendi. Gülümsedim ve yanındaki biri gülünce gözlerini kaçırdı. Scotty bize önümüzdeki hafta sonu Brynn'e evlenme teklif edeceğini söylerken dikkatimi tekrar masaya vermeye zorladım. Tüm lise boyunca çıkmışlardı ve bunu çoktan yapmamış olmasına şaşırmıştım.

Zach Brown Band'in en sevdiğimiz şarkısı "Chicken Fried" hoparlörlerden çalmaya başladığında Peyton bağırdı ve barın çoğu ayağa kalktı. Ben de kızlarla birlikte dans pistine koştum, ellerimi başımın üzerine kaldırdım ve kalçalarımı salladım. Şarkı sözlerine eşlik ediyorduk ki Blane tökezleyerek dans pistine çıktı. Zararsızdı ama benimle konuşmak için sürekli eğilmesi ve üzerime tükürmesi biraz sinir bozucuydu.

Onu biraz geriye itmek için ellerimi omuzlarına bastırdım, tam o sırada Romeo birdenbire ortaya çıktı. Dans etmiyordu. Şarkı söylemiyordu.

Her zamanki gibi sinirli görünüyordu.

Eğilip kulağına bir şeyler fısıldarken Blane'in kolunu arkadan büktü ve eski erkek arkadaşım yüzünü buruşturdu. Ben daha ne olduğunu anlamadan Scotty ve Brayden Blane'in dans pistinden inmesine yardım ediyorlardı. Arkamı döndüğümde Romeo gitmişti.

"Görünüşe göre kendine seksi bir koruyucu bulmuşsun!" Peyton aşağı yukarı zıplamaya ve iyi vakit geçirmeye devam ederken kulağıma bağırdı.

Blane'in arkadaşlarıyla bardan ayrılışını izledim ve gözlerim tekrar Romeo'nunkilere kilitlendi. O gitmemiştir. Yerine geri dönmüştü ve oradaki hiç kimse az önce ne yaptığının farkında görünmüyordu. Gözleri sertti ve kızgın görünüyordu.

Onun sorunu ne?

Kendimi toparlamaya çalıştım ve biramı yudumlamak için masamıza dönmeden önce birkaç şarkıda daha dans ettim. Telefonum titredi ve omuzlarımın sertleşmesine ve sırtımın dikleşmesine neden olan bir mesaj görmek için aşağıya baktım.

BİLİNMEYEN NUMARA

Selam D. Uzun zamandır konuşmadık. Yakın zamanda konuşabileceğimizi umuyordum. Bu yanlış anlaşılmayı ortadan kaldırırız.

Arada bir bilinmeyen numaralardan rastgele mesajlar alıyordum ve kim olduğunu çok iyi biliyordum. Ronny'nin numarasını ona karşı uzaklaştırma emri çıkarttığımda engellemiştim. Telefonumu arka cebime sokmadan ve ayağa kalkmadan önce numarayı engelledim.

Hiçbir şey sizi, ödünüzü koparan bir adamdan gelen bir mesaj kadar çabuk ayıltamaz.

Kız arkadaşlarımın bir kadeh daha içtiği masaya doğru eğildim. "Ben eve gidiyorum. Erken kalkmam lazım."

"Ne?" Peyton sızlandı. "Sana bir shot daha getirdik."

"Sen iç." Yanağından öptüm. "Çok eğlendim."

"Sabah güzel, sıcak bir latte içmeye geleceğim," dedi Roxy kollarını bana sararken. "Artık evde yaşadığın için çok mutluyum."

"Ben de."

"Yarın seni görmeye geleceğim," dedi Taylor, shot bardağına uzanıp başını arkaya eğerek sıvıyı yudumlar. "İçimden bir ses bize sürekli bahsettiğin o özel karışımlardan birine ihtiyacımız olacağını söylüyor."

Peyton, "Evet! Sihirli akşamdan kalma suyuna bayılıyoruz," dedi. "Eve yalnız yürürken iyi misin?"

"Tabii ki. İki bloktan daha az uzaklıkta ve Magnolia Falls'tayız." Kapıya yönelmeden önce ikisine de sarılarak vedalaştım.

Hava sıcaklığı düşmüştü ve şu anda kısa eteğimi giydiğim için kesinlikle pişmanlık duyuyordum. Arkamdan gelen bir ses başımı döndürdü.

Romeo.

Heyecandan midem bulandı ama kaşlarımı kaldırıp sinirlenmiş gibi yaptım. Bu adam hem çok sıcak hem de çok soğuktu. Onu hiç anlayamıyordum. "Beni mi takip ediyorsun?"

"Yan yana yaşıyoruz, Beans." Yanımda adım adım ilerlerken sesi tamamen alaycıydı.

Bu lakabı kullandığı için yanaklarım kızardı.

Bu hikâyeyi onunla paylaştığıma hâlâ inanamıyordum.

Dürüst olmak gerekirse, ismi gerçekten hatırladığına inanamadım.

"Yine de zamanlama garip görünüyor, değil mi?" Kıkırdadım. "Sen de benimle aynı saatte eve dönüyordun, öyle mi?"

"Bunu okumayın. Ben gidiyorum. Sen de gidiyorsun. Bana o bitmek bilmeyen bedava içkileri dayatırken komşu olduğumuzu hatırlatıp durmuyor musun?"

Romeo Knight'ın espri anlayışı varmış. Kim bilebilirdi ki?

"Bir bedava içkiyi mi es geçtin?"

"Belki bir gün paraya çeviririm." Ellerini ceplerine soktu ve gözlerini önünden ayırmadı.

"Blane Johnson'ı da kaçırmayı başardın. Sadece komşuluk mu yapıyordun?"

"Blane pisliğin teki. Sana asılıyordu ve bundan hoşlanmadığını söyleyebilirim. Eğer bu beni komşuluk yapıyorsa, öyle olsun."

Ara sokağa girdiğimizde durakladı ve ben de çantamdan anahtarlarımı çıkarmak için durdum. "Seni her sabah koşarken görüyorum. Görünüşe göre şimdiden sıkı çalışıyorsun."

Başını salladı ve gözleri bakışlarımla buluşmak için tekrar yukarı kalkmadan önce ağızma yerleşti. "İçeri gir. Hava soğuk."

Dediğim gibi. Adam bana kötü bir kırbaç vakası yaşıtıyordu.

Gözlerimi devirip anahtarı kapıya soktum ve başka bir şey söylemeden içeri girdim.

dokuz

...

Romeo

River, Kingston ve Hayes'in sandviçlerini uzatmadan önce bana bir sandviç atarken, "**Berbat görünüyorsun,**" dedi.

"Sağ ol *baba*." Alaycılığımı gizlemeye çalışmadım. Belli ki yorgundum. Yorucu bir antrenman rutinine gireli iki hafta olmuştu ve daha önümde uzun bir yol vardı.

Kingston kahkahalar içinde kanepeye yaslandı. "Romeo'yu kötü bir ruh haline sokmak için antrenman sezonu gibisi yok."

"Yediğinden daha fazlasını kusuyor; bu yüzden kendini bok gibi hissediyor." Hayes sanki doktormuş gibi omuz silkti. "Çok zorluyorsun kardeşim."

"Hadi canım. Dövüş için antrenman yaparsan böyle olur."

"Belki de başlangıçta biraz fazla zorluyorsunuz. Besinsel olarak tükenmişseniz başaramazsınız."

"Sen neden bahsediyorsun? Bu hayatımın en büyük kavgası. Geri adım atmak yok. Vücudum antrenmana uyum sağlayacaktır," dedim kanepeye yaslanıp yavaşça çiğneyerek.

Aralarında geçen bakışmayı kaçırmadım ama onu inceleyecek enerjim yoktu. Bir buçuk saat sonra Joey ile ikinci bir antrenmanım vardı, bu yüzden toparlanmam gerekiyordu.

Kapı açıldı ve içeri Nash girdi, Cutler da birkaç adım önündeydi.

"Hey, Cutler. Bana biraz ver." River elini kaldırdı ve Cutler sıçrayıp elini sertçe tokatladı.

Küçük Dostum tam bir baş belasıydı ve henüz altı yaşında bile değildi.

"Benim adım artık Cutler değil." Durakladı, her birimizin arasına baktı ve bakışları benim üzerimde durdu. "Ro Amca neden böyle görünüyor?"

Tanrım. Cutler bile peşimde mi şimdi?

"Romeo Amca inatçı biri ve kendini yerin dibine sokuyor ama kimseyi dinlemek istemiyor. Anlaşılan acı çekmeyi tercih ediyor," dedi Kingston bir lokma yemeğin üzerine. "Bize adının ne olması gerektiğine karar verdiğini söyle."

Nash homurdanarak başını salladı ve ben de öne doğru eğildim çünkü bugün ilk kez koşudan sonra arka sokakta kusmaktan başka bir şey yapmayı dört gözle bekliyordum.

Küçük dostumuz aylardır adının Cutler olmaması gerektiğini iddia ediyordu. Her türlü ismi bize soruyor, sonra da hiçbirinin doğru olmadığını söyleyerek devam ediyordu.

Ama kendisiyle gerçekten mutlu görünüyordu ve ben de bunun için buradaydım. Nash'in bu seçim yüzünden işkence çekmiş gibi görünmesi durumu daha da güzelleştirdi.

"Dinleyelim bakalım," dedim.

Beyaz bir tişört, koyu renk bir kot pantolon ve siyah deri bir mont giymişti. Çocuk hepimizin toplamından daha havalıydı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve gülümsedi. "Şu andan itibaren bana Beefcake diyebilirsiniz."

Kingston az önce yudumladığı gazozu sehpanın üzerine kustu. Hayes'in yüzünde, nadiren gülümseyen bir adam için alışılmadık derecede geniş bir sırıtış vardı ve River yüzünde hınzır bir sırıtışla Cutler ile babasının arasına baktı.

"Evet. Sanırım Beefcake işe yarıyor." River elini tekrar havaya kaldırdı ve Little Dude'a tekrar beşlik çaktı.

Nash masadaki son iki sandviçi alırken "Hiç yardımcı olmuyorsunuz," dedi ve oğluna ofisimde onun için ayırdığımız tabureye oturmasını işaret etti.

"Beefcake havalı, Küçük Dostum. Bunu sevdim." Kingston sırttı.

"Ne düşünüyorsun, Ro Amca? Beefcake kulağa bir dövüşçü ismi gibi geliyor, değil mi?"

Elimi saçlarının tepesinde gezdirdim ve kıkırdamamaya çalıştım çünkü çocuğun geriye doğru taranmış saçlarında o kadar çok jöle vardı ki çok bastırırsam ikiye ayrılmasından korktum.

"Bunu sevdim, dostum. Yoksa *Beefcake* mi demeliyim? Havalı bir isim ve sen kesinlikle tanıdığım en iyi dövüşçüsün." Onu biraz eğitiyordum. Bir torbayı nasıl yumruklayacağını öğrenmek istiyordu ve ringe çıkıp dans etmeyi seviyordu.

Çocuk sahibi olmayı ya da kendime ait bir ailem olmasını hiç düşünmemiştim ama Cutler uğruna her şeyinizi değiştirebileceğiniz türden bir çocuktü. Onun için yapamayacağım hiçbir şey yoktu.

"Gördün mü, babalık? Çocuklar buna bayılıyor."

Nash'e taktığı yeni sevgi sözcüğü karşısında kaşlarımı kaldırdım ve herkes gülümsemesini gizlemeye çalıştı.

"Evet. Artık 'Pops' oldum. Görünüşe göre 'Baba' ismi yeterince havalı değil." Nash sandviçinden bir ısırık almadan önce gözlerini devirdi.

"Pops'un bir tavrı var. Haksız mıyım, Beefcake?" Kingston böyle dedi ve Cutler dikkatini az önce açılan kapıya çevirdiğinde Nash ona ters ters baktı.

"Hey, Romeo. Bir ziyaretçin var ve sana bir şey getirdiği için onu göndermek istemedim," dedi Pinky.

Demi Crawford elinde bir çantayla kapıdan içeri adımını attığında öne doğru oturdum ve sandviçimi yere bıraktım. Omuzlarım kaskatı kesildi çünkü sert bir kalabalığın içine giriyordu ve burada ne işi olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Evet, erkek kardeşi içeri girdikten sonra onu kapısı kırılmış halde bulduğum o gece neler olduğunu çocuklara anlatmışım. Aramızda sır yoktu ve ona kalacak bir yer teklif etmem gerektiğini söylediğimde üstelememişlerdi.

Otele gidecek kadar parası olduğunu söyleyen River dışında hepsi aynı şeyi yapardı.

"Hey," dedi, yalnız olmadığımı fark ettiğinde rahatsızlığını gizlemeden. River'a baktım, acaba hıyarlık eder de müdahale etmek zorunda kalır mıyım diye düşündüm. Ama o da diğerleri gibi öylece oturup ona baktı. "Özür dilerim. Bölmek istememişim. Sadece sana bir şey danışmak istedim."

"Vay canına. Gerçekten çok güzelsin. Adın ne senin?" Cutler ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

Bu lanet çocuk.

Dediğim gibi, bu küçük adam hepimizin toplamından daha havalıydı.

Ona gülümsedi. "Benim adım Demi. Senin adın ne?"

"Bana Beefcake diyebilirsin."

Nash nefesinin altından, "Tanrı aşkına," dedi ama ben onu duydum. İrkilmedi bile. "Tanıştığımıza memnun oldum, Beefcake."

On "Sandviçimi benimle paylaşmak ister misin?" Cutler ağzı açık bakarken u. sordu

Rahatsızlığını hissedebildiğim için ayağa kalktım ve herkes sadece ona bakıyor ve orada ne halt ettiğini merak ediyordu. "Çok tatlısın ama ben iyiyim. Kahveye geri dönmem gerek. dükkan."

"Babam King Amca ile kahve dükkanında çalışıyordu. Bu senin için miydi?" Cutler sordu. Çocuk hiç istifini bozmadı.

"Evet. Bu benim içindi." Yeşil bakışları benimkileri aradı ve oradan çıkmak için sabırsızlandığı belliydi. Herkes bakmaya devam ederken elini kaldırdı ve rahatsız bir şekilde el salladı.

"Neye ihtiyacın vardı?" Omzumun üzerinden bakıp River'ın aramızda dolaştığını görünce sordum. Nash yemeğini bitirmesi için Cutler'ı çağırdı ve ben de çocuklara arkamı döndüm.

"Bu sabah çöpü çıkarırken sokakta yine hastalandığınızı fark ettim ve bunları bırakayım dedim."

"Nedir onlar?" River sordu ve bir an için gözlerimi kapattım çünkü burada olduğundan daha fazla şey olduğunu düşünebilirdi. Blane Johnson'ın ağzını burnunu kırmak istediğim Whiskey Falls barında onu gördüğümünden beri ondan uzak duruyordum.

"Bunlar protein karışımları. Sıkı antrenman yaptığınızda, gerçek yemek öğünleriniz arasında takviye yapmak yardımcı olur. Yani, antrenman sonrası protein takviyeleri kullanabilirsiniz" dedi ve boğazını temizledi.

Kingston arkamdan, "Çok naziksin Demi," dedi. "Bizim oğlan bu antrenmanlarla pek bir şey kaybetmiyor."

"Ben iyiyim. Deneyeceğim," diye homurdandım. River'ın onun hakkında ne hissettiğini bildiğim için onu burada istemiyordum. Hepimizin onun soyadı hakkında hissettiklerini. Onun ailesi.

Ama Demi Crawford'dan öyle davrandığım gibi nefret etmediğimi fark ettim. Duşta ona sayılamayacak kadar çok kez oral seks yapmıştım ve bu sabah da durum farklı değildi. Yani, mesafemi korumamın bir sebebi vardı. Bu çekimi asla harekete geçirmeyecektim, ama bu istemediğim anlamına gelmiyordu.

Bu var olmadığı anlamına gelmiyordu. Çünkü vardı. Ama hiçbir yere gidemedi.

Ama River ona bir pislik gibi davranırsa, buna izin vermezdim. Ve şu anda onunla kavga edecek durumda değildim. "Sana ne kadar borcum var?"

"Aslında bir takas yapabilir miyiz diye bakacaktım." Omuz silkti ve bakışlarım onu boydan boya süzerek siyah taytını ve kazağını inceledi. Vücudu sıkı ve zayıftı, göğüsleri küçük ve dikti ve onu tatma düşüncesi ağzımı sulandırdı.

Yüce İsa.

Belli ki aşırı antrenman yapıyordum çünkü iki dakika önce bitkin düşmüştüm ve şimdi buradaydım, sonunda bir şeyler yemek için acıkmıştım.

Benim sahip olamadığım bir şey.

Geçmediğiniz çizgiler vardı. Sadık

kaldığınız sadakatler.

Bu adamlar benim ailemdi.

Sür ya da öl.

O gece başı beladayken ona yardım etmek bir şeydi. Ama bundan fazlası asla işe yaramazdı.

O lanet bir Crawford'du. Magnolia

Falls kraliyet ailesinden.

Ringe çıkmaya hazırlanıyordum, böylece başka bir aptalla birbirimizin kafasını kırabilecektik.

Demi ve ben iki farklı dünyadan geliyorduk ve bunu böyle tutmamız gerekiyordu.

"Dediğim gibi, sadakaya ihtiyacım yok. Parasını ödediğim için mutluyum."

River'ın çevresel görüşümde hareket ettiğini gördüm ve yanımda durmak için yürüdü. "Kaba olma Romeo. Onu bir dinle. Takas nedir?"

Bakışları aramızda gidip geliyordu ve onun yanında olduğum her seferde yaptığını fark ettiğim şeyi yaptı. Omuzlarını geriye itti, çenesini yukarı kaldırdı ve bakışlarını onunkilere kilitledi. Sanki birçok kez kendini savunmaya çalışmış ve geri adım atmamayı bilinçli olarak kendine hatırlatmak zorunda kalmış gibiydi.

"Kendimi savunma dersleri almak istiyorum. Spor salonunda beni eğitebilecek biri var mı diye soracaktım?"

"Biri sana dokundu mu?" Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıkmıştı ve River bana bakarken kaşlarını kaldırdı.

Onun için endişelendiğim açıktı ve az önce elimi göstermişim.

"Ne? Hayır. Hayır. Sadece spor salonu yan tarafta olduğu için, gerekirse nasıl dövüşeceğimi bilmekten zarar gelmez diye düşündüm."

"Crawford'lar hiç ellerini kirletmezler mi?" River sordu ve ben hafifçe öne doğru kaydım, çünkü ona daha fazla bir şey söylerse konuşmayı orada bitirecektim.

Kızgın olmak için kendine göre sebepleri vardı. İkimizin de vardı. Ama bunların onunla hiçbir ilgisi yoktu.

Hiç irkilmedi bile. "Hmmm... bir bakalım. Kahve dükkanındaki demoya yardım ettim ve bu shake'leri yapmak için bir sürü sebze doğradım, yani evet diyebilirim. Bu Crawford gerektiğinde ellerini kirletiyor."

Arkamdan bir ısıklık sesi geldi ve arkamı döndüğümde Kingston'ın kahkahalar içinde kanepeye yığıldığını gördüm. Nash ellerini Cutler'ın kulaklarına götürmüş ona gülümsüyordu ve Hayes de her şeyi içine çekiyordu.

"Tamam o zaman. Görünüşe göre bu kızın biraz boks dersine ihtiyacı var Romeo." River ona elini uzattı. "Belki bu adamı dövüş için forma sokabilirsin."

Elini sıkarken gülümsedi ve sonra çantayı bana uzattı. "Bir sonraki antrenmanından önce bir tane iç ve öğleden sonraki antrenmanından hemen sonra bir tane iç."

"Pekâlâ. Bakalım Pinky seni eğitebilecek mi," dedim çantayı elinden alırken ve parmaklarım onunkileri sıyırdı. Hafif bir temasla bile sertleşmediysem ne olayım. Ereksiyon olmak öğleden sonraki antrenmanıma yardımcı olmayacaktı, bu yüzden gitmesine ihtiyacım vardı. "Sana haber veririm. İçkiler için teşekkürler."

"Evet, tabii." Bir adım geri çekildi ve bakışları hâlâ onu izleyen River'a kaydı. "Sonra görüşürüz çocuklar."

"Güle güle, Demi." Cutler ayağa fırladı ve kapıyı açmak için aceleyle kapıya doğru koştu.

Bu lanet çocuk kontrolden çıkmıştı ve ben hiçbir şeyi değiştirmedim.

"Hoşça kal, Beefcake. Umarım yakında tekrar görüşürüz." O kadar geniş gülümsedi ki lanet göğsüm sıkıştı. Kahretsin, belki de hastalanıyordum. Belki de çocuklar haklıydı ve ben çok sıkı çalışıyordum ve bunu destekleyecek kadar yemiyordum. Ama orada öylece durup ona baktım.

Kadın kapıdan çıkarken Cutler, "Beni tekrar göreceksin," dedi ve kapıyı arkasından kapattı. "Sanırım bir gün onunla evleneceğim."

Şu anda beni izleyen River dışında herkes güldü. "Sanırım bunu yapmak için sıraya girmen gerekebilir, Küçük Dostum."

Ona ters ters baktım ve hazırladığı içeceklerden birini çıkarıp kanepeye geri dönmeden önce çantayı yere bıraktım.

Plastik şişenin kapağını açtım ve uzun bir yudum aldım. Tadı harika değildi ama hepsini iki yudumda içtim ve sonra yastığa yaslandım.

"Buradaki hikaye nedir?" Hayes sordu.

"Hikâye yok." Gözlerimi kapattım çünkü çok yorgundum.

"Kulaklıklar, Beefcake," dedi River, bu Cutler'ın kulaklarını kapatması için bir koddu. "Lanet olası gözlerini aç ve korkaklığı bırak."

Gözlerimi açtım ve kaşlarımı kaldırdım. "Dostum, bunu seninle yapacak enerjim yok. Hiçbir şey olmuyor."

"Dinle, o ailesinin geri kalanı gibi değil. Bunu görebiliyorum. Ama bana yalan söylemene de gerek yok. Bu iki piç onun için çalışmakta ve bana onun ne kadar iyi biri olduğunu söylemekte bir sakınca görmediler. Neden bu konuda bu kadar tuhaf davranıyorsun?" Sırıttı.

Evet, çünkü Demi söz konusu olduğunda benim düşündüğüm şeyleri düşünmüyorlardı.

"Sanırım nedenini hepimiz biliyoruz," dedi Kingston. "Ondan hoşlanıyorsun."

"En azından Beefcake'in bunu itiraf edecek cesareti var," dedi River kahkahalar arasında.

"O iyi biri. Onu o kadar iyi tanımıyorum bile. Bir şey olduğu yok, eğer düşündüğünüz buysa."

"Sanırım geçen gece barda ona nasıl baktığını hepimiz fark ettik. O gittikten hemen sonra oradan nasıl kaçtığını gördüm. Ve eve zorla girdikten sonra onu kurtardığın ve senin evinde uyumasına izin verdiğin geceyi de unutmayalım," dedi River.

"Cutler'ın yatağında uyudu."

Cutler bana sanki onu kalbinden vurmuşum gibi bakarak, "Hey, ben Beefcake," dedi.

"Özür dilerim. Bir daha olmayacak."

"Bununla ilgili bir sorunuz var mı?" Hayes sorusunu River'a yönelterek sordu.

"Dinle, o aile benim gözümde zehirli. Bana ve Romeo'ya yaptıklarını yapmakta hiçbir sakınca görmediler. Ama katılıyorum; o diğerleri gibi görünmüyor. Muhtemelen o zamanlar ne olduğunu bile bilmiyordur."

"Ama..." Hayes kaşlarını kaldırarak, çünkü hepimiz bunun geleceğini biliyorduk, dedi.

"Ama sana söylüyorum, ailesi onun kendileri gibi zengin olmayan biriyle çıkmasını hoş karşılamayacaktır. Yani, eğer bunu yapmak istiyorsan, bu senin seçimin. Sana bir kere kazık attılar, yine atarlar. Ama seni kaçırmaya çalıştıklarında ben orada olacağım çünkü arkamı kollayacağım. Anladın mı?"

Başımı salladım. "Hiçbir şey. Gidiyor. Devam. Devam."

"Ama öyle olmasını istiyorsun, değil mi?" Kingston alay etti. Cutler konuşurken ona ters bir bakış attım.

"Kıza ilk ben talibim."

Ve oda kahkahalara boğuldu.

Ama bakışlarım River'a kilitlenmişti ve o ne hissettiğimi çok iyi biliyordu. Ama buna göre hareket etmek tamamen farklı bir hikâyeydi.

Çünkü o haklıydı. Onun dünyası ve benim dünyam birbirine uymuyordu. Ve şu anda, savaşıma odaklanmam gerekiyordu. Dikkat dağıtıcı şeylere yer yoktu.

Ve Demi Crawford büyük bir dikkat dağıtıcıydı.

OceanofPDF.com

on

...

Demi

Bu hafta her akşam işten sonra spor salonuna **geliyor**, herkesin Pinky dediği Doug'la antrenman **yapıyordum**. Görünüşe göre Pinkerton soyadına sahip olmak bir boksör olarak onun için gerçek bir baş belasıydı. Ona Doug, Slug 'Em ya da Pinkerton denmesini istiyordu ama herkes ona Pinky diyordu.

Bunu anlıyordum çünkü ben de istediğim lakabı bir türlü bulamamıştım. Elbette Romeo, Pinky'ye bana Fasulye demesini söyledi ve bunun benim boks tutuşum olduğunu söyledi.

Romeo, onun için hazırladığım shake'leri verdikten bir gün sonra kafeye gelmiş ve içecekleri diyetine ekledikten sonra arka arkaya iki harika antrenman yaptığını söylemişti.

Diplomamı kullanmak iyi hissettirdi.

Koşudan sonraki halinden bile tükenmiş olduğunu anlamıştım. İhtiyacı olan besinleri alamazsa vücudu kendini kapatırdı.

"Senin gibi bir kız Sevgililer Günü'nde spor salonunda boks yaparak ne yapıyor?" Pinky, ben onun etrafında dans ederken, ellerimi savunurcasına havaya kaldırıp bana yumruk atmasını beklerken sordu.

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim, Casanova."

Kısık bir kıkırdama duydum ve gözlerim Romeo'nun beni izlediğini görmek için o tarafa kaydı. Bunu bazen yapardı. Hatta her zaman yapardı. Ben de yapardım. Koşudan döndüğünde kafenin penceresinden hep onu izlerdim.

Ama bir eğitmen istediğim anda beni Pinky'ye veriş şeklini  zlememiştim. Romeo'nun insanları eğittiğini biliyordum ama beni eğitmek istemediği açıktı.

"Sana bir kızı arkadaşım olduğunu söylemiştim. Onu bir saat içinde yemeğe g t recedeğim," dedi Pinky ve bakışlarımın Romeo'ya döndüğü anı bana sataşmak için kullandı.

Buna hazırlıklı olduğum için ileri atıldım ve o anda hızla hareket etti, iki elini her iki yanıma koyup beni kafese kapatırken iplere doğru düşmeme neden oldu.

"İşte bu yüzden ringde dikkatin dağılmamalı, Beans. Seni tam burada köşeye sıkıştırdım ve o kadar çok yumruk atabilirim ki geldiğini bile g remezsın."

Ama sözleri karmakarışıktı ve beni yerinde tutan bedenini hissettiğimde ağır ağır nefes almaya başladım.

Tuzağa
düştüm.
Güçsüz.

Donup kalmıştım, nefes alış verişlerim hızlanırken hareket edemiyordum ve her şey karardı.

Gözlerimi açtığımda minderin üzerinde dümdüz yatıyordum ve Pinky ile Romeo başımda beklerken kollarım panik içinde havaya kalkmıştı. Romeo bana endişeyle bakıyordu ve nazıkçe omuzlarıma dokunarak iyi olup olmadığımı sordu. Kolları beni sabit tutmaya yardım ederken ayağa kalkmadan önce oturmak için kendimi zorladım.

"Nefes al, Demi. Bir şeyin yok. Kendinden geçtin." Bakışlarındaki empati beni garip bir şekilde rahatlattı.

Pinky arkasında durmuş, sanki bir suç işlemiş gibi bakıyordu. "Seni korkutmak ya da incitmek istemedim, Beans."

Bana geri geliyordu. Kendimi kapana kısılmış gibi hissediyordum. Ama o yanlış bir şey yapmamıştı.

"Senin hatan değildi. Sadece biraz klostrofobim vardı."

"Daha önce de böyle bayılmış mıydın?" Romeo ringden çıkmama yardım ederken sordu.

"Hayır. Sanırım bu daha yeni bir sorun."

Pinky aceleyle soğutucuya gitti ve bana bir şişe su getirdi. "Bunun için gerçekten özür dilerim. Sadece sana zor anlar yaşatıyordum. Rakibine bir fırsat vermenin ne kadar kolay olduğunu bilmeni istedim."

"Bir dahaki sefere ringde hayat dersi vermeyeceğiz," diye tısladı Romeo ona ve Pinky yaralı görünüyordu.

"Bu senin hatan değildi. Hepsi benim suçumdu. Şimdi git kız arkadaşını al ve Sevgililer Günü için onu dışarı çıkar. Ben de senin yakandan düşeyim." Bir yudum su aldım ve çantamı almaya gittim ama Romeo beni durdurdu. Sanki artık dokunulamayacak kadar kırılganmışım gibi elini nazikçe omzuma koydu.

Gerçi adam bana dokunmaktan her ne pahasına olursa olsun kaçınıyordu.

"Sadece burada otur ve suyunu bitir. Pinky, sen gidebilirsin. Ben burada onunla kalacağım." Beni banka doğru götürdü ve bir bez bebek gibi yere yığıldım. Vay canına, sanırım kendimi gerçekten korkutmuştum.

"Pekala patron. Yarın öğleden sonra görüşürüz. Yarın dövüşmek için hala uygun muyuz, Beans?"

"Bunu kaçırmazdım," dedim, umutsuzca onu daha iyi hissettirmek istiyordum. Bunun Pinky ile hiçbir ilgisi yoktu ve her şey benimle ilgiliydi.

Her şey boks dersleri alma sebebimle ilgiliydi.

El salladı ve spor salonunu terk etti, artık burada sadece Romeo ve ben kalmıştık. İşten sonra geldiğim için genellikle Pinky'yle burada en son kalan ben olurdum.

Bu gece bir randevusu olduğunu biliyordum, bu yüzden buraya biraz erken gelmeye çalıştım. Ne de olsa Sevgililer Günü'ydü.

"Benimle oturmak zorunda değilsin. Evimde su içebilirim. Eminim bu gece için planların vardır," dedim, çünkü bilmek için can atıyordum. Bir kız arkadaşı olup olmadığını merak ediyordum. Onu kimseyle görmemiştim ama Romeo yaklaşan dövüşü hakkında çıkan haberler nedeniyle yerel bir şöhret haline geldiği için spor salonunda çok sayıda kadın takılıyordu.

Her birinin gözlerini oymak istiyordum ve bu bile tek başına utanç vericiydi. Bu adam üzerinde hiçbir hakkım yoktu.

Gerçek arkadaş bile değildik.

"Sevgililer Günü için dışarı çıkıp çıkmayacağımı sorma şeklin bu mu?"

Sesi çok seksiydi; bazen onun yanında nefes almak zorlaşıyordu.

Karanlık bakışları benimkilerle her kilitlendiğinde bana bir şeyler yapıyordu.

"Hayır. Sevgililer Günü'nde ne yaptığın neden umurumda olsun ki? Sadece seni bekletmek istemedim."

"Peki ya sen? Bu gece için planın yok mu? Dur tahmin edeyim, muhtemelen polo tişörtler giyen ve küçük sikli bir spor araba kullanan zengin bir adamla çıkıyorsundur."

Gülümsememeye çalıştım ama elimde değildi. "Yanlış. Ama bu Sevgililer Günü'nde dışarı çıkıp çıkmayacağımı sorma şeklin mi?"

"Öyle." Sesi sertti. Sert.

Burası yeni mi ısındı? Bir yudum su daha aldım. Bazen benimle flört ediyormuş gibi, bazen de beni görmeye dayanamıyormuş gibi hissediyordum.

Bilmek istediğini itiraf edince kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Dur tahmin edeyim, bir arkadaş mı soruyorsun?" Sırıttım.

Dili dışarı çıktı ve alt dudağının üzerinde yavaşça ileri geri hareket etti, ben de kalçalarımı birbirine kenetledim ve nefes vermeden önce hafifçe kıpırdandım.

Çok sinirlenmiştim.

Romeo Knight hormonlarıma zarar veriyordu.

"Beefcake sana talip oldu. Bu yüzden o bakmıyorken kimsenin kız arkadaşını kapmadığından emin olmalıyım."

Başım kahkahalarla geriye düştü çünkü Cutler Heart tanıdığım en tatlı çocuktu. Nash'in bir oğlu olduğunu biliyordum ama birkaç yıldır okulda değildim ve onunla hiç tanışmamıştım.

"Beefcake'i aldatmayı aklımdan bile geçirmem. Elimde iyi bir şey olduğunda anlarım."

"Eminim biliyorsundur. Peki, neden bayıldığını bana anlatmaya ne dersin?" Beni incelerken gözleri karardı.

"Sana biraz klostrofobik olduğumu söylemiştim."

"Bana saçmalama, Demi. Korkuyu gördüğümde anlarım. Sen düşmeden hemen önce ringe atlıyordum. Yüzündeki ifadeyi gördüm. Pinky sinyalleri okumakta iyi değil. Ama çok korkmuştun. Dehşete düşmüş demek daha doğru olur."

Başka tarafa baktım. Ben ondan birkaç metre uzaktayken tüm bunları nasıl görebilmişti?

"Durumu yanlış yorumluyorsun."

"Hiç sanmıyorum. Neden bana söylemiyorsun?" "Neyi söylemeyeceğim?"

"Bunu sana kim yaptı? Kendini koruman gerektiğini sana kim hissettirdi? Kardeşin mi?"

Bu beni kızdırdı. Evet, Slade olduğundan şüphelenmeye hakkı vardı. Evet, beni soyan bir uyuşturucu bağımlısıydı ama bana asla el kaldırmamıştı. "Tabii ki Slade olduğunu düşünüyorsun."

"En olası şüpheli o."

"Sana daha önce de söyledim, kardeşimden korkmuyorum. O bana asla zarar vermez."

"Evinize girdiğinde size zarar verebilirdi. Hafızam beni yanıltmıyorsa, cam elini kesmişti," dedi ve elime uzanırken bakışları elime kaydı. Avucumu incelemek için ters çevirdi ve parmağını hâlâ iyileşmekte olan uzun kesiğin üzerinde gezdirdi.

İçimi çektim ve elimi çekmeden banka yaslandım. Elimi tutuş şekli hoşuma gitmişti. Beni korumak istiyor gibi görünüyordu. Gardımı kolay kolay indirmezdim ama her nedense Romeo Knight'a güvenmişim. Bildiğim kadarıyla kimseye kardeşimden bahsetmemişti.

"Slade'den korktuğum için boks dersi almıyorum," diye fısıldadım.

"Ama birinden korkuyorsun?"

"Kimseden korkmuyorum ama benden daha güçlü insanlar olduğunun farkındayım ve onlara karşı hazırlıklı olmak istiyorum."

"Tanıdığınız biri için mi hazırlanıyorsunuz? Seni daha önce korkutmuş birine mi?"

Ayağa kalkmak ve kapıdan çıkıp gitmek istedim çünkü bu konu hakkında konuşmak istemiyordum. Ama parmaklarının avucumun içini okşayışı o kadar rahatlatıcıydı ki, şu anda hareket etmek için hiçbir isteğim yoktu. Konuşma ağır olsa bile.

"Güzel. Evet. Tekrar içinde olmak istemediğim bir durumdaydım."

Bakışları yumuşadı. Dalgalı siyah saçları kafasına dökülmüştü, keskin çenesi biraz dağınıktı ve gözleri doğrudan ruhuma bakıyor gibiydi.

"Sizi bu duruma sokan kişi burada mı?"

Dişlerim alt dudağıma battı ve gülümsedim. "Ne yapacaksın Romeo? Beni korkutan herkesi dövecek misin?"

"Evet. Benim için sorun olmaz. Zaten eğitimim için de iyi olur."

Tanrım, o muhteşem.

"Burada, kasabada değil. Ve olmayacak da. Şöyle diyelim, benim yüz metre yakınımı yaklaşmasına izin verilmiyor. Ama bunu babam dışında kimse bilmiyor ve ben de böyle kalmasını istiyorum."

"Baban birinin seni korkuttuğunu biliyor ve adam hâlâ nefes alıyor mu?" diye sordu, düşündükçe çenesi sıkılıyordu.

"Herkes her şeyi şiddetle ele almaz. O güçlü bir adamın oğlu. Biri öğrenirse bu ailem için karmaşık bir durum olur."

"Sana elini mi sürdü?" Sözleri o kadar öfkeyle doluydu ki sırtımdan aşağı ürperti aktı.

"Denedi ama başaramadı. Bunu yapsaydı nefes alamaz ya da yürüyemezdi." Oradan çıktığım zaman çıkmasaydım ne olacağını milyonlarca kez merak etmiştim.

Gözleri benimkileri aradı. "Sana bir şey yapmış."

"Bugünün Sevgililer Günü olduğunu biliyorsun, değil mi? Şu anda konuşmak istediğim şey bu değil."

Kaşlarını kaldırdı ve ben de kulağa nasıl geldiğini fark ettim.

"Bunun bir randevu olduğunu düşündüğümünden değil. Aman Tanrım. Hayır." Boştaki elimle yüzümü kapattım; diğer elim hâlâ onun geniş avucunun içinde duruyordu. "Sadece bunun spor salonu konuşması için biraz ağır olduğunu kastettim."

Başını salladı. "Bazen bir şeyler hakkında konuşmak yardımcı olur."

"Tamam. Ne olduğunu bilmek istiyor musun? Bana karşı neden bu kadar sıcak ve soğuk olduğunu söyle. Neden ailemden bu kadar nefret ediyor gibisin? Bu işler böyle yürür," dedim elimi aramızda gezdirerek.

"Bu mu? Bu da ne?"

"Antrenmanlarına yardımcı olması için sana protein karışımları yapıyorum. Sen de bana boks dersleri veriyorsun ve Sevgililer Günü'nde benimle bir bankta oturuyorsun. Bunun bizi arkadaş yaptığını söyleyebilirim."

"Hiç bir kadınla arkadaş olmadım. Dürüst olmak gerekirse, seninle arkadaş olabilir miyim bilmiyorum."

Yüzüne bir tokat gibi geldi. Sanki hâlâ bana karşı tuhaf bir nefreti varmış gibi. Elimi çektim ve ayağa kalktım.

"Peki. O zaman bu iş bitti diyelim." Kapıya doğru hışımla yürüdüm ve o da bileğimi yakaladı. Romeo'nun bana dokunması beni korkutmamıştı. Arkamı döndüm ve göğsüm onunkine çarptı.

"Düşündüğün gibi demek istemedim," dedi, bakışları benimkileri ararken.

"Kafeye girdiğin ilk günden beri bana karşı öfke duyuyorsun. Tam olarak böyle demek istedin," diye homurdandım.

Tamamen sakın kaldı. "Seninle arkadaş olabileceğimi düşünmediğimi söyledim çünkü senin hakkında düşündüğüm şey bu değil."

Boğazımı temizledim. "Benim hakkımda tam olarak ne düşünüyorsun? Düşmanın olarak mı?"

Bana bunu hecelettirdiği için tamamen hayal kırıklığına uğramış gibi iç çekti. "Çoğu zaman seni çıplak düşünüyorum. Tadının nasıl olduğunu düşünüyorum. Sana dokunduğumda nasıl tepki vereceğini. Dudaklarının benimkilere karşı nasıl hissedeceğini. Benim için boşaldığında nasıl görüneceğini."

Merhaba, Romeo Knight.

Altın Çocuk arenaya girmişti. Ve ben...

Öyleydi.

Bunun için buradayım.

Nefeslerim artık daha hızlı geliyordu.

"Öyleyse neden beni öpüp öğrenmiyorsun?" Fısıldadım.

"Çünkü benim olmayan şeyleri almam, Demi." Çok ciddi ve gururluydu.

"Ahlak anlayışınız çok yorucu," diye homurdandım.

Yüksek tavanlı ve beton zeminli geniş spor salonunda yankılanan bir kahkaha attı.

Nasıl olduğunu sormayın ama burada çalışan insanların çoğunun kirli çorap gibi koktuğu ve ter içinde olduğu bu soğuk alanda durmak yine de bir şekilde şimdiye kadar yaşadığım en romantik an olmayı başardı.

Çünkü onunla aramda bana yabancı olan bir bağ hissettim. Daha önce hiç hissetmediğim bir şey.

Ve onun da benimle aynı şekilde mücadele ettiğini duymak, onu daha da çok istememe neden oldu.

"Hiçbir zaman çok ahlaklı olmakla suçlanmadım. Bana hak etmediğim krediyi vermeyin."

"Tanrı kimsenin sana hak etmediğin övgüyü vermesini yasakladı Romeo. İçimden bir ses övgüyü kolay kolay kabul etmediğini söylüyor."

Gözleri ağzımın üzerine yerleşti. "Belki de sadece hoşlandığım birkaç kişiye övgü vermekte iyiyimdir."

Lütfen. Hemen ver onu bana.

"Benden hoşlanıyorsun, değil mi, Altın Çocuk?"

Başını salladı. "Senden hoşlanmak başka bir şey. Buna göre hareket etmek başka bir şey."

"Çünkü sen Nefret benim aile?" I yuvarlandı
benim gözler. "Bu o çok saçma."

"Biz iki farklı dünyadanız, Demi. Ailenin Keith Knight'ın çocuğuyla takılmanı hoş karşılayacağından şüpheliyim."

"Ailem bana kiminle çıkacağımı söylemiyor."

"Ailene kardeşinin şehirde olduğunu ve onların oğlu olduğunu bile söyleyemezsin. Bunu onlara yutturamazsın, bunu sen de biliyorsun. Bence birçok cevabın var, ama bunları düşündüğünü sanmıyorum."

"Ve bence senin bir sürü bahanen var," dedim. Onu öpme dürtüsü o kadar güçlüydü ki acı veriyordu. Ellerim onun tişörtüne dolandı.

"Ben sadece gerçeği söylüyorum." Başparmağı alt dudağıma okşadı.

"Onlardan neden bu kadar nefret ettiğini söyle bana," diye fısıldadım.

"Seni ringde bayıltacak kadar kim korkuttu söyle bana."

Kaşlarımı kaldırdım. "Yani sana bunu söylediğimde, bana bilmek istediğim şeyi söyleyecek misin?"

"Onun gibi bir şey."

Ama Ronny'yle olanlarla ilgili ayrıntıları kimseye anlatmaya hazır değildim. Ya Romeo arkadaşlarına anlatırsa? İş ortağının oğlu hakkında bir şeyler duyulursa babam beni asla affetmezdi.

"Peki ya sana söylemezsem?" diye sordum.

"O zaman, görünüşe göre ilk kadın arkadaşım ile akşam yemeği yiyeceğim.

Açlıktan ölüyorum. Arkadaşlar birlikte yemek yer, değil mi?" Sırıttı.

"Var. Ama bugün Sevgililer Günü, o yüzden Golden Goose Diner dışında bir yere gitme şansımız olacağını sanmıyorum."

"Görünüşe göre ızgara peynir ve domates çorbası içeceğiz, Beans. Eminim bu şimdiye kadar geçirdiğin en iyi Sevgililer Günü olarak kayıtlara geçecek." Sesi tamamen alaycıydı.

Ama bununla yarışabilecek bir Sevgililer Günü düşünemiyorum bile.

Romeo ile aramda neler olduğunu bilmiyordum ama

o.

Ben çok
beğendim.

on bir

...

Romeo

NEHİR

Bil bakalım şu an neredeyim?

KINGSTON

Nash ve benim yanımda oturuyorsun, yani bunun cevabını zaten biliyoruz.

HAYES

Bazılarımız şu anda gerçekten çalışıyor. Bize söyleyecek misin yoksa dalga mı geçeceksin?

Az önce 7 mil koştum ve çok yoruldum. Duyalım bakalım.

KINGSTON

Koşudan mı yoksa başka bir şeyden mi yoruldunuz?

NASH

Romeo, seninle taşak geçiyor. Golden Goose'dayız. Oradan devam edebilirsin.

HAYES

Neyi kaçırıyorum?

NEHİR

Altın Oğlumuz son birkaç haftadır sürekli olarak hiçbir şey yaşamadığını söylediği bir bayan arkadaşıyla birlikte birkaç kez buraya geldi.

KINGSTON

Midge ikinizin Sevgililer Günü'nde burada olduğunuzu söyledi. Ve o zamandan beri birkaç kez. Görünüşe göre alışkanlık haline gelmiş.
<winky face emoji>

NASH

Ve senin adın Romeo, aşık çocuk.

HAYES

Dinle, eğer ailesinin yaptıklarını ona karşı kullanmıyorsa, biz de kullanmamalıyız.

NEHİR

Biri telefonunu mu çaldı, Hayes? Ne zamandan beri mantığın sesi oldun?

KINGSTON

Sanırım Hayes dün gece biriyle yatmış olmalı.

HAYES

Seni ilgilendirmez. Gördüğüm boku söylemek için biriyle yatmama gerek yok.

NASH

Bence Aşk Tanrısı lanet okunu tam Romeo'nun kalbine sapladı.

HAYES

Ona biraz izin ver. Kıçını yırtıyor. Kızdan hoşlanıyorsa, bırak hoşlansın.

NEHİR

Peki, hikaye nedir? Biz birbirimizden bir şey saklamayız. Bunu neden bizden saklıyorsunuz?

Birkaç hafta önce spor salonunda bir şey oldu. Korktu ve bayıldı. Sonra ızgara peynirli sandviç almaya gittik. Bu. Öyleydi. O kadar. Biz arkadaşız, sanırım.

NEHİR

Onu korkutan neydi?

Bu şekilde tepki vereceğini **biliyordum**. Pislik dış görünüşünün altında kocaman bir kalp vardı. Sadece bunu kimsenin bilmesini istemiyordu.

Bana söylemiyor. Bir adamla olan bir şey sanırım.

Bunu her düşündüğümde kanım hala kaynıyordu. Ve ona ne olduğunu bilmek **istiyordum**, bilmem *gerekiyordu*. Denedim

Son birkaç haftadır. Çok takıldık. Onlara söylediğimden daha fazla. Pinky ile antrenman yaparken iyi olduğundan emin olmak için hep yanında olurdum. Her gece spor salonunda çalıştıktan sonra onu eve bıraktım. Bazen bir şeyler atıştırırdık. Bunun ötesinde bir şey olmamıştı ama bir kadınla hiç bu kadar çok zaman geçirmemiştim. Çıktığım bir kadınla bile. Onun etrafında olmayı seviyordum. Çoğu gün bunu arzuluyordum.

KINGSTON

Onu bayıltacak kadar mı? Demek ki ona bir şeyler olmuş. Sence Slade miydi?

O olmadığı konusunda kararlı.

NASH

Belki de babasından korkuyordur. O da pisliğin teki.

Evet, belki. Ailesinden neden bu kadar nefret ettiğimi bilmek istiyor.

NEHİR

Ona söylemeyi hiç düşündün mü? Bu noktada gerçekten bir sır değil. Belki de kim olduklarını bilmeli. Bakalım bu konuda ne düşünüyor. Eğer bahane uydurursa, cevabını almış olursun.

Demi'nin benim için hazırladığı shake'lerden birini yudumlarken elimi yüzüme sürdüm. Antrenmanımda büyük bir fark yaratıyorlardı ve Joey şu anda ne kadar iyi dayandığımdan etkilenmişti.

Bu boku deşmeyi sevmiyorum. İkimiz de hayatta kaldık, değil mi? Ama bunu düşüneceğim. Siz sik kafalılar kahvaltınızı edip yerlilerle dedikodu yapmayı bıraksanız nasıl olur?

NEHİR

Elçiye zeval olmaz. Midge Longhorn'un ilk kez bir şey için heyecanlandığını görüyorum. Kiminle çıktığını bilip bilmediğimizi sordu.

KINGSTON

Gerçekten gülümsedi. Midge'in dişleri olduğunu bilmiyordum.

NASH

Şu diş muhabbetini kes artık. Yıllarca sigara içtiği için sarıya boyanmışlardı ve bence standart dinlenen kaltak suratına geri dönmeli. İş için iyi değil.

NEHİR

Yine de dört krep yedin.

NASH

Ne diyebilirim ki? Ayrılan krep benim zaafım. Sakın söyleme. Beefcake buraya geldik. Ben iş arasında krep yerken o okulda olduğu için kızacak.

HAYES

Ben daha çok Beefcake'in Ro Amca'nın kız arkadaşıyla çok zaman geçirdiğini öğrenmesinden endişe ederdim. <kafa patlatma emoji>

KINGSTON

Arkanı kollasan iyi edersin, Romeo. Aklını senin kadınına takmış.

O benim kadını değil, seni sikik. Yapacak işin yok mu senin?

NEHİR

Saptırmana bayılıyorum kardeşim. Yazı duvarda asılı. Sadece öğrendiklerinde ailesinin gazabına hazırlıklı ol. Ama sen Arkanı kolladığımızı biliyorsun, o yüzden bu kıza karşı korkak olmayı bırak.

HAYES

Sanırım bu River'ın onun onayını aldığı söyleme şekli. <dua eden eller emoji>

KINGSTON

Hayes bu sabah İncil'e gidiyor. Bir amin alabilir miyim?

NASH

Çeneni kapatabilirsin. Romeo, kendini tutmayı bırak. Kızdan hoşlandığını biliyoruz. King ve ben onunla çalışırken onu sevmiştik. O iyi bir insan. River'a bunu söylediğimi söyleme.

NEHİR

Çok komiksin. <orta parmak emoji>

Bu konuda konuşmayı kesebilir miyiz? Bazılarımızın işe dönmesi gerekiyor. Bu aydınlatıcı sohbet için teşekkürler.

NEHİR

Bu pisliği bizden saklamayı bırakırsan bu konuda konuşmayı bırakabiliriz. Biz senin arkadayız. Bunu biliyorsun.

HAYES

Evet. Sür ya da öl. Sonuna kadar kardeşiz. Her zaman sadakat. Sonsuza dek dostum.

KINGSTON

İşte yine başlıyor. Hayes dün gece kesinlikle biriyle yattı.

HAYES

<orta parmak emoji>

Güldüm ve telefonumu masamın üzerine bıraktım. Önümüzdeki birkaç saati spor salonunda çalışarak geçirdikten sonra öğleden sonraki antrenmanım için hazırlanmam gerekecekti. Brinkley bana hakkımda yazdığı makalenin bugün tüm mağazalarda olduğunu hatırlatan bir mesaj göndermişti, sanki defalarca hatırlatmasına rağmen unutabilirmişim gibi. Birkaç hafta önce şehre gelmiş ve o gün beni her yerde takip etmişti ve makale artık tüm dünyaya yayılmıştı.

Ofisimin kapısı çalındı ve gelmeleri için bağırdım. içinde.

Demi kafasını içeri uzattı ve sonra benimle ilgili olan dergiyi kaldırdı. ve kaşlarını salladı.

"Altın Çocuk hayatının dövuşüne hazırlanıyor," dedi kapıyı kapatıp aceleyle kanepeye geçip yanıma otururken. "Bana bunun bugün çıkacağını söylememiştin."

İnledim. "Burada satılıp satılmayacağını bilmiyordum."

"Şaka mı yapıyorsun? Daily Market'in kapısında kuyruk var. Peyton koşup bize birkaç kopya aldı."

"Harika." Ona bakmadan önce arkama yaslandım. Bir omzundan sarkan krem rengi bir kazak, bir çift solmuş kot pantolon ve en sevdiği kovboy botlarını giymişti.

"Hadi birlikte okuyalım," dedi yüzünü bana dönerek. Son zamanlarda ona dokunma isteği çok baskındı. Bazen onunla oturup yüzündeki her çizgiyi ve kıvrımı ezberlemeyi seviyordum. Konsantre olduğunda dilinin ağzının köşesinden dışarı çıkışını. Burnundaki hafif çiller çok sevimliydi.

"Tamam, sana okuyacağım," dedi ben yanıt vermeyince.

"Okudum," diye homurdandım. Brinkley son makaleyi bana bir hafta önce göndermişti.

"Şey, okumadım. Sen de yüksek sesle okuduğumu duymadın. O yüzden kendini şanslı say. Arkanıza yaslanın ve anın tadını çıkarın. *Strive Forward* dergisinin kapağındasın. Bu büyük bir olay."

Gözlerimi kapattım ve onun sesini dinledim. Onun sesini çok seviyordum. Aynı anda hem tatlı hem de seksiydi.

Daha önce hiç bir kadının sesini fark etmiş miydim? Bir kadının çillerini?

"Romeo Knight birkaç ay içinde boks dünyasında fırtına gibi esmeye hazırlanıyor. Leo 'The Flamethrower' Burns gözünü Magnolia Falls'un küçük kasabalı Altın Çocuğuna diktiğinde Romeo'ya meydan okumayı kabul etmekten başka seçenek kalmadı. Aylar boyunca sosyal medya paylaşımları ve kendisini dinleyen tüm spor kanallarına verdiği röportajlar aracılığıyla pek çok kişinin online zorbalık olarak nitelendireceği bir şekilde Burns'ün peşini bırakmadı." Demi durakladı ve ben de tek gözümü açıp ona baktım.

"Ne?"

"Leo'dan gerçekten nefret ediyorum. Umarım onun kışını tekmellersin." Gülümsedi ve lanet olası göğsüm sıkıştı. Elim kanepede onunkinin hemen yanında duruyordu ve serçe parmağımı şakacı bir şekilde onunkine doladım. Geri çekilmedi. Hoşuna gitmişti.

İkimiz de yaptık.

Bu çekim o kadar güçlüydü ki artık onunla nasıl savaşağımı bilmiyordum. "O ringden tek parça halinde çıkmayı umuyorum. Eğer onun kışını tekmeleyebilirim bu büyük bir bonus olur." Kıkırdadım.

Gözlerindeki endişe çok tatlıydı ama gülümsemeye zorladı ve okumaya devam etti. Makale yoğun antrenmanlarım ve katıldığım son dövüşün babamın mindere düştüğü ve hastaneye kaldırıldığı dövüş olduğu hakkında devam ediyordu. Demi, babamın o gün eve gelmemesiyle ilgili satırı okuduktan sonra durakladı.

"Şu anda bir dövüş için antrenman yapmak senin için zor mu? Babanı kaybetmenle ilgili anıların canlanıyor mu?"

Bu kız, dostum.

Çok tatlı.

"Onu özlemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. İnsanların bunu anlaması zor. O mükemmel değildi. Pek çok hata yaptı. Ama o hala benim babamdı ve boks bizim paylaştığımız bir şeydi."

Kaşları birbirine çarptı. "Başkalarının ne düşündüğü gerçekten önemli değil. Birini sevdiğinde, hepsini seversin. Slade için de böyle hissediyorum. Bağımlılığı onu daha az sevmeme neden olmuyor. Mücadele ediyor olması beni üzüyor ama sevgiyi silah olarak kullanmıyorum."

"Bu ne anlama geliyor?" Küçük elini avucumun içinde çevirip avucunda solmuş olan yara izini takip ederken sordum.

"Bu, aşkı insanların başının üstünde tutmadığım anlamına geliyor. Kimi sevdiğime dikkat ederim ve birini sevdiğimde bu sonsuza kadar sürer. Bunu öylece açıp kapatamam ve sizin de yapabileceğinizi sanmıyorum."

"Sanırım düşündüğümüzden daha fazla ortak noktamız var," dedim sesim kısık bir şekilde.

"İkimiz de şiddetle sevdiğimiz için mi?"

"Ben daha çok ikimizin de berbat aile üyeleri olduğunu düşünüyordum ama senin cevabın kulağa daha hoş geliyor," dedim alay ederek.

Bir kahkaha patlattı ve sonunu okumak için dikkatini tekrar makaleye verdi.

"Romeo her gün sıkı antrenman yapıyor. Kusana kadar koşuyor, kolları ertesi gün zorlukla kaldırabileceği kadar ağrıyana kadar boks yapıyor ve bu dövüğe hazırlanmak için vücudunu akla gelebilecek her türlü antrenmana tabi tutuyor. Mayıs ayında Las Vegas'ta hepimizin iyi bir gösteri izleyeceğini söylemek doğru olur. Ben de orada olacağım. Ya sen?"

Brinkley'nin fotoğrafçısının çektiği fotoğraflara baktı. "Çok parlak görünüyorum." Güldüm.

"Gerçekten iyi görünüyorsun."

"Öyle mi? Bunu bir arkadaşına söylemeli misin, Beans?"

"Bir tür seks tanrısı gibi avucumu okşaman mı gerekiyor, Altın Çocuk?"

Lanet olsun, çok komikti. Ve tatlıydı.

Ve dürüst.

Ve nazık.

Ve seksi.

Boku yemiştim. Çocuklar bunu biliyordu. Ve ben de biliyordum. "Bir çeşit seks tanrısı, ha?"

"Bilmiyorum. Bana o yatak odası gözlerinle bakıyorsun ve sıcak parmağın avucumun üzerinde beni... telaşlandıracak şekilde geziniyor."

Kapı çalındı, elimi onunkinden çektim ve ikimiz de doğrulduk.

"Evet, içeri gel," diye seslendim.

Arayan Pinky'ydi ve merakla aramıza baktı. "Hey. Joey aradı ve yirmi dakika içinde burada olacağını ve bugün dayak yemeye hazır olmanızı söyledi."

"Harika," diye inledim. "Hazır olacağım."

"Demi'yi diğer ringde eğitmemin bir sakıncası var mı?"

"Evet. Tabii ki. Biraz ilham alabilir." Kaşlarımı salladım.

Dişleri alt dudağına gömüldü ve gülümsedi. Pinky aramıza baktı ve boğazını temizledi. "Harika. Bir saat sonra görüşürüz. Şimdi bir müşterim var."

"Mükemmel." Ayağa kalktı. "Birkaç erzak siparişi verip üstümü değiştirdikten sonra geri döneceğim."

"Yakında görüşürüz." Pinky uzaklaştı.

"Ah, neredeyse unutuyordum. Sana yaptığım bazı araştırmalardan bahsetmek istiyorum. Senin için iyi olacağını düşündüğüm bazı tarifler buldum. Eğer gelip denemek istersen bu akşam bir tane yapacaktım."

"Bana çıkma mı teklif ediyorsun?" Sırıttım.

"Senden somon balığı denemeni istiyorum. Sana daha önce de söyledim, ailemden neden nefret ettiğini söyleyene kadar seninle çıkmayacağım."

"O gün spor salonumda neden bayıldığını bana söyleyene kadar seninle çıkmayacağım."

Ne yapıyordum ben?

"O zaman sanırım somon balığı yiyoruz dostum."

"Sanırım öyleyiz." Ayağa kalktım. "Antrenmanım birkaç saat sürecek, o yüzden işim bittiğinde uğrayayım mı?"

"Evet. Eğer bir antrenman partnerine ihtiyacın olursa, seslenmen yeterli."

Gözlerimi devirdim. "Biraz alttan al şampiyon. Seninle ringe çıkmayacağım."

"Sanırım benden biraz korkuyorsun Romeo."

Hiçbir fikri yoktu.

Beni korkuttu.

Bana hissettirdikleri. Onu

nasıl istediğimi.

Hepsini.

Ofisten çıktı ve telefonum çaldı. Kız kardeşim Tia'nın adı ekranımda belirdi.

"Hey, T," dedim soyunma odasına doğru yürürken, böylece egzersiz kıyafetlerimi tekrar giyebilecektim. Kız kardeşimle yakındık ve haftada birkaç kez konuşurduk. Annemin dinlerken gözyaşlarını tutamaması dışında ailem kavga haberini beklediğimden daha iyi karşılamıştı. Akşam yemeğinde konuştuk ve sonra Tia'yı FaceTimed'dan aradım ve

her şeyi tekrar yaşadım. Ama kararımı anladılar ve bu konuda heyecanlanmasalar bile beni desteklediler.

"Merhaba! Dergiden beş tane aldım. Tanrım, Ro, lanet olası bir derginin kapağındasın. Oda arkadaşlarımdan hepsi hayran kaldı," dedi kıkırdayarak.

"Bakalım dövüşten sonra ne kadar şaşıracaklar."

"Sen Romeo 'Altın Çocuk' Knight'sın! Kimse senden daha çok çalışamaz." "Yapabileceğim tek şey bu, değil mi?" Dolabımdan spor çantamı çıkardım ve bankın üzerine koy.

"Brinks makalede işi bitirdi. Çok iyi olmuş. Seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkürler. Dersler nasıl gidiyor? Kimya hala lanet bir Kabus mu?" Sordum, çünkü birkaç gece önce ne kadar zor olduğunu anlatmak için ağlayarak aramıştı.

"Evet. Nefret ediyorum. Ama okul harika. Tekrar ziyarete gelmen için sabırsızlanıyorum."

"Evet. Dövüşten sonra geleceğim. Şu anda işimi yapmaya odaklanmam gerekiyor."

"Anlaştık. Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?" "Ne hakkında?"

"Annem Demi Crawford'la aranızda bir şeyler olduğunu düşünüyor."

Bunu gizli tutmakta iyi bir iş çıkaramadığım açıktı.

Ve hiçbir şey olmamıştı bile.

Tia'ya her şeyi söyleyebileceğimi biliyordum çünkü o benim annem gibiydi ve beni yargılamazlardı. Geçmişte çıktığım kadınlardan nefret etmiş olsalar bile her zaman destekleyici olmuşlardı. Ve Demi farklıydı, bu yüzden ikisinin de bir şeyler için bastırmasına şaşırmadım. Ondan hoşlanmışlardı. Hoşlanmayacak ne vardı ki? Ailesi ve bok çuvalı kardeşi dışında.

Herkes onu severdi.

"Bir şey olduğu yok," dedim ama sözlerimin arkasında hiçbir inanç yoktu.

Ciyakladı ve telefonu kulağımdan uzak tuttum.

"Ama... olmasını istiyorsun."

"Bilemiyorum. Aile yemeklerinden birinde olsaydım oldukça garip olurdu, değil mi? Yaptıklarından sonra?"

"Hepsi Slade'in işiydi. Ve o bir sansar. Ama bu Demi'nin harika olmadığı anlamına gelmez. Onu hep sevmişimdir. Annesi de gerçekten çok tatlı."

"Zamanlama zaten doğru değil. Bu dövüşe odaklanmalıyım. Dikkatimi dağıtacak hiçbir şeye ihtiyacım yok."

"Biri hayatınıza girdiğinde ve sizi kış üstü yere serdiğinde her zaman seçim yapamazsınız."

"Kimsenin kışına tekme vurulmadı."

Ama ağızımdan çıkan sözlere ben bile inanmadım. Çünkü Demi Crawford beni kesinlikle yere sermişti.

OceanofPDF.com

on iki

...

Demi

Spor salonundaki antrenmanımı **bitirmiştim** ve gözlerimi Pinky'den ayırıp Romeo'ya bakmamakta zorlanıyordum. Antrenman yaparken çok iyi görünüyordu. Yani, antrenman yapmadığında da iyi görünüyordu, ama torbaya her vuruşunda kaslarının pazılarındaki esneme şeklini görmek... Terin yontulmuş karnından aşağı damlaması...

Düşüncesi bile ağzımı sulandırdı.

Olumlu şeylere odaklanmaya çalışıyordum ve Romeo bu listenin başındaydı. Öğleden sonra bir şifreli mesaj daha almıştım ve bunun Ronny'den geldiğini biliyordum. Konuşup konuşamayacağımızı soruyordu ama mesajları tanımlanamayan başka bir numaradan göndermişti, bu yüzden o olduğunu ya da yasaklama emrini ihlal ettiğini kanıtlayamazdım.

Babama ne yapacağımı sordum, o da halledeceğini söyledi. Ronny'nin bana yaklaşmasına izin verilmezken bir şey deneyecek kadar aptal olmadığını söylemişti. Haklı olduğunu umuyordum.

Romeo antrenmanını bitirirken ben de son bir saatimi yemek pişirerek geçirmiştim. Boksörler için diyetleri araştırmıştım.

Çünkü Romeo'yla birlikte olmadığım zamanlarda onu düşünüyordum.

Yemek yapmadığını biliyordum, bu yüzden shake'ler ihtiyaç duyduğu kalori alımının bir kısmını karşılayabilirdi ve zaten büyük bir fark yarattıklarını söylemişti. Ama gerçek gıdaya da ihtiyacı vardı. Vücudunun verimli bir şekilde çalışmasını istiyorsa karbonhidrat, protein ve yağ dengesine ihtiyacı vardı.

Yarım saat önce mesaj atıp antrenmanını bitirdiğini ve hızlı bir duş almak için eve gittiğini, hemen geleceğini söylemişti. Salatayı bitirdim ve dairenin içinde volta attım.

Neden gergindim?

Birlikte çok zaman geçiriyorduk. Ama hiç birbirimizin evinde olmadık, belki de bu yüzden gergindim.

Belki de artık açıkça flört ediyorduk. Birbirimizle çıkmaktan bahsediyor ve her fırsatta bu konuda birbirimize takılıyorduk.

Romeo ön kapıdan çıkıp arkasından şehvetli bir sarışın çıkarken pencereye doğru yürüdüm. Ağzım açık kaldı ve arkalarını döndüklerinde gözlerimi kıstım.

Monica Vain olduğunu fark ettiğimde "Ah," diye inledim.

İsmi çok uygundu. Kendini beğenmiş bir drama kraliçesiydi. Lisedeyken bir grup arkadaşımın göle gittiğim bir gün benimle durmadan dalga geçmişti. Sanki orijinal, zekice bir hakaretmiş gibi bana "fasulye" demişti. O kıza katlanamıyordum.

Eğer sözlükte *kötü kız* kelimesine bakarsanız, onun bir fotoğrafını görürsünüz. Diğer kızları ve kadınları kırıp dökmeyi severdi ve bunun kendisini yücelttiğini düşünürdü.

Ondan hiç etkilenmemiştim.

Peki ne yapıyorlardı? Akşam yemeği için evime gelmeden önce gizlice sevişmek mi?

Ne kadar karanlık değil mi?

Fokur fokur kaynıyordum. Umurumda olsa da o berbat diyetine geri dönebilirdi.

Ama tabii ki başka tarafa bakamadım. Kollarını göğsünde kavuşturmuştu ve kız sürekli omzuna dokunuyordu, bu da beni daha da çileden çıkarıyordu.

Bu kadar sinirlenmeye ne hakkım vardı?

Birlikte değildik.

Hiç öpüşmemiştik bile. Neyim vardı benim? Ama o kadar sinirlenmişim ki önümü göremiyordum.

Sanki öfkemi hissetmiş gibi başını kaldırdı ve bakışları benimkilerle kilitlendi. Geriye sıçradım ve perdenin arkasına saklanmaya çalıştım.

Kahretsin.

Çıkmadığım bir adamı gizlice izlerken yakalanmışım.

Aceleyle mutfığa gidip yemeği fırından çıkardım ve mantıksız öfkemi bastırmaya çalışırken suyum yudumladım.

Hemen Peyton'ı aradım.

"Selam kızım. Benimle ve kızlarla Whiskey Falls'ta buluşman için sana mesaj attım."

"Bu gece gelemem. Ama kısa bir sorum var."

"Dinleyelim bakalım," dedi.

"Çıkmadığın bir adamı kıskanman normal mi?" "Kesinlikle evet.

Tamamen normal. Dur tahmin edeyim... erkek arkadaşın olmayan Sonsuz zaman geçirdiğin, *lanet* bir *Yunan tanrısı* olan ve sana karşı gülünç derecede korumacı olan kişiden mi bahsediyoruz?"

"Evet, yemeğe geliyor," dedim ama sözümü kesti. "Neyi yemeye? Seni mi?" dedi, sesi mizahla doluydu.

"Aman Tanrım," diye inledim. "Deli gibi davranmayı bırak. Somon balığı." "Bummer. Tamam, sorun nedir?"

"Antrenmanından sonra duş almak için eve koştu ve sonra pencereden dışarı baktım ve Monica Vain'in evinden çıktığını gördüm. Ve ona dokunmaya devam etti. Gözlerini oymak için çılgınca bir istek duyuyorum."

Şimdi histerik bir şekilde gülüyordu. "Kıskanıyorsun, bebeğim. Ondan hoşlanıyorsun.

Sadece itiraf et ve sonra ona söyle ve erkeğine sahip çık." "Ya sadece onunla yattıysa?"

"Lütfen. Bana bu işi çabucak yapacak bir adam gibi gelmedi. Acele etmeyen bir aşığa benziyor. Bilirsiniz, vücudunuzun her santimine tapar."

"Hiç yardımcı olmuyorsun," dedim, tam o sırada alt kattaki arka kapının zili çaldı. "Lanet olsun. O burada. Seni sonra ararım."

"Ona nasıl hissettiğini söyle ve bebek gibi davranmayı bırak. Sonra da tatlı için kendini sun!" diye bağırdı.

Telefonu kapattım ve hışımla merdivenlerden indim çünkü çok kızmıştım. Hiçbir şey olmasak bile, yemeğe gelmeyi kabul etmişti ve sonra buraya gelmeden önce başka bir kadınla zaman mı sıkıştırmıştı? Bunu kim yapar ki?

Kapıyı çekip açtım ve ona ters ters baktım. "Varlığınızla beni onurlandırdığınız için teşekkürler Lord Romeo."

Kıkırdadı ve o beni içeri kadar takip ederken ben de arkamı dönüp merdivenlerden daireme çıktım.

"Vay canına. Bu çok güzel."

Buraya hiç gelmediğini neredeyse unutmuştum.

Mutfağa geçtim ve makarnayı agresif bir şekilde tabağına koymaya başladım. Cevap vermedim ve bana yaklaştığını hissedebiliyordum. Tam arkamda durdu, göğsünü sırtıma bastırdı. Sıcak nefesi kulağımı gıdıkladı ve kepçeyi tabağına vurup biraz daha makarna ekledim.

"Kızdın mı, Beans?" diye fısıldadı. "Neden kızgın olayım ki?"

"Bilemiyorum. Seni pencereden dışarı bakarken gördüm ve sanki hırsını o makarnadan çıkarıyor gibiydin."

Kepçeyi kasenin içine bıraktım ve tabağı yere koydum çünkü o bana bu kadar yakinken nefes almak zordu.

Sedir ve adaçayı duyularımı dolduruyordu.

Ama bundan daha fazlasıydı. Sadece Romeo'ydu. Tüm özü baskındı.

Her şeyi tüketen.

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyordu.

"Onunla yattın mı?" Bunu sormaya hakkım yoktu ama bilmek istiyordum.

Yaklaşmadan önce kıkırdadı ve kulağımın memesini ısırıldı. Beni döndürdü, böylece birbirimize bakıyorduk. "Şu anda ciddi misin? O yorucu antrenmanı bitirdikten sonra buraya gelmeden önce Monica'yla ayaküstü seviştiğimi mi sanıyorsun?"

"Ne iş yaptığını nereden bileyim?"

"Onunla yatmam senin için fark eder mi?" diye sordu, parmakları çenemde geziniyor ve başparmağı alt dudağımda dolaşıyordu.

Düzgün düşünmek zordu. "Genç kabadayımı siktiysen sana yemek yapmak istemiyorum."

"Siktir demene bayılıyorum." Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Sana ne yaptı?"

"Lisedeyken çok zayıf olduğum için benimle hep dalga geçerci. Benimle uğraşıyordu."

"Çünkü açıkça kıskanıyordu. Sen harikasin ve o kendine güvenmiyor. Ve sorunun cevabı, hayır. Bu gece onunla yatmadım, bir yılı aşkın süredir onunla birlikte olmadım. Onunla çıkıyordum ve değişken bir ilişkiydi. Onunla ilişkiimi bitirdiğimde lastiklerimi patlattı. O pislikten uzaklaşmak istedim."

"Peki neden oradaydı?"

"Kapıma geldi ve küçük kardeşinin boks eldivenlerini imzalayıp imzalayamayacağımı sordu. Eskiden benimle antrenman yapardı ve şu anda okulda."

Şimdi. Bunları ona göndermek istedi çünkü dövüş i ç i n heyecanlı olduğunu söyledi."

"Oh."

"Oh," dedi, dili alt dudağının üzerinde ileri geri gidip gelirken.

"Kıskançlığın bitti mi?"

"Ben hiç kıskanmadım." Gülümsememeye çalıştım.

"Elbette, değildin. Şimdi beni besleyecek misin?"

Yüz hatlarını inceledim ve ilk kez ne kadar yorgun göründüğünü gördüm. Bugün saatlerce çalışmıştı, bir değil iki yoğun antrenman yapmıştı. Zavallı adam muhtemelen düşmeye hazırdı ve ben burada tamamen mantıksız davranıyordum.

Ama hâlâ bana çok yakın duruyordu. Ellerimi onun sert göğsüne koydum.

"Özür dilerim," diye

fısıldadım. "Ne için?"

"Bana söyleteceksin, değil mi?"

"Az önce merdivenlerden hışımla çıktın ve o tahta kaşığın ağzını burnunu kırdın, o yüzden evet, sana bunu söyleteceğim."

Omuzlarımı geriye attım ve bakışlarım onunkilerle kilitlendi. "Kıskandım. Duymak istediğin bu mu?"

Yakışıklı yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Evet. Ben de bunu duymak istiyordum."

"Neden bu kadar mutlusun?" İnledim.

Geri çekildi ve ağzı benimkiyle çarpıştı. Elleri sanki beni sonsuza dek orada tutmak istiyormuş gibi yüzümün yanlarını kavradı. Parmaklarım kapüşonunun altında, tenini hissetmek için çaresizce hareket etti. Dili ağzımın içine kaydı ve daha iyi erişebilmek için yüzümü çevirdi.

Bir çaresizlik vardı. O kadar güçlü bir ihtiyaç ki, ne olduğunu anlamadan elleri kıcıma gitti ve kalçalarımın arasında dururken beni tezgâhın üzerine kaldırdı. Kaşık yere düştü ve tabaklar birbirine çarptı ama umurumda değildi.

Tadına baktık, keşfettik ve dudaklarım acıyana kadar öpüştük. Geri çekildi, gözleri beni içine alırken vahşiydi. Göğsüm inip kalkıyordu ve dudakları dudaklarımda olmadığı her an onu özlüyordum.

"Çok güzelsin, bunu biliyorsun, değil mi?" diye fısıldadı. "Seni düşünmeden duramıyorum. Seni arzulamaktan. Yapmamam gerektiğini bilsem bile."

Ellerim hâlâ karnındaki kasların üzerinde geziniyordu. "Neden beni istemeyesin ki?"

Soru yüzünden işkence çekmiş gibi görünüyordu.

"Dediğim gibi, bana ait olmayan şeyleri almam."

Karnı parmaklarımın altında guruldadı ve ikimiz de güldük. "Pekâlâ. Burada bırakalım. Ne öpücüktü ama. Şimdi seni besleyeceğim ve sen de bana neden bir daha öpüşmememiz gerektiğini anlatacaksın."

Beni belimden yakaladı ve yere yatırdı. Kaşığın yerde olduğunu ve tabaklardan birindeki makarnanın ocağın üzerine döküldüğünü görünce güldüm.

Pisliği temizlememe yardım etti ve ikimiz de ellerimizi yıkadık. Ona somon balığı yükledim ve şu anda neden ekstra proteine ihtiyacı olduğunu açıkladım. Mutfaktaki iki kişilik küçük masaya oturduk ve taze salatayı aramıza yerleştirdim.

Antrenman yaparken karbonhidrat, protein ve yağın faydalarını anlatırken beni dikkatle dinledi. Makarnadan ilk ısırığı aldığı anda inledi.

"Bu ev yapımı pesto. Yanınızda bir kavanoz götürebilirsiniz. Taze fesleğen, sarımsak ve çam fıstığı ile yapılıyor. Proteinlerinize ya da tahıllarınıza ekleyebilirsiniz."

"Hep böyle şeylerle mi ilgileniyordun?" diye sordu, somondan bir ısırık alıp ağzına attığında gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Vay anasını, bu çok güzel."

Gülümsememi engelleyemedim. "Teşekkür ederim. Slade tekne kazası geçirdikten sonra beslenmeyle gerçekten ilgilenmeye başladım. Çok acı çekiyordu ve yemek yemiyordu. İyi yemeğin onu iyileştirebileceğine inanmıştım. Ama opioid bağımlısı olmasına hazırlıklı değildim ve hiçbir beslenme yöntemi onun yaşadıklarının üstesinden gelememi."

Çiğnedi ve dinlerken bakışları dikkatle beni izledi. Saatlerce konuştuk ve masayı kaldırıp kanepeye geçtikten sonra bana babasının uyuşturucu ve alkolle olan savaşıdan bahsetti.

"Üçüncü kez alkollü araç kullanmaktan hapis yattığı o yıllarda yokken çok fazla sorumluluk yüklenmişti." Başını iki yana salladı. "Ama aynı zamanda sonunda ayık kalmasının ve eve bambaşka bir adam olarak dönmesinin de sebebiydi. Ondan sonra birlikte geçirdiğimiz yıllar için minnettarım."

"Temiz ve ayık olmasına bayılıyorum. Bu kolay değil ve benim en büyük korkum Slade'in bu işin diğer tarafına asla geçemeyecek olması."

"Opioidler acımasızdır. Tekne kazasından sonra mı bağımlı oldu?" Romeo sordu.

"Evet. Bu adil değil, biliyor musun? Korkunç bir kaza geçirdi ve doktor ona yardımcı olması gereken bir ilaç yazdı, tüm hayatını rayından çıkarması için değil."

Ağzı açıldı ve söyleyecek bir şeyi varmış gibi göründü ama kendini durdurdu.

"Ne? Bana anlatabilirsin. Bu noktada kardeşim hakkında hiçbir şey beni şok edemez."

"Hayır, önemli bir şey değil. Sadece opioidlerden önce uyuşturucu sorunu olmadığını bilmiyordum. Daha önce başladığını sanıyordum," dedi, parmaklarını ön kolumda aşağı yukarı gezdirirken sesi kısıktı.

"Bildiğim kadarıyla hayır. Her şey onun geçirdiği kazayla başladı. Ona verdikleri ilaçla."

Başını salladı ve kanepeye yaslandı, gözleri yorgunluktan ağırlaşmıştı.

"Gitsem iyi olacak. Koşmak için erken kalkmam lazım. Joey yarın kıcımlı daha da zorlamak için yanımda elektrikli bisiklete binecek."

"Zaten çok zorluyorsun. Kendini yerin dibine sokmak istemezsin."

Elime uzandı ve parmaklarımı birbirine geçirdi. Tanrım, onun ellerini bile seviyordum. Parmakları uzun ve zayıftı ve benimkileri içine alıyordu.

"Benim için
endişeleniyor musun?"

"Ya endişeleniyorsam?"

"Endişelenmene gerek yok. Depomda bundan çok daha fazlası var. Evet, yorgunum ama bunu yapmaya hazırım. Kendimi ne kadar zorlayabileceğimi görmek için. Uyanmak ve bu işin peşinden gitmek için sabırsızlanıyorum."

"Hey, bir fikrim var. Gelip benim evimde koşabilirsin. Yani, ailemin evinde. Büyükanнем ve büyükbabamla paylaştığımız birkaç dönümlük bir arazimiz var. Çok geniş bir alan var ve Teacup'a binebilirim ve seni de orada itebilirim. O yaşlı bir at ama kilometrelerce gidebilir. Patikalarımız var ve suyun aşağısında antrenman için iyi olabilecek bir alan var."

Bu teklif tamamen gülünçmüş gibi beni inceledi. "Bunun iyi karşılanacağını sanmıyorum."

"Onlar için mi, senin için mi?"

"İkisi için de."

Başımı salladım. "Ailemle ne sorunun var senin? Evet, babam yargılayıcı olabiliyor ve bazen biraz abartıyorlar, ama onlar seni, sen de onları tanısaydın, bu daha sonra güleceğimiz bir şey olurdu."

"Bunu başka bir gece yapalım. Eve gitmem gerek." Ayağa kalktı.

"Onlardan neden nefret ettiğini söyleyene kadar seni bir daha öpmeyeceğim."

Beni ayağa kaldırdı. "Seni çok korkutan adamdan bahsetmeye hazır mısın?"

"Başka bir gece, Altın Çocuk." Onun sözlerini yineledim.

Alt dudağımı ısırды ve ben inledim. Bu adamın içinde kaybolmak istiyordum. Kollarımı boynuna dolamak ve onu burada tutmak.

"Yemek için teşekkürler."

"Ateşli öpücük için teşekkürler." Onu merdivenlerden aşağıya kadar takip ettim.

Yukarı.

Dışarı çıktıktan sonra geriye doğru yürüdü. Gözleri benimkilere kaydı. ağzını kapattı ve elini kaldırıp yerine doğru koşmadan önce başını salladı.

Ve gittiği anda onu özledim.

on üç

...

Romeo

BİR HAFTA DAHA GEÇMİŞTİ ve onu öpmek büyük bir hata olduğu için kendimi antrenmanlarıma gömmüştüm. Bunu düşünmeden edemiyordum. Onun hakkında.

Oraya gitmenin kötü bir fikir olduğunu biliyordum çünkü tek bir tat yeterli değildi. Aramızda çok fazla bok vardı.

Ve ailesinin evinde antrenman yapacağımı düşünecek kadar saf mıydı? Onların mülkünde? Bunun benim için ne kadar derin olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu.

Ama kardeşinden ve onu ne kadar sevdiğinden bahsettiğini duyunca, o adamdan nefret ettim. Beni ve River'ı sikip atmıştı.

Aileme bir ton gereksiz acı çektirdi.

Bunu ona söyleyip onu mahvedemezdim. Bu iş çabucak karmaşık bir hal almıştı. İşten sonra Pinky ile antrenman yapmaya geldiğinde Joey ile birlikte çalışıyordum. Birkaç kez mesaj atmıştı ama cevap vermemiştim.

Amaç neydi?

Onunla birlikte olsaydım ve ona gerçeği söyleseydim, sonunda beni suçlayacak ve bunun için benden nefret edecekti.

Ve eğer ona gerçeği söylemezsem, aramızda büyük bir yalan olacaktı ve yine de benden nefret edecekti.

Hepsi korkak olduğumu ve ona söylemem gerektiğini düşündü. Bırakalım o karar versin.

Akşam yemeği için annemin evindeydim ve Mimi meşhur lazanyasını yapmıştı.

"ok yorgun görünüyorsun tatlım," dedi annem kanepede yanıma otururken.

"Bu iyi bir şey. Günlerimi yorgun bitirmem gerekiyor. Bu sabah koşudan sonra kocaman bir lastiği yokuş yukarı ittim. Joey boş durmuyor."

"Bu kadar sıkı çalıştığın için seninle gurur duyuyorum." Mimi gelip karşımızdaki sandalyeye otururken gülümsedi.

"Kız hakkında bir şeyler duymak istiyorum," dedi büyükannem.

Annem kıkırdadı. "Bu hafta Demi hakkında pek konuşmadın." "Evet.

Oraya biraz boşluk bırakıyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Seni korkutuyor, değil mi?"

"Ondan korkmuyorum anne."

"Ona karşı hissettiklerinden korkuyorsun. Geçen hafta dükkânına uğradığımızda onunla nasıl birlikte olduğunu gördüm ve sen de tesadüfen oradaydın."

"Protein karışımlarımı alıyordum. Onun iş yeri benimkinin bitişiğinde." Bu gece ya da herhangi bir gece onlarla bu konuya girmek istemiyordum.

"ok anlamsız konuşuyorsun." Ayağa kalktım. "Biraz uyumam lazım. Yemek için teşekkürler."

Her ikisini de yanaklarından öptüm ve paltomu giydim.

İkisi de aynı anda "Seni seviyorum," dedi.

"Seni seviyorum."

Eve doğru yol aldım ve tam anahtarı kapıya koyarken, birinin ayaklarının altındaki çakılların sesi beni döndürdü.

Demi bana doğru fırtına gibi geliyordu. Bir ateş topu.

Elindeki poşetle göğsüme vurdu. "İşte önümüzdeki birkaç gün için içkilerin."

Sonra topuklarının üzerinde döndü ve ara sokakta yürümeye başladı.

"Hey." Peşinden gittim çünkü ondan kaçmak bir şeydi, ama onu görmek ve uzak durmak tamamen farklı bir şeydi.

Yapamadım.

Kolumu bileğine doladım ama o beni silkeledi. "Beni r a h a t bırak, Romeo."

"Dur."

Arkasını döndü ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Göğsüm o kadar sıkışmıştı ki acı veriyordu. Başparmağımla yanaklarındaki gözyaşlarını silmek için uzandım ama o elimi tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Seni anlayamıyorum. Benimle bunca zaman geçirdin ve sonra beni öptün, sonra ne oldu? Hoşuna gitmedi ve benimle bir daha konuşmamaya mı karar verdin? Spor salonunda benden kaçıyorsun ve benimle göz teması kurmuyorsun." Dudakları titredi ve onu kendime doğru çekme ihtiyacı duydum ama kendimi durdurmak için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Böyle mi düşünüyorsun? Hadi ama, Demi. Sen bundan daha zekisin."

"Öyleyse ne olduğunu söyle. Ailemden neden nefret ettiğini söyle."

Neden ailemden

Beni farkında olmadığım bir şey için mi cezalandırıyorsun? Çünkü tek düşündüğüm sensin ve şimdi beni dışlıyorsun!"

"Günün her lanet saniyesinde seni düşünüyorum. Sorun da bu!" Artık bağırıyordum ve sallantıları yere bırakıp ellerimi havaya kaldırdım. Bunu nasıl bilmez?

"Öyleyse bu konuda bir şeyler yapın. Ondan kaçma." Başını iki yana salladı. "Seni bir korkak olarak düşünmemiştim."

"Ben korkak değilim. Koruduğum ben değilim. Seni koruyorum."

"O zaman bana ne olduğunu söyle. Bir yolunu bulalım," dedi düşmeye devam eden gözyaşlarını silerken.

"Spor salonumda seni bayıltacak kadar korkutan şeyin ne olduğunu bana anlatma şeklin mi? Güven iki şekilde de işler. Aradaki fark şu: Sen bana olanları anlatmayarak başkasını koruyorsun. Ben ise sana ne olduğunu anlatmayarak *seni* koruyorum. Arada fark var."

"Tamam. Öğrenmeyi çok mu istiyorsun? Babamın iş ortağı ve iyi aile dostlarımızın bir oğlu var, Ronny Waterstone. Birlikte büyüdük. Üniversiteye birlikte gittik." Uzun bir nefes verdi. "Hiç çıkmadık. Asla ama asla romantik değildi. En azından benim açımdan. Ama birkaç ay önce üniversite mezuniyetimden hemen önce, kampüsteki evime sarhoş bir şekilde geldi. Oda arkadaşlarım evde değildi. Çok fazla içtiğini ve kalacak bir yere ihtiyacı olduğunu söyledi."

Ellerim yumruk oldu ve damarlarımda dolaşan öfkeyi hissedebiliyordum. "Sana ne yaptı böyle?"

"Ona bir yastık ve battaniye verdim ve kanepede uyuyabileceğini söyledim ve uyumaya gittim. Onu tüm hayatım boyunca tanıdım." Sesi titriyordu. "Ama bir saat sonra ben uyurken odama girdi ve yatağımda üstüme tırmandı. Çok ağırdı ve

korkunçtu. Ev arkadaşlarımla büyük ihtimalle eve geldiğini bildiğim için çılgılık atmaya çalıştım ama ön kolunu boğazıma bastırarak nefes almamı zorlaştırdı. Gözleri boştu. Sanki tamamen bir yabancıydı. Kendini bana zorla dayatmaya çalıştı ve bir şey yapmazsam beni öldüreceğini biliyordum çünkü boğazıma çok sert bastırıyordu. Nasıl yaptım bilmiyorum ama bacağım kurtuldu ve taşaklarına öyle sert bir diz attım ki yataktan yere düştü. Sonra oda arkadaşım Liz koşarak yatak odasına gelmeden önce ona bir lambayla vurdum. Her şey büyük bir yanlış anlaşılma gibi davrandı. Liz'e uykusunda yanlışlıkla benim odama girdiğini söyledi. Ama öyle olmadı."

"Polisi aradın mı?"

Başını iki yana salladı. "Babamı aradım." "O bu konuda ne yaptı?"

"Gerçekten çok kızgındı. Bana polisi aramamamı söyledi. Ronny evimizden kaçtı ve kapıdan çıkarken özür diledi."

"Ve baban bunu yanına mı bıraktı?"

"Hayır. Hiç de değil. Çok öfkeliydi. Polise gitmemi istemedi çünkü Ronny'nin ailesi siyasetin içindeydi ve bu haberlere konu olacaktı. Beni çamura bulamak istemedi, bu yüzden sessiz kalmamız gerektiğini düşündü."

"Neden *seni* çamura bulasın ki? O herif psikopatın teki."

"Kanepede uyumasına izin vermeyi kabul ettiğim için mi? Bilmiyorum," dedi daha çok ağlarken. "Babam benim için bir yasaklama emri çıkarttı ve bunun gizli kalmasını istedi, Ronny'yi aradı ve bir daha bana yaklaşırsa her şeyi herkese açıklayacağını bildirdi. Ronny'nin yardım alması konusunda ısrar etti ve görünüşe göre sorunlarıyla başa çıkmak için her hafta bir terapistle gidiyor."

Bu bana pek mantıklı gelmiyordu.

Özel bir yasaklama emri ve o sürece dahil değil miydi? Babası mı halletmiş?

Bir bok yapmadığına bahse girerim.

Bu pisliğin terapiye gittiğinden nasıl emin oluyordu? Bulduğum yerden bakınca saçmalıktan başka bir şey değildi.

Babası onun çamurda sürüklenmesinden değil, iş ilişkilerinden endişe ediyordu.

Onu kendime çektim ve kollarımı ona dolayarak başının üstünü öptüm.

"Başına gelenler için çok üzgünüm. Eğer bu adamı görürsem, yumruğumu suratına geçireceğim."

Orada öylece durdu, dudaklarından küçük iniltieler kaçırıyordu ve ben de nefesi sakinleşene kadar ona sarıldım.

Başını arkaya eğdi, ay ışığının altında gözleri şişmişti. Hayatımda gördüğüm en güzel kadındı.

"Romeo, bu konuda sana güveniyorum. Eğer arkadaşlarına ya da herhangi birine söylersen, bu ailem için büyük bir sorun yaratır. Bu çok karışık bir durum ve o uzak durduğu ve yardım aldığı sürece senden tek isteyebileceğim bu. Onun peşinden gidemezsin ya da bir şey yapamazsın, bana söz ver."

Başımı salladım. "Sana yaklaşmadığı sürece hiçbir şey yapmayacağım. Sizinle hiç iletişime geçti mi?"

Gözlerini benden kaçırdı ve ben daha o konuşmadan sorunun cevabını biliyordum.

"Anlat bana." Sesim sert çıkıyordu çünkü bu zengin herif herkesle aynı kurallara göre yaşamıyordu.

"O olduğundan emin değilim. Bilinmeyen numaralardan bazı mesajlar aldım, konuşup konuşamayacağımızı soruyor ve mesajlarda bana *D* diyor, Ronny de bana hep böyle seslenirdi. İçgüdülerim bana mesajların ondan geldiğini söylüyor."

"Cevap veriyor musun?"

"Hayır. O mesaj attıktan sonra numarasını engelledim. Babama söyledim, o da halledeceğini söyledi."

Ne sikim yapardı. Tüm bu durumu kendisine yakışır bir şekilde ele alıyordu.

"Hadi seni içeri alalım." Sallantıları tuttum ve onu evime geri götürdüm ve kapıyı iterek açtım. Bu benim için yabancı bir bölgeydi. Elbette, kendi payıma düşeni yapmıştım ama Demi gibi biriyle hiç çıkmamıştım.

Tatlı, samimi ve iyi.

Karmaşık bir aileyle baş etmek zorundaydım, çünkü onları seviyordu ve ben de onları oldukları gibi görüyordum.

Kapıyı tekmeleyerek kapattım ve onu kucağıma çekmeden önce kanepeye götürdüm. Ceketinin fermuarını açıp kanepeye bıraktı ve başını boynumun altına gömdü.

"Bana neler olduğunu anlattığın için teşekkür ederim."

"Sana güveniyorum ve umarım sen de bana güvenir ve ailemle olan sorununun ne olduğunu söylersin. Bunu kaldırabilirim. Ben de kendi payıma düşen pisliklerle uğraştım. Ailemin parası olması hayatımızın mükemmel olduğu anlamına gelmez." Bakışlarımla buluşmak için ayağa kalktı. "Kardeşim kafeye zorla girdi ve uyuşturucu bağımlısı. Ailem onunla konuşmuyor. Gecenin bir yarısı bana saldıran bir aile dostum var. Ben porselenden yapılmadım. Göründüğümde daha güçlüyüm."

Başımı salladım çünkü haklıydı. Ve bana boktan sırrı konusunda güvenmişti, ben de ona benimkini söyleyecektim.

Onu geri çektim ve başını çenemin altına yerleştirdim, böylece bunu ona bakmadan söyleyebilecektim. Çünkü eğer üzgün görünürse, bunu yapamazdım. Bunu atlatabilmemin tek yolu buydu.

Demi Crawford'u incitmek yapmak istediğim bir şey değildi.

"Anlat bana," diye fısıldadı. "Her şeyi ortaya dökmeden ilerleyemeyiz."

"Yıllar önce River ve benim Daily Market'te başımızı belaya soktuğumuz zamanı hatırlıyor musun?" Küçük kasaba dedikoduları gerçekte ve iki yerel çocuğun yakalanması pek çok kişinin gözünden kaçmamıştı.

"Bununla ilgili bir şeyler duyduğumu hatırlıyorum ama küçüktüm, bu yüzden hikayeyi bilmiyorum."

"Babam hapse yeni girmişti ve ben annem ve kız kardeşim için kızgın ve gergindim. Nasıl hayatta kalacağımızı merak ediyordum. Babamla uzun bir yolumuz olmuştu, bu yüzden o zamanlar çok fazla şeyle uğraşıyordum."

"Eminim bu gerçekten zor olmuştur. Sevdiğiniz birinin bağımlılıkla savaştığını görmek duygusal olarak çok yorucu."

Acele etmedim. O günü yeniden yaşamak pek sık yaptığım bir şey değildi. "On dört yaşındaydım ve okulu bırakmıştım çünkü dünyaya kendi iyiliğim için çok kızmıştım. River da o zamanlar on yedi yaşındaydı. Beşimiz daha çok kardeş gibiydik ama River en büyüğümüz olduğu için o zamanlar hayatımda neredeyse bir baba rolü üstlenmişti."

"Ne kadar yakın olduğunuzu görebiliyorum."

Başımı salladım, kollarımı ona doladım ve onu kendime yakın tuttum. "Okulu bıraktı ve gelip beni parkta saklanırken buldu. Bir süre konuştuk ve bana herkesin arkamı kollayacağını ve ailemin iyi olacağını söyledi. Sonra abur cubur almak için The Daily Market'e gittik."

"Senin için orada olmasına sevindim," diye fısıldadı.

"Kardeşin orada başka bir çocukla birlikteydi. Buralı değildi ve kim olduğunu bilmiyorum. Kardeşin River'ın yaşındaydı, yani benden büyüktü. Ve berbat durumdaydılar."

Doğrulup bana baktı. "Slade sarhoş muydu?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Sanırım sarhoştı ve kafası iyiydi. O zamanlar kardeşinin sıkı partiler verdiği bir sır değildi, Demi."

Bakışları benimkileri aradı ve ona arkasına yaslanmasını işaret ettim çünkü bana gözlerindeki o hüznle bakmaya devam ederse bunu yapamazdım. Başını göğsüme yasladı ve ben de saçlarını okşadım.

"Tekne kazasından sonrasına kadar böyle bir şey yaptığını düşünmemiştim."

"Uyuşturucu ve içkiyle uğraşan insanlarla ilgili kendi payıma düşen tecrübelerim var ve kardeşin o zamanlar her ikisini de yapıyordu." Boğazımı temizledim. "Oscar o gün çalışmıyordu. Görünüşe göre evde hastaymış. Onun yerine dükkânda yarı zamanlı çalışan bir adam vardı, Walt Salden. Kardeşin ve arkadaşıyla nasıl başa çıkacağını bilememiş, çünkü raflardaki eşyaları itmeye ve kırmaya başlamışlar."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Ne yaptın sen?"

"River bana oradan siktir olup gitmemiz gerekiyormuş gibi bir bakış attı. Sonra kardeşin pantolonunun içine bir şişe içki soktu ve Walt onu durdurmak için tezgahın etrafından koşarak geldi."

"Bu konuda hiçbir şey duymadım."

Hiç şaşırmadım. Halının altına süpürmüşlerdi.

"Walt bağırmağa başladı ve kardeşin de onun yüzüne vurdu. Bir sürü itiş kakış ve bağırış çağırış oldu. River ve ben kaçmaya çalıştık. Oradan hemen uzaklaşmak istedik."

"Peki ya sen?"

"Kapıdan koşarak çıktık ama tam Slade Walt'u öyle bir itti ki adam içki vitrinine düştü, vitrin devrildi ve paramparça oldu. Yaşlı adam kafasının üzerine sertçe düştü ve kardeşinle arkadaşı gülererek koşmaya başladılar."

"Aman Tanrım," dedi ve sesindeki acıyı duyabiliyordum. "Ne yaptın sen?"

"River ve ben... çok gençtik, anlıyor musun? Ben korkmuştum, o da itiraf etmedi ama onun da korktuğunu biliyorum. İçeri koştuk ve Walt baygındı. 911'i aradık ve yardım çağırdık. Onlar gelene kadar yanında kaldık."

"O iyi miydi?"

"Başını çarptığı için beyin kanaması geçirdi ve bir hafta hastanede kaldı."

"Benim bundan nasıl haberim olmaz? Slade'in başı bu yüzden belaya girmiş olmalı. Peki diğer çocuk kimdi?"

"O yapmadı ve diğer çocuğun kim olduğunu asla bilemedim çünkü kardeşin orada olduğunu bile inkar etti. Polis raporuna göre güvenlik kameraları o gün mucizevi bir şekilde çalışmadı. River ve ben olanlardan sorumlu tutulduk. Ambulans geldiğinde olay yerindeydik. Davaya atanan polis memurlarına olanları anlattık ve onlar da kardeşinizin dükkanda olmadığını, arkadaşının da olmadığını iddia ettiler. Slade'in babanla balık tuttuğuna dair sağlam bir mazereti vardı. River ve benim sonradan öğrendiğimize göre, baban Walt'u hastanede ziyaret etmiş ve Walt konuşmak için ayağa kalktığında hikayeyi doğrulamıştı. Okuldan kaçtığımız için bana ve River'a çok yüklenmişlerdi, dükkândaki hasardan ve Walt'u hastanelik edecek kadar sert itmemizden dolayı bizi suçlamışlardı."

Şimdi ayağa kalktı ve gözyaşları yüzünden akarken gözlerimin içine baktı. "Ondan sonra ne oldu?"

"Çocuk ıslahevine gönderildik. Şiddet yanlısı ve tehlikeli olduğumuzu söylediler. O noktada ikimizin de bizi koruyabilecek aileleri yoktu. Annem boyundan büyük işlere kalkışmıştı ve tek yapabildiği ağlamaktı. Babam hapse yeni girmişti, bu yüzden kimse bunu yapmış olmamın zorlama olduğunu düşünmedi. River ve King'i de yaşlı büyükanne ve büyükbabaları büyütüyordu ve onlar da bizim için uğraşacak durumda değillerdi. Slade mükemmel günah keçilerini bulmuştu."

Ve o günden beri onlardan nefret ediyorum.

on dört

...

Demi

Romeo ve River'a olanları dehşetle dinlerken kulaklarım çınlıyor ve başım dönüyordu.

Adaletsizlik.

Hepsi ağabeyimin ve muhtemelen babamın elinden oldu. Bunların hiçbirini aklım almıyordu.

Babam iyi bir adamdı. Ailemiz için çok çalışırdı. Yatırım şirketi topluma geri verdi. Onun böyle bir şey yapmasını anlayamazdım.

Romeo ve River hakkında ufak tefek şeyler duyduğumu hatırlıyorum ama yarısını bile bilmiyordum.

"On dört yaşındaydın ve seni gönderdiler mi?" Mırıldandım ve şimdi ona bakmaya ihtiyacım vardı. Ailem pahasına yaşadığı her şeyi hissetmeye. Bunu anlamam, özür dilemem ve yapabileceğim herhangi bir şekilde bunu düzeltmeye çalışmam gerekiyordu.

"Evet. Başlangıçta benim altı ay, River'ın da bir yıl kalacağı söylenmişti, görünüşe göre yaşımıza göre uygun süre buydu. Yargıca dünyanın pislikleri gibi sunulmuştuk. Okuldan kaçan ve mahallelerine zarar veren iki çocuk. Birinin babası hapis yatıyordu, diğerinin ise etrafta dolaşacak kadar önemseyen bir ailesi bile yoktu. Yani bize en kötüsünü vermişlerdi. İşlemediğimiz bir suç için."

"Yargıca söyledin mi?"

"Dinleyen herkese anlattık ama bir süre sonra hikayeyi kendi açımızdan anlatmayı bıraktık çünkü ücretsiz yasal temsilciliğimiz işleri daha da kötüleştirdiğimizi söyledi. Özür dilememiz ve bize verdiklerini kabul etmemiz gerektiğini söylediler."

"Yaptın mı?"

"Yok artık. İkimiz de yapmadığımız bir şey için özür dilemeyecektik. Ama kimsenin duymak istemediğini fark ettiğimizde hikayeyi kendi açımızdan anlatmayı bıraktık. Walt mahkeme salonunda oturuyordu ve bize bakamıyordu bile. Biliyordu. Biliyordu amına koyayım. Hiçbir şey hatırlamadığını iddia etti ama ben suçluluk duygusunu gördüm. Kasabada o pislikle karşılaştığımda hâlâ görüyorum. Sanırım Oscar da anladı ama baban bunların hiçbirinin kardeşinin ve onunla birlikte orada olan diğerlerinin başına gelmemesini sağladı."

Başımı çılgınca salladım. "Babamın masum çocukları işlemedikleri bir suç yüzünden hapse göndermesini aklım almıyor." Ama kelimeler ağzımdan çıkarken, onun ne yapabileceğini ya da yapacağını merak etmekten kendimi alamadım. Artık her şeyi sorguluyordum. Kardeşimle olanları ve Ronny'nin başına gelenleri. İmajın babam için önemli olduğunu biliyordum ama bu akıl almaz bir şeydi.

Sanki bunu söylememi bekliyormuş gibi bakışları yumuşadı. "Onu sevdiğini biliyorum ama hem baban hem de ağabeyin neler olduğunu biliyor Demi. Bir şeyi gerçekten düşünmeni istiyorum, tamam mı?"

"Tamam." Başımı salladım, akan gözyaşlarımı sildim.

"Baban kardeşinin başının belaya girmesi ya da River'la benim aramda bir seçim yapmak zorunda kalsaydı, sırtı duvara dayandığında gerçekten doğru şeyi yapacağını düşünüyor musun? Ronny ile olan durumunuzu nasıl idare ettiğine bir bakın."

Boğazımda bir yumru oluştu ve sesim titredi. "Ne demek istiyorsun?"

Ne demek istediğini biliyordum, değil mi?

Ama bunu itiraf etmek babamı hiç tanımadığım anlamına gelirdi.

"Hadi ama. Sen üniversite mezunusun. Akıllı bir iş kadınısın. Gerçekten bir babanın yetişkin kızı için polise olanları anlatmak zorunda kalmayacağı bir uzaklaştırma emri alabileceği bir durum olduğunu düşünüyor musun? Hiçbir şey imzalamadığı bir yerde? Mühürlü ve gizli tutulan bir yasaklama emri mi? Bu ne işe yarar ki? Uzaklaştırma emrinin tüm amacı herkesin o herifin uzak durması gerektiğini bilmesini sağlamaktır. Neden gizli olsun ki?"

Sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Hiçbiri bana mantıklı gelmiyordu ama babama güveniyordum. Tabii ki güveniyordum.

Her şeyi tuhaf bulmuştum. Benden annemi bu işin dışında tutmamı istemişti.

Daha önce hiç görmediğim bir yasaklama emri.

Ve şimdi, Romeo ve River'a ne olduğunu duyunca.

Bunun arkasında babamın olduğunu. Slade bir çocuktü. Bunu tek başına yapmış olamaz.

"Orada altı ay ya da River'da bir yıl kaldınız mı?"

Elleri yüzümün her iki yanına yerleşti, başparmakları gözlerimden akan sıvıyı siliyordu. "Hayır. Annem bizi dinleyecek herkese gitti. Davamıza ücretsiz bakacak birini buldu ve o da bizi oradan daha çabuk çıkardı. Tam olarak ne olduğunu asla bilemedik ama ben üç ay, River da sekiz ay yattı."

"Çok özür dilerim," diye mırıldandım, kelimelerim zar zor duyuluyordu. "Çok korkmuş olmalısın."

"Dinle, Demi." Sesi sakın ve eşitti ve bakışlarıyla buluşmamı bekledi. "Bunu ballandıra ballandıra anlatmayacağım. Berbattı. Orada karanlık şeyler oluyordu ama biz hayatta kaldık. River bu sayede avukat oldu. Ben de daha iyi bir dövüşçü oldum. Genç yaşta kendimi savunmayı öğrendim ve o cehennem çukurunda geçirdiğim üç ay beni daha da sertleştirdi."

Öne atıldım, kollarım boynuna dolandı. Ona o kadar sıkı sarıldım ki ciğerlerimdeki hava tükendi. Tüm bu hisler, tüm bu duygular.

"Başınıza gelenler için üzgünüm. Ailem bunu yaptığı için üzgünüm. Seni çocukluğundan mahrum ettiler," dedim, hâlâ kafamı toparlamaya çalışarak.

Bana bakabilmek için geri çekildi. "Hayır. Kimse ikimizden de bir bok almadı. Oradan tek parça halinde çıkmayı başardık ve bunun için daha güçlüyüz. Kardeşin de birkaç ay sonra tekne kazası geçirdi ve onu da örtbas ettiler."

Başımın döndüğünü hissedebiliyordum. "Ne demek istiyorsun? Teknenin kontrolünü kaybetti. Bu bir kazaydı."

"Kasabadaki herkes onun sarhoş ve uçmuş olduğunu biliyor, Demi. Boomer Wilkes o kazadan sonra bir ay hastanede yattı. Ama o da o zamanlar baban tarafından susturulmuştu, ya da en azından hikaye bu. O teknede dört kişi vardı ve hiçbiri bir daha bu konuda konuşmadı. Onlar

Büyük ihtimalle tehdit edildiler ya da rüşvet aldılar. Ne olduğunu bilmiyorum ama korktular ve bir şey söylemediler. Sanırım kardeşiniz kazadan sonra o arkadaşlarıyla takılmıyordu, değil mi? Çünkü onlar gerçeği biliyordu."

Sözlerini düşünürken şakaklarımı ovuşturdum. Kazayı hatırladım. Gece geç saatlerde telefon geldiğinde evimde yaşanan histeriyi. O zamanlar ortaokuldaydım ve sadece çok fazla ağladığımı ve panik yaşadığımı hatırlıyorum.

"Teknenin arızalandığını söylediler," diye fısıldadım. "Slade de yaralanmıştı ve o zaman ona opioid reçete edildi."

"Kardeşin tekne kazasından önce de bir bağımlıydı, Demi. Belki kazadan önce o kadar da kötü değildi ama çok parti yapıyordu ve bunu herkes biliyordu. Her şeyin üstünü örttüler çünkü bunu yapacak paraları vardı ve etrafındaki herkes sadece ikincil zarardı."

"Sence annemin bundan haberi var mıydı?" Başımı hızla salladım. "Annem çok iyi bir insandır Romeo. Bunu asla kabul etmez."

Ama aynı şeyi babam ve kardeşim için de düşündüm.

Düşünceler başımı döndürüyordu.

"Bilmiyorum. Babanın hastanede Walt'u görmeye gittiğini biliyorum ve her şey o zaman bizim yönümüze döndü."

"Bu konuda hiçbir şey bilmediğime inanıyorsun, değil mi? Bunların hiçbirini kabul etmeyeceğimi düşünmediğini bilmem gerekiyor."

Alnı benimkine yaslandı. "Kim olduğunu biliyorum, Demi Crawford. Ve bu yüzden seninle buraya gelmek istemedim. Ama ne kadar uğraşırsam uğraşıyım senden uzak duramıyorum."

"Neden benimle buraya gelmek istemiyorsun? Ailemin sana yaptıkları için seni suçlayacağımı düşündüğün için mi?"

"İlk başta onlardan yana olacağını düşünmüştüm. Çocuklar ve ben, seni tanımadan önce bunun farkında olup olmadığını hiç bilmiyorduk. Bu konuda hiçbir şey bilmediğini çok çabuk anladım."

"Nasıl?"

"Çünkü senin kalbin çok büyük. Etrafındaki herkesi korumakla o kadar meşgulsün ki kimsenin seni korumadığını fark etmiyorsun." Yanağımı okşadı ve ben de onun dokunuşuna doğru eğildim.

"Beni tüm kötü adamlardan koruyacak mısın Romeo?" Neden sorduğumdan emin değilim. Yani, ailem ona bu kadar zarar vermişken neden beni korumak istesin ki?

"İzin verirsen yaparım."

Başka birine hiç bu kadar bağlı hissetmemiştim ama aynı zamanda bildiğim dünya etrafımda parçalanıyormuş gibi geliyordu.

"Ailemin sana, River'a ve Tanrı bilir başka kimlere yaptıklarından sonra neden benimle birlikte olmak istediğini bilmiyorum," dedim, sözlerim hıçkırıklarla kesilirken sesimdeki yıkımı gizleyemedim.

"Çünkü sana yapılanlardan daha iyisini hak ediyorsun. Aileni sevdiğini biliyorum ve bir yanım kardeşinin yaptıklarını düzeltmeyi babanın yaptıklarından daha kolay buluyor."

"Neden?" diye sordum. diye sordum, çünkü ikisi de onlara yaptıklarını yapacak kadar kötülerdi.

"Çünkü kardeşin gençti, aptaldı ve bir bağımlıydı. Ama baban ne yaptığını çok iyi biliyordu ve bunu asla kabullenmedi. Tahminimce o kadar uzun zamandır istediği şeyi yapıyordu ki bunu meşrulaştırdı. Muhtemelen bunun daha büyük bir iyilik için olduğunu düşündü."

"Şimdi bu bilgiyle ne yapacağımı bilmiyorum. Yani, onlarla yüzleşmek zorundayım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bunu sır olarak sakladım çünkü seni incitmek istemedim. River ve ben ne olduğunu soran herkese karşı dürüstüz. Ve hikayemizi gerçekten duymak isteyen birkaç kişiye anlattığımızda bu kasabadaki fikir birliğinin ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne?"

"Şok olmadılar, Demi. Ama kime söylediğimize dikkat etmemiz konusunda bizi uyardılar. Bu yüzden, babanın sistemi kendi lehine ilk ya da son kez manipüle ettiğini sanmıyorum. İnsanlar babana saygı duymuyor, ondan korkuyorlar."

"Onlarla konuşmam gerek. Annemin ne bildiğini öğrenmeliyim. Annem..." Elimi kalbimin üzerine koydum. "O iyi bir kadın, Romeo. Sadece bunu sorun etmeyeceğini düşünemiyorum. Ailesi, büyükbabası ve büyükannesi, bunların hiçbirini kabul etmezler. Büyükbabam benim idolümdür. Dürüst, şefkatli ve gerçekten iyi biri, Romeo. Onu çok örnek alıyorum ve hayatımdaki herkes hakkında bu kadar yanılmış olamam."

"Hey, bu senin suçun değil. Kimin yalan söylediğini ve kimin kötü olduğunu bulmak senin işin değil. Bu yüzden sana söylemekte tereddüt ettim. Çünkü dünyayı benim gördüğüm gibi görmeni istemiyorum. Kötülüğün var olduğunu ve hayatın güneş ışığı ve gökkuşaklarından ibaret olmadığını bilmeni." Sırıttı. "İyi olanı görmek hoşuma gidiyor"

Herkesin içinde. Seni soyduktan sonra pislik kardeşini savunduğun için. Dünyanın daha fazla Demi Crawford'a ihtiyacı var."

"Peki neye ihtiyacınız var?"

"Benim de daha fazla Demi Crawford'a ihtiyacım var."

"Yani, bunu yapıyor muyuz?" Parmaklarım onunkilerle iç içe geçerek sordum. "Evet, Beans. Bunu yapıyoruz."

Ağzım onunkine çarptı ve ben daha ne olduğunu anlamadan ayağa fırladı. Beni odanın bir ucundan diğerine taşıırken dudaklarımızın teması hiç kesilmedi. Geri çekildiğinde, sanki kırılabilir bir şeymişim gibi beni yatağa yatırdı.

Kıymetli.

Ayakkabılarımı çıkarıp yere fırlattı, sonra da kazağını başına geçirip yanıma tırmandı.

Parmaklarımı göğsünün üzerinde gezdirdim, her bir belirgin kasının izini sürmek için zaman ayırdım.

"Bana gerçeği söylediğin için teşekkür ederim," dedim, omuzlarımda, kalbimde ve tüm varlığımda bir ağırlık hissederek.

Romeo'ya inandım ve ona güvendim. İçten içe Slade'in kazasını hep merak etmişim. Sadece o olayda değil, kasabada da sorun yarattığının farkındaydım. Hayatımdaki insanları tanıyamamak canımı yakıyordu. Şiddetle sevdiğim insanları. Güvendiğim insanları.

Bunu nasıl yapabildiler?

"Artık sır yok, tamam mı?" dedi. Eli belime yerleşti ve ben hafifçe kıpırdandım. Onun dokunuşu için çaresizdim.

Üzüntüden başka bir şey hissetmek için.

Eğildi ve geri çekilmeden önce beni öptü. "Seni çok istiyorum ama bu gece o gece değil."

Anlayışla başımı salladım ve durumu hafifletmeye çalıştım. "Ben iyiyim."

"Sen değilsin. Ve bu çok fazlaydı. Ama hiçbir yere gitmiyorum, o yüzden acele etmeyelim, tamam mı? Ağlaman gerekiyorsa, ağlamayı istiyorum. Ailenin düşündüğün kişi olmayabileceğini duyduktan sonra üzülerək bana sadakatsizlik ettiğini düşünmüyorum. Bu çok acıtıyor. Bana olanlar yüzünden kendini kötü hissettiğini biliyorum ama ben iyiyim Demi. River iyi. Şu anda canın yanıyor ve bununla başa çıkmanı ve içine atmamanı istiyorum çünkü bu seni canlı canlı yiyip bitirecek."

Boğazımda o kadar kalın bir yumru vardı ki nefes almakta zorlanıyordum. İçimdekileri dışarı döktüm. Hıçkırıklar bedenimi sararken onun kollarına uzandım.

Ağladım ve
hıçkırdım. Ve
bıraktım.

Babamın sandığım gibi biri olmadığının üzüntüsü.

Gerçek şu ki, kardeşimin mücadelesi ben farkına varmadan çok önce
başlamıştı.

Gerçek şu ki, evimizde kimin ne bildiğinden bağımsız olarak hepimiz bir
yalanı yaşıyorduk. Ve benim bununla işim bitmişti.

Nefesim düzene girdikten sonra ellerini saçlarımda gezdirmeye ve en çok
ihtiyaç duyduğum anda bana sarılmaya devam etti.

Kalbinin sesini dinledim ve bu beni rahatlattı. "İyi
misin?" diye fısıldadı.

"Olacağım."

"Bundan bir an bile şüphe duymuyorum."

Daha da sokuldum ve ailesinden uzakta yaşayan, kötü muamele gören
ve korkan genç bir Romeo'nun düşüncelerini uzaklaştırmaya çalıştım ve ona
yeterince yaklaşamadım.

Kesin olarak bildiğim bir şey varsa, o da Romeo ve River'dan özür
dileyecektim, eğer bu yaptığım son şey olsaydı.

fi1teen

...

Romeo

Demi'yle ailesi hakkında konuştum. O her şeyi biliyor.

NEHİR

Nasıl karşıladı?

Uzun süre yalan söylenmiş birinin bunu nasıl karşılamasını beklerseniz öyle. Yıkılmıştı. Şok olmuştu. Ama benden şüphe etmedi ya da yalan söylediğimi düşünmedi.

KINGSTON

Sana söylemiştim. O iyi biri. Ve uzun zaman önce başkalarını aile üyelerine göre yargılamayacağımıza karar verdiğimizizi sanıyordum, değil mi? Onu da buna dahil etmeliydik.

NASH

Bu çok derindi, King. Dün gece sevişmiş olmalısın. Ona söylediğine sevindim, Romeo. Huysuz kışını bir kez olsun mutlu görmek güzel.

HAYES

Peki, bundan sonra ne olacak? Onlarla yüzleşecek mi?

O da istiyor. Onu suçlamıyorum. Kimin ne bildiğini ve ne kadar dahil olduklarını bilmek isterdim.

KINGSTON

Anlaştık. Sence babası senin peşine düşer mi?

NEHİR

Ona meydan okuyorum. Artık kimsenin gözünü korkutamaz. Hepimiz büyüdük.

Siktir, evet. Benimle bir şey paylaştı. Ailesinin bir aile dostunun oğlu birkaç ay önce ona zorla sahip olmaya çalışmış. Kız deli gibi karşı koymuş ve adam kaçmış. Babası uzaklaştırma kararı aldığını iddia ediyor ama ben buna inanmıyorum. Onun gideceğini sanmıyorum. Bunu araştırabilir misin, River? Bak bakalım sistemde bu adam için bir uzaklaştırma emri var mı?

NEHİR

Tabii ki. Onun adı ne?

Ronny Waterstone.

HAYES

Kaliforniya senatörünün torunu gibi mi?

NASH

Babası Patrick, Demi'nin babasıyla iş ortağı değil mi?

Evet, ikisine de.

KINGSTON

Jack Crawford'un kızı adına hiçbir şey yapmadığını hissediyorum.

NEHİR

Biraz araştırma yapacağım ve bulduklarımı size bildireceğim.

Teşekkürler. Koşuya çıkmam lazım. Sizi sonra yakalarım çocuklar.

HAYES

Seninle gurur duyuyorum, kardeşim.

KINGSTON

Dışarıda antrenman yapıyorsunuz, kusuyorsunuz ve ağrınız var ve Leo sosyal medyasında süslü spor salonu ve antrenmanları sırasında takılan bir sürü kadın hakkında bitmek bilmeyen şeyler paylaşıyor. Tam bir dangalak.

NEHİR

Neden onu sosyal medyada takip ediyorsun?

KINGSTON

Hiç kimse size düşmanlarınızı yakınınızda tutmanız gerektiğini söylemedi mi?

NASH

Bu yüzden mi dün gece Shana Richards'la eve gittin? Ondan nefret ettiğini sanıyordum.

KINGSTON

Dinle, Looselips... Shana ve ben arkadaşız. Ben tamamen affediciyim.

NEHİR

Onu yine mi beceriyorsun? Bir keresinde sen uyurken kaşlarını tıraş etmemiş miydi?

Taşaklarını tıraş ettiğini sanıyordum?

KINGSTON

Tabii ki hayır. Bir keresinde ondan ayrılmaya çalıştığımda taşaklarını sıkıştı. Ve o uzun, korkutucu tırnakları var. Çok acıtıyordu. Geçen yıl uykumda uzatmaya çalıştığım bıyığımı tıraş etti. Artık daha akıllıyım. Onunla eve kadar yürüdüm ve beni öpmeye çalıştığında, tekrar arkadaş olmamızın uzun zaman aldığını ve bunu yapmak istemediğimi söyledim. o çizgiyi geç.

HAYES

Nasıl gitti?

KINGSTON

Tırnaklarını göğsüme batırdı ve göğüs ucuma sapladı. Neredeyse deldi. Meme uçlarımın hassas olduğunu biliyorsunuz.

<gülen yüz emoji>

NASH

Sen ve meme uçların yirmi dakika içinde işe gitseniz iyi olur, çünkü bugün yapacak bir sürü işimiz var.

NEHİR

Kendine gel, küçük kardeşim. Bugün daha sonra spor salonunda buluşalım ve Demi'nin bu bilgiyle ne yapmaya karar verdiğini bize bildirirsin.

"HAZIR MISIN?" Telefonumu masamın üzerine bırakırken Joey sordu.

Elektrikli bisikleti vardı ve bugün beni o itecekti. Dışarı çıktık ve bana bir sırt çantası verdi.

"Tanrım. Tuğlalarla mı doldurdun?" Omuzlarımdan üzerinden çektim ve o da kıkırdadı.

"Evet. Çok hızlı gidiyorsun. Bu koşuları daha zorlu hale getirmeliyiz."

"Her koşunun sonunda kusmam yetmiyor mu?" Gözlerimi devirdim ve bacaklarımı uzatıp sırtımdaki ağırlığa uyum sağlarken kafeye baktım.

Geceyi Demi'yle geçirmiştım ve aramızda çok ağır bir konuşma geçmişti. Ama kaçmamış, bağırmanın ya da olanlar için beni suçlamamıştı. Dinlemişti.

"Kız arkadaşına ağzın açık bakmayı kes. Moron gibi görünüyorsun," diye homurdandı Joey, bu da beni güldürdü.

"Ben aptal değilim. Sadece iyi olduğundan emin olmaya çalışıyorum."

"Onun senin kızın olduğunu inkâr etmedin, sanırım büyüyorsun Romeo." Bisiklete tırmandı, tüm dövmeleeri ve gidonun üzerinde asılı duran dev gövdesiyle gülünç görünüyordu. "Şimdi kışını kaldır ve yola koyul. Gevezelik için zaman yok."

Ve koştuğum yoldan devam ettim. Önümde ilerliyor, bağırıp çağırıyor ve her türlü hakareti savuruyordu. Joey'nin tarzı buydu ve benim için de işe yarıyordu; ancak şimdi bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Omuzlarımda kırk kiloluk bir sırt çantası vardı ve altı dakikada bir mil koşuyordum. Bu yüzden, onun kaba kışını dışarıda bıraktım ve dövüşe odaklandım.

Sosyal medyada benim hakkımda çenesini kapatmayan Leo Burns hakkında.

Yıllar önce beni ve River'ı mahveden Demi'nin ailesine.

Babamın bağımlılıkla mücadelesi ve her şeyin diğer tarafına geçebilmek için yaşadığımız onca badirenin ardından genç yaşta hayata veda etmesi üzerine.

Hayatımı düşündüm.

Hayatta kalmak, savaşmak ve asla pes etmemek hakkında. Ve sonra Demi'yi düşündüm.

Belki de yaşadığım onca bokun beni buraya getirmesi gerekiyordu.

"Pompala şu lanet kollarını, seni koca amcık!" Joey bağırdı ve ben sadece onu susturmak için daha sert itti.

Daha hızlı.

Daha

güçlü.

Her şeyi orada bıraktım.

İçimdeki her şeyi.

Spor salonunun önünde durdum ve çalıllıklara doğru ilerledim, orada kusmaya başladım ve sonra elimin tersiyle ağzımı sildim.

"Kahretsin, bu çok zordu," dedim. Sırt çantamı omuzlarımdan çektim ve yere bıraktım. Yağmur hafiflemeye başlamıştı.

"Zor olan ne biliyor musun Romeo? Sen zor birisin. Git bir duş al ve karnını doyur. Öğleden sonraki antrenmanın için seninle burada buluşuruz." Kapıyı açıp spor salonuna giren iki kadına baktı. "İçeride bu kadar ilgi çok dikkat dağıtıcı olmaya başladı. Burası lanet olası bir sirk değil. Öğleden sonraları çalışmak için başka bir yer bulmamız gerekebilir."

Başımı salladım. "Sırt çantasını almamı ister misin?"

"Aynen öyle. Bu senin yeni en iyi arkadaşın. Ve bu öğleden sonra Butch'u seni dövmesi için getiriyorum, hazır ol."

"Her zaman öyleyim." Elimi kaldırdım ve kafenin arka kapısına doğru yürüdüm. Joey'nin güldüğünü duydum ve ona ters ters baktım.

"Bana yeni shake'ler yapıyor!" diye bağırdım.

"Eminim öyledir, Altın Çocuk."

O öpücüğü aklımdan çıkaramıyordum ve geceyi yatağında geçirdiği için aletim alarmdaydı. Ama artık çok yorgundum ve gerçek şu ki, sadece onun yüzünü görmek istiyordum.

Arka kapıyı açtım ve Peyton kaşlarını kaldırdı. "Selam süperstar. Az önce *Magnolia Falls Altın Çocuğu için* buradayım yazan tişörtler giyen iki kadın geldi."

Gözlerimi devirmiştım. Birçok yerel halk yaklaşan dövüşten para kazanıyordu. Bir şeyler yapıp satıyorlardı. Umurumda değildi. İnsanlara birkaç dolar kazandıracaksa, benim için sorun yoktu.

"Her şey geçecek. Demi nerede?"

"İkiniz birlikte çok zaman geçiriyorsunuz." Kaşlarını salladı. "Sanırım bir şeyler oluyor."

Demi elinde protein karışımı olduğunu tahmin ettiğim bir poşetle mutfığa girdi ve gözleri benimkilerle buluşur buluşmaz dişleri sulu alt dudağına gömüldü.

"Bu konuda içgüdülerine güven, Peyton." Göz kırptım ve kutlama için çok yüksek perdeden bir çığlık attı. Dikkatimi Demi'ye çevirdim. "Biraz ara verebilir misin?"

"Evet. Kahvaltı telaşı bitti. Her şeyi hallettin mi Peyt?" diye sordu.

"Kesinlikle. Acele etmeyin." Kaşlarını salladı.

Kıkırdadım ve çantayı Demi'den aldım, ben kapıyı itip açarken o da sırt çantasına baktı.

"Bu sırt çantası da ne? Ağır görünüyor."

"Joey şeytanın ta kendisi." Yağmurun altında dışarı çıktık ve ara sokaktan evime doğru koşarken elini uzattım.

İçeri girdiğimizde elini bıraktım ve mutfığa doğru ilerleyerek bir shake çıkardım ve ona bir tane ikram ettim.

Gülümsedi. "Bunlar senin için. Kahvaltıda kek yedim. Sırtında o ağır çantayla koşun. İçkini yudumlamalı ve sonra da iyi bir kahvaltı yapmalısın."

Ağır sırt çantasını yere bıraktım, kapağı açtım ve çalkalamayı yudumladım. "Kahretsin, bu çok iyi."

"Yirmi dakika içinde canlanmış hissedeceksin," dedi.

Onu inceledim. Bakışlarım güzel yüzünden aşağıya, giydiği taba rengi kapüşonlu kazağa doğru kaydı. Yağmurdan ıslanmıştı ve mükemmel göğüslerine yapışmıştı ve bu manzara karşısında ağzım sulandı.

Şişeyi geri dönüşüm kutusuna attım ve arkamı döndüğümde Demi'nin kollarını kendine sarmış ısınmaya çalıştığını gördüm.

"Üşüdün mü?" Yaklaştım.

"İslağım," dedi, kaşlarımı kaldırdım ve kıkırdadım. "Diğer şeylerin yanı sıra yağmurdan dolayı."

"Öyle mi?" Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. Bu lanet ağız benim ölümüm olacaktı. O öpücüğü aklımdan çıkaramıyordum.

"Evet."

"Ben duş almaya gidiyorum. Bana katılmak ister misin?"

Ateşli bakışları tekrar benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı. "Hmmm... Zaten ıslağım ve donuyorum, bu yüzden sıcak bir duş kulağa oldukça iyi geliyor."

"O zaman seni ısıtayım." Sesim hırçındı. Haftalardır kendimizi tutuyorduk. Onu öpmek yeterli değildi. Dün gece söylenmesi gereken her şeyi söylemiştik ve bunu yapıyorduk, bu yüzden kendimi tutmayı bırakmıştım.

Bu acele etmemiz gerektiği anlamına gelmiyordu ama onun kendini iyi hissetmesini istiyordum.

Elimi tuttu ve ben de onu banyoya kadar götürdüm. İkimiz de ıslanmıştık ve kazağının eteğine uzanıp onu yukarı ve başının üzerine çektim. Altına güzel pembe bir sütyen giymişti ve parmaklarım dantelin arasından çıkan sert tepelerin üzerinde gezindi.

Nefesini içine çekti, ben de dizlerimin üzerine çöktüm ve tenis ayakkabılarını çıkarmak için bacağına kaldırdım. Ayakkabılarını kenara fırlattım ve taytının eteklerine uzanıp yavaşça yağsız, bronz bacaklarından aşağı çektim. Tüyleri diken diken olmuştu ve onları ayakkabılarının yanına attım. Ona baktım ve bakışları benimkilerle buluştu.

Dikkatimi tekrar sütyeniyle uyumlu pembe dantel külotuna çevirdim ve öne doğru eğilip onu kumaşın üzerinden öperken parmaklarım bandın altında hareket etti. Onu içime çektim.

"Siktir, Demi. Çok güzelsin."

Külotunu bacaklarından aşağı çektim ve kalçalarını, dizlerini ve ayak bileklerini öptüm. Muhteşem vücudunun her santimine tapmak istiyordum. Ayağa kalktım, ellerimi arkasına götürdüm ve sütyenini açtım, onu örten son kumaş parçası da yere düştü.

Hay sikeyim.

O mükemmeldi.

Benim için

yapılmış.

Hiç kimseyi bu kadar çok istememiştim.

Titreyen eli kapüşonuma gitti ve onu başımdan aşağı itmek için elinden geleni yaptı, ama ben daha uzun olduğum için ona yardım ettim. Ona yaptığım şeyi taklit etmeden önce bana gülümsedi. Dizlerinin üzerine çöktü ve ayakkabılarımı çıkarmama yardım ettikten sonra gri joggers'ımın bandına uzanıp bacaklarımdan aşağı çekti. Onları yanına koydu ve sonra giydiğim siyah külotun içinden kabaran sıkime bakarak gözleri büyüdü.

"Dün geceden beri sertleştim. Yatağымda olman, sana sarılmış olmak bana çılgınca şeyler yapıyor."

"Sana çılgınca şeyler yapmayı seviyorum." Külotumu bacaklarımdan aşağı çekti, öne doğru eğildi ve dilini etrafında döndürmeden önce aletimin ucunu öptü. Nefesimi içime çektim ve ona uzanarak ayağa kaldırdım.

"Eğer oradan başlarsan her şey çok çabuk biter." Gülüşüm gergindi. "Seni iyi hissettirmek istiyorum."

Cam kapıyı açtım ve eline uzanmadan önce sıcak suyu açtım. Hâlâ titriyordu.

"Üşüdün mü yoksa gergin

misin?" Bilmem

gerekiyordu.

"Muhtemelen ikisi de. Hiç bir erkekle duş almadım." Omuz silkti.

Gözlerim soru işaretiyle açıldı.

"Ben bakire değilim. Sadece hiç kimseyle duş almadım."

Lanet olsun, bu kız için ıldırdırıyordum.

"Senin ilk şeyin olmak hoşuma gidiyor," dedim onu suya götürürken. "Benim de hoşuma gidiyor."

Sıcak su üzerimize püskürtüldü ve ben de ona vct yıkayıcısını uzattım. İkimiz de avularımızı sabunla doldurduk ve birbirimizi yıkamak için zaman ayırdık. Başı en erotik şekilde geriye düşerken ellerim onun muhteşem göğüslerinde, düz karnında ve boynunda gezindi. Muhteşem kıının kıvrımlarını sabunladım ve sonra saçlarını yıkayabilmek için onu çevirdim. Daha önce bir kadınla hiç böyle bir şey yapmamıştım. Elbette, duşta sevişmiştim.

Bu farklıydı.

Samimi.

Bu bağ o kadar güçlüydü ki her şeyi onunla yapmak istiyordum.

Dönüp bana baktı, güzel yüzünden su damlaları dökülüyordu. "Benim sıram."

Acele etmedi, ben başımın tepesine ulaşabilmesi için eğilirken o da ellerini saçlarımda gezdirdi. Tamamen dik durduğumda, avuçlarını omuzlarımda gezdirmek için zaman harcadı, vcdunu etrafımda kolayca hareket ettirerek sırtımı, kollarımı ve hatta önümde durmak için geri döndüğünde ellerimi ve parmaklarımı yıkadı. Aynı anda hem seksi hem de rahatlatıcıydı. Sonra avucuna daha fazla sabun döktü ve karnımdan aşağıya doğru indi. Vcdumun her santimi ağrıyordu ama onun dokunuşuyla canlandı. Ellerini şaftımda yavaşça yukarı aşağı gezdirdi ve o kadar tahrik olmuştum ki nm göremiyordum. O sikimi daha sıkı kavrarken ellerim yüzünün iki yanına gitti ve ağzım onunkine çarptı.

Onu daha derinden pebilmek için başını yana yatırdım. Bir elim kalçasında ve dar belinin kıvrımlarında gezindikten sonra göğüs kafesinden yukarı doğru kayarak gğsn örttü. Dillerimiz birbirine dolanırken başparmağım meme ucunun etrafında dönüyordu. Bu kadını pmeyi çok seviyordum. Ağzını ve çıkardığı küçük sesleri seviyordum. Diğer göğüsüne geçtim ve sırayla sert tepelerini imdikledim. Elini şaftımda yukarı ve aşağı kaydırmaya devam ederken sırtını eğdi, yaklaşmaya çalıştı.

Elim düz karnında aşağı doğru hareket etti, ağızlarımız teması hiç kaybetmedi. Parmaklarımın ucuyla amını sıyırıp yukarı kaymadan önce kalçasının dışını ve uyluğunun i kısmını izledim.

"Lütfen," diye fısıldadı ağzımın içine ve bu şimdiye kadar duyduğum en seksi şeydi. Bakışlarıyla buluşmak ve iyi olduğundan emin olmak için yeterince uzun süre geri çektim. Yeşil gözleri yarı açtı, yanakları kızarmıştı ve dudakları onu öptüğüm yerden kızarmış ve şişmişti. Bana hafifçe başını salladı ve ben de bir parmağımı içeri soktum.

Tanrım.

Çok dardı. Sikimin nasıl sığacağından emin değildim ama şu an umurumda bile değildi. Sikimin üzerinde sihrini konuşturmaya devam ederken eli bana cennet gibi geliyordu. Dudakları hafifçe aralandı ve sırtı duş duvarına yaslanırken nefes alışları hızlandı. İkinci bir parmak eklemeyen önce parmağımı ona daha hızlı sokup çıkarırken kalçalarını salladı. Elini becerirken hafifçe nefes aldı ve ağzım bir kez daha onunkine çarptı. Kalçaları elimle birlikte hareket ediyordu ve sikim patlamanın eşiğindeydi. Başparmağım klitorisine doğru hareket etti, küçük daireler çizdi ve tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordu, ben de ileriye doğru, daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde eline doğru ittim.

Yüksek sesli inilti duşu doldurdu ve duvarları keskin darbelerle parmaklarımın etrafında sıkılaştırdı adım haykırdı. Ve hepsi bu kadar sürdü. Gözlerimin arkasında parlak ışıklar patlarken bir kez daha ittim ve o kadar sert boşaldım ki doğru düzgün göremedim. Baş duvara yaslanırken parmaklarımla onu becermeye devam ettim ve o da benimle birlikte orada kaldı. Eli sikimde bir aşağı bir yukarı kayıyordu.

Ve ben bitmişim.

Bu kız bana sahipti.

on altı

...

Demi

ROMEO makyaj masasının altında benim için bir fön makinesi **buldu** ve ben de saçlarımı çabucak kuruttum, hâlâ yaşadığım en seksi duş anının etkisindeydim. Banyodaki tezgahın üzerinde oturmuş, saçlarımı kurutmamı izliyordu.

Uzun bacakları, büyük kasları ve seksi sırtışları vardı.

Onu kapattım ve aceleyle işe dönmeden önce kendimi güzelleştirmek için onun fırçasını kullandım.

"Belli oluyor mu?" Aynaya bakarak sordum.

"Ne belli mi?"

"Yirmi iki yaşında cinsel uyanışımı yaşıyormuşum gibi hissediyorum."

Kıkırdadı ve karnımda kelebekler uçuşmasına neden olan seksi, hırçın bir sestti.

"Daha seks bile yapmadık."

"Oh, biliyorum. Ama bu benim ilk duş deneyimimdi ve ilk-" Dişlerim alt dudağıma battı ve yanaklarımın ısındığını hissettim.

"İlk neyin?" Beni kendine doğru çekti ve bacaklarının arasına yerleştim.

"Bir erkekle ilk orgazmım."

Yüzüne seksi bir sırtış yayıldı. "Öyle mi? Ve bu sadece parmaklarımdı. Ağzım ve aletimle neler yapabileceğimi görene kadar bekle."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Kalçalarımı sıktım ve ellerimle yüzümü kapattım.

"Bana karşı utangaç olmana gerek yok. Belli ki boktan partnerlerin olmuş." Parmakları bileğimi çevreledi ve bana bakabilmek için ellerimi çekti.

"Sadece bir erkekle birlikte oldum. Üniversitedeki erkek arkadaşım. Benden iki yaş büyüktü. Aslında gerçekten iyi bir adamdı," dedim.

Romeo homurdandı, bu da beni güldürdü. "Siktir et onu. Ondan şimdiden nefret ediyorum." "Kes şunu. Biz hâlâ arkadaşız."

"Neden ayrıldınız o zaman? Yatakta berbat olduğu için mi?" Beni kendine çekti ve yüzünü boynuma gömdü. Tırnakları tenimi sıyırdı ve inledim.

"Hayır," dedim kahkahalarım arasında. "Belki de yatakta berbatımdır." "Güven bana. Berbat değilsin. Onunla ne kadar süre birlikteydin?"

"Üç yıl. Mezun olduktan sonra bir yıl dayandık ama o tam zamanlı çalışmaya başladıktan sonra eskisi gibi olmadı. Evlilik, çocuk falan istiyordu ve ben o zamanlar yirmi yaşındaydım. Onunla bu şekilde bir gelecek göremedim."

Başını salladı. "Ve üç yılda bir kez bile orgazm olmadın mı? Bu nasıl mümkün olabilir?" "Üniversite futbol takımımızın oyun kurucusuydu. Çok çalışırdı ve çoğu zaman oldukça bitkin olurdu. Yani, genellikle oldukça hızlı ama her zaman tatlı."

"Omuzlarımda kırk kiloluk bir sırt çantasıyla yedi mil koştum ve seni sadece parmaklarımla boşalttım. Güven bana. Çalışmanın bununla hiçbir ilgisi yok."

"Görünüşe göre hayır. Peki, en uzun ilişkiniz neydi?"

"Bir yıl. Ama dürüst olmam gerekirse her zaman değişken partnerlerim oldu. Bir sürü drama, ayrılık ve kavga. Bu farklı hissettiriyor." Elleri yüzümün her iki yanındaydı, gözleri beni tekrar öpmek için sabırsızlanıyormuş gibi ağzıma bakıyordu.

"Farklı hissettiriyor." İçimi çektim. "Benden daha deneyimli olduğun belli. Merak ediyorum, en sevdiğin cinsel pozisyon nedir?"

Gülümsedi ve midem küçük taklalar attı. "Bu gerçekten senin cinsel uyanışın, değil mi?"

"Sorudan kaçıyor musun?"

"Hayır. Bana her şeyi sorabilirsin. Seks benim en sevdiğim konu. Şimdiye kadar en sevdiğim pozisyon doggy stiliydi. Ama seninle bunu yapabileceğimi sanmıyorum. Bir aynanın önünde durmadığımız ve ben arkada olmadığım sürece."

Ağzım açık kaldı. "Neden olmasın?"

"Çünkü yüzünü seviyorum. Benim için parçalanmanı izlemek hoşuma gitti. Çok güzelsin. Her zaman sana bakmak istiyorum. O duygulu gözlerine. O dolgun dudaklarına ve o mükemmel çillerle dolu şirin burnuna."

"Bu gerçekten iyi bir cevaptı." Bir adım öne çıktım ve kollarımı boynuna doladım. "Yakında kesinlikle şanslı olacaksın, Altın Çocuk. Ama gidip öğle yemeği telaşını halletmem ve sonra ailemle olan bu konuşmayı bitirmem gerekiyor."

"Pekâlâ. Biraz kahvaltı edeceğim ve spor salonuna gideceğim. Bana ihtiyacın olursa ara, tamam mı?"

"Evet. Sonra görüşürüz?"

Uzaklaşmaya başladım, elimi tuttu ve beni tekrar kendisine doğru çevirdi. Ağzı benimkinin üzerindeydi, dili içeri kayıyordu.

Geri çekildiğinde nefesim kesilmişti. Tezgâhtan aşağı atladı ve beni kapıya kadar götürdü. Veda etmesini bekliyordum ama onun yerine ellerimi birleştirdi ve beni sokağın karşısına geçirdi.

Sonunda yağmur durmuştu ve ben kıkırdadım. "Sokağın karşısında en fazla yirmi metrelik bir yürüyüş mesafesi var. Bana eşlik etmene gerek yoktu."

"Ne diyebilirim ki? Sana doyamıyorum, Beans." Kıçımı tokatladı ve koşarak evine döndü.

Ben de işe dönmeden önce ağzım açık bir şekilde ona baktım. Sonraki birkaç saat hızla geçti ve ben ailemin evine giderken Peyton kalmayı kabul etti. Büyükbabamı aradım ve benimle orada buluşmasını istedim. Bütün bunlara kimin karıştığını öğrenmem gerekiyordu.

Büyüdüğüm eve doğru ilerlerken midem bulanıyordu. Yağmur yeniden yağmaya başlamıştı ve cam sileceklerim ileri geri hareket ederken yolu izledim. Uzun araba yolunu çıktım ve büyükbabamın arabasının park ettiğini gördüm.

İçeri girdim ve beni ilk karşılayan Mariana oldu. "Selam tatlım. Oturma odasına biraz çay getirdim. Bugün bu kadar yağmur yağarken sıcak bir şeyler istersin diye düşündüm."

"Teşekkür ederim," dedim. Sinirlerim gerilmişti çünkü bunun çok ağır bir konuşma olacağını biliyordum. Her şeyi yoluna koyacak bir açıklama olmasını istiyordum ama aklıma bir olasılık bile gelmiyordu. Yaptıkları şey nasıl açıklanabilirdi ki?

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, ben iyiyim."

"Peyton senin için Magnolia Beans'i mi koruyor?" Ben oturma odasına doğru ilerlerken o da yanımda yürüyordu.

"Öyle. O halleder. Günü kapatmak için zamanında oraya döneceğim."

"Kulağa hoş geliyor." Mutfağa doğru ilerlerken elimi sıktı ve ben de takılmayı, sohbet etmeyi ya da masa oyunları oynamayı sevdiğimiz oturma odasına döndüm.

"Selam," dedi annem yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. "İşten kaçabildiğin için çok mutluyum. Ama büyükbabamı da burada istemene şaşırdık, bu yüzden her şeyin yolunda olduğunu umuyoruz."

"Size kızımızın çok zeki bir iş kadını olduğunu söylemiştim. Her zaman yeni fikirler düşünür." Büyükbaba çayını yudumladı.

Babam dünyadaki tüm gururla bana baktı. Atmak üzere olduğum bomba hakkında en ufak bir fikri yoktu. Kendime bir fincan çay doldurdum ve üçü de kanepede otururken karşlarındaki sandalyeye oturdum.

"Aslında bu işle ilgili değil. Oldukça üzücü bir şeyle ilgili ve umarım bunu anlamlandırabilir ve nasıl ilerleyeceğimizi bulabiliriz."

Annemin gözleri büyüdü. "Hasta mısın?"

"Hayır. Hasta değilim anne. Ama dürüst olmak gerekirse öğrendiklerim beni oldukça kötü hissettirdi." Bakışlarım babamınkilere kilitlendi ve orada bir şey gördüm. Korku olabilir mi?

"Ne oldu?" Büyükbabam sordu.

"Yıllar önce Slade'in tekne kazasından önce Daily Market'te yaşanan bir olayı hatırlıyor musun? İki genç görünüşe göre bir şey çalmış ve sonra Walt'u itip kakmışlardı ve bu suçtan dolayı çocuk ıslahevine gönderilmişlerdi."

"Evet. Spor salonunun sahibi olan genç adam, boksör, o da işin içindeydi. Babası da hapse yeni girmişti. O zamanlar herkes bunu konuşuyordu. Arkadaşı da oradaydı. Kendisinden birkaç yaş büyüktü. Her şey çok üzücüydü." Annem çay fincanını masaya koydu.

Büyükbaba elini çenesinde gezdirirken, "Bunu hatırlıyorum," dedi. "Walt'u öldürebilirlerdi. Kafasını çarptı ve bir süre hastanede yattı."

Dikkatimi tekrar babama çevirdim. "Bunu hatırlıyor musun baba? Sanırım hastanede Walt'u görmeye gitmiştin."

"Neden bu konuyu deşiyorsun? Bunun seninle hiçbir ilgisi yok," diyerek ayağı kalktı ve yağmur yağmaya devam ederken gri gökyüzüne bakmak için pencereye doğru yürüdü.

"Bu konuyu açıyorum çünkü yeni öğrendim. Bela ya da kötü çocuk olarak yaftaladığınız o boksörün olanlarla hiçbir ilgisi yoktu. Tüm bu durumdaki ironi inanılmaz. Ve ben sadece bu işe kimin karıştığını bilmek istiyorum. Senin olduğunu biliyorum," dedim ve babamın dönüp bana bakmasını bekledim.

Sonunda yaptı ve bakışları tekrar benimkine dönmeden önce anneme baktı. "Ben yapılması gerekeni yaptım. Bu aile için." İnkâr etmeye çalışmayacaktı bile. Bu yalanın sonunda ortaya çıkmasına sevinmeliydim ama babamın yaptığı şeyi yaptığını bilmek ona farklı bakmama neden oldu.

"Neden bahsettiğimizi bilmiyorum," dedi annem. Sesindeki en ufak bir titremeyi bile fark etmemiştim.

Dedem sanki neler olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi babamla benim aramda gidip geliyordu.

"Romeo ve River o gün ne bir şey çalan ne de Walt'u iten kişilerdi. Onlar sadece yanlış zamanda yanlış yerde olan iki gençti. Ve siz Slade'in yaptığı bir şey için onların suçlanmasına izin verdiniz." Artık gözyaşlarım akmaya başlamıştı, çünkü bu sözleri yüksek sesle söylemek bile midemi bulandırıyordu.

"Ne? Bu doğru mu, Jack?" Büyükbaba sordu, elleri iki yanında yumruk olmuştu.

O anda tüm bu karmaşaya karışan tek kişinin babam olduğunu biliyordum. Bunu yaptığı için ne kadar yıkılmış olsam da, tüm ailemin bu işe karışmamış olması beni rahatlatmıştı.

"Söylediğin kadar sinsi bir şey değil." Babam ellerini ceplerine soktu. "Slade ve Ronny'nin orada olduğunu öğrendim. Ronny babasıyla birlikte şehirdeymiş ve görünüşe göre Slade'i o gün okula gitmemesi için ikna etmiş. Bir şişe viski çalmışlar. Bana kaçtıklarını ve diğer iki çocuğun da orada olduğunu söylemişti. Hepsinin işin içinde olduğunu düşündüm. Ben sadece Slade ve Ronny'yi bu işin dışında tutmak için üzerime düşeni yaptım."

O gün orada bulunan diğer kişinin Ronny olduğunu öğrendiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Eğer o dükkanda olsalardı, onu tam olarak nasıl bu işin dışında tutabilirdin?" Büyükbabanın sesi artık buz gibiydi.

"Sadece Slade ve Ronny'nin benimle birlikte balık tuttuğunu söyledim. Dükkanda diğer iki genç çocuk dışında tanık yoktu, bu arada onlar da okulu asmışlardı."

"Okulu asmak, bir dükkânı soymaktan ve orada çalışan adama şiddetle saldırmaktan farklıdır!" Bağırdım, çünkü rahat tavırları beni sinirlendiriyordu. "Okulu kestiler çünkü Romeo'nun babası hapse yeni gönderilmişti. Yıkılmıştı ve biraz da kaybolmuştu. Orada şeker alıyorlardı baba. Sarhoş oğlun ve iğrenç arkadaşı mekâna zarar vermeye başlayınca oradan çıktılar. Ve gittiler. Ama arkalarını döndüklerinde Slade'in Walt'u içki tezgahına ittiğini ve gülerek kapıdan kaçtığını görmüşler. Ona yardım etmek için içeri girmişler." Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken elim göğsümdeydi ve histerik halimle konuşmaya çalışıyordum.

"O zaman bunu bilmiyordum."

"Sen sormadın. Hastaneye gittiniz ve Walt'a söylemesini istediğiniz şeyi söylettiniz, değil mi? Güvenlik kameralarının o gün çalışmıyor olması son derece uygun görünüyor." Tiksintimi gizlemek için hiç çaba harcamadım.

"Buna inanamıyorum," diye fısıldadı annem ve başımı kaldırdığımda onun da gözyaşlarının yüzüne aktığını gördüm.

"Bu korkunç, Jack. Senin için bile." Büyükbaba şimdi ayağa kalkmıştı ve boynunun yan tarafındaki damar şişmişti. Babamla aralarında hiçbir zaman büyük bir sevgi olmamıştı ama birbirlerine tahammül etmişlerdi.

"Daha yeni vali seçilmiştiniz. Torununuzun adının tüm haberlere çıkmasının sizin için sorun olmayacağını mı söylüyorsunuz? Lütfen. Ben yapmam gerekeni yaptım. Diğer çocukların bu işe karışmadığını bilmiyordum. Sadece Walt'tan Slade ve Ronny'nin adını bu işin dışında tutmasını istedim. Ronny burada yaşamıyordu, yani bu yeterince kolaydı. Slade de o gün kendinde değildi. Bu bir hataydı ve ortadan kalkması için yapmam gerekeni yaptım."

"İki masum çocuğu uzaklara gönderdin baba. O cehennem çukurunda aylar geçirdiler. Onlara ve ailelerine cehennemi yaşattın!" diye bağırdım.

"Ben dahil olmasaydım iki kat daha uzun süre orada kalacaklardı. Bu yüzden kimi kötü adam olmakla suçladığınıza dikkat edin. Slade

her şey oldu. Belki de suçluluk duygusuydu, bilmiyorum. Ama bana geldi ve diğer iki çocuğun Ronny ve onunla birlikte olmadığını ve suçluluk duygusunun onu yiyip bitirdiğini söyledi. Sürelerini kısaltmak için birini tuttum. Bundan bahsetti mi? Altı ay yerine üç ay kaldığından? Diğer çocuğun cezası da bir yıldan sekiz aya indirildi."

"Aman Tanrım. Kendini duyuyor musun? Onlara hiç iyilik yapmadın. Onları oraya sen koydun. Suçu onlar işlemedi. Yapmadıkları bir şey için iki masum insanı hapse atmak için paranı ve gücünü kullandın. Ve onları erken çıkardığın için övgü mü istiyorsun?"

"Bu evde o dili kullanma." Babam bana doğru hışımla yürüdü, yüzü kıpkırmızıydı.

Gözlerinde hiç suçluluk duygusu yok.

Annem yanımda dururken, "Şu anda beni en az endişelendiren şey onun konuşması," dedi. "Bunu yapmandan öğreniyorum Jack. En azından onlardan özür dilemeli ve günlerinin geri kalanını onların gönlünü almaya çalışarak geçirmelisin."

Babam onun söyledikleri karşısında tamamen afallamış görünüyordu. "Onları erken çıkardım. Herkes yoluna devam etti. *Oğlumuzu* korudum. Slade'i korumamı istemeyeceğini mi söylüyorsun? Hadi ama Rose. Olan biten şeylerle başa çıkamıyordun. O parti yapıyordu ve kontrolden çıkmıştı, sen de berbat durumdaydın. Sen zorunda kalmayasın diye bu sırrı yanımda taşıdım."

"Sakın bunu benim için yapmışsın gibi davranmaya kalkma. Evet, her zaman çocuklarımızı korumanı isterim ama masum çocuklar pahasına değil. En iyi avukatı tutabilirdik - çocuğunu böyle korursun. Onu beladan uzak tutmak için yalan söyleyip hile yapmazsınız. Bu kime nasıl bir örnek teşkil eder?"

"Yani onun bir yıllığına o cehennem çukuruna gönderilmesi senin için sorun olmaz mıydı? Çünkü olacak olan buydu Rose. Sisteminde uyuşturucu vardı. Yaptığı şey yüzünden kışına tekme yedi."

"Ve belki de o kazada arkadaşlarını ve kendisini neredeyse öldürürken o tekne sarhoş ve kafası güzel olmazdı. Belki de sorumlu tutulsaydı, bunların hiçbiri olmazdı," dedi büyükbaba, sesini hiç kaybetmediği için tamamen sakin kalarak.

Romeo haklıydı. Slade fark ettiğimden çok daha önce uyuşturucu kullanmaya başlamıştı. Bunun kazayla ve onun uyuşturucu bağımlısı olmasıyla bir ilgisi yoktu.

opiooidler.

"Siz ikiniz o olayı örtbas etmekte sakınca görmediniz, değil mi?" diye tısladı babam.

"Örtbas falan yoktu, Jack." Büyükbaba devam etti, "Herkes onun o tekne de sarhoş ve kafası güzel olduğunu biliyordu. Bir avukat tuttuk ve Slade'in hapishane yerine rehabilitasyona gitmesine izin veren bir boşluk buldu. Onun bir sorunu olduğunu kabul ettik ve Slade'in yaptıklarını masum çocukların üzerine yıkmadık. Arada büyük bir fark var ve eğer bunu göremiyorsanız, düşündüğüm den daha aptalsınız demektir."

"Yine de onu destekliyorsun, değil mi?" Babam büyükbabama ters ters baktı.

"Ve torunuma yardım etmeye devam edeceğim. Ona en iyi yardımı sağlayacak kaynaklara sahibim ve ölene kadar da bunu yapacağım. Ama onun için yalan söylemeyeceğim ya da yaptıklarının cezasını çekmesine izin vermeyeceğim. Sizin yaptığınız çok farklı. Yazıklar olsun sana." Büyükbabam parmağıyla babamın yüzünü işaret etti.

"Onları erkenden dışarı çıkararak işleri düzeltmeye çalıştım. İşin içinde olduklarını düşündüm," diye tekrarladı babam, sanki her şey daha iyiymiş gibi.

"Onlardan özür dilemelisin baba. Senin yaptıkların yüzünden dehşete kapıldılar, gençler ve korkunç bir yerde sıkışıp kaldılar."

"Slade'in yaptığı şey yüzünden. O dükkânı ben soymadım. Walt'u lanet olası bir vitrine itip neredeyse adamı öldürmedim!" diye bağırdı, odanın içinde küçük daireler çizerek volta atarken. "Ve senin kalbin kırılmasın diye tüm bunları omuzlarımda taşıdım," dedi anneme dönerek. "Eğer o gönderilseydi, berbat bir halde olurdun."

"Eminim Romeo'nun ve River'ın anneleri berbat durumdaydı," diye fısıldadı annem. "Senden bana yalan söylemeni hiç istemedim Jack. Benden başka ne sakladın?"

Annemin yüzündeki yıkım beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertecekti. Buraya gelip onların dünyasını alt üst ettiğim için nefret ediyordum. Ama bunun olması gerekiyordu.

"Sanırım sırlarla uğraşmayı bırakmanın zamanı geldi. Sana başka bir şey sormam gerek baba."

"Bugün için yeterince şey yapmadığını mı düşünüyorsun, Demi?" Bana ters ters baktı ve hayatımda ilk kez babamın bana bakarken gözlerinde sevgi görmedim. Saf bir küçümseme gördüm.

Göğsüm sıkıştı. Hakkında öğrendiğim her şeye rağmen onu hâlâ seviyordum. O benim babamdı. Her zaman örnek aldığım biri olmuştu.

Büyükbabam hemen beni savunmaya geçti. "Bunu onun üzerine yıkma. Bize söyleyerek doğru olanı yaptı. Yıllar önce bu olay yaşandığında senin de yapman gereken buydu. Ahlaki pusulan torunuma bulaşmadığı için minnettarım. O her zaman senden daha bilge oldu, değil mi?"

"Buna bayılıyorsun, değil mi? Bunca yıldır her şeyi berbat etmemi bekliyordun." Babam ve büyükbabam şimdi yakın duruyorlardı ve bunun fiziksel bir şeye dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ediyordum.

Annem aralarına girdi ve bakışları benimkilerle kilitlendi. "Babana başka ne sorman gerekiyordu, Demi?"

"Ronny Waterstone'a karşı yasaklama emri çıkarttın mı? Yoksa bu konuda da mı yalan söyledin?"

Gözlerini kapattı ve cevap vermedi. Bu bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Anneme ve büyükbabama olanları anlattım ve büyükbabam bana sarılıp tekrar tekrar özür dilerken annem daha çok ağladı.

Babam olayı doğrudan Ronny ile konuşarak hallettiğini itiraf etti. Onu arayıp benden uzak durmasını söylemiş ve yanıma gelirse babasına gidip olanları anlatmakla tehdit etmişti.

Herhangi bir yasaklama emri çıkarılmadı.

İş, güvenliğimden daha öncelikliydi.

Her şey acı veriyordu ama artık sır kalmadığı için mutluydum.

Ben evden çıktığımda babam üst katta bavullarını hazırlıyordu. Annem tüm bu olanlarla uğraşırken o da şehirdeki dairemizde kalacaktı.

Suçluluk ve rahatlamanın garip bir

karışımını hissettim. Mantıken, bunun

benim hatam olmadığını biliyordum.

Ama bu göğsüme çöken ağırlığı durdurmadı.

Bildiğim hayatın asla eskisi gibi olmayacağı hissi.

on yedi

...

Romeo

SON ÜÇ SAAT dayanılmazdı. Butch sertliğiyle tanınırdı ve Joey ile birlikte beni kesinlikle zorluyorlardı. Demi'den henüz haber alamamıştım, bu da antrenmana odaklanmamı zorlaştırıyordu ama bitmek bilmeyen mekiklerde öne doğru oturduğumda Butch'un karnıma attığı her sert tokat, kafamı oyuna vermem için beni zorluyordu. Spor salonunun bir köşesini egzersiz yapabileceğim şekilde kapatmıştık, çünkü artık burada daha fazla insan egzersiz yapıyordu, bu da iş için iyiydi ama egzersiz için pek iyi değildi, çünkü ben egzersiz yaparken gözlerini bana dikmiş bakıyorlardı. Bir grup kadın takılmak ve boksörlerin, özellikle de benim antrenmanımı izlemek için gelmeye başlamıştı.

"Daha hızlı, Romeo!" Butch bağırırken yüzümden akan ter görmekte zorlanmama neden oluyordu. Her doğruluşumda çenem kalçalarımı sıyrıyor, o da tam ortama bir tokat atıyordu.

Ve daha çok zorladım.

"Son on," diye seslendi Joey. "Dokuz. Sekiz. Yedi. Altı. Beş. Dört. Üç. İki. Bitti." Nefes nefese kaldım ve birkaç keskin nefes verdim.

"Yüce Tanrım, bana bu kadar sert vurmak zorunda mıydın?" Butch'a tısladım, o da kıkırdadı.

Kemerinin altında birkaç şampiyonluk vardı ve onun takımımında olması büyük bir avantajdı. Ama bu, dayaktan zevk almam gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Güven bana. O Leo denen pislik bundan çok daha sert vuracak."

"Hatırlattığın için teşekkürler." Elini uzattığında tuttum ve beni ayağa kaldırdı.

"Bir fotoğraf çekebilir miyim Romeo?" diye seslendi bir kadın ve ben de Pinky'nin kız arkadaşının yanında durmuş, kirpiklerini bana doğru kırıştırdığını görmek için ona baktım.

"Tanrı aşkına. Eğer boks yapmıyorsan, burada işin yok demektir. Bu lanet olası bir gösteri değil. Gösteri mi istiyorsun? Vegas'taki dövüş bileti al tatlım," diye homurdandı Joey, Pinky aceleyle gelip onu uzaklaştırırken.

Suyumu yudumladım ve Butch beni inceledi. "İyi görünüyorsun, evlat. Birkaç hafta daha böyle devam edersen hazır olacaksın. Ama öğleden sonraları antrenman yapmak için başka bir yer bulmamız gerekebilir. Tüm bu insanların seni çekip sosyal medyada paylaşması Leo'ya ne kadar sıkı çalıştığını gösterecek."

Başımı salladım. "Pekâlâ. Bir yer bulmaya çalışabilirim."

Demi salona girdiğinde yüzümü bir havluyla sildim. Gözleri şişti ve bakışları benimkilerle buluştuğunda gülümsemesinin zoraki olduğunu anlayabiliyordum. Elindeki çantayı bana vermek için uygun bir zaman olup olmadığını sordu.

Bu kız.

Kızım

benim.

Her zaman içecek ve yiyecek getirirdi.

Joey yanıma gelmesini işaret ettikten sonra bana doğru eğildi. "Bunu senin için beğendim."

"Öyle mi? Ben de."

"Hey," dedi Joey'nin benim kullanmam için hazırladığı kapalı alanın altına doğru ilerlerken. "Bir sürü tavuk ve somon balığı yaptım ve egzersiz sonrası protein isteyebileceğini düşündüm."

Protein umurumda bile değildi. Onun için endişeleniyordum.

"Tam da ihtiyacı olan şey," dedi Butch Demi'ye göz kırparken. "Bu bir kaleci, Romeo. Sanırım Pinky'nin sana Beans dediğini duydum. Bu senin lakabın mı?"

Kıkırdadı ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Yani, sadece buradaki insanlar bana öyle diyor ama işime geliyor."

Çantayı elinden aldım ve boştaki elimle parmaklarımızı birleştirdim. Artık hiçbir şey saklamıyordum ve herkesin onun benim olduğunu bilmesini istiyordum.

Birlikte olduğumuzu.

Bir flaş patladı ve Joey arkasını döndüğünde birinin yine fotoğraf çektiğini gördü. "Defolun gidin buradan ve adamı biraz yalnız bırakın!" diye bağırdı.

"Antrenman yapacak başka bir yer bulmalıyız Romeo. Bu işe yaramıyor ve bunun bir iş olduğunu ve tüm bu insanların burada olmak için para ödemesinin bankada para olduğunu biliyorum. Ama insanların seni izlemesini istemediğimiz zamanlar için başka bir yere ihtiyacımız var."

"Etrafı arayıp ne bulabileceğime bakacağım," dedim, bu konuşmayı bitirmek ve Demi'yi ofisime götürüp neler olduğunu öğrenmek için endişeliydim.

"Kahve dükkanının yanında boş bir yerim var. Ön pencerenin üzerinde kağıt var çünkü ne yapacağımı bulana kadar boş kalacak. Süslü değil ve oldukça sade ama mahremiyet istiyorsanız işe yarayabilir."

"Dediğim gibi... Bu kızdı hoşlanıyorum. Onu alacağız, Beans." Joey güldü ve kızın omzuna vurdu. "Sen Altın Çocuk'un şans tılsımı olabilirsin."

Haklı olduğunu düşünmeme rağmen gözlerimi devirdim. "Yarın sabah görüşürüz, tamam mı? Ben gidip biraz protein alacağım."

"Elbette öylesin," dedi Butch kıkırdarak. "Bugün iyi iş çıkardın. Yolunda gidiyorsun ve dövüşe kadar zorlamaya devam edeceğiz."

Başımı salladım, yarı kardeş gibi sarıldım, el sıkıştık ve Demi'yi ofisime götürdüm. Bu gece Pinky ile çalışmıyordu ve işten sonra benimle burada buluşmasını planlamıştık. Kapıyı kapattım, çantayı masanın üzerine koydum ve onu kucağıma çekerek kanepeye oturdum.

"Kusura bakma, ter içindeyim," dedim kollarımı ona sararken. "Bana neler olduğunu anlat."

Parmaklarını avucumun içinde gezdirirken bir dakika durdu. "İtiraf etti. Hepsini."

Ona öylece sarıldım, sevdiğin birinin sandığın kişi olmadığını öğrenmenin çok acı verici olduğunu biliyordum. "Özür dilerim."

"Olma." Yüzü bana dönük olacak şekilde kucağımda döndü. "O gün Slade'in yanında olan diğer çocuk Ronny Waterstone'du."

"Sana saldıran aynı adam mı? Görünüşe göre her zaman bir pislikmiş."

Başını salladı. "Sanırım şaşırmamalıyım. Açıkçası, bir leopar beneklerini değiştirmez. Babam başlangıçta River'la aranızda bir ilişki olduğunu düşündüğünü ve Slade'le River'ı bir arada tutmak için üzerine düşeni yaptığını söyledi."

Ronny bu işin dışında. Görünüşe göre Slade suçluluk duygusuyla doluymuş ve babama gidip senin bu işe karışmadığını söylemiş. Babam seni ve River'ı oradan daha çabuk çıkarmak için bir avukat tuttuğunu söyledi. Sanki bu her şeyi daha iyi yapacakmış gibi."

Başımı salladım. "Bu doğru olabilir. Benim annem de çabalıyordu ama baban ondan çok daha fazla nüfuz sahibi olurdu. Dinle Demi, seninle ailenin arasına girmek istemiyorum. Bunu sana düzeltmeni istediğim için söylemedim. Sana anlattım çünkü senin için deli oluyorum ve kardeşin ve babanla neden sorun yaşadığımı bilmeni istedim. Ama zamanı geri alamayız. Olan oldu. Olan oldu. Berbattı. Ama hayatta kaldık ve bunun için daha güçlüyüz. Ve şu anda kucağımda oturuyorsun, doğru beslendiğimden emin oluyorsun, yani günün sonunda ben kazandım." Sırıttım ve o da buraya geldiğinden beri ilk kez gerçek bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Sanırım ikimiz de kazandık," dedi. "Annem ve büyükbabam gerçekten çok üzgündü. Bu konuda hiçbir şey bilmiyorlardı. Babam bavullarını topladı ve anneme biraz zaman tanımak için şehre gitti. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim."

Kahretsin. Bunu beklemiyordum. Ya hepsinin işin içinde olduğunu ya da kendi çocuğunu korumak için elinden geleni yaptığı için onu destekleyeceklerini düşünmüştüm.

"Bunun için üzgünüm. Eminim bu sizin için üzücü bir durumdur."

Başını iki yana salladı. "Benim için üzücü olan onun sana yaptıkları. Senden ve River'dan özür dileyene kadar onunla konuşmayacağım."

"Ondan özür dilemesine ihtiyacım yok, River'ın da yok." Kızına aşık olduğumdan oldukça emin olmam dışında, bu adamın artık benim dünyamda hiçbir yeri yoktu. "Ona yasaklama emrini sordun mu? Çünkü River'a Ronny'nin adını bir polis arkadaşımızla birlikte sistemde arattım. Uzaklaştırma emri için hiçbir şey çıkmıyor."

Başını salladı ve gözleri duyguyla doldu. "Evet. O konuda da yalan söylediğini itiraf etti. Görünüşe göre babamı hiç tanıımıyormuşum. Ronny'yi aradı ve onu doğrudan tehdit etti."

Kollarımı ona daha sıkı sardım ve başını çenemin altına sıkıştırdım. Adamdan nefret ediyordum ama onu sevdiğini biliyordum ve bu nedenle onu yatıştıracak bir şeyler söylemeye çalıştım. "Dinle, babam ben küçükken çok batırdı ama hayatının ilerleyen dönemlerinde işleri yoluna koydu. Bunu kabullendi ve hayatının son birkaç yılını daha iyi geçirdi. Geleceği tahmin etmeye çalışma. Her seferinde bir gün yaşa."

"Yaptığı şeyden sonra onu dövmen gerekirdi. Neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

"Ben o kadar iyi biri değilim, Demi. Ona değer vermiyorum ama sana değer veriyorum. Ve şu anda ona kızgın olsan bile onu sevdiğini biliyorum."

"Vay canına, bu çok romantikti Romeo Knight. Sürprizlerle dolusun." Kendini geriye itti ve alnını benimkine yasladı.

"Sen de sürprizlerle dolusun," dedim.

"Nasıl yani?"

"Sen sadece-" Yüzünü ellerimin arasına aldım ve o muhteşem yeşil gözlerine baktım. "Naziksin, güzelsin ve aynı zamanda güçlüsün. Ben buna alışık değilim."

"Neye alışkın değilsin?" Kaşlarını kaldırdı, gözleri benimkileri arıyordu. "Bu şekilde hissetmeye," diye itiraf ettim.

"Ben de." Eğildi ve beni öptü. Sonra geri çekti. "Günü bitirmeden önce River'a uğrayabilir miyiz? Onunla konuşmak istiyorum."

"Bunu yapmana gerek yok. Kimseye bir şey borçlu değilsin. O da seni suçlamıyor. Senin hiçbir alakan yokken bunu tüm ailene mal etmekle hata ettik."

"Anlıyorum. Ama o senin en iyi arkadaşın. Beni oraya götürebilir misin? Böylece söyleyeceklerimi söyleyebilirim."

"Tabii. Şundan birkaç lokma yiyeyim çünkü karnım gurulduyor. Sonra seni oraya götüreceğim. Bisikletimin arkasına binmek ister misin? Daha önce hiç binmemiştin."

"Çok seksi. Motosikletli bir boksör. Hadi yapalım şu işi."

İki parça tavuk ve biraz somon yedim ve ara sokağa doğru yola çıktık. Evde kız kardeşim için sakladığım kaskı aldım ve Demi'nin kafasına geçirdim, o da bisikletimin arkasına kayd.

Birkaç blok ötede River'ın su kenarındaki evine gittik ve onun vücudunu benimkine yaslanmış hissetmek hoşuma gitti. Kollarının belime dolanması ve ellerinin kapüşonuma dolanması. River'ın evinin önünde durduk ve onu kapıya kadar götürmeden önce bisikletten inmesine yardım ettim. River korkutucu bir adam olabilirdi. Bazen serseri mayın gibi.

Ama onun hakkında ne hissettiğimi biliyordu ve onu dinleyecekti. "Gergin olma. Olduğundan daha korkutucu görünüyor." Ön verandaya yaklaştık.

Zili çaldığımda kendinden emin bir şekilde "Gergin değilim," dedi.

Kapıyı çekti ve açtı. Gömleği çıkarılmıştı, kolu dövmelemlerle kaplıydı ve kaşlarını kaldırdı. O bir muammaydı. Hukuk fakültesini bitirmek için kendini kitaplara gömmüş parlak bir avukattı. Yine de mesleğinin dışında tam bir jokerdi ve hep öyle olmuştu. Bir kalıba sokulmaktan hiç hoşlanmazdı.

"Bunlar Altın Çocuk ve onun küçük hanımı değil mi?" Sırıttı. "Bu hoş bir sürpriz."

Arka planda müzik çalıyordu ve bir kadın sesi ona seslendi. "Akşam yemeği mi o, yakışıklı?"

Güldüm. En iyi arkadaşım da tıpkı küçük kardeşi gibi bir oyuncuydu. Onları tanıdığım süre boyunca ikisinin de ciddi bir ilişkisi olmamıştı. Bunun yetiştirilme tarzlarıyla ilgili olduğuna dair bir his vardı içimde ama işlerine geliyordu, o yüzden yargılamıyordum. "Seni tutmayacağız. Demi sadece seninle konuşmak için onu buraya getirmemi istedi."

"N'aber Crawford?" Adam kapının çerçevesine yaslandı ve kadın gülümsedi.

"Kardeşimin ve babamın sana ve Romeo'ya yaptıkları için özür dilemek istedim. Bugün onunla yüzleştım ve inkar etmedi. Özür dilediğimi bilmeni istiyorum ve bunun korkunç ve iğrenç bir şey olduğunu düşünüyorum, tıpkı annem ve büyükbabamın da öğrendiklerinde düşündükleri gibi. Zamanı geri alabilseydim, alırdım. Ama umarım babamın yaptıklarını bana karşı kullanmazsınız çünkü bu benim için oldukça önemli ve sizin için de önemli olduğunu biliyorum." Başparmağını bana doğru salladı, ben de kollarımı ona doladım ve ensemleri boynuna sürttüm.

"Bunun bir adı var," dedim ve bir kahkaha krizine girdi.

River aramıza baktı ve sonra gözlerini Demi'ye dikti. "Dinle, eğer ebeveynlerin davranışlarını çocuklarına karşı kullansaydım, en iyi arkadaşlarımı evlatlıktan reddetmek zorunda kalırdım."

Ona bir kuş attım ve yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. "Seni yanlış değerlendirmişim ve bu benim suçum. İkinizin aranızdaki sorunu çözmenize sevindim. Oğlumu mutlu görmek güzel. Seninle bir alıp veremediğimiz yok Demi."

"Teşekkür ederim. Bu benim için çok anlamlı. Ve artık bana Fasulye diyebilirsin." Sırıttı.

"River, geliyor musun?" diye seslendi evin içinden bir kadın.

"O da öyle dedi!" diye bağırdı. "Şimdi onu eve götür ve duş aldır. Kokuyorsun, Altın Çocuk."

Yumruğunu vurmam için havaya kaldırdı ve aynı şeyi Demi'ye de yaptı. Ama Demi ona doğru atılıp kollarını ona doladığında ikimizi de şaşırttı. Birkaç kez burnunu çekti ve o da bana kocaman gözlerle baktı. River duygularla başa çıkmaya alışık değildi, bu yüzden bu yabancıydı.

Ama kızın ona sarılmasından daha şaşırtıcı olan, adamın daha sonra yaptığı şeydi.

Kollarını ona doladı ve bana baktı. "Bence o bir kaleci."

Bir kahkaha attım. "Evet, sen ve diğer herkes."

Geri çekildi ve gözyaşlarını sildi. "Beni dinlediğin için teşekkürler."

Elini elime aldım ve onu garaj yoluna park ettiğim bisikletime doğru götürdüm.

"Hey, Beans," diye seslendi ve ikimiz de arkamızı döndük. "Evet?"

"Sanırım artık bizden biri olduğuna göre süslü içkilerde indirim alacağım."

"Nihayet. İndirim konusunda omzunda çip olmayan biri. Buna güvenebilirsiniz."

"Sen lanet olası bir avukatsın. Kıza kahvesinin parasını öde, göt herif."

River kapıyı kapatmadan önce gülerek, "Yarın görüşürüz," dedi. "Daha iyi hissediyor musun?" Kaskı kafasına geçirirken ona sordum.

"Evet. Şimdi seni eve götürelim ve duş aldıralım ki benimle sevişebilesin."

Ciyakladığında onu kalçalarından kavradım ve bisikletimin arkasına koydum, sonra onu eve yeterince hızlı götüremediğim için garaj yolundan yakarak çıktım.

Ve kahkahasının sesi etrafımdaki havayı doldurdu.

onsekiz

...

Demi

Kıyafet almak için Romeo'nun evine uğradık ve bu gece benim evimde uyumayı kabul **etti**. Küvetim vardı ve onu ağrıyan kaslarına iyi geleceğine ikna etmiştim.

Bana üç y a ş ı n d a n beri banyo yapmadığını söyledi.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Ayaklı küveti doldururken ve bizim için iki havlu hazırlarken sordum.

"Ben bir boksörüm. Ve bir erkeğim. Köpük banyosuna girmem." Kapüşonunu kafasına geçirdi.

"Bekle biraz. Bundan sonra hep küvette olacaksın."

"Bunun üzerine bahse girmek ister misin? Böyle bir şey olacağını sanmıyorum. Ve sen benimle gelmedikçe oraya girmeyeceğim. Ama o şeye iki kişinin nasıl sığacağından emin değilim."

"Vay canına. Aynı gün içinde duş ve banyo. Şuna bak, yapılacaklar listemden bir şeyler çıkarıyorsun."

"Bu benim için de bir ilk olacak. Daha önce hiç bir kadınla yıkanmamıştım."

Kazağıma uzanıp başımın üzerinden çekti ve ikimiz de soyunduk. Suyu kapatırken, "Ben de senin ilk şeyin olmayı seviyorum," diye itiraf ettim. "Önce sen gir, ben de seninle birlikte oraya sıkışayım."

Ayağını suya soktuğunda uludu. Yaşamak için savaşılan bu büyük, sert adam biraz sıcak su için sızlanıyordu. Sıcaklığa alışıp yerleşirken yüzünü buruşturduğunda kahkahalarla başım geriye düştü.

küvetin içine. Arkasına yaslandı ve kollarını küvetin kenarına sarkıtırken geniş omuzları esnedi.

"Benimle buraya gel," dedi ve ben de tırmanıp bacaklarının arasına yerleştim.

"Ohhhh. Sıcak suda tahrik olabileceğini fark etmemiştim." Ereksiyonu belime baskı yaparken kıkırdadım.

"Sen çıplakken, nerede olduğum önemli değil; aletim sana tepki veriyor."

Yüzümü ona dönebilmek için yüzüstü döndüm. "Birlikte duş alıp yıkanmamıza rağmen hiç seks yapmamış olmamız garip mi?"

"Bu benim için normal bir şey değil. Genelde sekse öncülük eden erkek ben olurum. Ama acele etmememiz hoşuma gitti. Sana bunun bana farklı hissettirdiğini söyledim ve bu doğru."

"Şimdiden çılgın bir yolculuk oldu, değil mi?"

"Geçmişimizdeki engelleri aştık ve hala ayaktayız. Bu da çok şey ifade ediyor."

"Peki ya spor salonunda takılan boks hayranları? Artık neredeyse ünlü olmuşken bağlanmak istediğinden emin misin?" Alay ettim. Romeo'nun dürüst biri olduğunu biliyordum. İşlerin bu kadar ileri gitmesine izin vermez ya da bana ailemden bahsetmezdi.

"Boks hayranları..." Sırıttı ve o kadar seksiydi ki kendimi durduramadan ona doğru sallandım. Ereksiyonu karnımın alt kısmına doğru kabardı ve ben öne doğru kaydım, o inerken onu kalçalarımın arasına yerleştirdim. "İlgilendiğim tek boks hayranı sensin."

"Güzel. Çünkü ben varım." Burnumu onunkine sürttüm. "Artık beklemek istemiyorum. Seni istiyorum. Hepinizi istiyorum."

O kadar hızlı hareket etti ki ne olduğunu anlayamadım bile. Ayağa kalkıp beni de yanına almayı başarırken küvetin kenarından su akıyordu. Kahkahalar etrafımızdaki boşluğu doldurdu ve ikimizi de saniyeler içinde küvetten çıkardı. Beni bir havluya sardı, bir havluyu beline bağladı ve beni kucağına aldı.

"Ben de senin her şeyini istiyorum." Beni yatağıma fırlattı ve nefesim kesildi. "O zaman ne bekliyorsun?"

"Bu çizgiyi geçtikten sonra geri dönüş yok." Sesi tamamen alaycıydı. "Ve söz konusu sen olduğunda doymak bilmez bir iştahım var."

"Hislerimiz karşılıklı." O üzerimde gezinirken nefeslerim artık sert ve hızlı geliyordu.

"I..." Eli yüzümün yan tarafına gitti ve onu daha önce hiç görmediğim kadar ciddi göründü. "Seni seviyorum, Demi."

Sözleri karşısında kalbim o kadar hızlı çarptı ve bu adama karşı o kadar çok şey hissettim ki, bazen beni neredeyse boğuyordu. "Ben de seni seviyorum. Bir süredir seviyorum."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Ailem dışında hiçbir kadına onları sevdiğimi söylemedim. Belki de geçmişteki tüm ilişkilerimin bu kadar kötü olmasının nedeni budur." Kıkırdadı.

"Evet. Kavgı ve aşk her zaman birlikte gitmez, yine de oldukça sarsıntılı başladık, değil mi?"

"Bu sadece benim götlük yapmamdı. Ama bunu şimdi telafi etmeme ne dersin?"

"Zaten sahipsin, ama ben daha fazlası için hazırım. Her şey için."

"Ben de bebeğim." Ellerim sırtında gezinirken eğildi ve beni öptü. Vücudum şimdiden beklentiyle karıncalanmaya başlamıştı ve o daha bana dokunmamıştı bile. Geri çekildi ve havluyu yavaşça açtı. Ateşli bakışları vücudumu yavaşça taradı.

Dudakları tekrar dudaklarımı buldu ve beni bu sefer nazikçe öptü. Yanaklarımı, alnımı ve burnumun ucunu öptükten sonra dili çenemde ve boynumda gezindi.

Nefes almakta zorlanıyordum. Göğüslerimin üzerinde acele etmiyor, onları ağız ve diliyle yalayıp yutuyordu. Neredeyse yataktan fırlayacaktım ve o da karnımı ve kalçalarımı öperken tenime doğru kıkırdadı. Tüm vücudum arzuyla titriyordu.

"Romeo, lütfen," diye fısıldadım. Daha fazla dayanamadım.

Beni yatağın kenarına çekti ve ayağa kalktı, havlusunu bıraktı ve birkaç kez kendini okşadı. "Senin beni etkilediğin gibi ben de seni etkiliyor muyum?"

"Vay anasını," diye inledim, tam bacaklarımı ayırıp parmaklarını yarığımdan aşağı daldırırken.

"Evet. Çok ıslaksın. Önce seni tatmalıyım."

Oral seks hiçbir zaman bana göre olmamıştı ama başımı salladım çünkü bu adamla her şeyin bana göre olacağına dair bir önsezim vardı.

"Düşündüğüm kadar tatlı mısın?" Dizlerinin üzerine çöktü, bacaklarımı omuzlarına aldı ve bana baktı.

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyordu ve parmaklarım saçlarına dolanmıştı. Öne doğru eğildi ve dili parmaklarının yerini aldı.

en hassas bölgemi yalıyordu.

Neredeyse bir sarsıntıyla yataktan düşüyordum. Ama Romeo daha yeni başlamıştı. Elleri kalçalarımı kavradı ve bir parmağını içeri daldırıp dudakları klitorisimin üzerinde mühürlenirken yavaşça dışarı çıkarmadan önce diliyle beni kızdırdı. Geri çekilmeden önce beni sınıra getirdi.

Tekrar ve tekrar.

Tekrar ve tekrar.

Ter içinde kalmıştım ve o kadar tahrik olmuşum ki önümü göremiyordum.

Saçlarını çekiştirdim, daha fazlası için yalvardım.

Ve işte o zaman dilini içime kaydırды, başparmağı klitorisimin etrafında dönüyordu. Bu his çok fazlaydı.

Gözlerimin arkasında en parlak ışıklar patlarken ve dudaklarımdan bir çığlık kaçarken ona karşı sallandım. Zevkin son zerresine kadar sürerken ona karşı sallandım.

Ve orada kaldı. Kollarım

karıncalanıyordu.

Bacaklarım

karıncalanıyordu.

Başım dönüyordu.

Ve hiç böyle bir his hissetmemiştim.

Yakınından bile geçmedim.

Nefes alışım sakinleştiğinde başını kaldırdı, ağzı arzumla parlıyordu. Dudakları biraz daha yukarı kalktı ve sanki var olan tek kadın benmişim gibi beni izledi.

"Bir daha başıma iyi bir şey gelmese bile, yine de dünyanın en şanslı adamı olurum." Sürünerek yanıma geldi ve beni kollarına çekti.

Ereksiyonu karnımın alt kısmına baskı yapıyordu ve elim onu okşamak için aramıza girdi.

"Bu inanılmazdı," dedim, başımı ona bakmak için geriye eğdim.

Elim şaftında aşağı yukarı hareket ederken gözleri yarı açıktı.

"Şu anda senin içinde olmalıyım." Eli çenemi kavradı ve ağzımı aldı. Dili, elimin ritmine uyarak içeri ve dışarı kayıyordu.

Geri çekildi ve o ayağa kalkarken ben de onu tutmayı bıraktım. Eşofmanının içinden cüzdanına uzandı ve bir prezervatif çıkardı,

Dişleriyle kenarını yırttı. Öne doğru oturdum ve lateksi uzun, kalın boyundan aşağı kaydırmasını izledim. Gözleri benimkileri hiç bırakmadı.

Üzerime tırmanırken, "Bana nasıl sevdiğini söyle," diye sordu. "Benim için olduğu kadar senin için de iyi hissettirmesini istiyorum."

"Sana iyi geleceğini nereden biliyorsun?" Sesim her zamankinden daha boğuktu.

"Çünkü senin parçalanmanı izlerken bile boşalabilirim. Lanet olası vücudun beni o kadar tahrik ediyor ki ne yaptığının bir önemi kalmıyor. Bana neyi sevdiğini söyle."

"Sen. Sevdiğim şey bu. Seninle olduğum sürece, tek ihtiyacım olan bu. Tek istediğim bu." Dişlerim alt dudağıma battı ve elim yanağında durdu.

Yüzüne seksi bir sırıtış yayıldı. "Sana kendini çok iyi hissettireceğim."

"Buna güveniyorum."

Kalçalarımın arasına yerleşip sikinin ucuyla girişimi okşarken kıkırdadı. "Ama acıyıp acımadığını ya da durmam gerekip gerekmediğini bana söylemelisin."

İri yapılıydı ve bana zarar vermekten endişe ettiğini biliyordum ama ben endişelenmiyordum. Ona güveniyordum.

Ve onu o kadar çok istiyordum ki tadını alabiliyordum.

Boynundaki damarlar zonklayarak ilerledi. Belli ki yavaş gitmek için tüm kısıtlamalarını kullanıyordu.

Gözleri üzerimdeydi. O kadar koyuydular ki, içime bastırırken neredeyse siyah görünüyorlardı.

İncir çekirdeği kadar.

"Nefes al bebeğim," diye fısıldadı, dediğini yapmamı bekliyordu. "Bunu kaldırabilirsin."

Bir nefes verdim ve onu teşvik etmek için kıkırına doğru uzandım. "Sakın durma."

Bu bir istekten çok bir emir gibi geldi ve dudakları seğirdi. Son bir hamleyle tamamen içine girdi. Hiç hareket etmedi, Vücudumun onun bedenine uyum sağlamasına izin veriyordum. Alnımı bir ter tabakası kapladı.

Hem zevk hem de acıydı. Ve ben sadece daha fazlasını istedim.

Ağzını kendime doğru çekmeden önce ona doğru eğildim. Dili ağzımın içine kaydı, benimkiyle karıştı, benden çekildi ve sonra yavaşça geri itti.

Tekrar ve tekrar.

Ritmimizi bulana kadar. Ve
ben de ona itiş kakışla karşılık
verdim.

İşte o zaman hızlı bir hareketle beni irkiltti. Sırt üstü yatmak için yer değiştirirken beni de üzerine çevirdi. Üstüne oturdum, her iki bacağımı da ona dayadım.

"Bana binmeni istiyorum. Tempoyu ayarla. Bana nelerden hoşlandığını göster." İri elleri göğüslerimi kapladı ve parmaklarının ucuyla meme uçlarımı okşadı. Onun dokunuşuna doğru eğilirken başım geriye düştü. Yavaşça yukarı kaydım ve sonra tekrar aşağı indim, bu sırada kalçalarımı ileri geri salladım. Ellerim kalçalarının üst kısımlarını kavradı, ben daha da geriye eğildim ve anın içinde kayboldum.

Daha
hızlı.
Daha
sert.
Daha
fazla.

Beni aletinde yukarı aşağı yönlendirirken elleri kalçalarımın doğru hareket etti. Başparmağı klitorisime gitti, tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu.

Bacaklarım titremeye başladı ve odadaki tek duyulabilir ses nefeslerimizdi.

Nefes nefese ve inleyerek birlikte hareket ettik.

"Sen benim için yaratılmışsın," dedi öne doğru oturup ağzını göğsümün üzerine kapatırken.

Kontrolümü tamamen kaybettim.

En inanılmaz orgazm her santimimden geçerken vücudum sarsıldı.

Romeo ağzından gırtlaktan bir ses çıkmadan önce bir kez daha itti ve beni tam kenardan takip ederken adımını homurdandı.

Birbirimizin içinde sallanmaya devam ederken hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

O anda bir şekilde hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum.

Onu mümkün olduğunu hiç bilmediğim bir şekilde sevdim.

Benim onun için yaratıldığımı sanıyordu ama o benim için yaratılmıştı. Çünkü başka hiç kimseyle olmadığım kadar uyumluyduk.

Beni tamamlanmış hissettiren bir
şekilde. Ve sevildiğimi.

Ve istedim.

Sonsuza kadar burada kalabileceğimizi umuyordum.

OceanofPDF.com

on dokuz

...

Romeo

KUTSAL.

Kahretsin.

Hayatımda iyi seks yapmıştım. Hatta harika seks. Ama bu. Bu bir sonraki seviyeydi. Bu bağlantı.

Bu kız.

Vücudu. Ağzını. Gözleri. Amcığı. Gülüşü. Sesi. Hepsini sevdim.

Her zaman ailem ve arkadaşlarım dışında kimseyi sevmemem gerektiğini düşünmüştüm. Çevremi bilerek küçük tuttum.

Kolay kolay güvenmezdim.

Başka birine karşı bu şekilde hissedebileceğimi bilmiyordum.

Geçmişte çıktığım kadınlar soğuk ve kapalı biri olduğumu söylemişlerdi ve haklıydılar da.

Çünkü doğru kadınla birlikte olmamıştım. Şimdiye kadar.

Nefes alış veriğimiz yavaşlayana kadar onu göğsüme yasladım.

"Bu kadar sıkı antrenman yaparken çok seks yapmak senin için kötü mü?"

Kıkırdadım ve içinden çıkıp prezervatifi banyoya atmak için ayağa kalkmadan önce başının üstünü öptüm.

"Muhtemelen dövüşten önceki gece seks yapmamalıyım ama o zamana kadar her gün yapmam sorun olmaz." Onun önünde durdum ve

Gözlerim onun muhteşem vücudunu taradı. Her yağsız kasını ve kıvrımını ezberlemek istedim.

Yanına uzanmam için yatağını okşadı ve başını göğsüme yasladı. "Bildiğim iyi oldu. Bence bunu mümkün olduğunca sık yapmalıyız. Bunu tam zamanlı işim haline getirebilirim." Sesindeki espriyi duyabiliyordum ve onu öpmek için çenesini yukarı kaldırdım.

"Ben olsam buna itiraz etmezdim. Kahvehaneyi satıp yatakta çıplak kalarak her gün senin ırzına geçmemi mi bekleyeceksin? Beni de yaz."

Parmaklarım kolunda gezindi. Teni çok yumuşak, vücudu çok kadınsıydı. Daha önce hiç bu kadar güzel birini görmemiştim.

Ve tamamen alçakgönüllüydü, bu da onu daha da çekici kılıyordu.

Tabii bu mümkünse.

"Senin dövüşüne gitmek istiyorum," dedi durup dururken.

Onu kollarımla biraz daha sıkı sarmadan önce narin parmaklarının üzerinde gezindim. "Bu da nereden çıktı?"

"Bunu düşünüyorum, biliyor musun? Seni orada görmeyi. Sana vurulduğunu görmek beni geriyor çünkü ringe dalıp sana yardım etmek istiyorum. Ve sana elini sürerse kışına tekme basacağım. Tabii ki bu bir dövüş, yani bu kaçınılmaz. Birkaç yumruk yemen gerekecek ve bu beni endişelendiriyor. Ama senin için orada olmak istiyorum."

"Vay be, bunu gerçekten düşünüyormuşsun." Kıkırdadım. "Sana karşı dürüst olacağım çünkü nasıl bir şey olduğunu bilmeni istiyorum. O belalı bir dövüşçü, Demi. Ben de elimden gelen en iyi dövüşü yapacağım ama bu dövüşü kazanma ihtimalim yok. Onunla birkaç raunt dövüşüp iyi bir gösteri sunabilecek birini istiyorlar. Ve tonlarca yumruk yememi görmek seni üzecekse, bence evde kalmalısın. Ya da otelde beni bekleyebilirsin."

Bana bakabilmek için dirseklerini göğsüme bastırarak, "Vurulmanı istemiyorum," dedi.

"Bu bir dövüş. Vuruş yapmadan kaçmak bir seçenek değil. Umarım iyi bir dövüş çıkarırım ve onun da canını biraz yakarım."

"Koşularınızda insanların dikkatinizi dağıttığını söylediğinizi biliyorum ve bu sinir bozucu olabiliyor."

"Evet, bence herkes Leo'nun yarattığı heyecana tepki veriyor, anlıyor musunuz?"

"Daha önce de bahsettiğimi biliyorum ama ailemin çok büyük bir arazisi var ve tam gölün üzerinde. Patikalar var ve gerçekten huzurlu bir yer." Onu tuttu

Babasının arazisinde koşmayacağım için sözünü kesmeye başladığımda parmağımı dudaklarıma götürdüm. Pislik herif muhtemelen izinsiz girdiğim için beni vururdu. "Babam şu anda evde bile kalmıyor. Annem olanlar yüzünden kendini çok kötü hissediyor, dedem de öyle. Büyükannemle büyükbabamın evi ailemin mülk sınırına dayanıyor, yani çok fazla açık alan var. Oraya hoş geldin Romeo. Seni tanımlarını istiyorum çünkü seni tıpkı benim sevdiğim gibi sevecekler."

"Eğer baban kızını yoldan çıkardığım ve karanlık sırlarını ifşa ettiğim için beni kazara vurmazsa."

"Beni atlatmak zorunda kalacak. Yalnız olmazdın," dedi gülerek. "Ben Teacup'a biniyor olurdum. O yaşlı bir Arap atı, bu yüzden eskisi kadar hızlı değil, ama kesinlikle seni geçebilir."

Kıkırdadım. "Bunu düşüneneğim."

"Tamam. şimdilik biraz uyuyalım. Senin erken bir antrenmanın var ve benim de yarın işe erken gitmem gerekiyor çünkü bugün birkaç saat kaçırdım." "Her şey hakkında nasıl hissediyorsun? Pek bir şey söylemedin. Bu olamaz.

"Babanın her şeyi itiraf ettiğini duymak kolay olacak."

"Nasıl hissettiğimi bilmiyorum. Yaptığı şey için üzgünüm. Sahiplendiği için rahatladım. Her şey ortaya çıktığına göre belki hepimiz ilerleyebiliriz diye umutluyum. Yaptıklarını geri alamaz ama ileride daha iyisini yapmaya çalışabilir."

Çok dürüst, pozitif ve umut doluydu.

Babasının bunu telafi etmek isteyeceğinden şüpheliydim. Yaptığı şey için kendisine kızgın değildi; yakalandığı için kızgındı.

Ama Demi dünyayı benim gibi bıkkın bir yer olarak görmüyordu. Ve ben de bunu onun için lekelemezdim.

Onun muhteşem kafasındaki tek bir saç telini bile değiştirmeye çalışmazdım. "Her seferinde bir gün, tamam mı?"

Ona saldıran herifin hâlâ dışarıda olması beni endişelendiriyordu. Ne bir uzaklaştırma emri vardı ne de onun gelmesini engelleyen bir şey.

Bir de bağımlı olan ve daha önce bir kez dükkânına girmiş olan erkek kardeşi vardı ve o adam da kendi başına tehlikeliydi.

Babası yaptığını itiraf etmişti ama buna karşılık ne yapacağını ya da misilleme yapmayı seçip seçmeyeceğini ya da ona yaptıklarını anlattığım için benim peşime düşüp düşmeyeceğini kim bilebilirdi ki? Kızıyla birlikte olmamı istemeyeceğine dair aklımda en ufak bir şüphe yoktu.

Ama hiçbir yere gitmiyordum.

Sadece planladığımdan çok daha fazla insanla savaşılmaya hazırlanmam gerekecekti.

Leo ile olan dövüşüm için sıkı çalışıyordum, ama onun yoluma çıkan en kötü kişi olmayacağına dair bir his vardı içimde.

Leo yine iş başındaydı. Ulusal bir spor kanalına röportaj vermiş ve beni ilk rauntta nakavt edeceğini garanti etmişti. Eğer üç raunt yapabilirsem bana bir milyon dolar daha teklif etmişti ve eğer onunla on iki raunt boyunca dövüşebilirsem tüm parasını vermeyi teklif etmişti.

Leo'nun ne kadar parası olduğunu bilmiyordum ama mecbur olmadığınız halde milyonlarca dolar saçmak benim geldiğim yerde aptalcaydı.

Çocukların hepsi buradaydı, pizza ve salata yiyorlardı. Vücudum bu sabahki koşumdan ve dün gece daha zorlayıcı olması için bir kolum arkadan bağliırken dört farklı adamla yaptığım antrenmandan dolayı ağrıyordu. Bir insanın bir oturuşta alması gerekenden daha fazla vücut darbesi almıştım.

Ama hepsi daha büyük bir iyilik içindi.

Joey dün gece çok çalıştıktan ve bu sabah da çok koşturduktan sonra öğleden sonra dinlenmem gerektiğine karar vermişti.

"Bırak ağzını açsın. Bu senin lehine olur. Kendini beğenmişin teki," dedi River, bir dilim daha sucuk almak için uzanırken.

"Katılıyorum. Neden mecbur olmadığın halde birine milyonlarca dolar teklif edesin ki? Adamla dövüşmeyi zaten kabul ettin. Sadece ortaya çık ve dövüş, pislik," diye tısladı Hayes.

"Dinle, bence bu harika. Tüm kasaba Golden Boy kıyafetleri giyiyor ve Golden Goose'un yan tarafına senin resmin çizilmiş. Onun zorba kızı Magnolia Falls'taki herkesi senin arkanda toplanmaya teşvik ediyor," dedi Kingston bir lokma yemeğin üzerine.

"Bir sabah programında röportaj yapan bir grup insan gördüm ve hepsi onun kışını tekmelemen için seni destekliyordu. Bence seni destekleyen bu kasabadan daha fazlası var. Tüm ülke bu dövüşü konuşuyor," dedi Nash. "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Cutler haftanın her günü bir tane giyebilsin diye bana üzerinde senin adın yazan yedi tişört aldırdı."

"İşte sana Beefcake," dedim kahkahalarım arasında. "Dinle, adam dövüşebiliyor. Ve o ringe çıktığımda ne bekleyeceğimi bile bilmiyorum. Yani, umarım bir raunttan fazla dayanabilirim. Ama daha önce Leo gibi biriyle hiç dövüşmedim, o yüzden hiçbir fikrim yok. Tek yapabileceğim çok çalışmak ve her şeyimi ortaya koymak."

"Kendini hafife alma. Sen gençken arka sokakta senden çok daha büyük üç adamla dövüşen çocuktun. İstedığı kadar konuşabilir ama sen çok iyi bir dövüş çıkaracaksın Romeo. Bundan hiç kuşkusuz yok." Kingston içkisine uzandı.

"İyi, çünkü sanırım hepimize yetecek kadar şüphe var aklımda." Kanepeye yaslandım. Tüm bu konuşmalar ve haberlerde çıkan haberler beni rahatsız etmeye başlamıştı. Brinkley ile sadece bir röportaj yapmıştım ve Joey beni önümüzdeki hafta Magnolia Falls'a benimle görüşmek için gelecek olan ulusal bir haber kanalıyla röportaj yapmaya ikna etmişti. Bunu dört gözle beklemiyordum.

"Beans'in dövüş gitmesine izin verecek misin? Dün gece sen o adamlarla ringdeyken nasıl görüldüğünü gördüm." River öne doğru eğildi, kollarını dizlerine dayadı. Artık herkesin ona takma adıyla hitap etmesine bayılıyordum. Onu her zaman bizden biriymiş gibi aralarına kabul etmişlerdi.

"Joey'nin onu dövmelerine izin vermesini mi kastediyorsun? Bunu anlamıyorum. Kolun arkadan bağlıydı," dedi Kingston. "Demi'nin gözlerinin dolduğunu fark ettim; bu yüzden onu oradan çıkardım. Ama dürüst olmak gerekirse, ben de kendimi kaybedecekmişim gibi hissettim."

Herkes buna güldü. Kingston, huysuz dış görünüşünün altında bir oyuncak ayıydı.

"Evet, Nash beni durdurmak zorunda kaldı çünkü oraya tırmanıp yumruk atmaya başlamak üzereydim. Sanırım içgüdüsel bir şey." River omuz silkti. "Ama hepimiz seni daha önce dövüşürken gördük. O görmedi. Sence buna hazır mı dostum?"

Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Bence gitmemeli ama çok inatçı. Dün gece ona gelmemesini söyledim ama yine de arka kapıdan girdi."

"Hâlâ babasıyla konuşmuyor mu?" Nash sordu.

"Hayır. Şehirde kalıyor ve kızım onunla konuşmadı. Annesi de onunla konuşmuyor. Küçük sırrımız onun tüm ailesini mahvetti."

"Bu saçmalığa inanmamın imkanı yok. Sana ve River'a yaptıkları -Bu sadece karmanın onu kışından ısırması. Kızı, kendi oğlunun işlediği bir suç yüzünden gençler için boktan bir hapishaneye koyduğu çocuğa aşık oluyor. Bu gerçek ve bunu hissetmesi gerekiyor. Umarım yıllarca rüyalarından çıkmaz." Hayes koltuğa yaslandı ve sanki söyledikleri çok da önemli değilmiş gibi bir bacağını diğerinin üzerine attı.

"Kardeşi onu Boston'daki rehabilitasyon merkezinde bir aile terapisi seansına çağırıyor. Demi'nin olayı da bu; olan biten her şey için ona kızgın ama insanlardan da vazgeçmiyor. Gitmek istiyor ama ben yalnız gitmesini istemiyorum. Ya rehabilitasyonda bile değilse? Ya o diğer herif onunla uğraşmak için ortaya çıkarsa?" Dedim çünkü hepimiz Ronny'nin hâlâ çözülmemiş bir sorun olduğunun farkındaydık. Tecrübelerime göre, yarım kalmış işler öylece ortadan kalkmazdı.

"Birimizin gitmesini istiyorsun, böylece sen antrenman yapabilirsin ve biz de ona göz kulak olabiliriz?" River sordu.

Dediğim gibi, bu adamlar her zaman arkamı kolladılar. Ben de her zaman onların arkasındaydım. Şimdi de Demi'nin arkasını kolluyorlardı ve buna bayıldım.

"Bir düşüneyim. Ben onunla gitme taraftarıyım. Bir gün içinde dönebiliriz ve en azından bana ihtiyacı olursa dışarıda bekliyor olurum."

"Altın Oğlumuzun sert bir şekilde düşeceği günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi, hem de güzel bir kız için." Kingston kahkahasının üzerine ısıklık çaldı.

"Evet, telefonlarına yeterince hızlı cevap vermezsen evini yakabilecek çılgın kadınlarla çıkmaya alışmıştık." River bir kahkaha attı.

Pinky kapıyı çaldığında hepimiz randevu kayıtlarımız hakkında birbirimize zor anlar yaşıyorduk.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Uhhh..." Etrafına bir göz attı. "Vali Miller burada ve sizinle konuşmak istediğini söyledi."

Demi'nin büyükbabası.

Artık vali değildi, ama görünüşe göre bu unvan sizinle kalıyor. Ben ayağa kalktım, çocuklar da kalktı.

Beni omuzlarımdan alkışladılar, tabaklarını aldılar ve Pinky Demi'nin büyükbabasını alıp ofisime geri getirirken onları çöpe attılar.

Bunun ne hakkında olduğundan emin değildim. Belki de hikâyemi kendime saklamamı isteyecekti. Kimseyle paylaşmak gibi bir planım yoktu.

Başka.

River adamları dışarı çıkarmadan önce kulağıma fısıldayarak, "Bir bok almayın," dedi.

Vali Miller ofisime girdi. Arkasında duran Pinky'nin gözleri kocaman açılmıştı ve kapıyı kapatmasını işaret ettim.

"Beni kabul ettiğin için teşekkürler Romeo." Elini uzattı. "Memnun oldum Vali Bey."

"Lütfen bana Carson de," dedi ve oturmasını işaret ettim.

Ben koltuğa oturmak için onun karşısına geçerken o da sandalyeyi aldı.

"Pekâlâ, senin için ne yapabilirim Carson?" Boğazımı temizledim, yapacağı tehdide ya da atacağı bombaya hazırlandım.

"Benim için hiçbir şey yapamazsın, evlat. Senin için ne yapabileceğimi görmek için buradayım." Yetmişli yaşlarının sonlarındaydı ve Demi'ninkilerle aynı yeşil gözlere sahipti.

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok."

"Önce bir özürle başlayacağım. Damadımın sana ve arkadaşın River'a yaptıklarını desteklemediğimi bilmeni istiyorum. Gidip ondan şahsen de özür dilemeyi planlıyorum. Lisedeyken kızımın çıkmaya başladığında Jack'i hiç umursamamıştım. Ama kızım ona vurulmuştu; genç kızların nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Benim de küçük bir kız kardeşim var, o yüzden çok iyi biliyorum."

"Ama uzun zamandır birlikteler ve bana en büyük hediyelerimden ikisini verdi. Demi ve Slade." Sözünü kesmeye çalışsam da elini kaldırdı. "Slade kayıp bir ruh ama ben sevgiyi bir silah olarak kullanmam. O benim torunum ve ona yardım etmek için her zaman elimden geleni yapacağım. Ama ikisinin de yaptıklarına göz yumamam. En azından Slade'in genç ve bağımlı olmak gibi bir mazereti var ama babası çok kötü bir karar verdi ve şimdi bununla yaşamak zorunda."

Başımı salladım. "Bütün bunlardan bir şey beklemiyorum. Eğer birlikte olacaksak Demi'ye gerçeği söylemek zorundaydım. Ve inan bana, o noktaya gelmemek için çok uğraştım."

Kıkırdadı. "Bu kız tamamen güneş ışığı ve iyilik, değil mi? Her zaman öyleydi. Herkesin içindeki iyiliği görür. Çok sever ve çok çalışır. Ve her zaman doğruyla yanlış ayırt eder. Her zaman kim olduğunu biliyor."

"Anlaştık. Benimle ne halt ettiğini bilmiyorum ama tartışmayacağım."

"O iyi bir karakter yargıcıdır. Babası tarafından gafil avlandı ve açıkçası ben de öyle. Yaptığı şeyi yapacağını tahmin edemezdim. Ve bir politikacı olarak, bu pek sık olmaz. Ailem adına olanlardan dolayı üzgün olduğumu söylemek için buradayım. Bu kabul edilemez. Demi bana eve gelmenizi istediğini söyledi ve siz kendinizi rahat hissetmiyorsanız, neden istemediğinizi anlıyorum ama buraya evimize gelmenizi memnuniyetle karşılayacağımızı söylemek için geldim. Eşim bu son haberle yıkıldı ve bunu düzeltmeye çalışmak istiyoruz. Demi için önemlisiniz, bu da bizim için önemli olduğunuz anlamına geliyor."

Bu muhtemelen gezegende beklediğim son şeydi. "Teşekkür ederim. Bunu takdir ediyorum. Benden dışarı çıkmamı ve ata binerken." Kıkırdadım.

"Şunu söylememe izin verin: Şu anda babasından çok daha fazla hoş karşılanıyorsunuz. O akıllı bir adam; bir süre uzak duracaktır. Yaptıklarından utanıyor, yaptıklarından mı yoksa yakalandığından mı - hangisi olduğunu kesin olarak bilmiyorum. Ama her şeyi berbat ettiğini biliyor. Bu yüzden saklanıyor."

Bunun doğru olup olmadığından emin değildim ama Carson Miller dürüst birine benziyordu.

"Yakında Demi'yle birlikte mutlaka uğrayacağım." Boğazımı temizledim. "Ama başka bir endişem var."

"Duyalım bakalım."

"Ronny Waterstone. Demi'nin olanları paylaştığını biliyorum ve onun dışarıda öylece dolaşması hoşuma gitmiyor."

"O zaman aynı sayfadayız. Büyükbabası ve babası benden bir telefon aldı. Benim tarafımdan başka bir iş etkileşimi olmayacak ve yasaklama emri konusunda bir şey yapıp yapamayacağımızı görmek için bir polis memuru arkadaşşıma ulaştım, ancak bunu yapmak istiyorsak Demi'nin bunu belgelemesine ihtiyacımız olacak. O boktan bir çocuk. Olanlardan hepimizin haberdar olduğunu bildiği için ona yaklaşacak kadar cesur olacağını sanmıyorum ama yaptığı şeyi yapacağını da düşünmezdim, o yüzden kesin bir şey söyleyemem. Yine de ona yaklaşırsa o küçük pislği ezeceğim. Ama içimden bir ses önce senden kurtulması gerektiğini söylüyor."

Başımı salladım ve dudaklarımın köşelerinin yukarı kalktığını hissettim.

"Haklısın."

Peki ya Demi'nin babasının Ronny'nin babasıyla yaptığı iş girişimleri?"

"Her şey ortaya çıktığından beri Jack'le konuşmadım. Şu anda çok kızgınım. Ama Ronny'nin babasıyla yaptığım konuşmadan sonra

Büyükbaba, bir şey yapacaklarını sanmıyorum çünkü bu bilgilerden çok rahatsız oldular."

"Pekâlâ. Bunu öğrendiğim iyi oldu."

"Önünüzde bir dövüş var ve torunum bana sıkı çalıştığınızı söyledi. Bu hafta sonu gelip bizimle büyük bir T-bone biftek yemeye ne dersin?"

Bunu düşündüm. "Tamam. Bunu isterim."

"Kulağa hoş geliyor. River'ın hukuk bürosuna gidip onu da çiftliğe getirip getiremeyeceğimi soracağım, belki biftek yerken bize katılır."

River normalde böyle şeylerle ilgilenmezdi ama Demi'ye karşı zaafı vardı, bu yüzden onun büyükbabası olduğu için muhtemelen kabul edeceğini düşündüm.

Ona elimi uzattım, ama o beni kucaklamak için kendine çekti, bu da beni şok etti.

Bir bakıma, hayatımızdaki o kötü bölümün nihayet sona erdiğini hissettik.

OceanofPDF.com

yirmi

...

Demi

"Pazar barbeküsü için büyükannemlere giden en tuhaf grup **bu olabilir**, değil mi?" River, büyükannemle büyükbabamın uzun, dairesel araba yoluna girerken sürücü koltuğundan alay etti.

Romeo önde oturuyordu, ben de arkada sadece Beefcake'e cevap veren Cutler ile oturuyordum.

"Bence mükemmel bir grup." Büyükbabam bizzat gidip Romeo ve River'dan özür dilemiş ve onları öğle yemeğine davet etmişti. Davetiyesini tüm çocuklara uzatmıştı ama Nash ve Kingston büyük bir özel tadilat üzerinde çalışıyorlardı ve Hayes de bugün itfaiyede görevliydi. Bu yüzden Cutler'ı da yanımızda getirmiştik ve o da çok heyecanlanmıştı.

"Bence de mükemmel, Demi. Atları olduğunu mu söylemiştin? Ben sadece Ro Amca'nın bisikletinin arkasına bindim, o da çocuklar için güvenli olmadığı için bir yere gitmemize izin vermedi. Ben hiç ata binmedim," dedi küçük adam. O kadar sevimliydi ki onun yanında gülümsemek imkânsızdı. Romeo'yu desteklemek için kasabada satılan tişörtlerden birini giyiyordu ve üzerinde şu yazıyordu

Magnolia Falls'un Altın Çocuğu... O gerçek bir nakavt.

Cutler'ın gömleği koyu renk kot pantolonunun içine sokulmuştu, siyah deri bir montu ve siyah Dr. Martens ayakkabıları vardı. Yani, bu çocuk olabildiğince havalıydı. Saçları bir ton jöleyle geriye doğru taranmıştı ve küçük melek yanakları

Pembe. Bu beş adamın hepsinin bir araya getirilmiş küçük bir versiyonu gibi görünüyordu.

"Evet. İstersen seni gezmeye çıkarabilirim. Büyükanнем ve büyükbabam seni çok sevecek."

"Beefcake'in seilmeyecek nesi var?" dedi göz kırparak. Bu çocuğun havası inanılmazdı.

Herkes güldü ve arabadan indik. River ve Romeo, elimi tutan ve diğer elime uzanan Romeo'ya kaşlarını sallayan Cutler'dan çok daha gergin görünüyorlardı.

"Dinle, malikânedeki öğle yemeği olayını senin için yapıyorum, Beans. Ama beni siz ikinizle sidik yarıştırmak zorunda bırakmayın." River, Romeo ve Cutler'a sırtıttı.

"Onun Ro Amca'nın kızı olduğunu biliyorum ama benim de kızım olabileceğini söyledi." Cutler durdu ve önündeki büyük eve baktı. "Babam bana terbiyeli olmamı söylerdi ve şimdi nedenini biliyorum. Bu devasa bir ev."

"Evin büyüklüğü ne olursa olsun terbiyeni takınacaksın. Bunu biliyorsun," dedi Romeo kaşlarını kaldırarak.

"Evet. Bu doğru. Ama büyük evlerin büyük davranışlara ihtiyacı vardır."

Merdivenleri çıkarken başımı sallayıp güldüm ve kapıyı iterek açtım.

"Hey, büyükbabam ve büyükanнем! Biz geldik."

Sheila kapıya geldi. Küçüklüğümde beri büyükanнем ve büyükbabam için çalışırdı ve geri kalanımız palto giymediği için Cutler'ın paltosunu aldı. Hava artık güzelleşmeye başlamıştı ve bugün güneş parlıyordu.

Sheila Cutler'a, "Gömleğini beğendim," dedi.

"Bu Ro Amcam için. Yaklaşan büyük bir dövüşü var." Başparmağını Romeo'ya doğru salladı ve büyük bir gururla ona baktı.

"Oh, biliyorum. Kasabadaki herkes bundan bahsediyor," dedi ve ben de herkesi onunla tanıştırdım.

Romeo tüm bu ilgi onu etkilemiyormuş gibi davranmaya çalışıyordu ama ben aksini biliyordum. Leo bu hafta bazı ucuz numaralar yapmıştı. Keith Knight'ın üçüncü kez alkollü araç kullanmaktan tutuklandığı ve daha sonra hapse gönderildiği zamanki sabıka fotoğrafını bir şekilde bulmuştu. Bunu tüm sosyal medya platformlarında paylaşmış ve Romeo'nun bu dövüşte bir raunt yapabilmesinin tek yolunun şaibeli bir şey yapması olduğunu söylemişti.

Başlıkta şöyle yazıyordu: *Küçük kasabanın altın çocuğu, kışını hastanelik ettiğimde hapis yatmak için dua edecek.*

Bu adamdan tutkuyla nefret ediyordum. Daha önce hiç böyle bir küçümseme hissetmemiştim. Onunla dövüşmeyi kabul etmesi için zorbalık yapması ve o günden beri her gün onunla alay etmesi bana hiç mantıklı gelmiyordu.

Romeo bu sabah koşuya çıktığında River beni sakinleştirmiş, bunun göstermelik olduğunu ve endişelenmemem gerektiğini söylemişti. Romeo'nun arkadaşlarıyla yakınlaşmışım ve artık kendimi ailemden biri gibi hissediyordum. Neredeyse her gün işten sonra Romeo'nun ikinci antrenmanını izlemek ve fırsat buldukça ona tezahürat yapmak için buluşuyorduk.

Sheila bizi büyükannem ve büyükbabam ile annemin oturduğu, güneş çayı içtikleri ve belli ki bizden önce gelmiş olan Valentina ve Mimi ile sohbet ettikleri arka bahçeye götürdü. Hepsi de biz olmadan gayet iyi geçiniyor gibiydi.

Herkes ayağa kalktı ve birbirimizi tanıttık. Büyükannem ve annem Romeo ve River'ı uzun uzun kucakladılar ve birbirlerinden ayrıldıklarında şişmiş gözlerindeki duyguyu kaçırmadım. Annem eğildi ve Cutler'ı selamladı.

"Peki bu yakışıklı genç adam kim?"

"Bana Beefcake diyebilirsiniz hanımefendi," dedi yüzünde geniş bir sırıtışla. "Beefcake, ha? Soyadın ne senin?" diye sordu büyükbabam. Kıkırdama.

"Kalp. Beefcake Kalbi. Ve ben tamamen yürekliyim, efendim. Amcalarıma ve kız arkadaşım Demi'ye bile sorabilirsiniz. Size gerçeği söyleyeceklerdir."

Valentina bana sarıldı ve Cutler'ı da kucaklamak için kucağına aldı. Belli ki yakındılar çünkü ona Titi diye seslendi ve sonra Romeo'nun büyükannesini yanağından öptü ve ona Gigi dedi.

Ben her Pazar öğleden sonra yaptığı gibi biftek pişiriyordu. Sheila'nın kocasıydı ve arazideki konukevinde yaşıyorlardı. Masa her zamanki gibi çok güzel hazırlanmıştı. Büyükannem eğlendirmeyi severdi ve annemle birlikte herkese bu yılki beyaz parti için planlarını anlatıyorlardı.

Valentina, "Her zaman gelmek istemişim ama genellikle çalışmak zorunda kalıyorum ya da bir işim çıkıyor," dedi.

"Bu yıl mutlaka gelmelisin. Kasabadaki herkes için eğlenceli bir kutlama," dedi Büyükanne gururla ve gözleri Romeo'ya kaydı. "Umarım bu yıl sen ve arkadaşların da katılırsınız."

River bir kahkaha attı. "Evet, beyaz partiler normalde bize göre değil. Buraya gelmenin iyi bir fikir olduğunu hiç düşünmedik."

Hiçbir zaman törene bağlı kalmadı. Gelmediklerini çünkü ailemizin işlemedikleri bir suçu ona ve Romeo'ya yüklediğini ve orada sevgi olmadığını söyleyebilirdi.

En azından şimdiye kadar.

Romeo'nun eli dış mekândaki kanepelerde aramızda dururken benimkini buldu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Sanki konuşmanın benim için duyulması zor olduğunu biliyor gibiydi.

Ama ben onun için endişeleniyordum.

"Artık hepimiz ne olduğunu bildiğimize göre önümüze bakabiliriz. Hepinizin burada olmasını çok isteriz ve eğer beyaz giymek istemiyorsanız, bunu da sorun etmeyiz," dedi büyükbaba.

Büyükannem ofladı pufladı. "Sadece beyaz bir gömlek, bilirsin, temayı korumak için."

Herkes biraz daha güldü.

"Odadaki diğer fil hakkında konuşalım. Dövüştüğün adam tam bir baş belası Romeo. Tüm bu sosyal medya saçmalıklarını anlamıyorum ama ölmüş bir adamın sabıka fotoğrafını çıkarmak doğru değil." Büyükbabanın hiçbir filtresi yoktu ve doğrudan üzerine gidecekti.

"Leo onun derisinin altına girmeye çalışıyor. Bunu başından beri yapıyordu, bu da bana bir nedeni olup olmadığını merak ettiriyor," dedi River çayını yudumlarken.

"Oldukça iğrenç. Tia bu sabah aradı ve bu konuda gerçekten çok üzgündü. Sence neden bizi incitmek için bu kadar uğraşıyor?" Valentina sordu.

Romeo'nun annesine bakarken River'ın bakışları yumuşadı. Hepsinin yakın olduğu belliydi. "Her şey Romeo'yla uğraşmakla ilgili. Bunu büyük bir gösteri haline getirerek çok dikkat çekmesini sağlamak, bu da çok para demek. Ama bunu yapma şekli" -suya doğru inen kilometrelerce uzunluktaki yeşil otlığa baktı- "onun görüldüğü kadar sert olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Belki de stratejisinin yarısı birinin aklına girmektir."

"Buna katılıyorum." Büyükbaba başını salladı ve Romeo'ya baktı. "Çalışmaya koyulan bir adam, senin eğitiminde yaptığın gibi odaklanmaya devam eder. Daha az konuşma ve daha çok çalışma."

"Dinle, bir süredir dövüşmedim. Tek yapabildiğim elimden geldiğince iyi hazırlanmak, ortaya çıkmak ve mesafeyi kat edebilmeyi ummak. Daha yetenekli bir dövüşçü olduğum yanılgısına kapılmıyorum. Onun tecrübesi var. Daha önce

uzun yıllardır profesyonel bir dövüşçü ve kemeri almak istiyor. Ben tek parça halinde ayrılmak ve kendimi utandırmamak istiyorum. Farklı hedeflerimiz var."

Sözleri karşısında kalbim sıkışmıştı. Bir pisliğin her gün sana ne kadar kötü zarar vermeyi planladığından bahsettiğini duymanın dehşet verici olması gerektiğini biliyordum. Ama Romeo her şeyi sineye çekti.

"Kendini asla utandıramazsın," dedim. "Bir adım öne çıktın ve inanılmaz derecede sıkı çalışıyorsun. Bu çok etkileyici. Ve onun saçmalıklarıyla ilgilenmiyorsun, bu da senin hakkında çok şey söylüyor."

"Bana güvenin. Kafamın içine giriyorum," dedi çayını yudumlarken ve aniden milyonlarca mil uzaktaymış gibi göründü.

"Babam dövüşe gitmeme izin vermiyor. Titi ve Gigi ile evde kalıyorum çünkü onlar Ro Amca'nın dövüşünü görmek istemiyor ama ben istiyorum. Biz de televizyondan izleyeceğiz."

Romeo'nun annesi gözlerini kaçırdı ve onun da en az benim kadar gergin olduğunu biliyordum. Ama ne olursa olsun o dövüşe gidecektim. Her adımda orada olacak, ona tezahürat yapacaktım.

"Doğru ya. Evden izliyor olacağız," dedi Valentina, sesi biraz çatallaşarak.

Neyse ki Ben ve Sheila herkesi masaya çağırmak için o zamanı seçtiler. Sonraki bir saati yemek yiyerek, konuşarak ve gülerек geçirdik. Sohbet hafiflemişti.

"*Ride or Die*'ı almak için neden on sekiz yaşında olmam gerektiğini bilmiyorum.

Amcalarım gibi dövme. Sence bu adil mi Demi?"

River mısır koçanını tabağına bırakırken, "Şu haline bak, istediğini elde etmek için gruptaki en yumuşak adama gidiyorsun, Beefcake," dedi.

"Hey. Ben yumuşak biri değilim."

Romeo bana bakıp gülümsedi ve her zamanki gibi midem alt üst oldu. Bana bakışında bir şeyler vardı. Sanki dünyadaki tek kız benmişim gibi. Sanki ben istesem benim için yeri göğü yerinden oynatacakmış gibi.

"Beefcake için çok yumuşaksın, bebeğim." Sırıttı.

"Senin tarafını tutmayı sevdiğimi biliyorsun," dedim Cutler'a. Annemle büyükannemin arasında oturuyordu ve ikisi de ona hayrandı. "Ama babana katılıyorum. Vücuduna kalıcı bir şey yapmadan önce bir yetişkin olman gerektiğini düşünüyorum."

"Demi, sen benim kızımsın. Benim tarafımda değil misin?" Küçük kaşları birbirine kenetlenmişti ve herkes onun yüzündeki yıkılmış ifadeye gülüyordu

Ben. "Ro Amca'nın dövüşünden önce almak istiyorum."

"Ben öyle bir şey demedim. Eğer baban için sorun olmazsa *kalıcı olmayan* bir şeyler yapabiliriz. Ona mesaj atıp senin için ne yapabileceğime bakacağım."

Cutler gökyüzünü yumrukladı ve büyükbabam başını salladı. "Bu çocuk bir gün dünyayı yönetecek. Hiç denemeden onu ters yüz ettin. Ve benim torunum o kadar kolay sallanmaz."

Daha fazla kahkaha.

Telefonumu çıkardım ve Nash'e bir mesaj gönderdim.

Hey. Beefcake RoD dövmesi için bir ömür beklediği için yıkılmış durumda. Bir Sharpie kullansak ve dövüş için küçük adamın hayallerini gerçekleştiresek nasıl olur? Evden izleyebilir ve sahte bir dövme yaptırabilir.

NASH

Lanet olsun. Bu çocuk durmuyor. Yani, Beefcake adını kullanmasına izin veriyorum, bu yüzden bir Sharpie dövmesi endişelerimin en küçüğü. Sadece gizli olduğundan emin ol ki öğretmeninden bir bok yemeyeyim.

Çok yumuşaksın.

NASH

Birini tanımak için biri gerekir. Romeo bu sabahki olayla ilgili ne yapıyor?

Rahatsız değilmiş gibi davranıyor ama rahatsız.

NASH

Evet. Ben de öyle düşünmüştüm. Hepimiz onun bu boku içine atmasından endişeleniyoruz.

Onu bu konuda konuşturacağım. Sadece biraz zamana ihtiyacım var.

NASH

Yanında olmana sevindim.

İyi ki siz de onun yanındasınız.

Mesajı beğendi ve ben de telefonumu tekrar masaya bıraktım.

"Tamamdır, Beefcake. Dövüşün olduğu hafta koluna Sharpie ile dövme çizeceğim. Magnolia Falls'tan Ro Amca'yı destekliyor olacaksın," dedim.

Romeo bana baktı, dili alt dudağında kayıyordu ve ben de karşılık olarak kalçalarımı sıktım.

Bu adamın bana hissettirdikleri anlatılamazdı. Hem de her gün.

Birbirimize doyamıyorduk.

"Sen gerçekten benim kızımsın, Demi." Cutler ayağa kalktı ve masanın etrafına bakındı. "İzninizi isteyebilir miyim? Kız arkadaşımın bana ata nasıl binileceğini göstermesini istiyorum, böylece bir gün ona at sırtında evlenme teklif edebilirim."

Romeo'nun başı kahkahayla geriye düştü ve bu, bugün ondan duyduğum ilk gerçek kahkahaydı. "Bununla nasıl rekabet edebilirim?"

"Sen zaten kazandın. Tamamen seninim," diye fısıldadım kulağına.

Cutler'ın elini kendi elime aldım ve onu ahıra doğru götürdüm. Romeo, River ve ailemle birlikte bugün her şey beklediğimden daha hafif hissediyordum.

Hepsi barışmıştı ve hiçbir sorun yoktu.

Ve sonunda tüm karanlığı arkamızda bırakıyormuşuz gibi hissettik.

OceanofPDF.com

yirmi bir

...

Romeo

Demi ve ben Cutler'ı Demi'nin büyükanne ve büyükbabasının evine götürdük ve çocuk sanki bir jokeymiş gibi tek başına ata bindi.

NEHİR

Beefcake'i mi
kastediyorsun?

Benim
hatam.

NASH

Bunu yaptığın için teşekkürler. Artık o lanet atları seviyor. Hala orada koşuyor musun?

Evet. Demi lanet olası bir atın üzerindeyken beni onunla yarıştıyor ve birkaç adım önümde kaldığında benimle alay ediyor.

KINGSTON

Bu kızı seviyorum. Seni nasıl zorlayacağını biliyor. Ona RoD dövmesi yaptırılabilir mi?

HAYES

Beans'in RoD dövmesi yaptıracağını sanmıyorum. Onun tarzı değil. Ama dürüst olmak gerekirse, bence bu onun ruhuna işlenmiş.

KINGSTON

Lanet olsun. Hayes yine derine indi.

Kız arkadaşımı bu kadar şiddetli sevmelerinin benim için bir anlamı olduğunu kabul etmezsem **yalan** söylemiş **olurum**. Onların uzaktan bile olsa sevdiği biriyle hiç çıkmamıştım.

sevdim. Demi bizden biri olmuştu.

HAYES

Ne diyebilirim ki? Gerektiğinde derinlere inebilirim. Lionel'la barda ne oldu?

NEHİR

Lanet olası Lionel. Jenna Tate onu dava ediyor çünkü barın arkasında bir çeşit çamur ya da sulu çamur gibi bir şeye basıp düşmüş. Tek yapması gereken onun tıbbi faturasını ödemektir. Bu bir iş kazasıydı. Ama onun inatçı kızı bunun boktan bir şova dönüşmesine izin verdi.

Kulağa doğru geliyor. Lionel bir şeyleri ne kadar zorlayabileceğini görmeyi seviyor. Çok para ödemek zorunda mı kalacak?

NEHİR

Muhtemelen, olay olduğu zaman ilgilenmiş olsaydı ödeyeceği paranın iki katını ödeyecek. Eğer işleri zorlamak isterse, muhtemelen günün sonunda lanet olası yerin sahibi olabilir. Ama o hala her şeyden şikayetçi ve bununla mücadele etmeye çalışıyor.

Whiskey Falls barının sahibiyle uzun zamandır arkadaşlık ve asla bu kadar ileri gitmemesi gereken saçma davada onu temsil etmesi için River'a gitmişti.

KINGSTON

Jenna Tate çok seksi.

NEHİR

Bu da nereden çıktı şimdi? Davadan bahsediyoruz, ne kadar seksi olduğundan değil, sık kafalı.

KINGSTON

Hey, ben gördüğümü söylerim.

HAYES

Jenna Tate kırklı yaşlarının ortasında olmalı. Senin derdin ne lan?

KINGSTON

Hey, ben ateşli bir puma seviyorum! Ben ayrımcılık yapmam. Yaş sadece bir sayıdır.

NASH

Kızını kaldır da işine dön, seni azgın köpek.

KINGSTON

Top kırıcı. <orta parmak emoji>

NEHİR

Bu gece Whiskey Falls'ta mı buluşuyoruz?

Antrenmandan sonra orada buluşuruz.

Hepsi başparmaklarıyla onayladılar ve ben de işime geri döndüm. Evrak işlerinde boğuluyordum, uzun antrenmanlar bana zarar veriyordu ve çok yorgundum. Pinky'nin salona gelmesine ve bazı dövüşçülerin eğitimine yardımcı olması için Dallas Johnson'ı getirmemize minnettardım. Artık kimseyi çalıştırmıyordum, çünkü geri sayım başlamıştı. Dövüşe dört haftadan az bir süre kalmıştı ve hâlâ yapmam gereken çok iş vardı.

Sonraki iki saati faturaları ödeyerek ve spor salonu için yeni ekipmanlar sipariş ederek geçirdim. Dövüş için antrenman yapmaya başladığımdan beri salonumuz çok büyümüştü; artık herkes Knockout'ta çalışmak istiyordu.

Çantamı aldım ve Joey ile buluşmak için sokağın karşısına geçtim. Telefonuma baktım, Demi'den bir süredir haber alamadığımı fark ettim, bu normal değildi ama muhtemelen öğleden sonra çok yoğun olduğu anlamına geliyordu. İkinci antrenmanım için onun kafesinin yanındaki boş alanı kullanmak gerçekten çok yardımcı olmuştu. Orada dikkatimi dağıtacak hiçbir şey yoktu. Joey ve Butch da kız arkadaşım ve bana tezahürat yapmak için gelen çocuklar dışında izleyici olmadan kışımı tekmelemeye odaklanabiliyorlardı.

Ön tarafta tanımadığım bir araba park etmişti ve her nedense alarm zilleri çalmaya başlamıştı. Magnolia Falls'ta çok fazla Bentley görmezsiniz çünkü buradaki insanlar kendini beğenmiş ukalalar değildi.

İçeri baktım ve Oscar Daily'nin tezgâhın yanında durmuş, sırtı bana dönük bir adamı incelediğini gördüm. Peyton, Demi'nin yanında duruyordu, omuzları kaskatı kesilmişti ve Demi'nin yüzündeki ifadeyi gördüğümde anladım.

Nasıl yapacağımı bilmiyordum ama tek gereken buydu.

Kapıyı çekip açtım ve çantamı bırakıp pisliğin üzerine yürüdüm.

"Bu o lanet adam mı?" diye bağırdım. Demi'nin gözleri kocaman açılmıştı ama bana hafifçe başını salladı.

"Sen de kimsin lan?" diye sordu hıyar ama ben çoktan üzerine çıkmıştım. Kolumu boğazına doladım ve nefes borusuna doğru sıkıca çektim.

"Ben senin en kötü kabusunum!" Onu geriye, girişe doğru sürüklerken bağırdım.

Küçük bir sürtük gibi çılgılık atarken onu ön kapıdan dışarı ittim. "Benim kim olduğum hakkında en ufak bir fikrin var mı?"

Bu göt herifin taşakları.

Ve onu içeri alırken, yıllar önce The Daily Market'te Slade'le birlikte dükkânı tahrip ettikleri anı hatırladım.

"İşte bu yüzden buradasın, sık kafalı. Senin kim olduğunu çok iyi biliyorum. Ve ondan uzak durman için uyarılmıştın. Sen de benden uzak durman için uyarılmalısın."

İnsanlar etrafta toplanmaya başlamıştı, çünkü bu kargaşa belli ki dikkat çekmişti. Demi, Peyton ve Oscar yanımda duruyorlardı.

"Ne oluyor, D? Erkek arkadaşın bu mu? Bu lanet olası küçük ibne kışkı dövüşçü mü?" Ayağa kalktı ve lacivert takım elbisesini fırçaladı.

"Siktir git Ronny," diye kustu Demi. Onun o pislığe karşı koyduğunu görmek cehennem kadar ateşliydi. "Yıllar önce yaptıklarının cezasını çekmesine izin verdiğin adam da o. Sırların seni yakalıyor."

"Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok. Buraya seninle konuşmaya geldim. Küçük bir şeyden büyük bir şey çıkardın. Önemli bir şey değildi. Ve şimdi ikimizin ailesi için de bir sürü soruna neden oldun. Bundan memnun musun? Büyükbabalarımız elli küsur yıldır arkadaştı ve şimdi konuşmuyorlar." Onun yanıt vermesini beklerken cebinden anahtarlarını çıkardı.

"Evet, şimdiye kadar olduğum en mutlu kişi olduğumu söyleyebilirim." Omuzlarını geriye itti ve ona ters ters baktı. "Ve olanları büyütmedim. Aylar önce olduğunda seni ihbar etmeli ve halka açıklamalıyım."

"Siktir git, D!" diye bağırdı ve insanların telefonlarını çıkarıp tartışmayı kaydettiklerini fark ettim. Ama onunla bu şekilde konuşmasına izin vermeyeceğimden emindim. Yüzünü ön camdan içeri sokmak istedim ama böyle adamları tanırdım. Bu durumun sonunda kurban o olacaktı. Parası ve ailesinin gücü geçmişte bana pahalıya mal olmuştu. Yaklaştım, ondan birkaç santim daha uzun durdum. "Burada babanın kim olduğu kimsenin umurunda değil Ronny. Yıllar önce de bir pisliktin, bugün de bir pisliksin.

Kadınlardan faydalanmayı seviyorsun, değil mi? bok parçası mı? Ona yaklaşmaman konusunda uyarılmıştın."

"Seni yok edeceğim," diye tısladı. "Kiminle uğraştığının farkında değilsin."

"Onun dükkanına bir adım bile atmayacaksın, duydun mu beni? Bir adım bile atma, seni hasta herif."

Onlar yaklaşırken uzaktan siren sesleri geliyordu. "Polisi aradım," dedi Peyton.

Oscar sarsılmış, Demi de kızgın görünüyordu.

Polis arabası geldi ve arada bir kör sincap fındık bulur çünkü Brett Rogers polis arabasından indi ve benimle dallama Ronny arasında durmak için hareket etti.

"Neler oluyor Romeo?"

"Bu adamın burada bulunmasına izin yok. Uyarıldı."

"Burada olmaman mı gerekiyordu?" Brett sordu, tam o sırada River sokağın karşısından koşarak geldi. Bir şeyler duymuş olmalıydı. O adamdı.

Ona ihtiyacın olduğunda hep ortaya çıkardı.

"Bana karşı hiçbir şeyi yok. Senatör Waterstone'un kim olduğunu biliyor musun, Memur Dipshit?" Ronny kustu. "O benim büyükbabam olur ve bu orospu çocuğunu bana el kaldırdığı için tutuklamazsanız başınız büyük belaya girecek."

"Evraklarımız tamamlanmamış olabilir ama Ronny bana yaklaşmaması gerektiğini biliyor." Demi çenesini yukarı kaldırdı. "Ne yaptığını biliyor. Bu yüzden burada. Onun için yalan söylememi istiyor. Herkes onun için bunu yapıyor."

"Babasını ara. Şu anda benim babamla birlikte ve bu işi çözmeye çalışıyorlar. Sence babası kızı için bir risk olduğumu düşünseydi benim babamla yemek yer miydi?" Sırıttı.

"Seni pislik," diye tısladım.

"Bu adamın tutuklanmasını istiyorum. Bana saldırdı," dedi Ronny. "Baban da bir süre parmaklıklar ardında kalmadı mı? Doğru, sen de geçirdin, eskiden. Sanırım bu aileden gelen bir şey."

Brett etrafta olup bitenleri izleyen yerlilere baktı. "Romeo'nun senatörün sevimli torununa saldırdığını gören oldu mu?"

Önce Oscar konuştu. "Bunca zamandır buradayım ve Romeo kahve almaya geldiğinden beri dostça davranmaktan başka bir şey yapmadı. Tartışmayı bu senatörün torunu başlattı."

River bir kahkaha attı ve başını salladı.

"Evet, aynen öyle oldu," dedi Janelle. Sweet Magnolia adlı çiçekçi dükkânının sahibiydi ve taktığı şapkada şu yazıyordu:

Ben sadece Magnolia Falls Altın Çocuğu için buradayım.

"Polisi arayan bendim ve Romeo daha ortaya çıkmadan ben aradım. Demi kapıdan girer girmez bu adamdan korktu." Peyton kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bu saçmalık. Bir avuç taşralı beyaz dövüşçülerini savunuyor. Benimle dalga mı geçiyorsun, D? Cidden bu adamla birlikte misin?"

"Bana saldırmaya çalıştığın gece sana söylediğim gibi," dedi öne çıkıp doğrudan onun gözlerinin içine bakarak. "Benden uzak dur Ronny. Bütün bu olanları halka açıkladın, bu yüzden sadece kendini suçlayabilirsin."

"Acaba baban, lanet olası çöp erkek arkadaşını aile işlerine karıştırman hakkında ne düşünecek?"

Ona bakma şekli, gözlerinde gördüğüm kötülük... Burada durup bir dakika daha bir şey yapmadan duramazdım. Yeterince korkmamıştı.

İşim bitmemişti.

"Hey, Brett, sanırım burada her şey yolunda. Ama Janelle sarsılmış görünüyor. Belki onu dükkâna kadar götürebilirsin?"

Ronny'nin gözleri Brett'le benim aramda gidip geliyordu.

"Evet. Memur Dipshit olarak benim görevim yerel halkın güvende hissetmesini sağlamak." Kolunu kaldırdı ve Janelle kıkırdayarak elini onun dirseğine doladı ve oradan uzaklaştılar. "Hadi millet. Gösteri bitti."

Orada duran birkaç yerli dönüp uzaklaştı ve Oscar bana bakıp grupla birlikte ayrılmadan önce başını salladı.

Anlayış Ronny'nin bakışlarına ulaştı ve o da kaçmaya çalıştı ama ben daha hızlıydım. Onu yakaladım, ara sokağa doğru çektim ve sertçe tuğla duvara ittim. Bağırdı ama karşılık vermedi, tıpkı yapacağını tahmin ettiğim gibi.

Kendisinden küçük insanları dövmeyi severdi.

Özellikle de kadınları.

River tam yanımdaydı. Her zaman olduğu gibi.

"River, bu pisliği tanıyor musun?" Ön kolumu boğazına dayadım.

"Bu, yıllar önce bize komplo kuran herif," dedi, yüzüne yaklaşır gözlerinin içine bakarak. "Ama o pislikten kurtulduk. Ama şimdi Romeo'nun kızına bulaştın. O bizden biri ve buna izin vermeyeceğiz, değil mi kardeşim?"

"Yapmayacağız. Kadınlardan faydalanabileceğini mi sanıyorsun? Burada büyükbabanın kim olduğu kimsenin umurunda mı sanıyorsun?" Kulağına doğru eğildim.

Şimdi sıra River'daydı. "Bir şeyi anlamamız gerekiyor. Hapishane umurumuzda değil, iyi bir kavgadan da korkmuyoruz, bu yüzden bu kasabadan siktir olup gitmenizi ve Demi Crawford'dan uzak durmanızı öneririm, yoksa kabuslarınıza gireriz. Günlerimi senin hayatını cehenneme çevirerek geçireceğim. Duydun mu beni?"

River korkutucu bir adamdı. Kolları dövmelelele kaplıydı, gözleri sertti ve asla geri adım atmazdı.

Ben de onunla aynı öfkeyi hissediyordum. Ronny'nin ağzını burnunu kırmak istiyordum ama Demi'nin arkamdan seslendiğini duydum ve gitmesine izin vermem için bana yalvarıyordu.

River'ın eli omzumu sıktı.

"Mesajı aldı. Sana geri dönmesi için ona hiçbir şey verme. Onu nerede bulacağımızı biliyoruz, değil mi? Ve az önce neden olduğun küçük olay halka açıklandıktan sonra, her yerdeki kadınlar senin tam olarak kim olduğunu öğrenecek." River sırttı.

Bir adım geri atıp onu kaldırıma doğru ittim ve küçük pislik arabasına doğru koştu. Demi'ye baktı ama tek kelime etmedi. Arabayı sürüp gidene kadar bekledim.

"İyi misin?" Kollarıma girdiğinde ona sordum.

"Evet. Ben iyiyim. Babamın şu anda babasıyla birlikte olduğuna inanamıyorum. Ailemizi düzeltmeye çalıştığını sanıyordum." Burnunu çekti.

"O adama güvenemezsin, Beans. Bu boku uyduruyor olabilir," dedi River, babası hakkında daha iyi hissetmesini sağlamaya çalışırken beni şok etti.

"O haklı," dedim içeri girdikten sonra. "Babana karşı duygularını o adama dayandırma. Onun söylediği tek bir kelimeye bile güvenmezdim."

"Pek çok insan bu tartışmaya tanık oldu, yani Ronny buraya gelerek tüm bunları kamuoyuna duyurdu. Ve bu onun hoşuna gitmeyecek.

ya da ailesi."

"Bizim sorunumuz değil," dedim.

Kapıyı kilitleyene kadar onunla kaldım ve Joey ile antrenman için buluşmaya gittik.

Antrenman yaptığım saatlerde bir fırtına başlamıştı. Viral video artık ulusal bir haberdı.

Leo ve Ronny arasında herkes benden bahsediyordu.

OceanofPDF.com

yirmi iki

...

Demi

GEÇEN HAFTA tam anlamıyla çılgınlıktı ve Romeo kesinlikle baskıyı hissediyordu. Artık tüm kasaba dövüşün tanıtımını yapıyordu. Eğer Golden Boy tişörtlerinden birini giyerseniz Whiskey Falls bar ve The Golden Goose'da yüzde on indirim kazanacaktınız.

Birisi sosyal medyada Ronny ve Romeo'nun tartıştığı bir video paylaşmış ve bu video kendi başına bir hayat kazanmıştı. Leo da bu kervana katılmış ve Romeo'nun zayıf noktasını artık bildiğini söylemekten büyük heyecan duymuştu.

Ben.

Romeo'nun beni tam arkasına sıkıştırdığı tartışmanın fotoğraflarını yayınladı. Romeo'nun Ronny'ye benden uzak durmasını söylediği klibi tekrar tekrar oynatarak bir video hazırladı. Ve insanlar bunu yedi. Video milyonlarca kez izlendi ve yerel haber kanalları her gün gelip Romeo'yla röportaj yapmak istiyordu.

Çok fazlaydı.

Ancak erkek arkadaşım başını öne eğmiş ve tüm gürültüyü görmezden gelip antrenmanına odaklanmaya çalışmıştı. Joey antrenmanların son haftaları çok yorucu geçtiği için işleri hızlandırmıştı. Romeo her zamankinden daha sıkı çalışıyordu ve dün, Çay Fincanı ve ben yedi millik koşusunda onun önünde zar zor durabildik. Hava ısınıyordu ve antrenmanının bu kısmına yardımcı olabilmek hoşuma gidiyordu. Kasabanın içinden koşarken, herkes dışarıda tezahürat yapıyor ve korna çalıyordu, ama büyükannem ve büyükbabamın evinde

ev, huzurlu ve sessizdi. Kafasını boşaltabilir ve koşusuna odaklanabilirdi.

Ben de manzaranın tadını
çıkarıyordum. Yontulmuş
mükemmellikteydi.

Bana doğru yuvarlanırken uyumasını izledim, eli kalçamı bulup beni kendine çekerken gözlerini kırıştıtararak açtı. Haftalardır uyuyabildiğimiz ilk gündü, ki bu aslında uyumak bile sayılmazdı, çünkü güneş henüz doğmamıştı. Ama normalde koşuya erken çıkmak için sabah 4:00'te kalkardı. Joey bu sabah dinlenmeye ihtiyacı olduğunu düşündü ve koşuya bir gün ara vermesini istedi ama bugün daha sonra spor salonunda olacaktı.

"Hey, bebeğim. Beni uyurken mi izliyorsun?"

Ona doğru sokuldum. Sedir ve adaçayı artık benim kriptonitim olmuştu. Parmaklarım göğsünde gezinirken inledi.

"Evet. Nadiren uyuyorsun, ben de manzaranın tadını çıkarıyordum. Ağrın var mı?"

"Dürüst olmak gerekirse, sürekli bir rahatsızlık içinde olduğumu düşünüyorum." Kıkırdadı. "Her zaman biraz ağrım var."

"O çocuklar dün gece seni gerçekten çok zorladılar ve sabah da çok koştun. Bugün işten izin alabilir misin?"

"Hayır. Maaş bordrolarını ve defterleri yetiştirmem ve gelecek haftanın programını hazırlamam gerekiyor. Büyümeye devam ediyoruz, bu yüzden bir eğitmen daha işe almam gerekiyor."

Parmaklarım omzunda ve kolunda geziniyordu ve oturmak için ittim. "İkimiz de kalkmadan önce sana masaj yapmama ne dersin?"

"Yüzümü kalçalarının arasına gömmeme ve güne dudaklarımda seninle başlamama ne dersin?"

"Önce masaj. Zevk ikinci," diye dalga geçtim, bu düşünceyle dişlerim alt dudağıma batarken.

Romeo her zaman beni nasıl memnun edeceğini bilirdi. Yorgun olduğunda bile. Biraz uyuması gerektiğini bildiğim zamanlarda bile. Adını haykırdığımı duyduktan sonra daha iyi uyuduğunu söylerdi.

Buna nasıl karşı çıkabilirim?

Karnının üzerine dönmesi için onu teşvik ettim ve biraz losyon almak için banyoya gittim ve sonra beline binerek üzerine tırmandım. Losyonu avucuma sıktım ve omuzlarına bastırmadan önce ellerimi birbirine sürterek inlemesine neden oldum.

Sırtından aşığı inmeden önce kaslarını yavaşça çalıştırdım.

"Bu çok iyi hissettiriyor," dedi.

"Seni de gevşetmeye yardımcı olur." Külotunu aşığı çektim ve parmaklarım sert poposuna girdi.

"Vay canına. Gerçekten oraya gidiyorsun, değil mi?" Ellerime daha fazla losyon sürerek kalçalarından aşığı inerken kıkırdadı.

"Seni daha iyi hissettirmek istiyorum. Ne kadar yorgun olduğunu biliyorum."

"Her gün en iyi hissettiğim an seninle olduğum andır. Tüm gürültüyü bastırdığım zaman. Kanepede oturup seninle film izlerken. Seni yemek yerken ya da gülerken izlediğimde. Ve tabii ki günün en sevdiğim zamanı, ben senin içine gömüldüğümde senin parçalanmanı izlemek," dedi, sesi derin ve hırçındı.

"Ben de kendimi en iyi senin yanındayken hissediyorum," diye fısıldadım. Bu adama karşı duygularım o kadar derindi ki zaman zaman bunaldığım oluyordu. "Ben gittiğimde beni özleyecek misin?"

Aile danışmanlığı seansı için Slade'le buluşacaktım. Benden gelmemi istemişti ve o da oradaydı, üzerine düşeni yapıyordu, ben de kabul ettim. Ona söyleyecek çok şeyim vardı ve o gittiğinden beri öğrendiklerim yüzünden çok öfkeliydim ama bu onu sevmediğim anlamına gelmiyordu.

"Seninle bu konuyu konuşmak istiyordum," diyerek sırt üstü yattı ve ben de ellerime biraz daha losyon sıktım.

"Tamam." Tekrar üzerine yerleştim, bir bacağıma belinin iki yanına koydum ve eğilip avuçlarımı omuzlarının üst kısmına bastırdım.

"Lincoln ile konuştum, o ve Brinkley aynı anda New York'a gidiyorlarmış. Bizi alabileceklerini, onlarla birlikte uçaklarına binebileceğimizi ve bizi Boston'a götüreceklerini söylediler. Sonra da bizi kendi uçağımızla geri götürecekler çünkü ağabeyimin orada toplantıları ve Brinkley'nin de işi olduğu için birkaç gün kalacaklar."

Kardeşi ünlü bir NFL oyuncusuydu ama onunla henüz tanışmamıştım. Romeo sık sık ondan ve Brinkley'den bahsederdi.

"Gerçekten mi? Bu çok hoş. Gerçekten benimle gelmek istiyor musun?" Parmaklarımı göğsünde gezdirirken duraksayarak sordum. Ondan bunu yapmasını istememiştim. Kardeşimle adil olan sorunları vardı ve Slade'e herhangi bir şekilde destek olmak istemesini beklemiyordum. Spor salonunu işletmenin yanı sıra antrenmanlarının da tam zamanlı bir iş olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Seni seviyorum ve dövüşle ilgili tüm bu saçmalıklarda bana destek oldun. Şimdi Leo'nun çılgınlığının ortasına sürüklendin ve o

Her lanet gün senden bahsediyorum. Sabahları erkenden Teacup'a gidiyorsun, işten önce kıcıımı yarıştıyorsun. Ben de seni desteklemek istiyorum bebeğim. Bu her iki taraf için de geçerli." Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı ve kapüşonlu bakışları beni ona karşı sallanırken kıvrandırdı, onu altımda bir kaya kadar sert buldum.

Her yerde.

"Bu biraz farklı. Yıllar önce hayatını cehenneme çeviren bir adamı ziyaret edeceğim."

"O senin kardeşin ve onu sevdiğini biliyorum. Ve ben de senin her parçanı seviyorum, Demi Crawford. Bunu her zaman hak etmeyen insanları affeden yanını bile." Bakışları yumuşadı. "Bugün işten sonra babanla buluşacaksın, değil mi?"

"Evet. Bana söyleyecek çok şeyi olduğunu söylüyor ve ben de onu dinlemek istiyorum. Annemle evlilik danışmanlığına başladıklarını biliyorum. Her şey... karmakarışık, anlıyor musun?" İçimi çektim. "Ben de seni seviyorum. Hepinizi seviyorum. Bana ne kadar baskı hissettiğini söylemek istemeyen parçanı bile. Ne kadar yorgun olduğunu. Leo'nun alayları yüzünden ne kadar hüsrana uğradığını. Ve şimdi bir de Ronny Waterstone'un bizim hakkımızdaki paylaşımları var. Bu çok fazla."

"Dövüş bittikten sonra her şey yoluna girecek. Ronny kendini kurtarmaya çalışıyor çünkü artık tüm dünya onun bir pislik olduğunu biliyor. İsteddiği kadar bunun ortaya çıkması için bizi suçlasın, senden uzak dursaydı bunların hiçbiri olmazdı."

"Daha fazla katılamazdım. Bunu kendi kendine yaptı." Vücudunda aşağı doğru kaydım ve her seferinde bir kas olmak üzere karnında çalıştım. Şimdi dudaklarımı parmaklarımın arkasında gezdiriyordum ve Romeo nefesini içine çekti. Her bacağımda acele etmeden kalçalarından aşağı indim.

Bacaklarının arasına süründüm ve külotunun önünü aşağı çektim ve siki tepki olarak sarsıldı, dimdik ayağa kalktı.

Parmaklarımı kalın uzunluğunun etrafına sardım ve bakışlarım onunkilerle kilitlenirken onu yukarı aşağı okşadım.

"Siktir, bebeğim," diye fısıldadı. "Neden yaptığın her şey bu kadar iyi hissettiriyor?"

Onun beni etkilediği gibi benim de onu etkilemem hoşuma gidiyordu. Bu beni seksi ve güçlü hissettirdi. Bu adam istediğim her şeydi. İhtiyacım olan her şey.

Onu daha hızlı pompaladım ve o da bana uzandı. "İçinde olmak istiyorum.

Doğru. Sikeyim. Şimdi."

Komodini çekmeceme uzandım ve dişlerimle üst kısmını yırtmadan önce bir prezervatif çıkardım. Zonklayan ereksiyonundan aşağı yuvarladım ve gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. Sonra elleri kalçalarımın her iki yanını buldu ve beni zahmetsizce kaldırarak tam üstüne hizaladı.

Beni yavaşça aşağı kaydırды ve tamamen doldurdu. Başım geriye düştü ve ritmimizi bulduğumuzda aşağı yukarı sallandım.

Öne doğru oturdu ve diğer tarafa geçmeden önce dudaklarını sert bir tepenin etrafına sardı, alay etti ve yaladı.

O kadar tahrik olmuşum ki önümü zor görüyordum.

Eli aramızda hareket etti, her zaman yaptığı gibi tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Parmaklarını klitorisime bastırды ve nefesim kesildi. Zaten çok yaklaşmışım.

Bana bakmak için arkasına yaslandı. "Sikimin her yerine boşal bebeğim. Seni hissetmek istiyorum."

Hepsi bu kadardı.

Elleri. Parmakları. Ağzını.

Romeo.

Bu çok fazlaydı.

Tırnaklarımı omuzlarına geçirdim ve tüm vücudum uçuşumun kenarına gelirken onun adı dudaklarımdan bir çılgınlıkla çıktı.

Görüşüm bulanıklaştı.

Kalçalarımı kavrayıp içime doğru iterken hareket etmeye devam ettim. Bir.

İki.

Üç.

Beni uçuşumun kenarına kadar takip ettiğinde dudaklarında benim adım vardı.

Beni ona doğru tekrar tekrar salladı, zevkin son zerresine kadar sürdü.

Ve bu adamda tamamen kaybolmuşum.

Babamın çalışma odasında buldum ve o ayağa kalkarken ben de içeri girdim. Onu durdurmak için elimi kaldırdım. Konuşmamız gerekiyordu, sarılmamız değil. Çok fazla

Sorularım vardı ve bu konuşma için zihnimi açık tutmak istiyordum. "Önce konuşalım," dedim karşısındaki sandalyeye oturarak.

Annem seanslarından sonra benimle burada buluşacağını söylemişti, çünkü hâlâ çok şey yaşıyorlardı ve bu biraz zaman alacaktı. Büyükanнем ve büyükbabamın evindeydi, büyükanнем ve dekorasyon komitesiyle birlikte beyaz parti üzerinde çalışıyordu.

"Beni görmeye geldiğin için teşekkürler." Oturdu ve gözleri üzgün görünüyordu. Yorgun. Ona her şeyin yoluna gireceğini söyleme isteğini bastırdım. Onu affedebileceğimi söyledim.

Çünkü önümüzde uzun bir yol vardı.

"Tabii ki. Ama Ronny ile başlayalım. İkinizin iyi olduğunu söylemişti ve kafeye geldiği gün sizinle buluşmaya gidiyordu."

"Demi." Boğazını temizledi. "Pek çok hata yaptım ve Ronny'yle olanlar konusunda benimle paylaştıkların hakkında daha fazla şey yapmamış olmak en büyük pişmanlığım."

"İki masum genci aylarca ailelerinden uzak tutmamak mı? En çok Ronny olayına mı üzülüyorsun?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kaşlarımı kaldırdım.

Evet. İşler ciddileşmek üzere. Kendimi tutmuyorum.

"Her seferinde bir şey, tatlım. Birçok hata yaptığımı söyledim. Ama Ronny'yi ihbar etmeliydim. O gece seninle konuştuktan hemen sonra onu aradım ama ertesi sabaha kadar cevap vermedi. Bana bayıldığını ve bir gece önce nerede olduğunu unuttuğunu söyledi. Bir terapistle gitmeyi kabul etti ve olanlardan dolayı gerçekten çok kötü hissediyor gibiydi. Polis raporu tutulmasını istemedim çünkü bunun onu ve ailesini küçük düşüreceğini biliyordum. Ama yanılmışım. Senin güvenliğini tehlikeye attım. Buraya geleceğini hiç düşünmemiştim."

"Geçenlerde seninle tanışmaya geldi, değil mi baba?"

Başını hafifçe salladı. "Patrick kasabaya geldi ve Ronny'nin de orada olmasını istedi. Oğlunun ikimizden de özür dilemesini istedi. Ona şu anda benimle konuşmadığını söyledim, bu yüzden sanırım kafeye gidip meseleleri kendi başına ele alma görevini üstlendi."

"Yaptığı bu değildi. Kızgın bir şekilde geldi ve bana ikimizin ailesi için de her şeyi berbat ettiğimi söyledi. Ortada çok fazla para vardı ve ben boş yere tüm bu sorunlara neden olmuşum. Hâlâ yanlış bir şey yapmadığını düşünüyor. Bunu anlıyorsun, değil mi? Onun yaptığı şeyleri gördün mü?"

sosyal medyada paylaşıyor musun? Benim hakkımda mı? *Kızın hakkında.* Dalga geçtiğimi ve her şeyi çarpıttığımı. Romeo'nun bir hapisane kuşunun oğlu olduğu hakkında söylediği şeyler. "O bir pislik ve ben de öyleyim." Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü. Cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışmıştım ama tüm bunlar beni yıpratıyordu. Tüm bunlardan yorulmuştum.

"Çok farkındayım. Sam bugün ona ulaşmaya çalışıyor." Sam Simmons babamın yönettiği yatırım şirketindeki avukatıydı. "Ya o paylaşımları kaldıracak ya da kendisine hakaret davası açılacak. Patrick ve ailesiyle ileriye dönük tüm iş girişimlerimi sonlandırdım. Bunu daha önce yapmalıydım ama ailemizi onarmak için elimden geleni yapıyorum, Demi."

Başımı salladım. Bu bir başlangıçtı.

"Pekâlâ. Romeo ve River ile aranızı tam olarak nasıl düzeltmeyi planlıyorsunuz?"

"Annen bana onunla çıktığını ve işin ciddiye bindiğini söyledi." Boğazını temizledi. "Babasının hapis yattığını biliyorsun ve o ve River o zamanlar masum çocuklar değillerdi. Okulu asmışlardı ve kavgaya karışmakla ün salmışlardı."

"Oğlunuz ve Ronny de o gün okulu asmışlardı, değil mi? Romeo da zor bir dönemden geçiyordu. Babası hapse yeni girmişti baba. Ailesi dağılıyordu ve sen her şeyi daha da kötüleştirdin. Bir gencin yıllar önce okulu asmış olması kimin umurunda?"

"Babasının üç kez alkollü araç kullanmaktan sabıkası vardı ve birini öldürebilirdi."

"Babam da oğlunu ve zavallı arkadaşını kurtarmak için iki genci cehennem çukuruna gönderen bir yalancı."

Beni incelerken kaşları çatıldı. Bakışlarında öfke parladı ama hemen yüz hatlarını düzeltti. "Yaptığım şey için gerçekten üzgünüm. Slade aptalca bir hata yaptı diye annenin acı çekmesini istemedim. Oğlumu korumaya çalışıyordum. Karımı. Ailemi."

"Başkasının pahasına." Omuz silktim. Şu anda babam için ağlayacak gözyaşı kalmamıştı. "Baba, bu doğru *değil*." Burada bir kopukluk vardı ve yaptıklarının büyüklüğünü anlamıyordu. "O çok iyi bir adam baba. Ona bir özür borçlusun, *ikisine* de bir özür borçlusun."

Gözlerini kaçırarak pencereden dışarı, uzaktaki suya baktı. "Yani aranızdaki şey gerçekten ciddi mi? Bir boksöre aşıksın. Üniversite diploması olmayan ya da gelecek için planları olmayan birine."

ringe çıkıp kafama yumruk yiyorum. Bunu bana bir şey kanıtlamak için mi yapıyorsun?"

Yapabileceğimi bile bilmediğim manyakça bir kahkaha dudaklarımdan döküldü. "Ciddi misin sen? Sana bir ders vermek istediğim için mi Romeo'ya aşık olduğumu düşünüyorsun?"

Ayağa kalktım. Bu evden geldiğimde olduğumdan daha iğrenmiş bir şekilde ayrılabilceğimi bilmiyordum.

"Demi. Dur. Kastettiğim bu değildi."

Arkamı döndüm. "Onu tanıyorsun bile. Onu o zaman da yargıladın, şimdi de yargılıyorsun. Beni yargılıyorsun!" Çok kızmışım. "Üniversite diploması yoksa ne olmuş? Ronny'nin var. Slade'in var. Ve şu lanet hayatlarına bir bak. Romeo profesyonel bir boksör. Ailesine bakabilmek için babasının açtığı spor salonunu işletiyor. Dürüst, çalışkan ve güçlü. Ve ben onun her şeyini seviyorum. Para ve gücün bir insanı erkek yaptığını düşündüğün için sana yazıklar olsun. Son zamanlarda annemin sana benim Romeo'ya baktığım gibi baktığını sanmıyorum," diye çıkıştım. "Kabul edelim baba. Ronny'nin bana yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin verecektin çünkü bu sana paraya mal olacaktı. Eğer onu defetmeseydim ve Liz evde olmayıp içeri girmeseydi, büyük olasılıkla bana zorla sahip olacaktı baba. Ama en azından bir üniversite eğitimi var, değil mi?"

Ofisinden hışımla çıktım ve annemi girişte dikilirken buldum.

"Demi Crawford, hemen buraya geri dön. Bu konuşma daha bitmedi!" diye bağırdı beni fuayeye kadar takip ederken.

Annem ikimizin arasına baktı, yüz hatlarında yorgunluk okunuyordu.

Ön kapıya bakarken babama, "Gitme vaktin geldi," dedi.

"Anlaştık," dedi bana bakarken. "Bana biraz saygı gösterdiğin zaman geri geleceksin."

Annem kıkırdadı. "Seninle konuşuyordum, Jack. Şu andan itibaren seninle terapi randevularımızda buluşacağız. Burada istenmiyorsun."

İçini çekti ve başını salladı. Sonra ofisten çıktı, anahtarlarını aldı ve hışımla ön kapıdan çıktı.

"Ailemizi berbat ettim, değil mi?" Fısıldadım.

"Hayır. Sen yanlış bir şey yapmadın. Baban ailemizi tek başına mahvetti."

Kollarını bana doladı ve ailemizin bir d a h a toparlanıp toparlanamayacağını merak ettim.

OceanofPDF.com

yirmi üç

...

Romeo

Lincoln ve Brinkley ile birlikte uçakta kahvaltı ederken Demi, "Çok nazıksınız," dedi.

Brinkley, "Sizinle tanışmayı dört gözle bekliyordum ve bu bize birlikte geçireceğimiz birkaç saat kazandıracak," dedi. Baldızım inanılmaz bir kadındı. Lincoln ve benim şu anda sahip olduğumuz güçlü ilişkiyi kurmamızda büyük bir rol oynamıştı. Eğer bu ikimize kalsaydı, muhtemelen bir şans vermeyecek kadar inatçı olurduk.

"Evet, ben de. Romeo sürekli sizden bahsediyor," dedi kız arkadaşım ikisine de gülümseyerek.

"Sakin ol. Sürekli onlar hakkında konuşmuyorum." Gözlerimi devirdim ve herkes kıkırdadı.

Sonraki birkaç saati kavga ve olan biten her şey hakkında konuşarak geçirdik.

"Dostum, hakkını vermeliyim Romeo. Bazı güçlü insanları kızdırmayı kesinlikle başardın." Lincoln mimozasını yudumlarken başını salladı çünkü şu anda sezon dışında olan havalı bir herifti.

Demi küçük soğutucusundan bir protein shake çıkardı ve bana uzattı, bu da onun daha fazla gülmesini sağladı. "İç bakalım şampiyon. Bu sabah zorlu bir koşu yaptın."

"Evet, sen şampanyanı içip anın tadını çıkarırken gülmeye devam et kardeşim."

"Bunu planlıyorum. Peki, baskıyla nasıl başa çıkıyor? Eğitimin iyi gittiğini biliyorum. Ama senatörün torununun saçmalıkları ve şimdi de Leo'nun ikinize de sataşması. Biraz acımasızca, değil mi?"

"Hey, neden ben onun yanında oturmuyormuşum gibi davranıyorsun?"

"Çünkü bunu ondan duymak istiyorum. Bana iyi olduğunu söyleyip duruyorsun ve bunun doğru olup olmadığını bilmem gerekiyor. Tüm boş zamanını Demi ile geçiriyorsun, bu yüzden onun bileceğini düşünüyorum."

Başımı salladım, shake'imi içtim ve onun yanında ofladım. Herkes bana yapılan sataşmalarla nasıl başa çıktığım konusunda çok endişeliydi. Bağimli ve hapse girmiş bir babayla büyüdüm. Kalın bir derim vardı. Çocuk ıslahevinde aylar geçirmiş, çoğu çocuğun aklının alamayacağı şeyler yaşamıştım.

Benim endişem kızımdı.

Onun bu durumdan bunalması.

Her şeyle başa çıkabilirdim. Ama onu bu pislige bulaştırdığım için nefret ediyordum.

Eli benimkini buldu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Her şeyi çok iyi idare ediyor. Bunun hoş bir şey olduğunu sanmıyorum ama üstesinden geliyor. İnanılmaz derecede sıkı çalışıyor ve birinin her gün kendini sınırlarına kadar zorladığını görmek ilham verici."

Lincoln kaşlarını bana doğru sallarken "Aileden geliyor olmalı," dedi ve ben de ona kuşu gösterdim.

"Etkilendim Romeo. Bu zorluğun üstesinden geldin. Leo'nun yaptıkları senden çok onun hakkında bir şeyler söylüyor. O çok konuşurken sen antrenman yapıyorsun."

"Leo'nun bu dövüş için çok endişelendiğini sanmıyorum. Gerçek şu ki, adam tam bir belalı ve bunun farkında. Bu yüzden rakibinin kafasına girmek için çok zaman harcıyor. Bu bir strateji. Muhtemelen sık sık işe yarayan bir strateji."

"Bu sefer işe yarıyor mu?" Lincoln sordu.

"Demi hakkında konuşmasından hoşlanmıyorum," dedim. Gerçekten de söylenecek tek şey buydu. Diğer şeyler köprünün altından çok sular aktı. Daha önce duymadığım bir şey söylemiyordu.

Kız arkadaşım dönüp bana baktı, bakışları duygusallıkla ıslanmıştı. "Senin hakkında konuşmasından hoşlanmıyorum, yani ödeştik."

"Vay be. Siz ikiniz çok tatlısınız. Buna zor dayanıyorum," dedi Brinkley yüzünü yelpazeleyerek. "Romeo bize biraz babanla olanlardan bahsetti ve bunları yaşadığın için üzgünüm. Ve tabii ki Ronny Waterstone'la olanlar da

Oldukça da korkutucu. İnanın bana, bir sümsüğü bir mil öteden tanırım. Ve bu adam bir sümüklüböcek."

"Şaka yapmıyor. İnsanları okumak için bir yeteneği var."

"Bu doğru, Kaptan. Seni lanet bir kitap gibi okudum, değil mi?" Bir kolunu ona dolayan kardeşime yaslanırken sesi tamamen alaycıydı.

Demi yüzünde geniş bir sırıtişla onları izledi. "Siz de çok tatlısınız. Ailemin başına gelenler Romeo ve River için çok zor oldu. Başka kimse için değil. Muhtemelen şu anda anlaması zor ama babam o kadar da kötü biri değil. Tüm bunların altında iyi bir adam var, sanırım en çok acı veren de bu. İçinde iyilik var ama şu anda yaptığı bu korkunç şeyler onu gölgeliyor. Ve onun pişmanlık duymaması beni en çok etkileyen şey."

Sözleri karşısında göğsüm sıkışmıştı. Bana babasıyla olan görüşmesinden pek bahsetmemişti, sadece iyi geçmediğini söylemişti. Bunun, babasının benimle bir sorunu olduğu anlamına geldiğini ve babasının bu durumdan hoşnut olmayacağını düşündüm.

Bu bana pek iyi gelmedi. Demi'yi seviyordum ve ailesinin onun için çok önemli olduğunu biliyordum. Bunun eninde sonunda bir noktada aramıza girecek bir şey olmasından endişeleniyordum ama çenemi kapalı tutmaya çalışıyordum. Gerçek ortaya çıkmıştı ve bunu hazmetmesi ve nasıl isterse öyle ilerlemesi gerekiyordu. Babasından ya da ağabeyinden özür dilememe gerek yoktu ama iş başa düştüğünde benden özür dilememi isteyip istemeyeceğini bilmiyordum.

Eğer hepimizin büyük, mutlu bir aile olması onun için nihai hedefse, bunun gerçekleşmeyeceğini ona söyleyen kişi olmak istemedim.

En azından ben oraya ulaşabileceğimiz bir yol göremiyordum.

Boğazımı temizledim. "Lincoln'ün hiç tanımadığı babamız pek çok hata yaptı. Bunu hepinizle paylaştım. Ama tüm bunların altında iyi bir adam vardı. Kocaman bir kalbi vardı. Ailesini severdi. Sadece kendini her zaman sevgiye layık hissetmedi, bu yüzden kendini defalarca cezalandırdı. Kendini uyuşturdu ve sonra bundan kaçmak için mücadele etti." Pencereden dışarı baktım; mavi gökyüzünde dönen beyaz bulutlar etrafımızı sarmıştı. "Ama ne demek istediğini anlıyorum. Birlikte geçirdiğimiz son birkaç yıl güzeldi. Boks kariyerimi destekledi ve Tia'yı çok sevdi. Linc'e yaptıklarından dolayı çok pişmanlık duyuyordu. Yani... babanın yaptığı iyi şeyleri hatırlamaya çalış. Kendine kötünün yanında iyinin de olduğunu hatırlama izni verdiğinde yardımcı olur."

Brinkley başını yana eğdi ve bana gülümsedi. Lincoln pencereden dışarı bakıyordu ve bana doğru bakıp başını salladı. Ve Demi, o

düşündü ve sonra dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

"Avukatına Ronny'yi dava etmekle tehdit ettirdi, o yüzden buna odaklanalım."

Kardeşim ve Brinkley güldü ama ben gülmedim. Şu anda Demi'nin başına gelenlerin çoğu benim yüzümdendi. Leo olaya dahil olmasaydı Ronny'nin hikayesi bu kadar ilgi çekmezdi. Ronny'yle ilgili her şeyin kamuoyuna yansımalarının sebebi bendim.

Bu kızı tüm pisliklerimin içine çekmiştim ve bu taşınması ağır bir yükü.

"Umarım ona koca bir tabak çenesini kapaması için servis yapar." Brinkley bardağını Lincoln'ünkiyle tokuşturdu ve bu hepimizi güldürdü.

"Ben de. Bizi kardeşimi görmeye bu kadar çabuk götürdüğünüz için de teşekkürler." "Hiç sorun değil. Uçak çok uzakta olmayan bir hangarda olacak.

Yarın sabah otelinizde olacağım. İkinizin de iş ve onun antrenmanı için geri dönmek zorunda olduğunuzu biliyorum," dedi Lincoln, bakışları üzerimdeydi. "O kardeşiyle birlikte rehabilitasyon merkezindeyken sen de otelde egzersiz mi yapacaksın?"

"Hayır. O dışarı çıkana ve iyi olduğundan emin olana kadar dışarıda oturacağım. Sonra otele gideceğiz ve öğleden sonra antrenmanımı yapacağım çünkü Joey lanet olası bir öğleden sonra orada olamayacağım için çok kızgın. Bunu telafi etmek için bana cehennemden bir antrenman gönderdi. Birkaç saatimi alacak ama halledeceğim."

"Beni orada beklemek zorunda değilsin," dedi Demi, kaşlarını birbirine çatarak. "Seninle otelde buluşabilirim."

"Olmaz. Leo dinleyen herkese senden bahsederken ve Ronny dışarıda ikimizden de intikam almak isterken olmaz. Tek bildiğimiz, Slade'le konuştuğu ve senin geleceğini bildiği. Bu benim göze alabileceğim bir risk değil."

"Bu yüzden mi benimle geldin? Endişelendin mi?"

"Tek sebep bu değil ama sebeplerden biri." Eğildim ve başının üstünü öptüm. "Ama asıl neden seni seviyor olmam ve seni yakınımda tutmak istemem."

Lincoln bir kahkaha atarken, "Senin yapışkan bir piç olduğunu tahmin edemezdim," dedi.

"Her neyse. Gördüğüm kadarıyla elma ağaçtan uzağa düşmüyor." Onun saçma sapan kıcına kaşlarımı kaldırdım.

Uçuşun geri kalanını konuşarak ve gülerek geçirdik ve Demi'yi çok sevdiklerini söyleyebilirim ki seveceklerini de biliyordum. Bu hafta sonu Tia ile buluşacaktı ve küçük kardeşim eve gelip kız arkadaşıyla takılmak için sabırsızlanıyordu.

Boston'a vardığımızda vedalaştık. Demi ve Brinkley numaralarını değiş tokuş etmişlerdi ve çok hızlı arkadaş olmuşlardı.

"Haftaya görüşürüz," dedi Lincoln, sadece benim duyabileceğim şekilde yaklaşarak. "Seninle gurur duyuyorum kardeşim. Yaptığın şeyi yapmaya devam et, iyi olacaksın."

Haklı olduğunu umuyordum. Amacım Vegas'tan tek parça halinde, hâlâ nefes alarak ayrılmaktı. Dayak yiyebileceğimi biliyordum; son birkaç ayda bunu kanıtlamıştım. Ama Leo Burns gibi biriyle hiç ringe çıkmamıştım. Bu yüzden daha fazla zorlamaya devam edecektim. Sıkıştırabildiğim son parçaya kadar çalışacaktım.

Rehabilitasyon merkezine vardığımızda Demi'yi sertçe öptüm ve onu dışarıda bekleyeceğimi söyledim. Sonraki bir buçuk saati çimlerin üzerinde rüzgar deparları, şınavlara, mekikler, araya sıkıştırabildiğim her şeyi yaparak geçirdim.

Titrediğinde telefonuma baktım, Demi'nin bana nasıl gittiğini söylemesini bekliyordum, ama bu RoD grup sohbetiydi.

NASH

Cutler'ın öğretmenini okulda kavga ettiğini söylemek için beni çağırdı. Daha altı yaşında bile değil. Ve kavganın ne hakkında olduğunu tahmin edene yirmi dolar.

KINGSTON

Birisi ona Beefcake yerine Cutler mı dedi?

NEHİR

Biri jöleli saçına mı dokundu? Biliyorsun, saçına dokunulmasına çok kızıyor.

Biri deri ceketini mi almış? Ceketine karşı korumacıdır, dostum.

HAYES

Birimiz hakkında kötü konuştular. Çünkü Küçük Dostum buna müsamaha göstermez.

NASH

Sınıftaki küçük bir pislik, babasının ona Leo'nun Romeo'yu nakavt edeceğini söylediğini anlattı. Bu çocuklar anaokulunda, Tanrı aşkına.

Göğsüm sıkıştı. O lanet çocuğu çok seviyordum.

Ne oldu?

NASH

Çocuğun karnına yumruk attı ve ardından Ro Amcası hakkında konuşurken ağzına dikkat etmesini söyledi. Fun Friday'i iki haftalığına kaybetti.

Hayatının geri kalanında Ro Amca'yla Cumartesi Eğlencesi'ne katılacak. Çocukta taşak var.

KINGSTON

O kadar sadık ki. Fun Sundays'i ben alacağım. Cuma günlerini ondan almaya nasıl cüret ederler!

NEHİR

Yumrukladığı çocuğun adını istiyorum ki babasının kim olduğunu öğrenebileyim.

HAYES

Katılıyorum. Eğlenceli Cuma'yı kaçırmaması gereken adam bu. Aptal herifin neden bahsettiğine dair en ufak bir fikri bile yok.

Yani, onun savunmasında, Leo insanları heyecanlandırıyor. Bu dövüşün sonucundan çok emin.

KINGSTON

Oraya gitme, kardeşim. İlk hedef: Uzağa gitmek. Sadece kendini tut ve her seferinde bir tur at.

HAYES

Sarhoş musun,
King?

NASH

Burada, ofiste benimle birlikte oturuyor ve biraz kabız ve tuhaf görünüyor.

KINGSTON

Ringdeki oğlumuzu düşündükçe duygulanıyorum. Çünkü çok çalıştın ve hepimiz seninle gurur duyuyoruz. Bana bir daha kabız dersin arabana sığarım Nash.

NEHİR

Beans şimdi de şeytan kardeşiyle mi buluşuyor?

KINGSTON

Lanet olsun. Kızımız için ben de duygusallaşıyorum. O iyi biri, Romeo. Onu sonsuza dek saklayalım derim.

NASH

O bir köpek değil, salak. Ama oğlumuz geçmişte çıktığı kadınlarla gerçekten çılgınca şeyler yaşadı.

HAYES

En azından birimiz hepimizin hoşlandığı bir kız buldu.

Evet, buradayım. Şu an içeride. Onu beklerken dışarıda biraz alıştırma yapıyorum.

NEHİR

Odaklan, kardeşim. Bu iş sende. Eve gittiğinde mesaj at. Yarın. Öğleden sonraki antrenmanında uğrayıp seni rahatsız edeceğim.

Buna
güveniyorum.

Aramayı sonlandırdığımda bildirimlerim patlamaya başladı ve Leo'nun bir kez daha çenesini çalıştırdığını görmek için tıkladım. Mesajlarım, beni desteklediklerini ve onun çenesini kapatmamı umduklarını söyleyen insanlarla dolup taşıyordu.

Ekranımın üst kısmına bir haber bildirimi geldi ve üzerine dokundum. Önümdeki kelimeleri okurken ağzım açık kaldı.

Altı kadın Ronny Waterstone hakkında şikayette bulunmak için öne çıkmıştı. Onun Demi'ye yaptıklarını yaşamış daha fazla kadın olmasına şaşırma mıyım ama ailesinin kim olduğu yüzünden ona karşı çıkmalarına şaşır mıyım. Demi'nin babası bile onlara karşı konuşmak istemedi. Ama görünüşe göre, yalnız olmadıklarını ve Demi'ye yaptıkları için ona seslenildiğini fark ettiklerinde, onlar da konuşacak özgüveni buldular.

Bu beni onunla gururlandırdı.

Ailesi henüz yorum yapmamıştı ama dünyasının çok yakında yıkılacağını umuyordum.

Kapının açıldığını görmek için başımı kaldırdım ve telefonumu arka cebime soktum. Demi'nin gözleri şişti ama gülümsüyordu ve içimdeki her şey yatıştı. Kavgayı çevreleyen tüm saçmalıklar. Ronny'ye olan kızgınlığım. Gözleri benimkilere kilitlendiğinde hepsi dağıldı.

"Hey, iyi misin?" Ona doğru ilerlerken sordum. "Evet, iyiyim. Senden büyük bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Adını söyle," dedim.

"Benimle içeri gel. Slade seninle konuşmak istiyor."

Bu kız için yapamayacağım hiçbir şey yoktu. Ama bu dört gözle beklediğim bir şey değildi.

Başımı salladım ve elini tuttum.

Çünkü bana ihtiyacı olsa, her zaman evet derdim.

OceanofPDF.com

yirmi dört

...

Demi

ELLERİM Romeo'nun ellerine sarılmıştı ve omuzlarından yayılan gerginliği hissedebiliyordum. Ama benimle içeri gelmeyi kabul etmişti.

Hayır diyebilirdi ve ben de onun isteklerine saygı duyardım.

Ama o evet dedi.

Bunun sadece Slade'in yararına olacağını düşünseydim içeri gelmesini istemezdim. Yine de onun için ortaya çıksam da, benim ana endişem olma hakkını kaybetmişti. Ama bu potansiyel olarak Romeo'ya da yardımcı olabilirdi.

Daha fazla açıklama yapmadım; sadece onu içeri, Slade'in Dr. Schwartz'la birlikte beklediği odaya götürdüm. Son doksan dakikamı burada kardeşimle konuşarak geçirmiştim. Dr. Schwartz sır saklamanın işleri daha da kötüleştirdiğini söylemişti ve ailemizin bir sürü sırrı vardı.

Ve haklıydı da. Çünkü kardeşim ve ben bugün de bir dönüm noktası yaşadık.

Kapıyı çaldım ve Romeo'yu içeri götürdüm.

Hem Slade hem de terapisti erkek arkadaşımın bize katılmayı kabul etmesine şaşırmış görünüyorlardı. Onlara içeri gelmek isteyeceğinden şüphelendiğimi ama soracağımı söylemiştim. Açıklama yapmama bile gerek kalmadı. Bir iyiliğe ihtiyacım olduğunu söyledim ve o da tereddüt etmeden evet dedi.

Kanepeye doğru yürüdüm ve erkek arkadaşıma yanına oturmasını işaret ettim.

Ben.

"Bize katıldığın için çok teşekkür ederim Romeo. Normalde Slade'i çok az tanıyan birinin burada olmasını istemezduk ama bugün ortaya çıkan onca şeyden sonra ve Demi için burada olduğunuzu göre bunun uygun olduğunu düşünüyorum."

"Tamam." Romeo boğazını temizledi. "Buradayım çünkü Demi beni burada istiyor, başka bir nedeni yok."

Dr. Schwartz başını salladı. "Bugün paylaşılan her şeyden sonra bu adil. Ancak motivasyonunuz ne olursa olsun, bunun takdir edildiğini bilmenizi isterim."

Slade karşımızda oturduğu sandalyeden başını kaldırıp bana baktı, sonra bakışları yanıma kaydı. "Bugün gerçeğin su yüzüne çıktığını öğrendim ve sana söylemeliyim ki bu çok rahatlatıcı."

Kardeşim su şişesinden bir yudum almak için durakladı. Aslında iyi görünüyordu. Ayıklık Slade'e her zaman yakışmıştı. Sadece hiç uzun sürmemişti. Ama belki bugün biraz ilerleme kaydetmiştik.

En azından ben öyle umuyordum.

"Bunu uzun zamandır içimde taşıyorum Romeo. Yıllar önce yaptığım bu korkunç şeyi. Kahretsin," dedi ellerini yüzünde gezdirerek.

"Geri durmak yok," dedi Dr. Schwartz. "O burada ve size zaman ayırmak zorunda olmadığında da dinlemeye istekli. Yani, bu sizin görüşünüzü belirtmek için bir şans."

"Aptalın tekiydim. Ronny o zamanlar beni bazı sert şeylerle tanıştırmıştı. Bana önerdiği şeylerin çoğunu hiç yapmamış olması kırmızı bayrak olmalıydı. Ya da en azından daha iyi idare ediyordu. Ama babamla buluşacak olan babasıyla birlikte şehre gelmiş ve beni okulu asmaya ikna etmişti. Sarhoş olmuştuk, kafam iyiydi ve tam bir aptaldım-" Sözleri bir hıçkırıyla kesildi. "Yaptığım şeye inanamıyorum. Ondan sonra bir süre ne olduğunu anlayamayacak kadar berbat durumdaydım. Her geçen gün kendimi daha fazla uyuşturmaya başladım. Babam her şeyin yolunda olduğunu ve hallettiğini söylemişti. Ama Ronny onlara iki çocuğun Walt'a yardım etmek için içeri koştüğünü söyledikten sonra Patrick ve babamın suçu senin ve River'ın üzerine attığını öğrendim." Slade ayağa kalktı ve masaya doğru yürüyerek peçete aldı.

Son bir buçuk saat boyunca benimle paylaştığı şeyleri anlatmaya devam etti. Romeo ve River'ın ıslahevine gönderildiğini öğrendiğinde babama gitmiş ve kendini kaybetmiş. Babamı

teslim olmak ve her şeyi itiraf etmek istiyordu. Suçluluk duygusu onu yiyip bitiriyordu. Babam bir kez daha bu işi halledeceğini söylemişti ve onları erken salıvermesi için birini tutmuştu. Romeo dinledi. Çok fazla duygu göstermedi; sadece başını salladı ve kardeşimin konuşmasına izin verdi.

"Romeo, her şeyi berbat ettim. Ve bu benim için korkunç bir sarmalın başlangıcıydı. Suçluluk duygusu hayatımı gerçekten tüketti. Kendimden iğreniyordum ve sanırım bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

Bu yüzden daha da pervasızlaştım, bu da tekne kazasına ve bunu hak etmeyen pek çok insana zarar vermeme neden oldu. Sonra da hissizleşmeye ihtiyacım vardı. Her şeyi. Zaman. Zaman." Slade bize doğru yürüdüğünde beni şok etti ve sonra Romeo'nun önünde dizlerinin üzerine çöküp hıçkıra hıçkıra ağladı. "Çok özür dilerim. İtiraf etmeliydim. Bunun olmasına asla izin vermemeliydim. Yaptığım onca hatayı nasıl telafi edeceğimi bilmiyorum. Nasıl ayık olacağımı ve olduğum kişiyi nasıl kabul edeceğimi bilmiyorum. Ama en azından sonunda sana üzgün olduğumu söyleyebilirim." Kardeşim dizlerinin üzerine çökmüş ağlıyordu ve Romeo öne doğru eğilip onun omzunu sıktı. "Ayağa kalk Slade. Benim için diz çökmene gerek yok. Bunu kabul ettiğini duymak, yaşadığın cehennemi duymak bir başlangıç. Ama önemli olan şimdi ne yaptığın. Geçmiş değiştiremeyiz ama ileriye dönük eylemlerimizi kontrol edebiliriz. Seni seven bir ailen ve senden vazgeçmeyecek bir kız kardeşin var. Çalışmaya devam et, dostum.

Demi seni çok seviyor. Bu yüzden buradayım. Ve önünde uzun bir hayat var. İşleri yoluna koymak için bolca zamanın var."

Slade ayağa kalktı ve yüzünü buruşturdu. "Kız kardeşim tanıdığım en iyi insan."

"O zaman ortak bir noktamız var," dedi Romeo bir elini ensesinde ovuştururken. "O uğruna savaşmaya değer, Slade."

Başını salladı ve yüzümden akan gözyaşlarının arasından zar zor görebiliyordum.

Babam Slade'in bu sırla mücadele ettiğini başından beri biliyordu. Slade, taşıdığı suçluluk duygusuyla ilgili olarak yıllar boyunca birçok kez ona gittiğini ve babamın ona çenesini kapalı tutmasını söylediğini paylaşmıştı.

Ama sırların yüzeye çıkmanın bir yolu vardı.

"Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım. Leo ve senin dövüşünle ilgili tüm bu olayları takip ettiğimi bilmeni istiyorum ve umarım onun canına okursun."

Herkes kıkırdadı ve Romeo gözyaşlarını silmek için başparmağını kullanarak bana baktı. "Teşekkür ederim. İhtimaller benim lehime değil ama her seferinde bir tur atacağım ve tek parça halinde ayrılmayı umacağım."

"Bence Demi'nin bana eğitimin hakkında anlattıkları seni şaşırtabilir. Ve şu Ronny meselesi... Dikkatli ol, o sinsî bir adam. Yıllar boyunca konuşmam için beni birçok kez tehdit etti. Yaptığı hiçbir şeyden pişmanlık duymuyor. Yaptığı karanlık işlerden sıyrılmak için ailesinin adını kullanmaya alışmış, şımarık, kendini beğenmiş bir pislik." Ellerini havaya kaldırdı. "Güven bana. Eminim insanlar benim için de aynı şeyi söylemiştir. Ama size söz veriyorum, o gün dokuz yıldır aklımdan çıkmıyor. Ne olduğunu anladığımdan beri bunu düşünmediğim tek bir gün bile olmadı."

"Tamam. Bakalım şimdi bununla ne yapacaksın?" Romeo kaşlarını kaldırdı.

"Yeterince makul. Dinlediğiniz için teşekkürler." Ağabeyimin gözleri benimkilerle kilitlendi ve hayatım boyunca tanıdığım çocuk gözümün önüne geldi. Örnek aldığım ve sevdiğim ağabeyimi. Hâlâ oradaydı.

"Teşekkür ederim," dedim Romeo'nun elini sıkarak. "Biz gidiyoruz."

Dr. Schwartz da kardeşim gibi Romeo'ya teşekkür etti ve dışarı çıktık. Kiralık arabanın etrafında dolanıp benim için kapıyı açarken tek kelime etmedik. Ama ben içeri girmedim. Bunun yerine ona doğru atıldım ve kollarımı boynuna doladım.

Ve kendimi tamamen kaybettim.

"Burada olduğun için teşekkür ederim. Oraya gittiğin için. Beni desteklediğin için. Hiç kimse beni senin kadar desteklemedi. Senden istediğim için körü körüne oraya gittin."

Bırakmadan ve bana bakmak için geri çekilmeden önce beni uzun süre orada tuttu.

"Her zaman arkanı kollayacağım. Seni seviyorum."

"Ve seninki her zaman bende olacak. Seni seviyorum," dedim ve arabaya geçip emniyet kemerimi bağlarken o da sürücü koltuğuna geçip arabayı çalıştırdı.

Romeo'nun omzundaki dövmeyle şimdi anlamıştım. Bütün erkeklerde olan dövmeyle.

Sür ya da öl.

Çünkü koluma kazınmamış olabilir ama kalbime kazındı.

Magnolia Falls'taki evimize dönmüştük ve hızlı bir dönüş olduğu için tüm yolculuk bulanık geçmişti. Romeo'nun kız kardeşiyle biraz zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum, çünkü kendisi okuldan ailesini ziyarete gelmişti.

"Onun bu kadar sıkı çalışmasını izlemek senin için zor mu?" Yan taraftaki kafeye doğru yürüdüğümüzde Tia sordu. Romeo'nun Joey ve Butch'la birlikte antrenman yaptığı boş alana açılan bir kapı vardı.

River ve Hayes onu destekliyordu ve Tia'nın mücadele ettiğini görebiliyordum. Romeo iliklerine kadar çalıştı. Vücuduna defalarca darbe alırken kollarını arkadan bağlamıştı. Sirtında ağırlık varken tek elle şınav çekmek ve öne doğru her oturuşunda vücuduna darbeler aldığı mekikler de dahil olmak üzere sayısız alıştırma yaptı. Daha önce gördüğüm herkesten daha hızlı ip atlardı ve torbada, ağırlık odasında ve antrenmanlarda çok fazla zaman geçirirdi. Ben Çay Fincanı'nın üzerine oturup onun hızını zorlarken, çoğu güne dedemlerin çiftliğinde koşarak başlamasından bahsetmiyorum bile. Adam bir makineydi. Artık bütün gün antrenman yapıyordu. Antrenman aralarında bile kaldırmanın ve hareket etmenin bir yolunu buluyordu.

"Onunla çok gurur duyuyorum çünkü hiç bu kadar çok çalışan birini görmemiştim, biliyor musun?" İkimize de sıcak çay yapıp fincanı onun önüne koyarken söyledim. "Ama evet, izlemesi zor zamanlar oluyor."

"Elleri arkadan bağlıyken karnına yumruk atıyorlar," dedi Tia, gözleri dolmuştu.

"Joey gerçekten harika bir antrenör, Tia. Romeo'yu elinden gelen en iyi şekilde dövüşmeye hazırlıyor. İki elini de kullanamaması onu ayaklarını hareket ettirmeye ve önüne gelen darbeleri almaya zorluyor. Joey ringe çıktığında iyi olacağını bilmeli. Kardeşin uzun bir süre dövüşten uzak kaldı ve şimdi ilk kez, kısa bir süre önce kemeri elinde tutan biriyle ringe çıkıyor. Hazırlıklı olmak zorunda, yoksa canı yanacak. Bence bunu biliyor."

Bu konuyu düşündüğümde her zaman olduğu gibi mideme bir çukur yerleşti.

o.

"Sana korktuğunu söylüyor mu?" diye fısıldadı.

"Asla. Onun tarzının bu olduğunu sanmıyorum. Onu korkunun yönlendirdiğini sanmıyorum. I

gerçekçi olduğunu düşünüyorum. Leo'nun dünya çapında bir deneyime sahip olduğunu ve kendi sıkletinde dünyanın en iyilerinden biri olduğunu biliyor. Leo'nun filmlerini haftalarca inceledi. Akıllıca dövüşmek istiyor. Uzağa gitmek istiyor. Kendisini ve değer verdiği herkesi gururlandırmak istiyor. Ama bence

kazanmayı düşünüyor. Bence o akıllı olmayı ve performansından gurur duyarak oradan tek parça halinde ayrılmayı düşünüyor."

Başını salladı. "Kavga etmesinden nefret ediyorum. Ama Leo onunla gerçekten alay etti, biliyor musun? Ve Romeo çok gururlu bir adam. Hep öyle olmuştur. O olay yüzünden aylarca uzaklara gittiğinde bile." Bana bakarken yüzünü buruşturdu ve ben de zorlukla yutkundum. O olaydan bahsederken gözlerindeki acıyı görebiliyordum. "Oradaydı, bana, anneme ve Mimi'ye endişelenmememizi söylüyordu. İyi olacağını söylüyordu. Çok korkmuş olmalıydı ama bunu görmemize asla izin vermedi. O kadar metanetli ki."

"Aynı zamanda çok zeki. Üstesinden gelemeyeceğini düşünseydi bunu yapmazdı. Birlikte izlemeye ne dersin, böylece birbirimize yardımcı olabiliriz?"

"Dışarıda olabilir miyim bilmiyorum Demi. Soyunma odasında kalabilirim. Ona tekrar tekrar vurulduğunu görebilir miyim bilmiyorum. Onun dövüşlerinden birine hiç gitmedim. Sen izleyebilecek misin?"

Başımı salladım. Anlamıştım. "Bence kendini nasıl rahat hissediyorsan öyle yapmalısın. Senin üzgün olduğunu görürse, bu onu da üzecektir. Dışarıda olmayı planlıyorum. Berbat olacağını biliyorum ama bunu yapmak için kendimi zorlayacağım."

Beni inceledi, gözleri benimkileri arıyordu. "Vay canına. Onu gerçekten seviyorsun, değil mi?"

Kıkırdadım. "Nasıl anladın? Onun dövüşünü izlemek istediğim için mi?" "Hayır. Çünkü birkaç dakika önce seni orada gördüm. Cesur bir yüz ifadesi takındın, Demi. Ama ona her vurduklarında omuzların kaskatı kesiliyordu. O mekik çekerken ve onlar karnına vururken ellerin yumruk olmuştu. Elleri arkadan bağlıyken antrenman yaparken dudağın hafifçe kanadı çünkü tepki vermemek için dişlerini öyle bir sıktın ki. Sen de benim kadar izlemekten hoşlanmıyorsun ama onu o kadar çok seviyorsun ki bunu yapıyorsun. Sanırım ikinizde de bu var.

tüm bu metanetli olma olayı ortak."

Sözleri karşısında göğsüm sıkışmıştı. Çünkü haklıydı. Benim içimi görmüştü.

"Düşündüğümüzden daha fazla ortak noktamız var."

"Size söylemeliyim ki Romeo'yu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Medyayla ilgili görmezden gelinmesi imkânsız şeylerin ve yaptığı tüm bu antrenmanların yarattığı stresle birlikte bu çok şey ifade ediyor. Senin için çıldırıyor ve ben buna bayılıyorum."

"Teşekkür ederim. Ben de aynı şeyleri hissediyorum ve tanıştığımız günden beri etrafımızda çok fazla stres var. Ama dürüst olmak gerekirse, onunla birlikteyken" -düşüncelerimi toparlarken gözlerimi kaçırdım- "diğer her şeyi unutuyorum. Sadece memnun, mutlu ve sevilmiş hissediyorum. Kulağa klişe geldiğini biliyorum ama gerçek bu."

Bir kolunu omzuma doladı. "Sana karşı inatçılığı bırakıp hislerini itiraf ettiğı için çok mutluyum. Ben de yeni bir kankam olmuş gibi hissettiğim için çok heyecanlıyım."

"Ben de." Tam kapı açılırken başımı onunkine yasladım. "Hey. İşi bitmek üzere. Whiskey Falls'a gidip Yeterince yaşlı olanlarımız için biraz meze ve kokteyl ister misiniz?" River, Tia'ya göz kırpmadan önce sırttı.

"Sahte kimliğim işe yaramayacak çünkü Lionel yirmi bir yaşında olmadığını biliyor."

"Kimliğinizi yanınızda getirin ve içki içmeyin. Lionel'la ben ilgilenirim. Kardeşiniz çok yorgun ve yemeğe ihtiyacı var."

Sandalyemden zıpladım ve çıkmadan önce Romeo'nun içmesi için buzdolabından bir protein shake aldım.

Arkamı döndüğümde River'ın gözleri bana dikildi ve hafifçe gülümsedi. Dövmelerle kaplı sert bir adamdı ama tüm bunların altında kocaman bir oyuncak ayı olduğunu biliyordum.

Tia, "Tamam, hadi gidip ona biraz yiyecek getirelim," dedi. Hepimiz Romeo'yu şiddetle seviyorduk. Buna hiç şüphe yoktu.

yirmi beş

...

Romeo

Tia ve Demi'nin bu kadar iyi anlaştıklarını görmek **beni** mutlu etmişti. Kız kardeşim geçmişte çıktığım hiç kimseden hoşlanmamıştı.

Ama bu ikisi hızlı arkadaş gibi görünüyordular.

Az önce atlattığım antrenman yüzünden çok yorgundum. Protein karışımımı içmiş ve tavuklu sandviç sipariş etmişim ama eve gidip biraz uyumaya hazırdım.

Ve sonra hepsini yarın tekrar yap.

İki hafta daha böyle. Vücudum daha fazla dayanamazdı. Sabahtan akşama kadar antrenman yapıyordum. Ve Joey son zamanlarda şapkasından hiç de eğlenceli olmayan numaralar çıkarıyordu. Dün bana dev bir lastiği şehir boyunca kilometrelerce ittirdi. Adam acımasızdı.

Kendimi ne kadar bitkin hissetsem de, hayatımın en iyi formunda olduğumu kuşkusuz biliyordum. Her zamankinden daha güçlüydüm. Mümkün olduğunu hiç düşünmediğim ağırlıkları kaldırıyordum. Daha hızlı koşuyordum. Daha sıkı boks yapıyordum.

Ama yeterli miydi?

Bunu bilmenin hiçbir yolu yoktu.

Beni her gün harekete geçiren şey buydu. Eğer yapabileceğim daha fazla şey varsa, onu yapacaktım. Yapabileceğim her şeyi yaptığımı bilerek o ringden ayrılacaktım. Oranlar benim için iyi görünmüyordu ve gezegendeki tüm spor bahisleri Leo'yu açık ara önde gösteriyordu. Ama ne kadar sıkı çalıştığımı da bilmiyorlardı. Bu, her şeyin değişeceği anlamına gelmiyordu.

Ama bu, insanların tahmin ettiğinden daha uzun süre dayanabileceğim anlamına geliyordu.

Hiçbir spor yorumcusunun beni üç raunttan fazla tuttuğunu sanmıyordum ve çoğu birinci rauntta nakavt olacağımı düşünüyordu.

Bunun olmasını engellemek için deli gibi savaşıacaktım.

"Ne kadar da uyumsuz bir grup değil mi?" Lionel peçeteleri yere attı ve aramıza baktı. "Bara girecek yaşta bile olmayan biri var ve burada benim avukatımla oturuyor, dövme, şaibeli bir herif ama parlak bir hukuk zekası var."

Kahkahalar masanın etrafında yankılandı.

"Emrinde bir avukat bulunduran çok az bar sahibi vardır. Eğer başını belaya sokmaktan vazgeçersen, ben de sıradan bir müşteri sayılabilirim." River birasını kaldırdı ve Kingston'inkiyle tokuşturdu.

"Kıçında normal bir şey yok. Ve Bay Yakışıklı burada..." Kingston'a başparmağını salladı. "Üç gece önce bir bar kavgası başlattı ve ben hâlâ o pisliği temizliyorum."

"Hey, hey şimdi." Kingston ellerini kaldırdı. "O kız kontrolden çıkmıştı."

Demi'nin ağzı açık kaldı. "Kavga bir kadınla mıydı?"

"Oh, evet. Değerli Kralımız bir kalp kırıcıdır ve Molly Slickman'ın buna tahammülü yoktu. Lana Smith'le konuşuyordu ve Molly sinirlenip ona bira şişesiyle vurmaya çalıştı ama o eğildi ve şişe yere saçıldı. Sonra Lana adamını savunmaya karar verdi ve tam bir itiş kakış yaşandı." Lionel inanamayarak başını salladı. "Anlamıyorum. O kadar da yakışıklı değilsin."

Daha fazla kahkaha.

"Ne diyebilirim ki? Lana ile sohbet ediyordum ve Molly kendini kaybetti. Söylemeye gerek yok, eve yalnız gittim. Romeo'nun dövüşünü izlemediğim sürece şiddet beni rahatsız ediyor." Kingston bardağından uzun bir yudum almadan önce kıkırdadı.

"Lütfen. Gençken kavgacı bir orospu çocuğuydun." River gözlerini devirdi.

"Katılıyorum. Lisede girdiğim kavgaların yarısına beni sen bulaştırdın," dedim ve beni hayranlıkla izleyen Demi'ye bir göz kırptım.

"Tamam. Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Masada analiz etmek istediğiniz başka biri var mı?" Doreen yemeğimizi masaya koyarken Kingston sordu.

"Bu ikisi pek olası olmayan bir eşleşme ama işe yarıyor gibi görünüyor." Lionel benimle Demi'nin arasına baktı ve ona gülümsedi. "Çirkin suratı nasıl böyle bir av yakaladı bilmiyorum ama Romeo'nun yerinde olsaydım, sıkı tutunurdum."

"Hey, Beans'e karşı neden bu kadar iyisin?" Kingston sızlandı. "Çünkü o tatlı biri ve en iyi kahveyi o yapıyor."

"Teşekkürler Lionel. Mocha latteler gelmeye devam edecek," dedi kız arkadaşım. O gitti ve biz de sohbeti hafif tuttuk.

"İyi misin kardeşim?" River dikkatini bana çevirerek sordu.

"Evet. Sadece yorgunum. Birkaç hafta sonra sizinle bir bira içmek için sabırsızlanıyorum."

"Kahretsin. Senin önünde içmemiz pek destekleyici bir davranış değil," dedi Kingston, başını arkaya eğip birasını yudumlamadan önce. "İşte. Benden bu kadar."

Başımı salladım ve güldüm. "Dostum. İç bakalım. Beni hiç rahatsız etmiyor."

"Tanrıya şükür. O bar kavgası hikâyesinden sonra bir tane daha içsem fena olmazdı." Kingston kolunu kaldırıp bir tane daha ısmarlayınca River ona bir bakış attı.

"Demi bana beyaz partiden bahsediyordu. Herkes gerçekten ilk kez mi gidiyor? Çünkü ben çok istiyorum. Yıllardır kardeşimi benimle gelmesi için ikna etmeye çalışıyorum. Giymek için gerçekten güzel bir elbise bulmam gerekecek," dedi Tia ve River, Kingston ve ben aynı anda inledik.

"Beyaz partiler pek bize göre değil," dedim Demi'ye bakarak.

"Hepiniz gidiyorsunuz. Büyükannem buna güveniyor. Bundan kaçmaya çalışmayın bile."

"Ya dövüşten sonra yüzüm yara bere içinde kalırsa? Süslü bir partide gerçekten böyle görünmemi mi istiyorsun?"

Yemeğini çiğnemeyi bitirdi ve elime uzandı. "Sen benim için her zaman odadaki en yakışıklı erkeksin. O kavgada ne olduğu önemli değil."

"Hey!" Kingston bağırdı ve kendini gösterdi. "Bu kadar hırpalanmış halinin bundan daha iyi göründüğünü mü sanıyorsun? Hadi ama şimdi."

"Ne diyebilirim ki?" Demi alay etti. "Hepiniz yakışıklıslınız ama Romeo beni benden alıyor."

River bir kahkaha attı. "Dövüşten sonra bu konuyu onunla konuşacağım. Ama ben erkeğinin yanında duran bir kadın için buradayım."

"Gerçekten de kendi iyilikleri için fazla sevimliler, değil mi?" Tia bana ve Demi'ye bakıp gülümserken ben de peçetemi masaya fırlattım.

Bu noktada gözlerimi açık tutmakta zorlanıyordum. Bütün vücudum ağrıyordu. Uzanmam gerekiyordu. Demi önce fark etti ve çantasından hızla para çıkardı ama ben elimle bileğini kapattım.

"Ben hallederim," dedim.

"Siz ikiniz gidin buradan. Tüm yasal uzmanlığım için bir hesabım var. Oğlunu eve götür. King ve ben Tia'yı annene kadar geçiririz." "Eskorta ihtiyacım yok. Ben üniversitedeyim, unuttun mu?" dedi kız kardeşim. Demi ve ben ona sarılıp vedalaştık.

"Çok kötü. Yoldasınız, yani bizi sallamak yok," dedi Kingston. Vedalaştık ve kapıdan çıkarken Lionel'a el salladım. "İyi misin?"

Kısa mesafeli eve doğru yürürken Demi sordu.

"Evet. Sadece bugün hissediyorum." "Benim evime mi, seninkine mi?" diye sordu. "Seninkine gidelim. Daha yakın."

Benimkinden sadece birkaç metre daha yakın olduğunu düşünerek güldü. Ama düşmek üzereydim ve bu noktada birkaç metre fark yaratıyordu.

Kapının kilidini açtı ve üst kata çıktık, ben de yatağına yığıldım.

Lanet olsun. Yorulmuştum.

Joey ve Butch antrenmanları hızlandırıyorlardı. Sona yaklaşmıştık ve dövüşten birkaç gün önce zayıflamaya başlayacaktım, yani bu son hamleydi.

Demi ayakkabılarımı çıkardı ve ellerimi kaldırıp parmak eklemlerimdeki morlukları gördükten sonra tişörtümü çekiştirerek aynı morlukların karnımda da olduğunu gördü.

"Yorgun olduğunu biliyorum ama sana sıcak bir duş aldırıp temizlenmene yardım etsem ve seni yatağına yatırsam nasıl olur?"

Saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için okşadım. "Ya da üzerime tırmanıp beni unutana kadar sürebilirsin ve ben de senin etrafımda parçalanışını izleyerek uykuya dalarım."

Dudaklarını yaladı. "Bu sesi ne kadar sevsem de ne kadar yorgun olduğunu görebiliyorum. Bu gece seninle ilgilenmeme izin ver. Eğer hazırsan diğer işleri yarın sabah halledebiliriz."

"Her zaman hazırım," diye fısıldadım, ne kadar sert olduğumu görebilmesi için kalçalarını yukarı iterken. Ama yorgunluktan bir şey yapmakta zorlanıyordum.

Elimden tutup ayağa kalkmama yardım etti ve beni banyoya götürdü.

Bu kıza hayranlıkla bakıyordum. Suyu açtı ve banyo buharla dolmaya başladı. Duvara yaslandığımda beni tamamen soydu, bundan daha fazlasını yapamazdım.

Çabucak kıyafetlerini çıkardı ve beni duşakabine götürdü.

Demi Crawford gerçek bir anlaşma.

Tam olarak yapacağını söylediği şeyi yaptı. Saçlarımı ve vücudumu yıkadı, parmaklarını nazikçe morarmış bölgelerin üzerinde gezdirdi. Solmaya başladığımı anladığından hızlı davrandı ve suyu kapatmak için musluğa uzandı.

Havluyu elime aldım ama o benden aldı ve parmak uçlarına kalkarak saçlarımı kuruladı, sonra vücuduma doğru ilerledi ve aynısını kendine yapmadan önce beni kuruladı.

Sonra yatağına çırlçıplak girdik ve ona sarıldım ve kendimi tamamen mutlu hissettim.

İstediğim her şeye sahiptim.

İhtiyacım olan her şeye.

Tam burada, kollarımdaydı.

Sert ve derin bir uyku çektim ve alarmım çaldığında, durdurduğumda telefonu neredeyse yere düşürüyordum. Bana sokulmuş olan güzel kadına baktım. Saçları yüzünü kapatıyordu ve onu sırtüstü yatırıp yatakta yorganın altına doğru ilerlerken parmaklarımı kolunda gezdirdim.

Tek yönlü bir zihnim vardı ve kadını memnun etmeden uyumuştum. Bunu yapamazdım.

Bacaklarını ayırdım ve karnının alt kısmını ve uyluklarının iç kısımlarını öpmeden önce oraya yerleştim ve yüzümü bacaklarının arasına gömdüm. Dilim tadına bakmak için içeri dalmadan önce tırnaklarımın hassas derisinde gezinmesine izin verdim.

İnledi ve altımda kıvranarak adımı fısıldadı. "Ben tam buradayım bebeğim. Tam da güne başlamak istediğim yerdeyim."

"Koşuya çıkmamız gerekiyor," dedi, sesi uykuluydu.

"Önce dudaklarıma boşalacaksın, sonra sen ve atın bana işkence edebilirsiniz."

Kıkırdadı, ama bana karşı sallanmaya devam ederken seksi ve hırçındı. Parmağımı içeri kaydırıp ve dudaklarım klitorisine karşı sertçe emdi. Parmakları saçlarıma dolarken bana karşı kasıldı.

Ve buna bayıldım.

Bir parmağımı daha içeri soktum ve onu sonuna kadar götürdüğümde nefesi kesildi. Çıkardığı her küçük sese bayıldım.

Onun tatlı bedeninden gelen her bir zevk parçası.

"Romeo, lütfen," diye yalvardı.

Parmaklarımı çekip dilimi içeri sokarken ona gülümsedim, tam da neye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

İstediği şey.

Bacaklarını daha geniş açtım, omuzlarımın üzerine kaldırdım, ellerim kıcını kavradı.

Dilimi tüm o tatlılığın içine sokup çıkarmaya devam ederken başparmağımı klitorisine bastırdım.

Etrafımda sıkılaştı ve tam kenara gitti.

Ben de orada kaldım. Her zaman yaptığım gibi kızıma baktım. Her zaman yaptığım gibi.

OceanofPDF.com

yirmi altı

...

Demi

İŞ YERİNDE SIKIŞMIŞTIM ve kahve dükkânı dışındaki saatlerim Romeo ile ya antrenman yaparak ya da birbirimize sarılarak geçiyordu.

Ama bu gece Joey Romeo'dan antrenman için hiçbirimizin orada olmadığından emin olmasını istemişti, bu da muhtemelen onu her zamankinden daha fazla zorlayacakları anlamına geliyordu. Önümüzdeki hafta Las Vegas'a gidiyorduk ve o da kısa süre içinde geri dönecekti.

Tüm bunlara bir ara vermesini bekleyemezdim.

Birlikte olduğumuz süre boyunca bu dövüş için antrenman yaptığını fark ettim. Bunu yapmadığımız ve sadece rahatlayabildiğimiz zamanın nasıl olacağını merak ettim.

Leo, Romeo'nun sinirlerini bozmak için laf sokma oyununu hızlandırmış ve paylaşımlarının çoğunda en sevdiği konu haline gelmişim. Görmezden gelmek için elimden geleni yapıyordum ama sosyal medyada benim fotoğraflarımı bulup yeniden paylaşıyordu. İğrenç bir insandı. En sevdiği konu, Romeo'yu ringde küçük düşürdükten sonra onu terk edeceğimdi.

Cevap vermemek için kendimi zor tuttum. Ona cehenneme gitmesini söylemek istedim. Onun dünyanın pisliği olduğunu. Ama yapmamı istediği şey buydu.

Leo Burns sadece bir dövüşçü değil, aynı zamanda bir şovmendi. Dövüşten önce drama yaratmak istiyordu ve insanların buna tepki göstermesi de yardımcı olmadı.

Paylaşımları sürekli viral oluyordu ve Magnolia Falls'taki herkes dehşete düşmüştü ama yine de onu takip ediyor ve hakkında konuşuyorlardı, yani planı işe yarıyordu.

Romeo sadece benim için endişeleniyor gibiydi. Sürekli olarak tüm bunların benim için çok fazla olup olmadığını ya da üzülüp üzülmeydiğimi soruyordu. Kızgın olduğunu biliyordum ama bunu benden saklamak için elinden geleni yapıyordu. Yaşadığı stres inanılmaz boyutlardaydı.

Hem de hayatının en büyük dövuşü için antrenman yaparken.

Arka kapı çalındı ve mutfğa doğru ilerleyip kapıyı açtığımda babamın orada durduğunu gördüm. Son konuşmamızdan sonra aramız pek iyi değildi.

Slade'le yaptığım ziyaret hakkında babamla konuşma zahmetine girmemiştim. Konuşmamızı paylaştıktan sonra annem onu görmeye gitmişti ve ilişkilerini onarmaya çalışıyorlardı. Ağabeyime karşı babamdan çok daha bağışlayıcıydım. Slade olanlardan dolayı çok pişmanlık duyduğunu göstermişti, babam ise henüz hiç göstermemişti.

"Hey. Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Terapi randevumuzdan sonra annemi yemeğe götürdüm ve burada olup olmadığınızı görmek için uğramak istedim."

"Buradayım,"

dedim. "İçeri girebilir miyim?"

"Evet." Geri çekildim ve onu içeri davet ettim; o masalardan birine oturdu, ben de karşısına oturdum. "Tabii ki."

"Seninle Ronny hakkında konuşmak istiyordum," dedi ve ben inledim. Aslında o şu anda endişelendiğim en son şeydi. Babamın bu gece buraya gelip Romeo ve River'dan özür dileme konusunu konuşacağını umuyordum.

"Elbette, en çok endişelendiğiniz şey bu."

"Demi. Her şeyi berbat ettim ve bunu kabul ediyorum. Ronny ile aramızdaki ilişkinin ne kadar ciddi olduğunu fark etmemiştim. Belki de duymak istemedim. Ama avukatım bana Ronny'nin bu diğer kadınların ortaya çıkmasına kızdığına dair bazı söylentiler duyduğunu söyledi. Bu olayın kamuoyuna yansımından erkek arkadaşını sorumlu tutuyor."

"Sorunun bu olduğunun farkındasınız, değil mi? Kendi yaptıklarına odaklanmak yerine yanlış kişiyle konuşan ya da yaptıklarını paylaşan herkesi suçlamakla o kadar meşgul ki. Yaptığı şey iğrençti. Ve belli ki bunu yaptığı ilk kişi ben değildim. Belki de hatalarını sahiplenmeyi denemeli ve bir günah keçisi bulmaya çalışmayı bırakmalı."

"Anlaştık. Ama Sam Simmons'ın Romeo'yu iftira atmakla suçlamak için yasal bir boşluk bulmaya çalıştığını duyduğumu haber vermek istedim."

Gözlerimi devirdim. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Kahve dükkanıma geldi. Öylece çekip gidebilirdi ama tartışmayı dışarıda başlatmayı seçti, ben dahil herkese küfür etti. Orada hiç bulunmaması gerekirdi. İnsanların Ronny'nin sinir krizini filme alması Romeo'nun suçu değil. Romeo beni koruyordu, ki başka kimse beni korumadığı için bunu takdir edeceğini düşünmüştüm."

"İşte bu yüzden buradayım. Çok düşündüm ve haklısın. Romeo'ya bir özür ve senin için yaptıklarından dolayı bir teşekkür borçluyum. Bu çok -" Sesi çatallaştı ve gözlerini kaçırdı. Kırılğanlık babamda sık gördüğüm bir şey değildi. O her zaman güçlüydü. Kendine güvenirdi. "Sevdiğim insanları hayal kırıklığına uğrattığımı bilmek çok zor. Annen beni affedip affedemeyeceğini bilmiyor. Yaptıklarımla yaşamak zorundayım. Bu yüzden tek yapabileceğim ileride daha iyi olmaya çalışmak. Geçmişini değiştiremem, Demi. Romeo'yu Ronny'nin kindar bir adam olduğu konusunda uyarmanı söylemek için buradayım. Birini suçlamak istiyor ve ne yazık ki gözünü senin erkek arkadaşına dikmiş durumda."

"Peki bu konuda ne yapmamızı öneriyorsun? Ona yardım edebilir misin, baba?"

Beni koruduğu için."

"Sam, Ronny'nin bir sonraki hamlesinin ne olacağını öğrenmek için nabız yokluyor. Duyduklarımı annene anlattım, o da doğrudan sana gelip anlatmam gerektiğini düşündü. Bir şey yapacağını sanmıyorum çünkü şu anda üzerinde çok fazla baskı var. Eminim hukuk ekibi ona, mahkemeye gidip diğer suçlamalarla ilgilenene kadar gündemden uzak durmasını ve kendi halinde kalmasını söyleyecektir."

"Kendini beğenmiş bir pislik. Slade'i opioidlerle ve bugüne kadar aldığı neredeyse tüm ilaçlarla tanıştıranın o olduğunu biliyor muydunuz?"

Babam karnına yumruk yemiş gibi görünüyordu, gözleri irileşmiş bir şekilde benimkileri arıyordu. "Bunu sana kim söyledi?"

"Slade. Aile terapisi seansı için onu görmeye gittik." "Biz mi?"

"Romeo benimle geldi, böylece yalnız kalmak zorunda kalmayacaktım. Slade ondan özür diledi. Ayrıca ona, kendisine ve River'a yaptıklarının peşini bırakmadığını ve gerçeği anlatmak için birçok kez sana geldiğini söyledi."

Babam yere baktı. Yalanlara hazırdım. Kardeşimi parçalara ayırması için. Ama o bunu yapmadı. Belki de gerçekler ortaya çıkmaya başlamıştı ve ne kadar çok şey kaybettiğinin farkına varıyordu.

Başını kaldırdı, gözleri duygu doluydu. "Bu kulağa doğru geliyor. Bunun onu içten içe yiyip bitirdiğini biliyordum ama işleri nasıl yoluna koyacağımı bilmiyordum."

"Çok fazla suçluluk duygusu taşıyor baba. Bence oraya gidip bunu kabul etmen yardımcı olabilir. Bu adımı atarsanız belki ikiniz de kendinizi affetmeye başlayabilirsiniz."

"Peki ya sen? Beni affedebilir misin?"

"İsterdim. Ama bir parçam artık seni tanıımıyormuş gibi hissediyor." Boğazımda büyük bir yumru oluştu.

"Beni bilirsin, Demi. Ben sadece bazı büyük hatalar yapmış kusurlu bir adamım. Ama ailemi her zaman sevdim. Seni de bu dünyaya geldiğin günden beri seviyorum."

İçimi çektim. "Git Slade'i gör baba. Sana ihtiyacı var. İlerleme kaydediyor ve çok uzun zamandır ilk kez gerçek bir atılım yapabileceğini düşünüyorum. Şimdilik buna odaklanalım, tamam mı?" Sesimi alçaltarak söyledim.

River ve Romeo'ya yaptıkları için onu affetmeye hazır değildim. Ronny ile olanlar hakkında ona döndükten sonra bana yaptıkları için. Yalanları ve sahtekârlığı için.

Babama güvenmiyordum ve bu söyleyeceğimi hiç düşünmediğim bir şeydi. "Bunu yapabilirim." Ayağa kalktı ve birkaç kez burnunu çekti. Ben de ayağa kalktım,

ve kollarını bana doladı. "Seni seviyorum, Demi." "Ben de seni seviyorum baba." Çünkü seviyordum.

Sadece şu anda ondan pek hoşlanmıyordum.

Onu kapıya kadar geçirdim ve arabasına binerken elimi kaldırıp el salladım. Telefonum titredi ve bilinmeyen bir numarayı görmek için aşağıya baktım ve ürperdim.

BİLİNMEYEN NUMARA

Erkek arkadaşının aileme verdiği zararı biliyor musun? Hep böyle sadakatsiz miydin?

Numarayı engelledim ve mesajı sildim.

Romeo'nun tabağına bir şey daha eklemeyecektim. Babama bu mesajlardan bahsetmenin şu anda bir önemi olduğunu da düşünmüyordum. Ronny bokun içindeydi.

Başına daha fazla bela almak istemediğinden e m i n d i m . O yüzden bekleyecektim.

Bunu şimdilik kendime saklarım.

Omzumun üzerinden bakınca Romeo'nun bize doğru yaklaştığını gördüm ve kahkahalarım rüzgârda uçuşurken öne doğru eğilerek Çay Fincanı'nı daha hızlı gitmesi için teşvik ettim. Acayip hızlı gidiyorduk, bu da Romeo'nun kıcını kaldırdığı anlamına geliyordu.

Hızlanmıştı.

Güçlendi.

Su kenarındaki kumsal alana çıktığımızda bizi geçeceğini biliyordum çünkü Teacup kumda ve kayalarda iyi değildi.

"Hadi, hadi, hadi!" Son düzlükte yanımızdan geçerken bağırdım. Atımdan atladım ve onu ağaca bağladıktan sonra koşusunu bitirdiği yere doğru koştum.

Eğilmişti, nefes almak için beklerken elleri dizlerinin üzerindeydi.

"Lanet olsun. Zamanından üç dakika daha çaldın. Bu dövüş için yaptığın antrenmanlardan sonra bir mesafe yarışına girebileceğini biliyorsun."

Bana baktı, dimdik duruyordu. "Bu dövüşten sonra, günlük işime geri döneceğim."

Güldüm. Bunun tek seferlik bir şey olduğu konusunda çok açık konuşmuştu ve umarım ciddiydi. Bu dövüşü dört gözle beklemiyordum.

Sadece onun iyi olmasını istedim.

Korku ve gururun en garip karışımıydı.

"Kulağa hoş geliyor." O da aynısını yapınca ben de kuma oturdum.

Bu bizim rutinimizdi. Günlerimiz yoğunlaşmadan önce birkaç dakikalık sessizlik. "Öyle mi? Bu dövüşten sonra bizim için ne görüyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?" Küçük bir kaya parçasını alıp kolunu geri çekerek turkuaz renkli suyun üzerinde gezdirirken sordum.

"Seni ilk öptüğüm andan beri tüm bu çılgınlıklarla uğraşıyoruz. Sadece sen ve ben varken ne istediğini bilmek istiyorum. Eğitim yok. Leo yok. Ronny yok. Tüm bu drama bittiğinde, ne istiyorsun?"

"Tüm bu drama ile aynı şeyi istiyorum. Seni. Sadece seni."

Bu seksi sırtış yakışıklı yüzüne yayıldı. Saçları nemli ve dalgalıydı ve alnına dökülüyordu. Ruhumun derinliklerini görebildiğine yemin ettiğim kara gözleri vardı. "İyi cevap, Fasulye."

"Peki ya sen?" Ben sordum.

"Sadece seni istiyorum. Bunu arkamda bırakmaya hazırım. Sevgilimi yemeğe götürmeye ve günün sonunda bitkin düşmemeye hazırım." Suya baktı. "Ama kazanacağım parayı yatırım amaçlı bir mülkte kullanmayı da düşündüm. Kendim için posta pulu büyüklüğünde olmayan bir ev. Eminim evimi boksörlerden birine kiralayabilirim."

"Taşınacak mısın?"

"Sadece daha büyük bir alana." Bana bakmak için döndü ve beni daha yakına çekti. "Her geceyi birlikte geçiriyoruz, bu yüzden ayrı yerlere sahip olmak aptalca görünüyor, değil mi?"

Sözlerini işlerken nefesim kesildi. Başımı geriye doğru eğdim ve gülümsedim. "Senin yanına taşınmamı mı istiyorsun Romeo Knight?"

"Her gece seninle uykuya dalmak istiyorum. Her sabah başımı bacaklarının arasına gömüp uyanmak istiyorum. Seninle duş almak ve saçlarını kurutmanı izlemek istiyorum. Bilmiyorum, belki bir köpek alırım?"

Başım kahkahalarla geriye düştü. "Şu haline bak, ne kadar da evcimen olmuşsun. Taşınmak ve bir köpek almak, bunlar büyük adımlar, Altın Çocuk."

"Ne diyebilirim ki? İsteyeceğimi hiç düşünmediğim şeyleri istememi sağladın."

"Ne gibi?"

"Her şey gibi. Seninle görüyorum, Demi. Seni güzel beyaz bir elbiseyle koridorda yürürken görüyorum, gözlerini benden ayırmadan. Bir ailemiz olduğunu görüyorum. Bir geleceğimiz. Bir hayat. Şu anda değil ama geleceğimizde görüyorum."

Ayağa kalktım ve yüzünü ona dönmek için kucağına geçtim, bir bacağımı iki yanına koyarak ona yaslandım. "Ben de her şeyi görüyorum. Tamamen içindeyim."

"Ben de."

"O zaman anlaştık. Senin yanına taşınmayı çok isterim. Muhtemelen kafenin üstündeki daireyi ofis olarak kullanacağım."

"Burası bizim seks odamız olabilir," dedi saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırarak. "Seni işte görmek için gizlice geldiğimde, seni üst kata çıkarabilir ve seninle sevişebilirim."

Dişlerim alt dudağıma battı. "Bunu kabul edebilirim."

"Tüm bu olanlar boyunca yanımda durduğun için teşekkürler. Leo'nun saçmalıklarına tahammül ettiğin ve bununla birlikte gelen tüm bu çılgınlığın içine sürüklendiğin için."

"Durmak isteyeceğim başka bir yer yok."

Elini başımın arkasına doladı ve beni aşağı çekerek dudaklarımı dudaklarına götürdü.

Ve beni sanki öpmezse ölecekmiş gibi öptü.

Beni sanki soluması gereken havaymışım gibi öptü.

Sonsuza dek sürecekmış gibi öptü beni.

OceanofPDF.com

yirmi yedi

...

Romeo

Demi büyükannemle vedalaşırken annem, "Bizi görmeye **geldiğiniz için teşekkürler**," dedi. "Neden orada olamayacağımı anlıyorsun, değil mi?"

"Aklından bile geçirme. Orada olmanı istemem. Beni dövüşürken izlemenin zor olduğunu biliyorum ve eğer televizyonda izlemek istemiyorsan, bunu da yapmak zorunda değilsin."

Ulusal televizyonda dövüşeceğim gerçeğini hâlâ aklım almıyordu. Umarım kendimi aptal durumuna düşürmem ve çok erken çıkmam.

"İzliyor olacağım ama burada tempo tutabilir ve kendimi seninle o ringe atlamaktan alıkoyabilirim. Sadece-" Annem, bakışları benimkine dönmeden önce elleri benimkileri sıkarken gözlerini kaçırdı. "Kahraman olmana gerek yok Romeo. Bu deliyle dövüşmeyi kabul ettin ve bunu yapmak için kendini baskı altında hissettiğini biliyorum. Ama durum kötüyse, bayılmış gibi yap ve yerde kal. Hayatına değmez, evlat. Bu dövüşten bağımsız olarak hepimiz seninle sonsuz gurur duyuyoruz."

Kollarımı ona doladım. "Hadi ama. Çok sıkı çalıştım. Ben iyi olacağım. Endişelenmeyi bırak."

Kokladı ve buradan gitmem gerektiğini anladım. Ertesi sabah Las Vegas'a gidiyorduk. Dövüşten birkaç gün önce varmış olacaktık çünkü bir gün önce basın toplantısı ve tartı olacaktı,

ve yerleşmek için bize zaman kazandıracaktı. Antrenmanlarımı azaltmışım ve sadece buradan gitmek istiyordum.

"Pekâlâ. Sen git buradan. Seni seviyorum. Lincoln Tia'yı okuldan oraya götürecek, sen de onun beladan uzak durmasını sağla." Uzun bir nefes verdi.

"Hiçbir şey için endişelenme anne. Seni seviyorum."

Demi gelip anneme sarıldı ve ben de bizi kapıdan dışarı çıkardım. Elim onun elini buldu ve eve kadar olan kısa mesafeyi yürüdük. Hava ısınmıştı ve ben temiz hava için minnettardım. Sabah koşularım dışında spor salonunda ve kafenin yanındaki antrenman alanında çok zaman geçiriyordum.

"Annen duygusaldı, ha?" Demi sordu. "Evet, öyle olabiliyor. Her şey yoluna girecek."

"Öyle olacak." İç çekti. "Yarın sabah yola çıkacağımıza inanamıyorum."

"Zamanı gelmişti, değil mi? Leo'nun tüm bu işlerden yorulmuş olması lazım.

maskaralıklar." Ben kıkırdadım, o da kıkırdadı.

Pisliğin tekiydi. Kız arkadaşımı çalmaktan bahsediyordu. Beni onun önünde küçük düşürmekten bahsediyordu. O heriften nefret ediyordum. Aylardır ağzımı kapalı tutuyordum ve artık oraya gidip o pislikle dövüşmeye hazırdım. Sonuç ne olursa olsun, onunla yüzleşmeye hazırdım.

"Katılıyorum. Bence tüm dünya onun ağzından çıkanları duymaktan bıktı."

Ara sokakta durduk ve onu kendime çektim. "Yarın için birkaç şey toplamam gerekiyor, neden seninle birazdan yukarıda, evinde buluşmuyoruz?"

"Tabii. Ben de hazırlanayım." Ayak parmaklarının ucuna basarak beni öptü ve geri geri evine doğru yürümeye başladı. "Yarın gidiyoruz, Altın Çocuk. Tüm sıkı çalışmanızın karşılığını alacaksınız."

Kendi evime girmeden önce onun binanın içine adım atışını izledim. Bugün gelen kutuyu açtım. Demi ve çocuklar dövüş şortumun tasarımında rol oynamışlardı. Tamamen siyahtı, beyaz bir bandı vardı ve belinde *Golden Boy* yazan yerde altın dikişler vardı. Şortun iç kısmına benim için anlamı olan birkaç şey işlemişlerdi. Bel bandının iç kısmında *Beans and Beefcake* yazıyordu ve her okuduğumda beni hala güldürüyordu. Kızım ve vaftiz oğlum. Arka tarafına da *RoD* harfleri dikilmişti.

Demi'yi bugün erken saatlerde Cutler'ı görmeye götürmüştüm ve Demi ona siyah Sharpie ile RoD dövmesi yapmıştı. Evin içinde sanki bir tür baş belasıymış gibi kasıla kasıla yürüyordu. Henüz altı yaşındayken bile bu harfleri gururla taşımasına bayılmışım. Şortu ve üzerinde adımın yazılı olduğu siyah altın rengi bornozu katlayıp ayrı bir çantaya koydum.

Lincoln yarın hepimizi Las Vegas'a uçuracaktı, yani istediğimiz kadar bavul getirebilirdik. Banyo malzemelerimi topladım ve aynaya bakmak için banyoda durakladım.

Bana geri bakan yansımama baktım. Üç ay öncesine göre daha iri ve güçlüydüm. Yapabileceğimi bile bilmediğim kadar çok çalışmışım.

Her şeyi orada bırakırdım.

Bu noktada ne olursa olsun içim rahattı çünkü hazırlanmak için yapabileceğim başka bir şey yoktu.

Çantalarımı kapının yanına koydum, çünkü sabah onları almak için geri dönecektik. Şifonyerimin önünde durdum ve Demi'ye kavga sırasında yanında olması için yazdığım mektubu çıkardım, belki ihtiyacı olur diye.

Hiçbir şey onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmayı severdi ama ben aksini biliyordum. Ronny'nin peşimden gelmekle tehdit etmesinden dolayı stresli olduğunu biliyordum. Ama bana karşı hiçbir şeyi yoktu. İşlediğiniz bir suçu yüzünüze vurduğu için birini dava edemezsiniz. İstedigi kadar peşimden gelebilirdi ama dayanacak bir ayağı yoktu.

Mektubu çantama koydum, anahtarlarımı aldım ve kapıya yöneldim. Demi'nin evine doğru koştum ama yanımdan gelen bir hareket yakaladım.

Hepsi de lanet olası maskeler takmış bir sürü beden bana doğru saldırdı.

Toplamda üç tane.

Biri sırtıma diz çökerken kolunu boynuma doladı.

Solumdaki herife dirsek attım ve sırtımdakini savurup üzerimden çekerken ulumasını duydum. Üçüncü bir herif bana saldırdı, sağımdaki herif için hazırlanırken beni hazırlıksız yakaladı ve ayağa kalktı.

"Leo Burns ilk rauntta yere serileceğin mesajını verdi ve yerde kalsan iyi edersin," diye kulağıma tısladı adam, diğeri beni kafamdan yakalamaya çalışırken. Kafamı boynumu tutan adama çarpmak için kullandığımda üçüncü adam bana doğru tökezliyordu. O çatırtıyı duydum.

yere düştü ve ben de deli gibi tekme ve yumruk atan diğeri adama saldırdım. Bana tekrar saldıran pisliğe vurmak için döndüğümde, onun sesini duyduğum anda bulanık bir görüntü gördüm.

Demi.

Dışarı çıktığını fark ettiğimde olabildiğince hızlı döndüm.

Ben durduramadan adamın eli geri savruldu ve kız havada uçmaya başladı. Vücudu sert bir şekilde kaldırırma çarptı. Kendimi kaybettim, yakasından tuttum ve onu sokağın karşısına fırlattım. Bir arabanın üzerine düştü ve alarm çaldı. Maskesi gitmişti ama kim olduğunu görecektim olmadı.

Demi yanında cansız yatarken içlerinden biri "Kahretsin!" diye bağırdı.

Üç korkak küfürler edip küçük korkaklar gibi kaçıırken ona doğru koştum.

"Demi. Bebeğim." Kaldırımda baygın bir şekilde yatarken boynunun altına uzandım. "Demi!"

Eğildim, kulağımı burnuna ve ağzına dayadım. Nefes alıyordu. Histeri onu ele geçirirken yüzüne dokunmaya çalıştım. "Bebeğim, beni duyabiliyor musun?"

Gözleri aniden açıldı ve aklımdan asla çıkaramayacağım bir ses boğazından kaçtı. Kolunun yanlış yöne döndüğünü fark ettiğimde mutlak bir acıyla haykırdı.

"Romeo, ne oldu?" Pinky bağırdı. Arabanın alarmının çaldığını duyunca evinden çıkmış olmalıydı.

"911'i ara" dedim, elimi saçlarımda gezdirirken ne yapacağımı bilemiyordum. Ona dokunmaktan korkuyordum. İncitmekten. Ona.

Onu telefonda duydum ve sesi çıldırmış gibiydi.

"Hemen buraya birini çağırmasını söyle!" Bağırdım.

"Yoldalar," dedi durumu değerlendirmek için eğilerek. "Bebeğim, bana bak." Yüzünü iki elimin arasında tuttum, dikkatlice Onu hareket ettir.

Hıçkırmaya devam etti ve ben uzaktan siren seslerini duydum. "Neredeyse geldiler. Sana yardım getireceğiz. İyi olacaksın."

Ağzından çıkan sesler beni paramparça etti. Canını yakmaktan korktuğum için onu hareket ettiremedim, bu yüzden yanına uzandım ve kulağına fısıldadım. "Ben buradayım, bebeğim."

Kıvrak bedeninden gelen acı çığlıkları dışında hiçbir anlam ifade etmiyordu. Kendine gelip gidiyor gibiydi.

Ağlıyor ve sonra bir seferde yirmi ila otuz saniye boyunca tamamen sessizleşiyor ve sonra ağlamalar tekrar geliyordu.

"Ne sikim bu kadar uzun sürüyor!" Bağurdım.

"İşte geliyorlar Romeo." Bizimle konuşmak için eğildiğinde Pinky'nin sesi çatallaştı. "İyisin, Fasulye. Sana yardım edecekler."

Ambulansın benden birkaç metre ötede durduğunu duydum ve bize doğru koşan insanların sesi kızımın kulağına fısıldamama neden oldu. "Geldiler bebeğim. Her şey yoluna girecek. Benimle kal."

Ben doğrulup olanları anlatırken üç adam eğilip ona baktı. Tekrar bağırdı ve onu değerlendirebilmeleri için beni yoldan çektiler. Ne olduğunu anlayamadan bir sedye geldi ve onu dikkatlice yatağı yatırdılar.

"Ne zamandır baygındı?" diye sordu içlerinden biri, elini yaralı olmayan koluma götürüp ambulansa doğru aceleyle ilerlerken onlarla birlikte yürürken.

"Bilmiyorum. Belki otuz saniye. Sanki bir girip bir çıkıyor gibi."

Başıyla onayladı ve izin istemeden ambulansa bindim. Onunla gitmemi engellemeye çalışırlarsa benimle savaşmaları gerekirdi. Pinky'ye seslendim. "Çocukları ara, annesini de ara."

Görevlilerden biri telsizden arayarak kafa travması ve ciddi kol yaralanması şüphesi olan bir hastanın geldiğini söyledi. Kızın adından da bahsetti, belli ki ailesi Magnolia Falls'ta iyi tanınıyordu. Oraya vardığımızda ona mümkün olan en iyi ilginin gösterileceğini umuyordum.

"Yaralandın mı?" diye sordu diğer adam onun hayati göstergelerini alıp tansiyonunu kontrol ederken. Nefes alış verişini duyabilmek için başımı yüzünün yanına yasladım.

"Ben iyiyim. O yaralı. Ona yardım etmelisin." Kendi sesimi tanıyamadım. Panik. Korku.

Birdenbire, başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Önemli olan tek şey oydu.

Hızla hastaneye vardık, bir ekip bizi bekliyordu. Sedyeyi aldıklarında dışarı fırladım ve onun yanında koşmaya başladım.

"Onu değerlendirebilmemiz için burada kalman gerekiyor."

"Siktir!" Onunla gidemediğim için hayal kırıklığı içinde bağırdım.

Sağlık görevlilerinden biri elini omzuma koydu ve ben de onunla dövüşmeye hazır bir şekilde arkamı döndüm. Ellerini kaldırdı, gözlerini kocaman açmıştı. "İyileşecek. Bırak onunla ilgilensinler. O emin ellerde."

Başımı salladım, duvara yaslanırken bir elimi saçlarımda gezdirdim.

Bu nasıl oldu?

Girişten bağırışlar geliyordu, kafamı kaldırdığımda River ve Kingston'ın bana doğru koştuğunu gördüm.

"Ne oldu? Az önce Pinky'den haber aldık. Nash ve Hayes yoldalarmış. Demi'nin annesini aradım, o da yoldaymış."

İki polis memuru bize yaklaştı ve benimle göz hizasına gelmek için eğildiler. Kingston bana bir şişe su uzattı, ben de içtim.

"Bize ne olduğunu anlatabilir misiniz?"

Hiçbirine aklım ermedi.

"Toplanmak için evime koştum. O dairesindeydi. Onu içeri girerken izledim," dedim, kelimelerim çılgıncaydı. Kafamı kaldırdığımda Demi'nin anne babasını ve hemen arkalarında büyükanne ve büyükbabasını gördüm. Ayağa fırladım ve Rose bana doğru atılarak kollarını bana doladı.

"O iyi mi?" Sözcükleri boğuk hıçkırıklardı.

"Bilmiyorum. Çok acı çekiyordu ve bilinci gidip geliyordu. Az önce ne oldu bilmiyorum."

"Romeo." Demi'nin büyükbabasının sesi tüm histeriyi bastırdı. Bir kolunu omzuma attı. "Nefes al ve yavaşla. Bize neler olduğunu anlat."

Başımı salladım. River ve Kingston yanımdaydı. İki memur Demi'nin ailesinin yanında durmuş, hepsi benim konuşmamı bekliyordu.

"Demi'nin evine gidiyordum ve üç adam üzerime atladı. Birden ortaya çıktılar. Halletmiştim. Hallettim amına koyayım. Adamlardan biri çoktan yere düşmüştü." Sesim çatallaştı ve bir nefes verdim. "Adam yerdeydi ama her taraftan geliyorlardı. Sonra Demi'yi gördüm ve her şey bulanıklaştı. Ona ulaşmaya çalıştım. Ama ben bir şey yapamadan, yerdeki pislik bana doğru sallanmaya başladı ve onun yerine Demi'ye vurdu. Uçtu gitti. Sert bir şekilde yere düştü. Belki otuz saniye baygın kaldı ve sonra acı içinde ağlamaya başladı. Bu nasıl oldu bilmiyorum."

Demi'nin annesi ve büyükannesi şimdi ağlıyordu ve diğer herkes inanamayarak başlarını sallıyordu.

Memurlardan biri "Bu adamların kim olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu.

"Maskeleri vardı. Bir tanesi Demi'ye vurduktan sonra maskesini düşürdü ama Demi için endişelendiğimden yüzüne iyi bakamadım. Ama bana Leo'dan bir mesaj gönderdiklerini söylediler."

"Tanrı aşkına," diye tısladı Demi'nin babası bana ters ters bakarken. "Mesaj neydi?" diye sordu memur.

"İlk rauntta düşeceğimi ve düşmesem iyi olacağını söyledi." "Pislik herif," diye tısladı River. "Madem kendine bu kadar güveniyor, neden seni atlattırıyor mu?"

"Bu hiç mantıklı değil," dedim.

"Yine de kızımı kendi pisliğine bulaştırdın. Onu incinecek bir pozisyona soktun. Bunu bir düşün," dedi Demi'nin babası ve bakışlarım onunkilere kilitlendi. Bana ve River'a yaptıklarından dolayı adamdan nefret ediyordum ama ilk kez ona hak veriyordum.

O haklıydı. Bunu ben yapmıştım.

Onu bu saçma sapan işime ben bulaştırdım.

Hayatım dağınıktı. Hep öyleydi. Ama şimdiye kadar başka biri için endişelenmem gerekmemişti.

"Masum insanları kendi pisliğine bulaştırmanın nasıl bir şey olduğunu bilen bir adam gibi konuştun, ha?" River homurdandı.

Demi'nin büyükbabası damadına, "Sakın parmağınla işaret etme, Jack," dedi. "Kızımızın iyi olduğundan emin olmalıyız. En önemli şey bu."

"Şu anda onun yanında olmanı istemiyorum!" Jack bana yaklaşırken bağırdı. "Onu böyle bir tehlikeye atmışken bu dövüğe gitmeye hakkı yok."

"Lütfen durun. Gidip doktorla konuşmamız gerek," dedi Rose, sesi titreyerek.

"Anlaştık. Demi'nin iyi olduğundan emin olalım. Romeo'yu suçlamak hiç adil değil. Bunu o istemedi," dedi Kingston, Demi'nin babasına bakarken gözleri sertleşmişti.

"Şimdi hepimiz sakinleşelim," dedi polis memuru. "Bu kimsenin suçu değil ama dışarıda serbestçe dolaşan üç adam var. Senden biraz daha bilgi alayım Romeo, böylece ekibimizi bu adamları aramaya çıkarabiliriz."

Dünyanın yükünü omuzlarımda hissederek başımı salladım.

Onu bekleme odasının bir köşesine kadar takip ettim ve elimden geldiğince her şeyi cevapladım. Boylarını oldukça iyi ölçmüştüm.

ve ağırlık, ama sunabileceğim tek şey buydu.

"Onlar savaşı değıldi. Onları kolayca kontrol altına aldım. Sadece sallanıyordı ve beni indirmeye çalışıyorlardı. Ama kolu sert bir şekilde geri geldi ve muhtemelen Demi'nin iki katı büyüklüğündeydi." Yüzümü ellerimin arasına gömerken başımı salladım.

"Neden sana saldırmaları için dövüşmeyi bilmeyen üç adam göndersin ki?" River sordu, ben de omuz silktim.

Bu gecenin hiçbir anlamı yoktu.

Önemli olan tek şey Demi'ydi.

Doktorun bekleme odasına geldiğini gördüm ve ayağa kalkıp oraya doğru yürüdüm.

Ailesi orada duruyordu ve ben de Demi'nin büyükbabasının yanına geçtim. River ve Kingston arkamdaydı, Nash ve Hayes de yeni gelmişlerdi.

"İyileşecek. Radial kırığı var ve ameliyat olması gerekecek. Onu hemen ameliyata alacağız. Başını birkaç saniye baygın kalacak kadar sert çarptı, bu yüzden onu da izleyeceğiz. Ağrı kesici ilaçları reddediyor ve bunun için sebepleri olduğunu söyledi. Oldukça sarsılmış olduğu için ne olduğunu da hatırlayamıyor."

Jack kolunu uzatarak, "Teşekkür ederim," dedi. "Ameliyata girmeden önce onu görebilir miyiz?"

"Bir ya da iki ziyaretçiyle sınırlı tutalım ve hızlıca halledelim. Şu anda ameliyathaneyi hazırlıyorlar, bu yüzden hemşirenin birkaç dakika içinde gelip sizi almasını sağlayacağım. Ama hepiniz yarın ziyaret edebileceksiniz, o yüzden bu geceyi kısa tutalım."

Doktor izin isteyince Rose gözyaşlarına boğuldu ve babası ona sarılırken elleriyle yüzünü kapattı.

"O iyi olacak."

"Rose ve ben geri dönüp onu görsek ve diğer herkes sabah gelse nasıl olur?" Jack bana dönmeden önce şöyle dedi. "Peki ya sen dövüş için gitsen ve geri dönmesen?"

"Her zaman bir pislik miydin? Yoksa sadece son on yıldır mı?" River onun alanına girerek şöyle dedi.

"Tamam, bu yardımcı olmuyor. Sanırım hepimiz Demi'nin kimi görmek istediğini biliyoruz. Romeo benimle geri dönebilir. O da travmatik bir akşam geçirdi Jack. Onun iyi olduğunu görmeye ihtiyacı var."

Rose elini bana uzatarak, "Önce benimle gelmeye ne dersin?" dedi. "Biz döndüğümüzde içeri girebilirsin," dedi kocasına.

"Onun burada olmasının nedeni de o, ama sanırım neredeyse on yıl önce yaptığım hatalar için beni hala cezalandırıyorsunuz."

Carson, "Yakın zamanda da pek çok olay yaşandı," dedi.

Onlarla uğraşamayacak kadar yorgundum çünkü Jack Crawford haklıydı.

Burada olmasının sebebi bendim.

Ve bunu unutmayacağım.

OceanofPDF.com

yirmi sekiz

...

Demi

Annem ve Romeo kapıdan içeri girdiler ve gözyaşları yeniden başladı.

"Selam tatlım." Romeo geride durmuş, ellerini ceplerine sokmuş, az önce banka soymuş ve itiraf etmeye hazırmış gibi görünürken annem yatağımın yanına koştu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyiydim," diye mırıldandım.

Bakışlarım beni endişeyle izleyen erkek arkadaşına kaydı. Annemin sorularına elimden geldiğince cevap verdim ama her şey karmakarışık ve başım çatlıyordu.

"Çok endişelendik. Ameliyat için geri dönüyorsun ve yarın gelebileceğimizi söylediler. Seni iyileştirecekler, Demi." Annemin sözleri titriyordu.

"Birkaç gün içinde eskisi kadar iyi olacağımı söylediler. Ben iyiyim. Beni Romeo ile bir dakika yalnız bırakabilir misin?"

"Elbette. Sabah ilk iş döneceğim. Seni seviyorum, Demi." Alnımdan öptü ve ben hafifçe irkildim. Her şey acıyordu. Kolum, başım, yüzüm.

"Seni seviyorum, anne."

Odadan çıktı ve ben de dikkatimi benden sadece birkaç adım ötede duran, çaresizlik içinde olduğu her halinden belli olan adama çevirdim. "Neden bu kadar uzakta duruyorsun?"

"Tanrım, Demi. Çok özür dilerim. O sokağa girmemeliydin, bebeğim."

Ne olduğunu hatırlamaya çalıştım. Gözümün önüne bir şeyler geldikçe başım dönüyordu. "Bir şey duydum. Bağırma sesi belki? Ve pencereden dışarı baktım. Tamamen siyah giyinmiş maskeli adamlar vardı ve sana saldırıyorlardı. Ondan sonra ne olduğunu hatırlamıyorum."

Bana doğru yürüdü ve elimi o kadar nazikçe okşadı ki zar zor hissettim. "Çok özür dilerim."

Elime bir damla gözyaşı düştü ve bunun ondan geldiğini fark ettim. Kırılmış görünüyordu.

"Neden üzgünsün? Sen hiçbir şey yapmadın."

"Leo'dan bir mesajdı. Ve seni pisliğimin içine sürükledim. Şimdi bu yatakta yatıyorsun ve kolunu düzeltmek için ameliyat olman gerekiyor. Bunu sana ben yaptım."

Gözlerindeki hüznün göğsümü olduğundan daha fazla acıttı. "Ben iyi olacağım. Yarın ayrılmamız gerektiğini biliyorum ve Dr. Westman'a beni erken taburcu edip edemeyeceğini sordum ama bana hâlâ cevap vermedi."

"Bu lanet dövüşe gitmiyorsun. Seni onun yakınında istemiyorum. Kahretsin, artık yanımda olman gerektiğini bile bilmiyorum." Bir elini yüzünde gezdirerek gözlerinin altındaki nemi temizledi.

"Öyle deme. Senin için orada olmak istiyorum."

Başını iki yana salladı. "Hayatta olmaz. Bunu kavgadan sonra konuşuruz. Ama senin iyi olduğunu öğrenene kadar o uçağa binmeyeceğim. Gerekirse her şeyi iptal ederim. Bunu sana o herif yaptı. Bize yaptı."

"Hiçbir şeyi iptal etmiyorsun. Çok çalıştın." Sözlerim bir hıçkırıkla kesildi. "Hastanede benden ciddi ciddi ayrılmıyorsun, değil mi?"

"Bebeğim, sadece iyi olduğundan emin olalım. Şu anda önemli olan tek şey bu."

"Ben iyiyim. Seninle konuşuyorum, değil mi?" Sinirlendiğimi saklamadan söyledim. Bu çok saçmaydı. Leo'nun adamları tarafından saldırıya uğramıştı ve şimdi de benim için kötü olduğunu mu düşünüyordu?

"Lanet kolunu yerine takmak için ameliyata giriyorsun. Kafanı bayıltacak kadar sert vurdun. Baban

Hastanenin ya da senin yakınında olmamı istemiyor. Ve onu suçlamıyorum Demi. Hayatım karmakarışık."

"Benimki de öyle," diye bağırdım, tam o sırada babam koşarak odaya girdi, annem de bağırarak onun peşinden gitti.

"Burada ne haltlar dönüyor? Ona yardım etmenin yolu bu mu? Zaten yeterince şey yapmadın mı?" Babamın sesi odada gürlüyordu ve başım o kadar çok çarpıyordu ki patlayacağını sandım.

"Dur! Bu onun suçu değil baba. Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun." Çılgınlıklarım yüzünden kelimelerim birbirine karıştı ve üç hemşire aceleyle odaya girdi.

"Herkesin gitmesi gerekiyor." Kadın hemşirelerden biri yanıma gelip monitörleri kontrol ederken kapıyı işaret etti. "Onu şimdi geri götürüyoruz ve bu hiç yardımcı olmuyor."

Romeo kapının yanında durmuş bana bakıyordu. Sonra başını eğdi ve odadan çıktı.

Kalbim acıyordu çünkü gözlerinde bir şey vardı. Babama inandığını söyleyen bir şey.

Ve kalbim her geçen dakika biraz daha kırıldı.

Annemle babam odadan çıktılar ve ben de yan dönüp gözyaşlarımın akmasına izin verdim.

Ameliyathanede bir hemşire 10'dan geriye doğru sayarak bana rahatlamamı söyleyene kadar da durmadılar.

Kolumu sıkkan bir tansiyon aleti ve fısıldaşan iki hemşireyle uyandım. Beyin sarsıntısının daha fazla soruna yol açmadığından emin olmak için gece boyunca her iki saatte bir uyandırılmışım ve neredeyse hiç uyumamışım. Kolum sargılıydı ve ağrıyordu ama ameliyat öncesine göre daha az acıyordu.

"Bunun senin erkek arkadaşın olduğunu hayal edebiliyor musun? O kadar seksi ki." "Ve o bir boksör ve o tür bir kötü çocuk kenarı var. Ama duydun mu?"

Dün gece onu getirdiklerinde herkesin ne kadar yıkıldığını söylediğini hatırlıyor musun? Görünüşe göre ona kafayı takmış."

Gözlerimi kapalı tuttum çünkü sohbet o anda çok iyiydi ve bölmek istemedim.

Daha fazlasını duymak istedim.

"Lanet olsun. Beni incinmiş gördüğünde kendini kaybeden bir adam istiyorum. Ve böyle görünen bir adam."

"Affedersiniz hanımlar ama bu konuşmayı yanınızda uyuyan hastayla mı yapmamız gerekiyor?" diye araya bir ses girdi. Sesi daha yaşlı ve çok daha resmiydi. Ona her şeyin yolunda olduğunu söylemek istedim. Romeo'nun bana takıntılı olduğunu duymak hoşuma gidiyordu ve onun ne kadar seksi olduğunu zaten biliyordum, bu yüzden onun hakkında konuşmalarını dinlemeyi umursamadım.

İçlerinden biri boğazını temizleyerek "Özür dilerim," dedi ve sonra ikisi de gülmeye başladı, bu da bana diğer kadının odadan çıktığını söyledi.

"Bunu nasıl duymuş olabilir?" dedi bir ses. "Kartal kulakları yüzünden," dedi diğeri.

"Hala uyanmadı mı?" Odaya bir erkek sesi girdi.

"Günaydın, Dr. Westman," dedi hemşirelerden biri ve sesi artık çok profesyoneldi.

Uyandığımı haber vermek için kıpırdanmaya başladım çünkü bugün buradan çıkmayı umuyordum. Romeo'nun dövüşüne gitmeye kararlıyım.

Birkaç kez göz kırpım ve gözlerimi açtım.

"Günaydın Demi," dedi Dr. Westman dosyamı karıştırırken. "Bu sabah ağrın nasıl?"

"Katlanılabilir," dedim, yaralanmamış kolumu kullanarak yataktaki kumandaya uzanıp biraz doğruldum.

"Pekâlâ. Tüm o ağır ağrı kesici ilaçları almamak çok daha çabuk iyileşmene yardımcı olacak çünkü tüm gün uyumayacaksın. Ama her dört saatte bir Tylenol almaya devam etmeliyiz, tamam mı?" Çizelgeyi incelemeye devam etti.

"Sizce bugün serbest bırakılabilir miyim? Eğer öyleyse seyahat edebilir miyim?"

Çizelgeyi yere bıraktı ve beni inceledi. "Dün gece burada biraz heyecan olduğunu duydum. Dün yaşadıklarınızdan sonra bunun bir faydası olamaz."

"Sorun değil. Babam olay çıkardı." Omuz silktim.

Dr. Westman tekerlekli tabureyi yatağın yanına getirdi. "Dün gece oldukça büyük bir ameliyat geçirdiniz, bu yüzden bugün ayrılmak bir seçenek değil. Ayrıca beyin sarsıntınıza da göz kulak olmak istiyorum, bu yüzden en azından bir gece daha kalmanız gerekecek. İyileşme sürecini beğendiğim takdirde yarın buradan çıkabilirsiniz."

Romeo'nun dövüşüne iki gün vardı. Yarın tartıya çıkacaktı, ertesi gece de dövüşü vardı. Yine de gelebilirdim.

"Peki ya seyahat?"

"Eğer sorduğunuz buysa, uçmanızı tavsiye etmem. Kafanıza bir darbe aldınız ve tedbirli olmanız gerekiyor."

Seçeneklerimi düşünürken küçük tırnağımı çiğnedim. "Tamam. Ama bir arabada olabilirim, değil mi?"

Vegas arabayla birkaç saat uzaklıktaydı, yani yine de gelebilirdim.

"Demi, bu şu anda endişeleneceğin en son şey olmalı. Bakalım bugün nasılsın. Test sonuçlarına bir göz atacağız ve bunu yarın daha ayrıntılı olarak tartışabiliriz. Şu anda dinlenmeye ihtiyacın var. Vücudun ciddi bir travma geçirdi ve şu anda senin için en iyisi dinlenmek."

Başımı salladım. Zamanlama bunun için uygun değildi çünkü bu dövüşü kaçırmayacaktım. Bu bir seçenek değildi.

"İki gün içinde Las Vegas'ta olmam gerekiyor," dedim fısıltının biraz üzerinde bir sesle. Hemşirelerden biri hâlâ odadaydı ve bana bakarken bakışları yumuşadı. "Bu sabah uçağa binmem gerekiyordu."

"Bunu anlıyorum. Ama dün gece saldırıya uğradınız ve işler değişti. Erkek arkadaşın da o uçuşu yapmış gibi görünmüyor." Dr. Westman ayağa kalkıp çizelgeye bir şeyler not ettikten sonra kapıdan çıkarken ben onun sözlerini değerlendiriyordum. Romeo'nun nerede olduğunu nereden biliyordu? Etrafıma bakıp telefonumu aradım ve dün gece dışarı koşarken yanımda olmadığını fark ettim.

"Hey." Hemşire bana doğru yaklaştı. "Ben Maggie, bu arada."

"Merhaba. Ben Demi."

Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı. "Dr. Westman Romeo konusunda haklı. Bekleme odasında uyumuş. Bu sabah içeri girdiğimde oradaydı ve herkes orada uyuduğunu söyledi."

Göğsüm sıkıştı. Bu sabah gitmesi gerekiyordu. "Senden bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Tabii ki."

"Hâlâ burada mı diye bakabilir misin? Bu sabah dövüş için ayrılmış olmalıydı. Telefonum ya da ona ulaşabileceğim herhangi bir yol yok. Belki buraya gelip benimle konuşmasını isteyebilirsin?"

"Gidip kontrol etmekten mutluluk duyarım."

Parmaklarımla saçlarımı taradım ve sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre bekledim. Bana kahvaltı getirdiler, kızarmış ekmekten bir ısırık aldım ve tepsideki sıcak çayı yudumladım. Hiç iştahım yoktu. Bir yığın

Olanlardan sonra sinirlerim gerilmişti ve dövüşe zamanında gidebilmek için endişelerim had safhadaydı.

Maggie aceleyle odaya geri döndü, omzunun üzerinden tekrar baktı ama şimdi çok daha gergin görünüyordu. "Baban burada ve bekleme odasında bazı bağrıışmalar var. Ama baban gelmeden önce Romeo'yla konuşabildim. Senin iyi olduğunu ve hastaneden taburcu edileceğini öğrenene kadar şehirden ayrılmayacağını söylememi istedi. Kavgı konusunda endişelenmemeni söylememi istedi. Her şey kontrol altında."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlandı. "Yarınkı tartı için orada olması gerekiyor."

"Bu onun endişelerinin en küçüğü gibi görünüyordu." "Neden beni görmek için buraya gelmiyor?"

"Benimle geri gelmek isteyip istemediğini sordum ama dün gece odanda yaşananlardan sonra işleri senin için daha da zorlaştırmak istemediğini söyledi. Sadece iyi olduğunu bilmek istediğini söyledi. Sonra baban geldi ve onu orada görünce çığlık atmaya başladı, ben de buraya koştum çünkü biri güvenliğı aradı."

"Babam inanılmaz biri." Başımı salladım. Zengin arkadaşının oğlu bana saldırmaya çalıştığında umurunda olmamıştı ama Romeo'nun benim için endişelendiğı için hastanede uyuması onu kızdırmıştı, öyle mi?

Tam bir ikiyüzlüydü.

"Çok teşekkür ederim Maggie. Benim için bir şey daha yapar mısın, seni bir daha rahatsız etmeyeyim?"

"Beni istediğın kadar rahatsız edebilirsin. Burada çalışmaya başladığımdan beri yaşadığım en büyük heyecan bu," dedi gülümseyerek.

"Bana bir parça kağıt ve kalem getirir misin?"

Odadan çıktı ve bir yapışkan not defteri ve bir kalemle geri döndü. "Bu işe yarayacak mı?"

"Bu mükemmel." Hızlıca Romeo'ya bir not karaladım ve küçük bir kare şeklinde katladım. "Bunu ona ulaştırmanın bir yolunu bulabilir misin?"

"Hallediyorum." Arkasına bakıp kaşlarını oynatmadan önce odadan çıktı. "Bu gizli operasyonu seviyorum."

Kalbim ağrmasına rağmen kıkırdadım. Babam muhtemelen Romeo'yu hastaneden çıkaracaktı çünkü son birkaç haftadır öğrendiğim şey çok açıktı - babam bir zorbaydı. O yapardı

İsteddiği sonucu elde etmek için ne gerekiyorsa yapardı. Ve Romeo onun benim için istediği sonucun bir parçası değildi.

Ama istediğim tek sonuç oydu. Ve babam bunu değiştiremeyecekti.

Maggie annem ve babamla birlikte odaya geri döndü ve onların önünde durduğu yerden bana küçük bir başparmak işareti yaparak notu ona verdiğini söyledi.

Başımınla teşekkür ettim ve odadan çıktım.

"Erkek arkadaşının iyileşmene izin vermesi gerekiyor. Bekleme odasında olay çıkarıyor."

"Olay çıkaran tek kişinin sen olduğundan oldukça eminim Jack." Annemin sesi daha önce hiç duymadığım kadar sertti. "Aslında onunla konuştum. Senin için çok endişeleniyor ve bir şey olursa yakın olmak istediği için geceyi o sandalyelerde geçirdi. Buradaki kötü adam o değil."

Babamın gözleri büyüdü. "Yine kötü adam ben miyim? Kolunun iki yerden kırılmasına ve kafasını o pis sokağa çarpmasına ben mi sebep oldum? Kızımızı koruyan benim Rose. Ve sen de buna katılsan iyi edersin."

Annem yaklaştı, babama bakarken çenesi sıkılmış ve omuzları dimdikti. "Ben her zaman çocuklarımızı korudum. Bu işe dahil olması gereken kişi sensin. Romeo Knight ne benim düşmanım ne de Demi için bir tehlike. Kızımızı şiddetle seviyor ve ne pahasına olursa olsun onu koruyacaktır. Senin aynı şeyi söyleyebileceğini sanmıyorum."

Aralarındaki gerilime inanamıyordum ve bir parçam, her şey ortaya çıktığından beri ilk kez, ilişkilerini onarıp onaramayacaklarını merak ediyordu.

Belki de ortaya çıkan tüm sırlar annemin affedemeyeceği kadar fazlaydı.

"Hatalar yaptığımı kabul ettim. Kendi evimde bile yaşamıyorum ve bunu düzeltmek için elimden geleni yapıyorum. Ama ilerlemek istiyorsanız bunu yüzüme vurmaya devam edemezsiniz. Dün gece bir suç işlendi ve ben bunun bir daha tekrarlanmamasını sağlamak için buradayım."

Damarlarımda öfke dolaşırken başımı salladım. "O zaman ona saldıran adamların peşinden git. Ben onu seviyorum, o da beni seviyor ve senin de buna katılıp katılmaman umurumda değil. Bana kimi seveceğimi söyleyemezsin ya da onu hayatımdan çıkaramazsın. Onu hayatımdan çıkaracak güce sahip olabilirsin."

ama taburcu olacağım ve buradan çıkar çıkmaz onunla işleri yoluna koyacağım."

Babam kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana ters ters baktı. "O testler yapılana ve iyi olduğundan emin olana kadar hiçbir yere gitmiyorsun."

"Bunu istediğın kadar uzatabilirsin. Hiçbir şey değışmeyecek." Ve bu dürüst bir gerçektı.

Çünkü Romeo'yu sevmekten asla vazgeçmeyeceğım.

OceanofPDF.com

yirmi dokuz

...

Romeo

HERKES GERGINDİ. Las Vegas'a planlanandan bir gün geç gitmiştik çünkü Peyton bana Demi'nin tüm testlerinin temiz çıktığını bildirene kadar hastanede beklemiştim. Birkaç saat içinde taburcu olacaktı ve Lincoln uçağı hazırlamıştı.

Joey ve Butch kığımızı kaldırıp oraya gitmemiz gerektiğı için çıldırıyorlardı. Tartıya birkaç saat vardı ve otele daha yeni gelmiştik. Çok yorgundum çünkü son iki geceyi hastanenin bekleme salonundaki bir sandalyede geçirdiğim için neredeyse hiç uyumamıştım.

Bu dövüşe böyle girmeyi planlamamıştım ama dürüst olmak gerekirse artık hiçbir şey beklediğim gibi gitmiyordu.

Kavga düşüncelerimin ön saflarında yer almıyordu.

Leo Burns'e olan öfkemi kontrol etmekte zorlanıyordum. Olanları basından uzak tutmayı başarmıştık. Hiçbirini halka açıklamamış olması beni şaşırtmıştı. Hâlâ ilk rauntta yenilmemle ilgili konuşuyordu. Ama şimdi beni ilk rauntta indirebileceğini düşünseydi uzuvlarımı kesmesi gerekirdi. Böyle bir şey olmayacaktı. O orospu çocuğunu mahvedecektim, böylece bir daha dövüşemeyecekti.

Benim için gelmişti ve sonunda kız arkadaşşıma zarar verdi.

Beni bu kadar çabuk alt etmeyi umuyorsa, şu anda beni ezmek için lanet bir kamyonu ihtiyacı var.

Üzerime atlayan boktan arkadaşlarının rapor verdiğini ve lanet olası bir kadına vurduklarını ona bildirdiklerini varsayıyordum.

Peşlerinden gitmemiş olmam beni kahrediyordu ama Demi'nin bana ihtiyacı vardı ve o anda başka seçeneğim yoktu. Ama şimdi bir ara sokakta beş dakika yalnız

-farklı bir hikaye olurdu.

Üzerime ilk kez atladıklarında, dövüşten önce yaralanmak istememiştim.

Şimdi, dövüş umurumda bile değildi. Vücutlarındaki her kemiği kırmak istiyordum. Teker teker. Onları dizlerinin üstüne çöktürmek ve yaptıkları için ondan özür dilemelerini sağlamak.

Kingston spor çantasını açtı ve tartıya çıkarken giyeceğim siyah eşofmanı bana uzattı.

Tüm çocuklar siyah joggerlar ve arkasında *Golden Boy Takımı* yazan kapüşonlu tişörtler giyiyordu.

Yarın da benzer bir şey giyerler.

Haftalar önce bunları seçerken eğlenmiştik ama şimdi hiçbirinin önemi yoktu.

Telefonumu kontrol ettim ve baldızımdan gelen bir mesaj gördüm.

BRINKLEY

Hey, az önce Tia'yı hangardan aldığımı ve hastaneye doğru yola çıktığınızı bilmeni istedim. Taburcu olur olmaz sana mesaj atarım.

O oradan çıkana kadar gitmeyeceksin, değil mi?

BRINKLEY

Sana söz veriyorum. Ama o dövüşü kaçırırsam işimden olabilirim.

Dövüş saatine kadar serbest bırakılmazsa, dövüşmeyeceğim. Bir sorun var demektir.

BRINKLEY

Seni haberdar edeceğim. Kafanı oyuna ver, Romeo. Leo bir Serseri mayın. Ne yaptığına baksana. Güvende olmalı ve dövüşe odaklanmalısın. Tia ve ben Demi'nin yanında olacağız.

Ben hallederim.

Lincoln önümde dururken telefonumu arka cebime attım.

"İyi misin? Hadi üstümüzü değiştirelim ve şu tartı işini bitirelim."

River, Kingston, Hayes ve Nash'in hepsi oradaydı, giysilerini alıp üstlerini değiştiriyorlardı.

"Evet. Az önce Brinks'le konuştum. Tia'yla birlikte Magnolia Falls'ta. Hastaneye gidiyorlar."

"Dostum, hastaneler nasıldır bilirsin. Bu konuda çok yavaşlar. Her zaman söylediklerinden daha uzun sürer. Peyton sana tüm testlerinin iyi çıktığını söylemişti. Muhtemelen babası bu dövüğe gelmesini engellemek için ayak sürüyor."

"Ne bu dövüşün ne de Leo Burns'ün yanına bile yaklaşamaz." Ceketimi çekiştirerek çıkardım ve tartıya çıkarken giydiğim dövüş tişörtüne uzandım.

"Anlaştık. Brinkley orada kardeşim. Her şeyin yolunda olduğundan emin olacak ve mümkün olan en kısa sürede sana ulaşacak. Ama şu anda kafanı toparlaman gerekiyor. Bu dövüş yarın olacak. Ve sen aylardır kışını yırtarak çalıştın. Şimdi odaklanma zamanı."

Başımı salladım. Haklı olduğunu biliyordum ama bunu üzerimden atmak için mücadele ettim. Leo'ya olan öfkemi. Hastanedeki güvenliği arayan Demi'nin babasına olan öfkem.

Ve hiçbir şey yapmadılar.

Çünkü en az onun kadar benim de orada olmama izin vardı.

Benimle onun arasındaki fark, önceliğimin o olmasıydı. Odasına girip bir gece önce yaptığımız gibi yine olay çıkarmayacaktım. O daha iyisini hak ediyordu. Bu yüzden bekleme odasında kaldım, hatta son iki gecedir orada uyuyordum, sırf bir sorun çıkarsa orada olmak için. Dün sabah hemşirenin bana verdiği notu kot pantolonumun cebinden çıkardım ve açtım.

Git Leo'nun kışını tekmele. Seni seviyorum, Romeo. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Xx, Beans

Yapmak istediğim de tam olarak buydu.

Hepimiz üstümüzü değiştirdik ve tartının büyük bir arenada yapılacağı ana kata doğru yola çıktık. Orada zaten bir kalabalık vardı ve güvenlik tarafından arka kapıdan alındık.

Joey ve Butch önümde yürüyorlardı. Lincoln ve River iki yanımdaydı ve Hayes, Nash ve Kingston da arkamdaydı.

Hepimiz sessizdik. Oyun zamanıydı.

Ya da gerçek oyun zamanından önce oyun zamanı dediğiniz şey. Ama tüm bunlar başladığından beri Leo ile ilk kez yüz yüze gelmek üzereydim.

Kapılar içeri girmemiz için açıldığında Joey omzunun üzerinden baktı. "Sakin ol. Seni kışkırtmak istiyor. Bu yüzden yaptı."

ne yaptığını. Yirmi dört saat içinde tüm öfkenizi serbest bırakabilirsiniz. Şimdi patlatmak için çok çalıştın."

Başımı salladım.

Odaya girdiğimizde kalabalık çılgına döndü. Leo ekibiyle birlikte çoktan oradaydı ve hepsi parlak pembe eşofmanlar giyiyordu.

"Gelmeyeceğini düşünmüştüm, genç Romeo!" Leo sahnenin diğer tarafından bağırdı.

"Tepkisizliğin onu delirtiyor. Yolundan sapma," dedi River kulağıma yaklaşarak.

O haklıydı.

Ama çenemi kapalı tutmak giderek zorlaşıyordu. Özellikle de Demi'ye olanlardan sonra. Spiker mikrofonu alıp bizi tanıtırken ellerim yumruk oldu. Tüm gürültüyü duymazdan geldim ve tartıya çıkarken kapüşonumu çıkardım, beni acımasızca meşgul etmeye çalışan düşmanımın sesini duymazdan geldim.

Daha sonra tartıya çıktı ve zavallı bir şovmen gibi ellerini havaya kaldırdı.

Hayal ettiğim o büyük, kötü dövüşçüye benzemiyordu.

Eğitimden çok konuşmuş, korkmuş küçük bir kaltağa benziyordu.

Tartıdan inip bana göz kırpmasını izlerken çenem titredi.

Sonra birbirimize doğru yürüdük ve fotoğraf çektmek için omuz omuza durduk.

"Çok sessizsin Romeo," dedi. Mikrofonla konuşmadığımız için yanımızda durmayan hiç kimse Joey ve Leo'nun koçu Tito ile dövüş organizatörleri tarafından bugün bir şey olmamasını sağlamak için tutulan iri yarı bir korumanın da dahil olduğu konuşmamızı duyamıyordu.

Birbirimize döndüğümüzde, "Konuşmamı yarına saklayacağım," dedim.

"Bir raunt sonra yere serileceksin," dedi, ses tonu ukala ve özür dilemezdi.

Sesimi alçak tutarak öne doğru eğildim. "Olmaz. Kızları yere sermeye alışkın değil misin? Pis işlerini yaptırmak için başkalarını kullanmaya? Hazır ol çünkü Demi'ye yaptıklarından sonra yıkılmayacağım. Bu gerçekleşmeden önce ciğerlerimdeki son nefesi de alman gerekecek."

Geri çekildi, seyircilere baktı ve sırtıttı, ama bana bakarken bakışlarında bir karışıklık vardı, sadece kulaklarım için öne eğildi. "Kız arkadaşını neden bu işin içine soktuğundan emin değilim. Gözümü hep sana dikmişim. Ama seni hastaneye yatırdıktan sonra bir üst sınıfa geçmek isterse, bekliyor olacağım."

Kendimi bu herife karşı tamamen çıldırmanın eşiğinde hissediyordum. Joey'nin eli omzumu sıktı ve başımı kaldırıp gözlerimi Leo'nunkilere kilitledim. "Sana iyi şanslar."

İşler daha da kötüye gitmeden döndüm ve uzaklaştım.

"Sakin ol. Onu etkiliyor." Joey beni grubumuza geri götürdü ve eşyalarımızı toplayıp yemeğe gitmeye hazırlandık, sonra da çok ihtiyacım olan uykuya dalmayı planladım.

Güvenlikle birlikte arka koridorda yürürken biri "Hey!" diye bağırdı. Tito'yu görmek için arkamı döndüm.

Bakışlarımı daralttım ve hepimiz durduk. "Ne istiyor bu herif?" River sordu.

"Seninle konuşabilir miyim Romeo?" Tito etrafta kimsenin olmadığından emin olmak için omzunun üzerinden bakarak konuştu.

Şimdi neyin peşindeydiler?

"Bensiz olmaz," dedi Joey.

Lincoln ve River, Joey ve benim hemen arkamdaydı ama ben elimi kaldırdım. Leo, ben bir grup erkekle birlikteyken koçunu üzerime atlaması için göndermeyecekti.

"Sorun değil," dedim yaklaşırken ve o da beni yarı yolda karşıladı.

Joey bir omzunu tam önümde tutuyordu, sanki gerekirse dalmaya hazırmış gibi. "Eğer seni oğlumu taciz etmen için gönderdiyse, arkamı dönüp gitsen iyi edersin. Onu yeterince zorladın ama hâlâ burada, değil mi? Planın bu olup olmadığını merak ediyorum. Gelemesin diye mi?"

Tito'nun kaşları çatıldı. Kırklı yaşlarının ortasında iri yarı bir adamdı ve başından beri Leo'nun yanındaydı. "Leo bir şovmen. Bu dövüşü aylardır abartıyor. Yaptığı şeylere her zaman katılmıyorum ama bu dövüşe çok fazla para ve ilgi getirdi. Sen de kendi rolünü oynadın Romeo. Sessiz kaldın. Yüksek yolu seçtin. Buna saygı duyuyorum. Ama bugün farklı bir şey vardı ve Leo da bunu hissetti. Kızlara vurmak ve kız arkadaşını da işin içine katmak hakkında ne konuştuğuna dair en ufak bir fikri yok. Bu onun tarzı değil. O tamamen sözlü

antrenman yapar ve zamanı geldiğinde ringe çıkar. Yani kız arkadaşın yüzünden onunla her ne sorun yaşıyorsan, o bunun farkında değil."

"Belki de sana ne yaptığını söylememiştir," dedim, Demi'yi yerde her düşündüğümde ellerim yumruk oluyordu. Acı içinde nasıl ağladığını. "Ama bu sefer çok ileri gitti."

"Romeo, bensiz bir şey yapmaz. Oraya gitmeden önce gerçekleri kontrol et. Bu onun tarzı değil."

"Belki de gerçekleri kontrol etmen gerekiyor Tito," dedi Joey, ilerleyerek. "Çünkü kız arkadaşı olabildiğince iyi biri. Onu burada görmüyorsun, değil mi? Nerede olduğunu oğluna sor."

Tito ellerini havaya kaldırdı. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Kanıtın var mı?"

"Leo'dan bir mesaj aldıklarını söylemeleri dışında mı? Hayır. İhtiyacım olan tek kanıt buydu."

Tito kapıya doğru geri geri yürürken bakışları benimkileri aradı. "Hadi ama. Neden sana bunun ondan gelen bir mesaj olduğunu söylesin ki?"

"Yaptığı şeylerin yarısını neden yapsın ki?" River arkamdan homurdandı. "Bu adama yaptığı şeylere bakılırsa, ondan hiçbir şey beklemezdim."

"Onun yapmayacağı tek bir şey var ve siz de onu bununla suçluyorsunuz. Bir kıza elini sürmezdi. Üç kızı var. Sana söylüyorum, bu konuda yanılıyorsun." Bir elini kaldırdı. "Yarın orada iyi bir dövüş yapalım, tamam mı?"

Elimi yüzüme sürdüm. Bunların hiçbiri için enerjim yoktu. "Planlıyorum."

Kapıdan geçti ve biz de dönüp asansörlere doğru yürüdük.

Dürüst olmak gerekirse, beynim çok hızlı çalışıyordu çünkü hiçbiri bana mantıklı gelmiyordu. Benimle dövüşmek için yalvaran bir adam neden dövüşten birkaç gün önce beni atlatsındı ki? Gerçi gönderdiği adamlar dövüşçü değildi, belki de bu sadece bir korkutma taktiği idi. Demi'nin planın bir parçası olduğundan şüpheliydim ama sonunda oraya gelmişti, değil mi?

Ve bu bok affedilemezdi.

"Sence onu koruyor mu, yoksa Tito oğlunun ne kadar kirli oynadığını gerçekten bilmiyor mu?" Butch sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedim asansöre binip bizim kata çıkarken.

Asansörden indiğimizde Lincoln "Hey," diye seslendi. "Brinkley ve Tia Demi'yle birlikte oradalar. Tüm testlerinin iyi çıktığını söylediler. Babası gecikmeye neden oluyor ve sürekli daha fazla test isteyip işleri zorlaştırıyor."

"Ve onun iyi olduğundan eminler mi?"

"Demi'nin serbest bırakılmadığı için kızgın olduğunu söyledi. Yemek sipariş etmişler ve Demi kendini iyi hissediyormuş. Babası gücünü kullanıyor. Muhtemelen buraya gelmesini engellemeye çalışıyordur." Kardeşim otel odasının kapısının önünde durakladı.

"Brinkley'e söyle Demi'nin evde kalmasını sağlasın. Onu Leo'nun ya da bu dramanın yakınında istemiyorum."

Lincoln başını salladı. "O bunu biliyor. Tia annen ve büyükannenle birlikte dövüşü izlemek için onunla kalacak. Brinkley yarın Demi serbest bırakıldıktan sonra buraya uçacak, böylece dergi için dövüşü haberleştirebilecek."

"Pekâlâ. Teşekkür ederim." "Elbette," dedi.

"Bu iyi bir plana benziyor. Eve döndüğünüzde her şeyi çözebilirsiniz. Şimdi kızının iyi olduğunu biliyoruz. Ve yarın bir dövüşünüz var, o yüzden kafamızı oyuna verelim!" Joey bağırdı ve herkes alkışladı.

Günün sonunda Demi'nin incinmesinin sebebi bendim ve bunu bir türlü atlatamıyordum. O vuruş benim içindi. Eve döndüğümde o ve ben bununla yüzleşmek zorunda kalacaktık.

Birini onu sevdiğim kadar şiddetle sevmek başka bir şeydi.

O kız için adam bile öldürürüm. Onu korumak için hiç tereddüt etmeden canımı verirdim.

Ama bu onun için doğru kişi olduğum anlamına gelmiyordu. Demi Crawford benden daha iyisini hak ediyordu.

Ama şu anda bunu düşünmeyecektim.

Kafamı toparlayacaktım ki yarın ortaya çıkabileyim ve umarım yumruğumu ona zarar veren adamın suratına geçirebileyim.

Bu benim kontrolümde olan bir şeydi.

Oyun başlasın, Leo Burns.

otuz

...

Demi

Ameliyattan kısa bir süre sonra taburcu edilmem gerekirken bu hastanede üç gece geçirmiş olmam beni inanamayacağım kadar kızdırmıştı.

Ben iyiydim.

Tüm testlerim normal çıkmıştı.

Kolum kırılmıştı. Bir sürü insan kolunu kırdı ve hastanede üç gece geçirmedi. Evet, kafamı çarpmıştım. Ayrıca ilk kez kafamı vurmuyordum. Babam oyun oynuyordu. Artık onun kim olduğunu anlamıştım. Her zaman istediğini elde ederdi çünkü kirli oynardı.

Beni o dövüşte istemiyordu ve haklılığını kanıtlamıştı.

Ama kemerini bağlasa iyi olur çünkü bu hastaneden kaçmak ve o dövüşe katılmak üzereydim.

Babam onaylasa da onaylamasa da Romeo'nun yanında olacaktım.

Brinkley, Peyton ve Tia burada benimle nöbetleşe kalıyorlardı. Sonunda Romeo'nun onlardan her zaman yanımda birinin bulunmasını istediğini itiraf ettiler. Nasıl olduğum konusunda onu bilgilendiriyorlardı.

Beni sevdiğinden hiç şüphe etmedim.

Dövüş odaklanması gerektiğini biliyordum, yoksa Tia'nın telefonunu kapıp onu hemen arardım. Ama benim için endişelenmek yapması gereken son şeydi.

Las Vegas'a gitmek için babamın iznine ihtiyacım yoktu.

Onun dövüşüne gitmek için Romeo'nun iznine de ihtiyacım yoktu.

Kendi seçimlerimi yapabilecek yetişkin bir kadındım.

Ne yazık ki, buradan çıkmak için Dr. Westman'ın iznine ihtiyacım vardı.

"Nasıl uyudun?" Tia yanımdaki karyoladan kollarını başının üzerine uzatarak sordu.

"İyi değil. Bugün dövüş günü. Buradan çıkmalıyız, Tia. Sona yaklaştık."

"Demi, bence buradaki kavgayı televizyondan izlemelisin. Baban bunu onaylamayacak. Romeo da seni o dövüşte istemiyor. Leo'nun yakınında olmanı istemiyor."

"Fikirlerine saygı duyuyorum ama aynı fikirde değilim. Siz olsanız da olmasanız da ben gidiyorum" dedim, tam o sırada Brinkley elinde üç kahveyle odaya girdi.

"Ne hakkında konuşuyoruz?" diye sordu beni incelerken ve içkimi uzatırken.

"Dövüş. Ben de orada olacağım. Dr. Westman nerede? Bıktım artık."

Brinkley uzun bir süre beni inceledikten sonra Tia'ya kahvesini uzattı. "Sizinle konuşmak için koridorda bekleyen iki polis memuru var. Elllerinde bir ipucu olduğunu düşünüyorlar."

"Ne haltlar dönüyor burada? Herkes beni o dövüşe gitmekten alıkoymaya mı çalışıyor?" Ellerimi havaya kaldırdım.

"Dövüşü önemsediklerini sanmıyorum. Bence seni buraya tıkan adamları yakalamayı önemsiyorlar. Ve eğer Leo'nun yaptığını kanıtlayabilirsek, ben de varım."

"Tamam. İçeri gönderin." Hemşire odaya girerken omuz silktim. "Maggie, Dr. Westman'ın buraya gelip beni serbest bırakması için sana yalvarıyorum. Lütfen."

Başını salladı. "On beş dakika içinde buraya geleceğini söyledi. O yüzden sıkı durun. Ben gidip nerede olduğuna bakacağım."

İki memur içeri girdi ve ikisi de önümde dururken ben yatağın kenarına oturdum. "Sizi bu konuda çok sorguladığınızı biliyorum ama binanıza yerleştirdiğiniz kameralardan gelen bazı görüntüler bulduk. Peyton bize tüm kasetleri verdi ve biz de onları inceliyorduk. Açıkların bir şey yakalayacağını düşünmüyorduk, ama yeterince emin olduk, adamın oldukça iyi bir fotoğrafını elde ettik.

Sana vurdu çünkü Romeo onu yere fırlattığında maskesi çıkmıştı. Diğer iki adamın yüzünü göremiyoruz ama birini yakalayabilirsek diğerlerine de ulaşabiliriz."

"Muhtemelen onu tanımıyorsunuz ama sistemde arattık ve hiçbir şey çıkmadı, yani kaydı yok. Düşük bir ihtimal ama fotoğrafı kamuoyuna açıklamadan önce onu tanıyıp tanımadığınızı görmek istedik," dedi kadın memur.

"Tamam. Bakmaktan mutluluk duyarım. Fotoğraf sizde mi?"

Elindeki dosyadan bir fotoğraf çıkardı ve bana uzattı.

Nefesimi içime çekmeden önce sadece birkaç saniye inceledim. Kalbim hızla çarpıyordu ve gördüklerime inanamıyordum. "Bu adamı tanıyorum. Benimle aynı üniversiteye gitti."

Zihnimde nerede tanıştığımızı aradım.

Ve sonra her şey yerli yerine oturdu.

"Ronny Waterstone ile kardeşler. Onunla bir keresinde kardeşlik partisinde tanışmıştım. Aman Tanrım. Bu Leo'nun işi değildi. Bunun arkasında Ronny vardı."

"Senatörün torunu mu?" diye sordu.

"Evet. Bu işle bir ilgisi olmalı." "Bu adamın adını biliyor musun?"

"Darius McDowel. Geçen yıl benimle birlikte mezun oldu." "Pekâlâ. Bu tam da ihtiyacımız olan şeydi."

Brinkley ve Tia aynı anda "İnanılmaz," dediler.

"Bu adamı sorgulamak için getirene ve Ronny'yi bu olayla ilişkilendirene kadar şimdilik bunu gizli tutalım. İtiraf almadan önce bunu örtbas etmek için zamanı olmasını istemeyiz."

Başımı salladım.

Babam Romeo'yu suçlamıştı.

Romeo kendini suçlamıştı.

Ve bunun onunla hiçbir ilgisi yoktu. Ronny erkek arkadaşına zarar verecekti çünkü ifşa olduğu için kızgındı.

Küçük daireler çizerek volta atıyordum ve memurlar beni arayacaklarını söyleyerek yanımdan ayrıldılar.

"Kardeşimi arayalım mı?" Tia sordu.

"Hayır," dedim. "O dövüğe gideceğiz ve bunu ona bizzat söyleyeceğim. Şu anda odaklanmış olması gerekiyor. Benim ya da bir başkası için endişelenmemeli."

İkisi de başını salladı.

"Peki, seni buradan nasıl çıkaracağız?" Brinkley sordu.

Annemin bana getirdiği çantadan birkaç giysi çıkardım. Tia önlüğümün altındaki kot pantolonu giymeme yardım etti ve sonra aceleyle tuvalete gittik, böylece önlüğü yatağımın üzerine atmadan önce tişörtümü giymeme yardım edebilecekti. Brinkley'nin bağcıklarını bağlamama yardım ettiği tenis ayakkabılarımı giydim ve Dr. Westman odaya girdiğinde gitmeye hazırdım.

Kaşlarını kaldırdı. "Birileri buradan çıkmaya hazır."

"Hemen gitmem gerekiyor. O dövüğe gideceğim ve kimse beni durduramayacak. Bu yüzden lütfen iyi bir şey yapın ve beni serbest bırakın."

Benimle Brinkley ve Tia'nın arasına baktı ve kalemini birkaç kez çizelgeme vurdu.

Tia o anda konuşmaya başladı. "Kanatlar mı, tekerlekler mi doktor? Uçabiliriz, çünkü benim güzel yengemin bir uçağa erişimi var. Ama eğer uçmak hasta için güvenli değilse, kardeşim peşinize düşer ve sizi bizzat öldürür, o yüzden araba kullanmak daha iyiye, söylemeniz yeterli."

"Vay canına. Hayatımı tehdit ediyorsun, öyle mi?" Sırıttı. "Seni serbest bırakmaya geliyordum, Demi. Baban elinden gelen tüm geciktirmeleri yaptı ama gitmene izin verildi." Ben çantamı alıp buradan gitmeye hazırlanırken elini kaldırdı. "Uçmak yok. Bunun için tekerlekleri seçiyorum."

Brinkley telefonuna baktı. "Vaktimiz var. Görünüşe göre bir yolculuğa çıkıyoruz."

"Maggie'ye evraklarını hazırlaması için beş dakika ver. O da en az senin kadar hevesli, o yüzden çabuk olacaktır."

Eşyalarımı toplayıp Maggie'yi beklerken, "Teşekkür ederim," dedim.

Evrakları hazır bir şekilde köşeden uçarak geldi ve ben de imzayı attım. Ona kocaman sarıldım ve gelecek hafta beni görmek için kafeye geleceğine söz verdi.

Üçümüz de hastaneden çıktık ve Brinkley bize trafik olmadığı sürece oraya çok kısa sürede varabileceğimizi söyledi. Ancak Cuma gecesini Las Vegas her zaman kalabalık olurdu, bu yüzden yola çıkmak için sabırsızlanıyordum.

Romeo'ya, Lincoln'e ya da oraya gittiğimizi kimseye söylememek konusunda anlaşmıştık. Brinkley Lincoln'e serbest bırakıldığımı, eve yerleşmeme yardım edeceğini ve dövüşten önce orada olacağını söyledi.

Romeo'nun benim oraya gelmem konusunda endişelenmesini istemedik, bu yüzden en iyi seçenek buydu.

Hastaneden aceleyle çıkarken babam bana doğru yürüyordu, yüzü kıpkırmızı ve öfkeliydi.

"Bu da ne? Taburcu mu oldun? Başka bir MR istemiştim."

Brinkley ve Tia'ya baktım ve bana bir dakika vermelerini istedim.

"Aklandım baba. İki MRI ve bir CT taraması fazlasıyla yeterliydi. Eşyalarımı yerleştirmek için evime gidiyorum, sonra da arkadaşlarımla maçı izlemeye gideceğim. Ben iyiyim." Artık ona yalan söylediğim için kendimi suçlu bile hissetmiyordum. O kadar çok yalan söylemişti ki, gerçeğin ne olduğunu hatırladığından bile şüpheliydim.

Ve günün sonunda, artık ona güvenmiyordum. Ronny'yi ya da ailesini ihbar etmeyeceğine güvenmiyordum. Las Vegas'a gitmemi engelleyecek bir şey yapacağına güvenmiyordum.

Babamın arkamı kollayacağına güvenmiyorum.

Ama Romeo hep öyleydi, birlikte olduğumuz andan beri. Ve ben de bu iyiliğinin karşılığını verecektim.

Her zaman benim yanımda olduğu gibi ben de onun yanında olacaktım.

Babamın bakışları benimkileri aradı. "Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi? Sadece seni güvende tutmak istiyorum."

Sözlerinin artık bir ağırlığı kalmamıştı ama onunla uğraşmanın zamanı değildi.

O gün gelecekti.

Bugün Romeo'yla ilgiliydi, babamla değil.

"Seviyorum. Ben de seni seviyorum. Seni sonra arayacağım, tamam mı?"

"Pekala, tatlım. Sanırım şehre geri döneceğim. Annen eve dönmem için hazır değil ve sen buradayken ben de şehirdeki o otelde kalıyordum."

"Eve dön ve biraz dinlen." Onu yanağından öptüm ve Brinkley ile Tia'nın beni beklediği arabaya koştum.

Tia, "Brinks seni arabasına çekmeye çalışırsa ona biber gazı sıkacaktı," dedi.

"Henüz beni kaçırarak seviyede değil ama arkamı kolladığın için teşekkürler. Şimdi yola koyulalım," dedim Brinkley'nin kiralık arabasının yolcu koltuğuna tırmanırken. Tia öne oturmam için ısrar etmişti, böylece

bana göz kulak olup bayılmadığımdan emin olabilirdi, bu da beni güldürdü.

"Kafamı kaldırıma çarptığım için bayıldığının farkındasınızdır. Ben bayılan biri değilim."

"Evet. Ama Dr. McHottypants sana göz kulak olmamızı fısıldadı ve ben de Google'da tüm beyin sarsıntısı belirtilerini araştırdım." Telefonunu kaldırdı ve el fenerini açtı, neredeyse gözlerim kamaşıyordu. "Gözbebekleri iyi görünüyor."

Brinkley kahkahalar atarak otoparktan çıktı. "Dr. McHottypants senin iki katın yaşında. Kardeşlerin ona aşık olduğun için kafayı yer."

"O bir gümüş tilki," dedi Tia. "Hey, bu son dakika kız gezisi için çok heyecanlıyım ama yanımda hiç kıyafet yok."

"Duracak vaktimiz yok. Vegas'ta alışveriş yapabiliriz," dedi Brinkley otoyola girerken.

Sonraki birkaç saati son birkaç günde olan biten her şeyi konuşarak geçirdik. Dövüşün oranlarına baktım, Romeo çok zayıftı ama o da bu işe girerken bunu biliyordu.

Yaklaştıkça midem düğüm düğüm oldu ve saate bakmaya devam ettim.

Bir kez tuvaleti kullanmak için durmuştuk ve Tia bir haftalık tatile yetecek kadar abur cubur almıştı.

"Tamam, plan nedir?" Las Vegas Bulvarı'na döndüğümüzde sordum ve tenis ayakkabılarımı tekrar giydim.

"Basın kartım yanımda, oraya vardığımızda bizi alması için Lincoln'e mesaj atacağım."

"Tamam, bu işe yarar."

Tia kırmızı meyan kökünden bir parça daha ısırırken, "Umarım kardeşim dövüş için burada olduğunu öğrenince kendini kaybetmez," dedi.

"Ona iyi olduğumu yüz yüze söylemeliyim. Bunu Leo yapmadı. Bu dövüşe hazırlanmak için yaptığı tüm çalışmalara odaklanması gerektiğini. Benim her zaman burada olmam gerekiyordu," dedim ve karnımda kelekler uçuştığını hissettim çünkü bu gerçekten oluyordu. Uğruna çalıştığı her şey bugün gerçekleşiyordu.

"O kadar da kızamaz. Kolunda sempati askısı var ve tüm bu beyin sarsıntısı olayı senin için geçerli," dedi Tia.

Otele döndüğümüzde kıkırdadım ve Brinkley trafik yüzünden inledi. "Tamam, bir şekilde ön tarafa geçmemiz gerekiyor," dedi.

Beni şok etti ve kapalı bir şeride girdi ve ona bağırarak insanlarla birlikte aşağıya doğru sürdü.

Arabayı park ettiğinde "Sanırım bunu yapıyoruz," dedim.

"Hey, bu şerit kapalı. Sıraya girmeniz gerekiyor!" diye bağırarak yirmili yaşlarının başında bir adam bize doğru koşarak geldi ve tam önümde durdu.

"Bu Romeo Knight'ın kız arkadaşı, bu gece dövüşen adam. Bu onun kız kardeşi, ben de baldızıyım. Ve bu başlamadan önce orada olmam gerektiğini söyleyen bir basın kartım var. İyi bir adam olup bize yardım etmeye ne dersin?"

Aramıza baktı ve bakışlarını üzerimde tuttuktan sonra yavaşça başını salladı. "Evet, onu Leo'nun sosyal medyasından tanıyorum. Ve bir dakika, sen şu NFL oyun kurucusuyla evli değil misin?"

"Aynen öyle."

"Eğer gitmene izin verirsem, ikisinin de imzasını alır mısınız?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Evet. Tamamdır." Brinkley ona anahtarlarını fırlattı. "Adın ne senin?" diye sordum, çoktan harekete geçmiştim. "Johnny Cane!" diye arkamızdan bağırdı.

"İmzalarla geri döneceğiz, Johnny Cane!" diye bağırdım. Kolumu itip kakmadan olabildiğince hızlı hareket ediyorduk, şimdi vale alanındaki birkaç şeritte ilerliyorduk.

"Hadi, önce içeri girmeliyiz, sonra nereye gideceğimize karar veririz." Brinkley hemen önümüzdeydi ve sürekli arkasını dönüp bana koşmamamı söylüyordu. Bizi etkinlik alanına götürdü ve neyse ki diğer sıralardan çok daha kısa olan VIP sırasına yöneldi.

"Neyse ki derginiz iyi koltuklar için para harcıyor," dedi Tia. Brinkley biletleri taramaları için telefonunu çıkardı.

Bir kez daha acele ettik, tek kolumuzu kullanmadan kolay olmayan tempolu bir şekilde yürüdük.

Yürüyen merdivende durduk ve orada güvenlik vardı.

Brinkley kenara çekildi ve telefonunu çıkarıp Lincoln'u aradı. "Selam. Buradayım. Soru sormadan benim için bir şey yapmanı istiyorum."

Durdu ve dinledi. "Bugün çok işbirlikçi Kaptan. Oraya inmek için üç rozete ihtiyacım var."

"Hayır. Basın değil." Tekrar durakladı. "Tüm sorular hakkında ne demiştin? Bu konuda bana güvenebilir misin?" Biraz daha sessizlik. "Ben de seni seviyorum."

Saate bakmaya devam ettim ve omzumun üzerinden salona yığılan insan kalabalığını görmek için göz attım. Sonunda gerçekten burada olduğumuzu anladım.

Bu dövüş gerçekleşiyordu.

"Aman Tanrım. Kusacağım," dedi Tia etrafına bakınırken ve yüzü tamamen soldu.

"Kendine hakim ol, T. Eğer çıldırmaya başlarsan seni oraya geri almazlar. Ve Romeo seni üzgün görürse, senin için endişelenir. Biz onun için buradayız. Anladın mı?" Brinkley'nin sesi ürkütücü derecede sakindi ve ben bile kendimi toparladım.

Tia başını salladı. "Tamam."

Lincoln yürüyen merdivenden çıktı ve orada duran üçümüzü görünce omuzları çöktü. Güvenlik görevlisine başıyla işaret etti ve geçiş kartlarını gösterdi. "Bu üçü benimle."

Adam rozetleri taradı ve geçmemize izin vermek için kenara çekildi. "Bu da ne böyle?" Lincoln nefesinin altında fısıldadı.

"Serbest bırakıldı ve onu durdurmak mümkün değildi. Dövüşmeden önce onu görmesi gerekiyor." Brinkley onun eline uzandı ve o da başını salladı.

"Seni Leo'nun yanında istemiyor," dedi Lincoln. Gözleri şimdi benimkilerle buluşmuştu. "Leo'nun olanlarla bir ilgisi yoktu," dedim.

"Lütfen, Linc. "Lütfen, Linc. onunla konuş."

"Pekâlâ. Umarım büyük bir hata yapmıyoruzdur. Ve Tia, dövüşü canlı izlemek istemediğini sanıyordum. Hasta olacak gibi görünüyorsun." "Beni başka bir odaya götürmeye ne dersin? Dövüşü görmemem gerektiğini düşünüyorum.

hemen şimdi. Dövüş sırasında burada bekleyeceğim."

"İyi fikir." Durakladı ve içinde televizyon ve kanepeli olan bir odanın kapısını iterek açtı. Tia'ya orada beklemesini söyledi. Bana ve Brinkley'e sarılıp vedalaştı ve gelişmelerden ona mesaj atmamızı istedi.

Lincoln bizi koridorda ilerletirken başını salladı. Güvenlik tişörtlü birkaç adam yanıımızdan geçti, ama burası başka türlü sessizdi.

Son kapıyı iterek açtı ve içeri girmem için elini uzattı. Romeo ellerini bantlatıyordu ve başını kaldırıp beni orada dikilirken buldu.

Kızgın görünmüyordu. Bakışları yumuşadı ve Butch'a çekimi durdurmasını işaret etti.

"Onlara bir dakika verebilir miyiz?" Lincoln sordu ve tüm çocuklar yanımdan geçip gittiler, hepsi koridora çıkmadan önce teker teker bana sarıldılar. Bir saniye daha bekleyemezdin. Romeo'ya doğru koştum ve koluma dikkat ederek kendimi ona doğru attım.

Kolları nazikçe bana sarıldı. "Burada ne yapıyorsun, bebeğim?"

"Burada olmam gerekiyordu. Seninle birlikte." Gözyaşlarım yüzümden akıyordu çünkü onun yanında olduğum için çok mutluydum.

"İyi misin?"

"Ben iyiyim." Yaralanmamış kolumu yüzünü okşamak için kullandım. "Bunu yapan Leo değildi. Seninle hiçbir ilgisi yoktu. Kameralar yere serdiğin adamın fotoğrafını yakaladı. Ronny'nin kardeşlik birliğinden biriymiş."

Kaşları birbirine çarptı ve dinlerken başını salladı.

"Ama bunların hiçbirinin önemi yok. Bu gece değil. Sahaya çıkın ve ne kadar sıkı çalıştığınızı gösterin. Artık kimseye kanıtlayacak bir şeyin yok. Bu dövüşü kendin için yapacaksın, tamam mı?"

"Burada olduğuna inanamıyorum." Beni tekrar kendine doğru çekti. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

"İstediğini biliyorum." Geri çekildim ve sııttım. "Bundan hiç şüphe etmedim. Seni seviyorum, Altın Çocuk. Ve bu gece seni destekliyor olacağım."

"Eğer çok fazla gelirse, pas geç ve buraya geri dönüp beni bekle, tamam mı?"

"Çok fazla değil. Senin alabileceğin her şeyi ben de alabilirim. Sen sadece oraya git ve işini yap." Ellerini ellerimin arasına aldım ve her iki elinin parmak eklemlerini öptüm. "Sana inanıyorum Romeo Knight."

Başını salladı, yüzüne bir memnuniyet ifadesi yerleşmişti. "Ben hazırım." "Hazır olduğunu biliyorum."

"Bu gece çok ukalasın." Eğildi ve beni öptü. "Şimdi Brinkley'le birlikte dışarı çıkın ve yerlerinize oturun. Bırak da eldivenlerimi giyeyim. On iki raunt sonra görüşürüz, bebeğim."

Onu son bir kez öptüm. "Öpeceksin."

Joey kapıdan girdi ve ondan sonra her şey hızla gelişti. Nash ve Hayes, Brinkley ve bana koltuklarımıza kadar eşlik ettiler. Yan taraftaki basın alanındaydık ama ringi iyi görebiliyorduk. İkisi de Romeo'yu karşılamak için aceleyle geri döndüler çünkü ekibin bir parçası olarak ringin hemen yanında olacaktı.

Sessiz bir dua ettim.

Ama iyi olacağını zaten biliyordum. İyi olmak zorundaydı.

OceanofPDF.com

otuz bir

...

Romeo

HAZIRDIM.

Oğullarım yanımdaydı.

Koçum ve antrenörüm de yanımdaydı. Ve

kız arkadaşım da seyirciler arasındaydı.

Orada olduğu için kızacağımı sanıyordum ama hiç de öyle olmadı.

İnatçı ve ateşliydi ve bu onun sevdiğim yönlerinden biriydi.

Olanların arkasında Leo'nun olmamasına sevinmişim ama bu ringe çıkma konusundaki hislerimi değiştirmiyordu. Leo bu dövüş için bastırmış ve benim, Demi'nin ve sevdiğim insanların adını çamura bulamıştı.

Başımı eğmişim. İşimi yaptım.

Leo Burns'ün ne kadar sert olduğunu kontrol edemiyor olabilirdim ama savaşmadan yenilmeyecektim.

Herkesin düşündüğünden daha ileri gidebilecek yüreğe sahip olduğumu biliyordum. Leo ilk rauntta düşeceğimi iddia etmişti.

Las Vegas kayıtları bana en fazla üç raunt vermişti.

Diğer boksörler ve spor spikerleri de aynı fikirdeydi.

Ama ben bundan daha uzun süre ayakta kalmayı planlıyordum.

Bundan daha uzun süre gitmek için eğitim almıştım.

"Hazır mısın, kardeşim?" Tünelin içinde tanıştırmayı beklerken Lincoln sordu.

Bu dövüşün büyüklüğüne yakın bir şeyi daha önce hiç yaşamamıştım. Arenanın tıklım tıklım dolu olduğunu görmek için dışarı baktım ve başımı salladım. "Ben hazırım."

Aylardır bunun nasıl bir şey olacağını merak ediyordum. Leo haklı olsaydı ve bir yumruk beni mahvetseydi. Ama burada durup, her şeyi içime çekerek, bana attığı yumruklara dayanmak için canımı dişime takacaktım.

"Aynen öyle. Bu iş sende. Biz buradayız. Herkes seni destekliyor kardeşim," dedi River omzuyla bana vururken.

"Sür ya da öl. Sonuna kadar kardeşiz. Her zaman sadakat. Sonsuza dek dostum." Kingston omzuma vurdu.

Başımı salladım ve Joey başını sallayıp güldü. "Baban şu anda seni izliyor ve muhtemelen kendini bu belaya bulaştırdığın için altına sıçıyordur ama bunun üstesinden gelebilecek biri varsa o da sensin."

Spiker mikrofonu eline aldı. Söylediklerinin çoğu bulanıktı ama kalabalık kükredi ve büyük bir spot ışığı üzerimde parladı.

"Magnolia Falls'un Altın Çocuğu Romeo Kniiiiiiiggghhhttt için alkışları duyalım." Soyadımı gerçekten uzattı ve etrafımı saran tüm erkeklerle birlikte neredeyse bir kalkan gibi ilerlemeye başladım.

Ringe doğru ilerledik ve Kingston'ın arkamdan kıcıyla güldüğünü duydum. Kalabalık, tezahüratlar, destek çok etkileyiciydi. Ringe tırmandım ve Demi'yi çevresel görüşümde yakalayarak ona baktım.

Bala giden bir arı gibi, insan denizinde bakışlarım her zaman onunkini bulurdu. Bilmem gereken her şeyi söyleyen bir an.

O benim yanımdaydı.

İhtiyacım olan tek şey.

İnsanlar tezahürat yapmaya devam ederken elimi kaldırdım ve el salladım.

Sonra spiker herkesten sessiz olmalarını ve benden çok daha fazla övgüye sahip olan yarışmacı için hazırlanmalarını istedi. Altı ay önce Gunner Waverly'ye kaybetmeden önce bu kemeri on sekiz ay elinde tutmuştu.

32-1'lik bir rekoru vardı. Benimkinden çok daha etkileyiciydi. Tek bir profesyonel dövüşüm vardı ve onun yenildiği tek adamı yenmiştim.

Ne kadar şansımız var ki?

"Leo 'The Flamethrower' Burrrrrrrns!" diye mikrofona bağırdı ve kalabalık buna karşılık olarak alkışladı ve eşit miktarda yuhaladı.

Leo'nun benim üç katım büyüklüğünde bir maiyeti vardı ve dünyanın tüm özgüveniyle içeri girdi.

Daha azını beklemiyordum.

Köşesinde dans ediyor, ikimiz de ortaya çağrılmadan önce kalabalığı coşturmaya çalışıyordu. Alnımız neredeyse birbirine değecek kadar yakın duruyorduk. Kendini beğenmiş bakışı beni çok sinirlendirmişti ama aynı zamanda sinirden karnıma ağırlar giriyordu.

İlk turda düşmeyeceğim.

Yaptığım onca işten sonra olmaz. O ukala sırtışını yüzünden silmek istedim. Ayakta kalmak için üç dakika. Bunu yapabilirdim.

Her seferinde bir tur.

Kulağıma doğru eğildi ve ben kıpırdamadan durdum. "Senin kıza dokunmadım. Bu benim tarzım değil."

Geri çekildiğinde gözlerim onunkilerle kilitletti.

"Biliyorum." "Ama yine de seni ilk rauntta nakavt edeceğim."

Olmuyor.

Ama cevap vermedim. Geri çekildim. Leo'nun aksine, yeteneğimin konuşmasına izin verecektim. Ayaklarımın üzerinde kalmaya odaklanmıştım. Başımı, gözlerimi ve vücudumu korumaya. Tek parça kalmaya ve akıllıca dövüşmeye.

Ona biraz vurmak istedim. Bir kez olsun gazabımı hissetsin.

Kendi köşelerimize geçtik ve Joey bana birkaç şey bağırırken ve Butch ağızlığı ağzıma sokarken benim için oraya yerleştirilen banka oturdum.

River, Kingston, Hayes ve Nash ringin hemen dışında, benim köşemde duruyorlardı.

"Yüzünü koru. Öfkeyle gelecek, o yüzden akıllı ol. Bunun tek rauntluk bir dövüş olduğunu sanıyor. Sen uzun bir oyun için buradasın." Joey ringden çıkmadan önce beni omzumdan alkışladı.

Diz çöktüm ve sinirlerimi yatıştırmak için her türlü çabayı göstererek hızlıca dua ettim.

Leo bana saldırırken zilin sesi beni ringin ortasına doğru götürdü.

Tahmin ettiğimiz gibi hızlı ve öfkeli.

Sakin kaldım. Bunun için hazırlanmıştım. İlk darbe çenemin alt kısmına geldi ve beni biraz sersemletti ama kendimi toparladım.

Hareketlerimi kontrol altında tuttum. O sallanmaya devam ederken ayaklarımı sabit tuttum. On iki el ateş etmiş olmalıydı ama sadece iki tanesini indirebildi.

hissettim.

İkincisi ise kaburgalarımaya isabet eden ve beni sarsan bir kurşun oldu.

Ama son birkaç ay içinde tam o noktadan o kadar çok darbe almıştım ki vücudum buna dayanmıştı. Durakladığında ve adımları biraz duraksadığında, bunu açılışım olarak kullandım. Sol kroşem tam istediğim yere, suratının ortasına indi ve bu dövüşteki tek kişinin kendisi olmadığını anlamasını sağlayacak kadar zilini çaldı.

Silkindi ve sonra beklediğim maskaralıklara başladı. Eldiveniyle kafama vurdu ve bir palyaço gibi etrafta dans etti.

Kalabalığın gürültüsü kulakları sağır ediyordu ama ben Leo'ya odaklanmaya devam ettim.

İleri atılarak vücuduma bir aparkat indirdi ve ardından başımın yan tarafına güçlü bir darbe indirdi.

Ve lanet olsun, bunu hissettim.

Biraz tökezledim, iplere geri düştüm ve ayaklarımı sabitlemeye çalıştım. Ve o saldırdı. Üzerime geldi ve beni köşeye fırlatarak vücuduma ve başıma en az bir düzine darbe indirdi. Kollarımı yukarıda tuttum ve darbeleri aldım, tam zil çaldığı sırada.

Tanrıya şükür. Bir raunt.

Hayatta kalmıştım.

Ayaktaydım.

Hakem onu geri çekti ve o da ellerini havaya kaldırıp kalabalığa dönerek onları galeyana getirdi. Bana bir şeyler bağıırıyordu ama ne dediğini anlayamadım. Joey beni köşeye çekti ve tabureye oturmam için aşağı itti.

Butch ağzıma su sıkıyordu ve çocuklar beni omuzlarımdan alkışlıyordu.

"Biri gitti. On bir tane kaldı," dedi Joey. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki kafama ve vücuduma defalarca yumruk yemiş gibiyim."

Kahkahalar etrafımda uçuştı ve birkaç hızlı nefes aldım.

"Hâlâ ayaktasın, evlat. Burada zamanının en iyi boksörlerinden biriyle birliktesin ve onunla sadece bir raunt yaptın ve iyi görünüyorsun."

River kulağıma doğru eğilirken, "Sakin ol Romeo," dedi. "Az önce buna dayanmış olman onun aklına girecek. Yolundan sapma kardeşim."

Başımı salladım ve eldivenlerimi birbirine vurdum.

Daha fazlası için hazırdım.

Ayağa kalktım ve zil çaldığında bu kez geçen seferkinden daha hızlı hareket ediyordum. Benden daha yaşlıydı, bu yüzden daha çabuk yorulacaktı. Erkekleri erken nakavt etmeye alışkındı ve ben bunu test edecektim. Ne kadar uzatırsam, kafasını o kadar karıştıracaktım.

Şu anda kal. Odaklan.

İlk yumruğu ben attım, bu da onu biraz sarstı. Bir palyaço gibi karşılık verdi çünkü adamın tek derdi gösteriydi. Kalabalığı kışkırtarak kolunu kaldırdı ve sonra bana saldırdı.

Sert.

Başımın yan tarafına vurdu ve kulağım fena halde acıdı. Çenemi indirdim ve onun hızını takip ederek hareket ettim. Bu kez üzerime geldiğinde eğilip ona doğru hamle yaptım ve vücuduna birkaç yumruk indirdim.

Ve işte o an dövüşün resmen başladığını hissettik.

İkinci raunt daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Tekrar tekrar vuruş yaptık.

Vücut. Baş. Yüz.

Ve zil çaldığında, köşeme dönmek için acele etmiyordum, o da etmiyordu. Hakem bizi ayırmak zorunda kalmıştı ve Leo bana doğru her türlü tehdidi savuruyordu. Soru sormak için kollarımı kaldırdım.

Getir onu, orospu çocuğu.

O kadar konuştuk ve ben hâlâ ayaktaydım.

Çocuklar tezahürat ve çığlık atarken tabureye çöktüm. Ama Joey'nin sesi tüm gürültüyü bastırdı.

"İkisi gitti, Romeo. Hazır ol. Her seferinde bir tur. Dikkatini dağıtmasına izin verme."

Butch gözlerime bir ışık tuttu ve yüzümü korumamı söyledi. Gözlerin şişip kapandığında dövüşmenin gerçekten zorlaştığını biliyordum. Şimdiye kadar Leo daha çok vücuduma ve kaburgalarımın odaklanmıştı. Ben de buna hazırlıklıydım.

Başımı salladım. Dinledim. Ağzımda biraz su çalkaladım ve kovaya tükürdüm.

Sonraki üç raunt tamamen bulanıktı.

Vuruşlar gelmeye devam etti. O benden daha çok atıyordu, ama ben kendi vuruşlarımı yapıyordum. Yüzünün yan tarafına ve kaburgalarına vuruyordum. Sırayla birbirimizi köşeye itiyor ve vuruşlarımızı yapıyorduk. Ne kadar çok

Leo'nun hareketlerinin kasetlerini hatırladıkça ve vuruşlarımla onu hazırlıksız yakaladıkça dövüştü.

Beşinci raundun sonunda zil çaldığında Leo'nun gözlerinde bir şey gördüm.

O ukala sırtıış hâlâ oradaydı ama şüphe de vardı. Hatta belki de korku.

Ama bana elinden gelenin en iyisini yaptığını ve sarsıldığını söyledi. Belki de yorgundu.

Joey ve Butch oradaydı, Kingston omzuma vururken beni köşeye çekip yüzümü temizliyorlardı.

"Yapıyorsun kardeşim."

Başımı salladım ve bir yudum su almadan önce nefesimi toplamaya çalıştım. "Nasılsın?" Joey sordu.

"Sanırım bir kaburgasını kırdı. Ve kulağım çınlıyor. Ama onun dışında çok iyiyim."

Joey çenemi kavradı ve gözlerimin içine baktı. "Acıtacağını biliyorduk. Asla kolay olmaması gerekiyordu. Lanet olası bir kemer için dövüşüyorsun Romeo. Ve bu adamla başa baş gidiyorsun. Beşi gitti. Yedi kaldı."

Başımı salladım ama onun benden daha fazla vuruş yaptığının da farkındaydım. "Bu adam çok güçlü."

"Buna hiç şüphe yok. Ama hâlâ ayaktasın. Amacınız mesafeyi aşmak. Kimse bu adamla sonuna kadar gidemez."

Su şişesinden bir kez daha çektim ve ayağa kalkmadan önce kovaya tükürdüm.

Bacaklarım hissediyordu. Kollarım da hissediyordu. Tüm vücudum hissediyordu.

Ama zil çaldığında eldivenlerimi birbirine vurdum ve ona doğru ilerledim.

Kalabalığın sesi her geçen turda azalıyordu.

Altı.

Yedi.

Sekiz.

Dokuz

Onuncu raundun sonunda zil çaldığında, hakem Leo'yu beni köşeye fırlattıktan sonra yumruklarıyla bana saldırdığı yerden çekmek zorunda kaldı. Dışarı çıkamadığım için yumrukları ben yedim.

Tekrar ve tekrar.

Zil çaldığında biraz tökezledim, Butch ve Joey oradaydı.
River şimdi önümde eğilmiş, bana bakıyordu.

"İyi misin?" Sesindeki endişeyi duyabiliyordum ama yüzünün şu anda bulanık olduğunu itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum. Son birkaç rauntta yüzüme çok fazla darbe almıştım.

Ama ben hâlâ ayaktaım.

Bu canavarla on lanet raunt yaptım ve ayaklarımın üzerinde durmayı başardım.

"Gözlerini korumalısın Romeo. Soluyor."

Butch gözlerimin altına merhem sürerken, "Soluyor gibi görünmüyor," dedim.

"Yorulmaya başladı," dedi River. "Hâlâ bu şeyin içinde olduğun için paniğe kapıldın. Lanet olası on raunt. Sen bir rock yıldızısın Romeo. Bunu başarabilirsin."

Başımı salladım.

İki tur daha. Bunu
yapabilirim.

"Vücudunun ve yüzünün sol tarafına doğru ilerlemeye devam etmelisin. O da senin kadar kötü görünüyor, yani bir şeyleri doğru yapıyorsun."

Gülemiyordum çünkü her şey acıyordu.

Vücudumdaki her kemik acıyordu.

Ama bu sefer zil çaldığında korkmadım. Tüm gerginliğim gitmişti.
Hayatımın dövüşündeydim.

Ve ben aşağıya inmeyeceğim.

otuz iki

...

Demi

Romeo'nun eğitimine aylardır katılıyordum. Ama hiçbir şey beni bu dövüğe hazırlayamazdı.

Darbe üstüne darbe almasını izledim.

Kalabalık artık tamamen Romeo'nun arkasındaydı ve herkes onun adını haykırıyordu.

Bir parçam dövüşü iptal etmelerini diledi, çünkü son raunttan sonra köşesine nasıl yığıldığını görmeye dayanamıyordum.

Leo'nun da ayakları sabit değildi.

İkisi de acımasızdı, ancak Romeo Leo'dan iki kat daha fazla darbe alıyordu.

Ama Romeo'nun indirdiği yumruklar Leo'yu gerçekten sarsmış görünüyordu. İkisi de tamamen bitkin düşmüş olmalıydı.

Brinkley'nin eli her rauntta benimkine sarılmıştı ve Romeo yüzüne birkaç kurşun yediğinde birkaç kez yüzümü boynuna gömmek zorunda kalmıştım.

Aldığı her darbeyi hissettim.

Ve devam etti.

Artık herkes yatırım yapmıştı. Yorumcular Ben Kilny ve Rod Baker da sanki her vuruşu hissedebiliyorlarmış gibi çığlık atıyorlardı.

Zilin sesiyle ellerim yumruk oldu.

Onbirinci raunt.

İşte başlıyoruz.

Ben mikrofona, "Gezegendeki hiç kimsenin bu dövüşün on bir raunt süreceğini düşündüğünü sanmıyorum," dedi.

"Sanırım bunu sadece Romeo ve ekibi bekliyordu. Ama bu adam daha ne kadar darbe alıp ayakta kalabilir bilmiyorum," dedi Rod, Leo Romeo'nun etrafında dönerken.

İkisi de daha yavaş hareket ediyordu. Romeo'nun sağ gözü şişmişti ve Leo sola doğru eğilmişti, bu da bana acı çektiğini ve muhtemelen birkaç kaburgasının kırık olduğunu söylüyordu.

Leo hamle yaparak Romeo'nun yüzünün yan tarafına bir yumruk indirdi ve Romeo iplere takılarak tökezlerken ağızlığı dışarı fırladı.

Arenayı dolduran binlerce taraftarla birlikte benim de nefesim kesildi. Sanki hepimiz vuruşu hissetmiştik. Brinkley'nin elini öyle sert sıktım ki parmak eklemlerim bembeyaz oldu ve ikimiz de ayağa fırladık.

"İnanılır gibi değil. Bu adam nasıl hâlâ ayakta?" Hepimiz hakemin Romeo'yla konuşmasını ve ona ağızlığını vermesini izlerken Rod, "Bu adam nasıl hâlâ ayakta?" dedi.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı. Neredeyse dayanamayacağım kadar çoktu.

Ama ellerini havaya kaldırarak hakeme iyi olduğunu gösterdi.

Köşesine baktım ve Joey'nin yüzündeki perişan ifadeyi görmemek mümkün değildi.

Dövüşü onların çağırmasını istedi.

Hakeme bir şeyler bağırdı ve Romeo da dönüp ona bir şeyler bağırarak karşılık verdi.

Lincoln hem Romeo'ya hem de hakeme bağıırken kızgın görünüyordu. Hayal kırıklığı içinde ringin kenarını yumrukladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Brinkley. "Lincoln kendini kaybediyor."

River'ın bakışları uzaktan benimkilere kilitlendi ve bana başıyla onay verdi.

Sanki her şeyin yolunda olduğunu söylüyormuş gibi.

Ama Hayes'in, Nash'in ve Kingston'ın yüzlerindeki acı dolu ifadeyi kaçırmadım.

Kimse Romeo'nun devam etmesine izin vermeleri gerektiğini düşünmedi. Ama hakem iyi olduğunu kabul etti ve ben de o zaman gördüm. Leo'nun yüzünde tam bir panik ifadesi vardı.

Dövüşü iptal etmeleri için çaresizdi. Çünkü o da pamuk ipliğine bağlıydı.

Raundun geri kalanını tamamladıklarında gözlerimi sıkıca kapattım ve Romeo köşesine gittiğinde Brinkley yüzümü tuttu. "Bana bak."

Gözlerimi açtım; gözyaşlarım hızla akmaya başladığı için görüşüm

bulanıklaştı.

"Demi, o bir dövüşçü. On bir raunt yaptı. Hâlâ ayakta. Onun adını haykıran insanları dinle. Şu anda bize ihtiyacı var. Dağılmayın. Onun için burada olmak istediniz, o yüzden burada olmalısınız. İyi günde de kötü günde de."

Burnumu çektim ve kendimi toparladım. "Tamam. Bir tur daha." "Bir tur daha."

Bu sefer köşesine baktığımda Romeo tam bana bakıyordu. Bir gözü tamamen kapanmış, diğeri ise benimkini bulmuştu ve dudaklarının köşeleri hafifçe yukarı kalkmıştı. Başka kimse fark etmezdi ama ben fark ettim.

Bana iyi olduğunu söylüyordu.

Kalbimi kavrayıp onun adını haykırırken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü.

Benim vahşi savaşçım.

Sonra ayağa kalktı. Joey kulağına bir şeyler fısıldadı ve o da başını salladı.

Zil çaldı ve ikisi de ringin ortasına doğru ilerledi. Önümüzdeki üç dakika hayatımın en uzun dakikası olacaktı.

Sırayla yumruk attılar. Birbiri ardına. Her şeyi orada bırakıyorlardı. Romeo da artık Leo kadar çok yumruk atıyordu.

Bire bir.

Sanki yorgunluk bundan fazlası için çok fazlaymış gibi.

Bir yumruk atarlardı ve sonra diğeri kendi yumruğunu indirirken sendelerlerdi. Tekrar ve tekrar.

Herkes ayaktaydı, çılgılık atıyor ve bağırıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi Ben, sesi hoparlörlerden arenayı doldurarak. "Yürek ve kararlılık. İnanılmaz."

Tam o sırada Leo, Romeo'nun kışının üstüne tökezlemesine neden olan bir vuruş yaptı ve tüm salon hep bir ağızdan nefes aldı.

Düşmüştü.

Ve geri sayım başladı.

"Bir. İki. Üç!" diye bağırdı hakem ve Romeo yana doğru sürünerek iplere uzandı.

Leo ayağa kalktı, omuzları çökmüştü ve gözlerinde Romeo'nun yerde kalacağına dair umudu görebiliyordunuz.

"Dört. Beş."

İzlerken nefes alamıyordum. Joey ona yerde kalmasını söylüyordu. Lincoln ve River'ın ikisinin de gözlerinden yaşlar akıyordu.

Hayes, Nash ve Kingston sanki izleyemiyorlarmış gibi yüzlerini ellerine gömmüşlerdi.

Ve avazım çıktığı kadar bağırdım. "Kalk, Romeo!"

Buraya kadar gelmişti ve bu mesafeyi kat etmenin onun istediği şey olduğunu biliyordum. Bir buçuk dakikası kalmıştı. Her ne kadar yerde kalmasını istesem de, mesafeyi kat etmenin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum. Ayakta kalmanın.

Kalabalık ne söylediğimi anlamış olmalı ki, hepsi bu sözleri söylemeye başladı. *"Ayağa kalk Romeo!"*

Tekrar ve

tekrar. "Altı.

Yedi."

Son ipe uzandı ve arenada şaşırtıcı bir uğultu yükselirken ayağa kalktı.

"Ayağa kalktı!" Rod kalabalığın uğultusu **a r a s ı n d a** mikrofona bağırdı.

Hakeme başıyla selam verip, bu işin henüz bitmemiş olmasından dolayı tamamen yıkılmış görünen Leo'ya doğru ilerleyişini izlerken iki elimle ağzımı kapatmıştım.

İkisi de eldivenlerini kaldırdı ve bir kez daha kapıştılar.

Yumruk üstüne yumruk.

Vuruş üstüne vuruş.

Ve işte o zaman değişim geldi.

Artık teke tek dövüşmüyorlardı. Artık atışları sadece Romeo yapıyordu. Leo'yu köşeye itti ve devam etti.

Leo yavaşça ringden aşağı kaymaya başlarken artık kollarını kaldırmıyordu. Leo bir yığın halinde yere düşerken hakem Romeo'yu geri çekti.

Kulakları sağır eden çığlıklar bunaltıcıydı ve gözyaşlarımın arasından görmek zordu.

Hakem bir geri sayım daha başlattı ama Leo ayağa kalkmak için hiçbir çaba göstermiyordu. Yenilgiyle ellerini havaya kaldırdı ama hakem saymaya devam etti.

"Yedi. Sekiz. Dokuz."

On numarayı hiç duymadım çünkü çocuklar ringe hücum ederken salon kutlama için patladı ve Romeo, onu destekleyen Lincoln ve River'ın üzerine düştü.

"O yaptı!" Rod bağırdı. "Buna inanamıyorum."

"Ne düştü ama! Kimsenin bu sonucu beklediğini sanmıyorum," dedi

Ben.

Brinkley'le kucaklaşıyorduk ve sonra onun iyi olduğundan emin olmak için ringe doğru koşuyordum. Birkaç seyirciyi geçip onun köşesine doğru ilerlerken Brinkley hemen arkamdaydı.

Hayes ve Nash orada durmuş ağlıyor, River ve Kingston ise şaşkınlıkla başlarını sallıyorlardı.

Hayes'e sarıldım ve askım kendimi yukarı çekmemi neredeyse imkânsız hale getirdiği için beni hızla yukarı kaldırdı. River uzandı ve beni yakaladı.

"Oğlumuz başardı, Beans!" diye bağırdı. "Git onu tebrik et."

Ringde toplanmış olan kalabalığın arasından elimden geldiğince manevra yaptım ve onu gördüm.

Romeo'm.

Kalabalığın içinde beni arıyordu ve bakışları benimkilerle kilitlendi.

Lincoln bunu anlamış olmalı ki birkaç kişiyi iterek yoldan çekti ve kardeşine ulaşmam için bana bir yol açtı.

Ona doğru atıldım ve beni kollarının arasına aldı.

"Başardın!" Yüzümü boynuna gömerken gürültüyü bastırmak için bağırdım. "Başardık, bebeğim. Seni o kadar çok seviyorum ki."

"Seni seviyorum." Ben hıçkırığa hıçkırığa ağlarken beni orada ne kadar tuttuğunu bilmiyordum ve herkes onu tebrik etti.

Ama gitmeme izin
vermedi. Beni
yakınında tuttu.

Ve sonra kazananı açıklamaya hazır olduklarında geri çekildim, ki herkes nakavt nedeniyle Romeo olduğunu zaten biliyordu.

Brinkley elimi buldu ve Romeo'nun kolunu tuttuklarında onunla ve Lincoln'le birlikte durdum ve o ve Leo gerçekten sarıldılar.

Savaşa gitmişler ve ikisi de deli gibi dövüşmüşlerdi.

Artık karşılıklı bir saygı vardı.

Sunucu mikrofonu eline aldı ve Romeo'ya birkaç soru sordu.

Koçuna, ekibine, tüm çocuklara ve bana teşekkür etti. Kemerini ona verdiklerinde alçakgönüllü, samimi ve onurluydu.

"Peki, bunu kutlamak için ne yapacaksın Romeo?" diye sordu adam. "Şu anda sadece kız arkadaşımı eve götürmek istiyorum."

Adama teşekkür ettikten sonra hepimizin onu beklediği köşesine doğru ilerlerken kalabalıktan daha fazla tezahürat geldi.

Kollarını bana doladı ve başımı arkaya yatırıp öptü.

Ben.

Elimi saçlarına doladım ve ben de onu öptüm.

Kimin izlediği umurumda değildi.
Romeo'yu sevmekle o kadar meşguldüm ki başka hiçbir
şey umurumda değildi. Benim şampiyonum.
Kalbim.
Benim her şeyim.

OceanofPDF.com

otuz üç

...

Romeo

GERİ DÖNELİ BİR HAFTADAN FAZLA OLMUŞTU ve Magnolia Falls'ta üç halkalı bir sirk vardı. Dövuşten bir gün sonra eve dönmüşük ve insanlar sokaklarda ellerinde pankartlarla beni alkışlıyorlardı.

Bütün kasaba arkamdaydı.

Sanırım bir bakıma bu dövüş birçok insan için çok şeyi temsil ediyordu. Küçük bir kasaba çocuğu beklenmedik bir şey yapıyor.

Uzağa gitmek.

Bana çok çalışır ve yolundan sapmazsan başarmak istediğin her şeyi başarabileceğini öğretti.

Eğer yanınızda doğru insanlar varsa, ki ben öyleydim.

Sonraki birkaç gün iyileşmekle, kız arkadaşımın bol bol banyo yapmakla ve onun beni şımarttığı her saniyenin tadını çıkarmakla geçti.

Çocuklar onun ne kadar ilgili olduğu konusunda benimle acımasızca dalga geçiyorlardı ve ben de kesinlikle şikayet etmiyordum.

Ben de ona aynısını yapmıştım. Kırık kolu için deli gibi endişelendim ve çok fazla çalışmak zorunda kalmaması için kafede daha fazla yardımcı tutması konusunda ısrar ettim.

Bu sabah, parmaklarımı ipeksi saçlarında gezdirerek onu uyurken izledim. O kadar güzeldi ki, ona her baktığımda nefesimi kesiyordu.

"Hey," diye fısıldadı. "Beni uyurken mi izliyorsun?"

"İzliyorum."

Gözlerini araladı ve birkaç kez kırptırdı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Oldukça iyiyim. Kolun nasıl?"

"Artık acımıyor. Bunu sana söylemiştim." Kıkırdadı.

Parmaklarımı omzunda gezdirdim. "Güzel."

"Bu sabah hala birkaç ev görecektir miyiz?"

"Evet. Suyun aşağısında bir tane var. Çok iş yapılması gerekiyor ama emrimize amade iki müteahhit var ve senin de iyi bir gözün var."

"İyi bir göz, ha?" Üstüme çıkarken çarşafı omuzlarında tutarak ayağa kalktı. Bir bacağına iki yanına koyarak oturdu ve üzerime çıktı.

Bu kız, dostum.

O kadar güzeldi ki.

Ellerim onun mükemmel göğüslerinde geziniyor, meme uçlarını okşuyor ve ona dokunduğumda yanaklarının kızarmasını seviyordum.

"Tasarım konusunda iyi bir gözün var," dedim, sesim hırçındı.

"Sanırım bundan daha fazlası için iyi bir gözüm var," diye alay etti.

"Seni ben seçtim, değil mi?"

"Başlangıçta senin için işleri o kadar kolaylaştırmadım, değil mi?"

"Hayır. Ama sorun değil. Ben uzun vadeli düşünen biriyim." Dişleri sulu alt dudağına battı ve ben inledim.

Ağızını kendime doğru çektim. Kalçalarını kaldırdı, tam üstüme yerleşti ve yavaşça zonklayan sikimden aşağı kaydı.

Demi'ye giden yolu bulduğum için nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyordum. Onunla tanışmadan önce sonsuza dek mutlu olacaklarına inanmazdım.

Ama o her şeyi değiştirdi.

Geri çekildi ve bana gülümsedi. Hareket etmeye başladığında kalçalarını kavradım.

İlk başta yavaşça, ama sonra ritmini buldu ve geri kaydığı her seferinde ona doğru ittim.

Birlikte doyumsuzduk ve ben buna bayılıyordum.

Onu seviyordum.

Ağızını kendime doğru çektim, o bana binmeye devam ederken dilim içeri ve dışarı kayıyordu.

Ve her dakikanın tadını

çıkardım. Onu öptüm.

Ellerim vücudunda dolaşıyor.

İkimiz de bir ter tabakasıyla kaplıydık ve o serbest bırakılması için yalvarıyordu.

Onu bekletme konusunda hiç iyi değildim. Ona her şeyi vermek istedim.

Tekrar tekrar içine girmeye devam ederken elim aramızdan kaydı. Klitorisini daire içine aldım ve saniyeler sonra etrafımda sıkılaştı.

Aletimi sıkarken adım haykırdı ve uçurumun kenarına gitti.

Tek bir akıcı hareketle onu sırt üstü çevirdim ve o kadar sert boşalmadan önce üç kez daha içine girdim ki, zar zor düz görebiliyordum.

Bizim için her zaman böyleydi. Ve ben doyamıyordum.

Son birkaç gün içinde birkaç ev görmüştük ve Demi'nin büyükbabası önemli bir konu hakkında konuşmak için onunla evinde buluşmamızı istemişti.

Yaşlı adamla yakınlaşmıştım ve ona saygı duyuyordum.

Torununu çok severdi ve o ve karısı iyi insanlardı. Yıllar boyunca onları yanlış değerlendirmişim.

Paralı insanların hepsinin yozlaşmış olduğunu düşünüyordum. Ve yanılmışım.

Birkaç gün önce Demi'nin annesiyle yemek yemiştik ve bana karşı çok nazikti. O ve annem de artık arkadaş olmuşlardı ve görünüşe göre benim dövüşümü birlikte izlemişlerdi.

Demi'nin anne ve babası hâlâ birlikte yaşamıyordu ve bu konuda pek bir ilerleme kaydedilmiş gibi görünmüyordu. Demi döndüğümüzden beri babasıyla konuşmamıştı. Onunla birlikte babasını görmeye gitmeyi teklif ettim ama onunla konuşmaya hazır olmadığını söyledi.

Orada çok fazla hasar vardı ve bir şeyleri onarmaya çalışmak ona bağlı olacaktı.

Ailesindeki tek sürpriz Slade olmuştu. Ona numaramı sormuş ve kavgadan sonra bana tebrik mesajı atmıştı.

Birkaç kez gidip gelmiştik. Birkaç gün içinde rehabilitasyondan ayrılacaktı ve ben de Demi'yle birlikte onun yerleşmesine yardımcı olacaktım.

Birini sevdiğinizde yaptığınız şey buydu.

Bu saçmalıkların çoğu benim için eskisi kadar önemli değildi. Belki de artık mutlu olduğum içindi.

Hayatıma, geçmişimdeki pek çok karanlığı silen bir ışık getirmişti.

Mide bulandırıcı derecede mutluyken her zaman sinirli olmak zordu.

River benimle sürekli dalga geçtiğinde böyle derdi.

Büyükanne ve büyükbabasının evine girerken Demi, "Hey, geldik," diye seslendi.

"İşte şampiyon," dedi Carson torununa sarılırken ve ardından beni de kucaklamak için kendine çekti. "Burada atlarla yaptığım antrenmanların hepsi buydu."

"Sanırım haklı olabilirsin," dedim Demi'nin büyükannesine sarılırken ve onları mutfağa kadar takip ettik.

Masanın etrafında oturduk, güneş çayı içtik ve büyükbabası konuyu değiştirmeden önce bir süre beyaz parti hakkında konuştuk.

"O gece sana saldıran adamlara ne olduğu konusunda hepinize bilgi vermek istedim Romeo. Sana vuran da Demi," dedi, gözleri duygu doluydu.

Onu nasıl sevdiğini anladım.

Kendi başının çaresine bakabileceğini kanıtlamaya ne kadar hevesli olursa olsun, onda insanın onu korumak istemesine neden olan bir şey vardı.

Çok severdi, çok sadıktı ve etrafındaki insanlar da onu aynı derecede severdi.

"Onu Ronny'ye bağlayabildiler mi?" Demi çayına uzanırken sordu.

"Ailesi bunu örtbas etmek için çabalıyor; yaptıkları şey bu. Ancak diğer kadınların ortaya çıkması ve sizin de onun aleyhine rapor hazırlamanızla birlikte, mahkemede uzun süre uğraşacaklar. Üç adam da Ronny'yi hemen otobüsün altına attılar, bu yüzden bu suçlamalardan kurtulma şansı olduğunu sanmıyorum." Demi, Ronny ile başına gelenleri resmi olarak rapor etmiş ve evrakları doldurmuştu, yani en azından bununla ilgili belgeler vardı.

"Beni atlatarak neyi başaracağını düşündü bilmiyorum," dedim elimi yüzüme sürerek. Burada her şey parmaklarının ucunda olan bir adam vardı. Para ve istediği her şeyin peşinden koşma fırsatı.

Ama onun yerine bir pislikti ve zamanını yaptığı pisliği örtbas etmeye çalışarak geçirdi.

"Sanırım öfke nöbeti geçiriyordu. Senden intikam almak istedi ve suçu diğer dövüşçünün üzerine atabileceğini ve kimsenin ondan şüphelenmeyeceğini düşündü. O özünde kötü bir adam ve bu onu yakalıyor. İkinizin de iyi olmasına sevindim."

"Romeo'nun üzerine üç adam atladı ve sana bir şey yapamadılar, değil mi?" Demi kaşlarını bana doğru salladı.

"Çünkü benim kızım bir anda ortaya çıkıp onlarla savaştı." Bir kolumu omzuna doladım ve yanağından öptüm.

Büyükannesi elini kalbinin üzerine koydu ve bize gülümsedi. "Siz ikiniz başka evler görmeye gittiniz mi?"

"Evet. Sanırım sevdiğimiz bir tane bulduk," dedi Demi. "Suyun kenarında. Üzerinde biraz çalışılması gerekecek ama potansiyeli var."

"Ayrıca etrafında çok fazla arazi var, bu da ahır kurup işletebileceğimiz anlamına geliyor ve Teacup'ı orada tutabilir, böylece isterse her gün ata binebilir."

"Peki ya sen? Onunla birlikte ata binebilmek için bir at alacak mısın?" Büyükbabam sert bir kıkırdamayla sordu. Ata binmediğimi biliyordu.

"Ben pek kovboy sayılmam. Yürüyerek onun peşinden gitmeyi tercih ederim." Omuz silktim.

Daha fazla kahkaha.

Sonraki bir saati onlarla konuşarak ve hasret gidererek geçirdik ve kapıya doğru yürüyüp her ikisiyle de vedalaşırken, büyükannesi bana milyonuncu kez hepimizi beyaz partide görmeyi beklediğini hatırlattı.

Takım elbise giyme düşüncesi tüylerimi diken diken ediyordu ama Demi bir elbise bulmuştu ve etkinlik günü bana sürpriz yapmak istiyordu, ben de bu fikri benimsedim.

Ve bütün erkekler bize katılacaktı, böylece göze batan tek kişi ben olmayacaktım.

Kaskı kafasına geçirdim ve kayışı çenesinin altından bağladım, sonra da bisikletimin arkasına binmesine yardım ettim. Ağırdan alıyordum, çünkü beni sarma konusunda pek yardımcı olmayan bir kolu vardı. Ama bugün saçlarında esintiyi hissetmek istemişti, bu yüzden bisikletimle dışarı çıktık.

Herkesle buluşmak için Whiskey Falls'a gidiyorduk. Nash ve King bulduğumuz araziye gitmişlerdi ve bize bu yenilemenin ne kadar büyük olacağına dair bazı teklifler vereceklerdi.

River ve Hayes bizimle bir şeyler atıştırmak için uğramışlardı. Hayes, Cutler'ı öğleden sonra için anneme bırakmıştı, çünkü annem bahçede çalışıyordu ve görünüşe göre onunla birlikte çiçek dikmeyi seviyordu.

Birkaç gün önce Demi'yi Sharpie dövmesini yeniden yaptırmak için çağırmıştı çünkü solmuştu. Bana bileğinin iç kısmını gösterdiğinde neredeyse sandalyemden düşecektim, orada da Sharpie dövmesi vardı ve şöyle yazıyordu: *Beefcake*.

Bara girdiğimizde hepsi oradaydı. Öğle yemeği sipariş etmişlerdi ve ben içeri girdiğimde bir ilahi söylediler.

"*Altın Çocuk. Altın Çocuk.*" Oradaki herkesin katılmasını sağladılar, bu da onlarla aynı şeyi söyleyen dört aptal daha olduğu anlamına geliyordu.

Elimi kaldırdım, durmaları için yalvardım ve Demi her zaman yaptığı gibi sadece güldü.

Çocuklarımın arasına sanki hep oradaymış gibi uyum sağladı.

Bir sürü meze sipariş etmişlerdi ve sonunda tekrar bar yemeği yiyebilmek çok güzeldi. Vücuduma ne koyduğum konusunda bu kadar dikkatli olmak zorunda olmamak ve günde on saat çalışmak zorunda olmamak.

Lionel fazladan peçete getirdi ve beni omzumdan alkışladı. "Seninle gurur duyuyorum Romeo. Dövüşünün olduğu gece bütün bar tıklım tıklımdı. Sadece kazanmakla kalmayıp birkaç saat içinde bir ton içki satmama yardımcı olduğun için teşekkürler."

River gözlerini devirerek, "En azından önceliklerini doğru belirlemişsin," dedi.

Lionel'ın bakışları Demi'ye kaydı ve onun kolunu taradı. Kasabadaki herkes olanları duymuştu ama o başından savmaya devam etmişti.

Lionel, "Seni kolun askıdayken her gördüğümde çıldırıyorum," dedi.

İkimiz de.

"Lütfen. Diğer adamı görmelisin." Kaşlarını salladı. "Aferin kızıma. Hiç bok almıyorsun."

"Aynen öyle," dedi.

Lionel gitti ve biz de onlara büyükbabasından duyduklarımızı anlattık.

River, "O bok çuvalı Ronny'nin hesap verme zamanı geldi," diye tısladı.

"Evet. Karmadan ancak bir yere kadar kaçabilirsin," dedi Kingston bir ağız dolusu soğan halkası yerken.

"Ağzın doluyken konuşmayı keser misin lütfen?" Nash homurdandı. "Bu adam her gün ağzı yemekle doluyken bana bir şeyler anlatıyor."

Hayes bir kahkaha attı. "Çocukluğumuzdan beri bunu yapıyor. Değişmiyor."

"Hey, siz iki çakalın saçma sapan konuşmalarınızı duyabiliyor. Hayattan zevk alıyor ve paylaşacak bir şeyi olduğunda paylaşıyor." Kingston, gülümsemesini gizleyemeyen Demi'ye göz kırptı.

Nash, "Cutler onu beyaz bir takım elbise için ölçü almaya götürmemi istedi," diye homurdandı. "Anlaşılan büyükannen onu beyaz parti için takım elbise almaya teşvik etmiş."

"Bana her şeyi anlattı. İçinde gerçekten iyi görüldüğünü söyledi," dedi Demi kahkahaları arasında.

"Lanet olsun. Beefcake hepimize gününü gösterecek." Kingston telefonunu kaldırarak Demi'ye takım elbiseli bir fotoğrafını gösterdi. "Sanırım bebek mavisini tercih edeceğim."

"Beğendim. Sana yakışıyor."

"Bizim siyah takım elbise giyeceğimizi, kadınların da beyaz elbise giyeceğini sanıyordum," dedim ve telefonu kapıp Kingston'ın kendisine çok küçük gelen bebek mavisini bir takım elbise giymesine gülerek geri çekildim.

"Hey, işte bu tarz. Buna slim fit deniyor." Kaşlarını kaldırdı ve elimden telefonunu aldı. "Büyükbabam kadınların beyaz giydiğini ve erkeklerin sadece takım elbise giymesini gerektiğini söyledi. Ve bu takım elbise benimle konuştu."

Evet. Demi'nin büyükbabası ve *büyükbabasına büyükanne* ve büyükbaba diyordu.

Çünkü bahsettiğimiz kişi Kral'dı.

"Seninle konuştu, ha? Ayrıca sana geri dönüp onu küçük bir çocuğa göre olmayan siyah bir takım elbiseyle takas etmeni de söyledi mi?" River sordu ve masanın etrafında daha fazla kahkaha patladı.

"Bana güvenin. Bayanlar benim tarzımı seviyor. Siz sıkıcı piçler penguen kıyafetlerinizi giyebilirsiniz, ben de göze çarpan kişi olurum."

"Evet, sen ve Beefcake." River sırtıttı.

"Hepinizin gelmesine çok sevindim," dedi Demi.

"Büyükbabam bizi buna zorladı, Beans." Hayes kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Çok ikna edici biri," dedi Demi.

"Sadece o değil." Kulağını ısırđım.

"Tanrı aşkına, şu kızın karısını kaldırın artık. İkiniz beni hasta ediyorsunuz." River sinirlenmiş gibi yaptı ama bizi izlerken dudaklarının kenarlarının nasıl yukarı kalktığını gördüm.

"Anlaştık. Birlikte yaşayacaklar ve bir evi yenileyecekler. şimdiden bir yüzük tak, haksız mıyım Demi?" Kingston en iyi Beyonce taklidini yaptı ve sesi kesinlikle gülünç çıkıyordu.

Peçetemi ona fırlattım ve başımı salladım. Sonra arkama yaslandım ve her şeyi anladım.

Kardeşlerim.

Kızım

benim.

Hayat beklenmedik bir şekilde daha iyi bir hal almıştı.

Elim masanın altında onunkini buldu ve parmaklarımız iç içe geçti. Kulağına doğru eğildim. "Bir gün yüzük takmayı planladığımı biliyorsun, değil mi?"

"Senin için ne yaptı?" Daha yakına eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Senin için arka sokakta bir kavgaya atlamam mı, yoksa balkabağı çayı mı?"

Dudaklarımı kulağının üzerinde gezdirdim ve tüylerinin diken diken oluşunu izledim.

"Sanırım uyurken nasıl göründüğünle ilgili," diye kulağına doğru konuştum.

Bana bakmak için geri çekildi. Her zaman beni bulan o muhteşem yeşil gözler. "Uyurken neye benziyorum?"

"Sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyorsun."

Gerçek bu değil mi?

Epilog

...

Demi

SON BİRKAÇ hafta tam bir kasırga gibiydi. Romeo ve ben bir ev almıştık. O, dövüşten kazandığı parayla bir ev almıştı ve her ne sebeple olursa olsun, tapuda ikimizin de adının olması konusunda ısrar etmişti.

Hoşuna gitse de gitmese de, tadilat işlerine katılmakta ısrar ediyordum. Neredeyse evin içini boşaltıyorduk. Burayı kendimize ait kılacaktık ve ben burayla ilgili her şeyi seviyordum.

Romeo benimle birlikte Boston'a uçmuş ve kardeşim orada ailesiz ve arkadaşsız yaşamının mutsuzluğunu anlattığında onu dinlemişti. Ayıklıkla başa çıkmak için zor bir yoldu.

Romeo ve büyükbabam bir plan yaptılar. Slade üç ay boyunca Boston'da kalacak ve oradaki rehabilitasyon merkezindeki toplantılara katılmaya devam edecekti. Temiz kalırsa Magnolia Falls'a geri dönecekti. Romeo, spor salonunun arkasındaki küçük dairesini kiralamasına ve spor salonunda çalışmasına da izin vermeyi kabul etmişti. Bu cömertliğin nereden geldiğini bilmiyordum. Özellikle de Slade'in yıllar önce Romeo ve River'a yaptıklarından sonra. Ama her nasılsa, haftada iki kez uyuşturucu testine girmesi şartıyla Slade'e yardım etmeye razı olmuştu.

Bunu benim için yaptığını biliyordum ve bu onu daha çok sevmeme neden oluyordu. Ama Slade işleri berbat ederse, onu Boston'a geri göndermekte hiçbir sakınca görmezdim. Hâlâ şüpheliydim ama uzun zamandır olmadığı kadar umutluydum.

Belki de her şey ortada olduğu içindir. Kardeşimin söz konusu olduğu yerde sır yoktu. Hatalarını kabul etmişti ve ona ikinci bir şans verilmişti.

Şimdi bununla ne yapacağına karar vermek ona kalmıştı.

Romeo beni kucağına çekerken, "Muhteşem görünüyorsun," dedi.

Erkek arkadaşım siyah takım elbisenin içinde o kadar güzel görünüyordu ki, giyinmiş bir şekilde odaya girdiğinde ağzım açık kalmıştı.

River, Hayes ve Nash de siyah takım elbise giymişlerdi ama Kingston, buraya geldiğimizden beri hepsinin onunla dalga geçtiği bebek mavisi takım elbise giyme arzusuna sadık kalmıştı.

Etrafımızda parıldayan ışıkların olduğu bir masada oturmuş yemek yiyorduk. Kasabadaki herkes buradaydı.

"Teşekkür ederim," dedim burnumu onun burnuna dayayarak.

"Lanet olsun. Kendime Demi gibi bir kadın bulmalıyım," dedi Kingston.

"Dün gece bir tane bulmadın mı?" Nash alay etti. "Görünüşe göre her hafta kendine yeni bir kadın buluyorsun."

"Hey şimdi, benden böyle nefret etme. Sadece benimle ilgilenen ve benimle birlikte bir evi yenilemek isteyen bir kadının kulağa çekici geldiğini söylüyorum."

River, "Bir hafta dayanırsın ve sıkılırsın," dedi.

Bu adamlar ailem olmuştu ve onlar için yapamayacağım hiçbir şey yoktu.

"Bence King doğru kadını bulduğunda kışına tekme yiyecektir." Ona gülümsedim çünkü erkekler ona zor anlar yaşatırken onun tarafını tutmamı çok severdi.

"Ve çok da güzel bir kıcı var, değil mi?"

"Lütfen onu durdur," diye inledi Hayes. "Kimse senin kıcını düşünmek istemiyor."

Cutler bana doğru gelirken herkes gülüyordu. Beyaz bir takım elbise giymişti ve cebinde mavi bir karanfil vardı. Saçları her zamanki gibi arkaya taranmıştı ve ayağında Nash'in birkaç saat içinde kirlenecekleri için daha önce yakındığı beyaz, parlak elbise ayakkabıları vardı. Cutler bana doğru yaklaştı ve çiçeği çıkardı.

"N'aber, Beefcake?" Kingston Cutler'ı yumruklayarak, "N'aber Beefcake?" dedi.

"Dans pistinde beni izlediğinizi gördüm ve buraya gelsem iyi olur diye düşündüm."

"Seni izlemiyorduk," dedi Nash gülerek. "Gerçi dans pistinde tavuk parmağı yediğimizi gördüm ve gözüme çarptı."

Cutler dikkatini bana çevirmeden önce babasına sırttı.

"Demi, Lexi ile dans etmem konusunda endişelenme. O benim okuluma gidiyor. O benim kızım değil."

"Çok tatlı bir kız," dedim.

"Ama o sen değilsin, değil mi?" dedi kaşlarını sallayarak ve onun yetiştirilmesinde rol oynayan adamların çalımına uyararak.

Romeo öne doğru eğildi. "Kız arkadaşına mı yanaşıyorsun, Beefcake?"

"Artık şampiyon sensin Ro Amca, bu yüzden şampiyonla dövüşmeyeceğim. Ama eğer onunla evlenmezsen, ben de büyüüp onunla evlenirim."

River, Cutler'a beşlik çakarken kahkahaları arasında "Ateş edildi," dedi.

Gülmekten başım arkaya düştü ve başımı kaldırdığımda partinin diğer tarafından beni izleyen babamı gördüm. Katılmak için ısrar etmişti ve annem onu tamamen dışlamak istememişti.

Romeo da bunu fark etmiş olmalıydı, çünkü kulağıma doğru eğildi. "Onunla konuşmak için seninle gelmemi ister misin?"

Kavgadan döndüğümünden beri defalarca aradığı babamla konuşmam için beni teşvik ediyordu. Romeo'nun ona davranış biçiminden sonra babamla ilişkimi düzeltmemi istemesi beni şok etmişti.

"Hayır. Ben hallederim." Cutler'ı yanağından öpmek için eğilmeden önce onu çabucak öptüm ve babama doğru yürüdüm. Uzun beyaz elbisem ayaklarımın altında sallanıyordu.

Tek başına duruyordu, bu da beni kötü hissettiriyordu. Son zamanlarda pek çok köprüyü yakmıştı ve annem tüm yalanları için onu affedip affedemeyeceğini bilmiyordu. Annemle babamın birlikte olmadığı bir dünyayı hiç hayal etmemiştim, bu yüzden ikisinin de yalnız olduğunu düşünmek beni incitiyordu. Ama aynı zamanda, o korkunç şeyler yapmıştı ve ben de onu affedip affedemeyeceğimi bilmiyordum, bu yüzden onun mücadelesini anlıyordum.

"Hey," dedim önünde durduğumda.

"Çok güzel görünüyorsun, tatlım. Artık atel takmıyorsun. Bu iyi iyileştiğin anlamına mı geliyor?"

"Evet. Birkaç hafta oldu ve güzelce iyileşiyor. Şu anda Pinky ile boks yapmak ya da bir süre ağır bir şey kaldırmak yok."

Başını salladı. "İyi olmana sevindim. Saldırının arkasında Ronny olduğu ortaya çıkınca olanlar için Romeo'yu suçladığım için üzgünüm."

"Biliyor musun baba," dedim, sözümü kesmeye çalıştığında elimi kaldırıarak. "Çok özür diliyorsun ama artık hiçbir anlamı yok çünkü bir şey istediğin gibi gitmediğinde yine aynı şeyi yapıyorsun."

Uzaklara baktı, gözlerini suya dikti. "Ben mükemmel bir adam değilim, Demi.

Ama elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

"Bu artık yeterince iyi değil. Yani iki seçeneğin var. Yalan söylemeye ve yanlış insanları korumaya devam edebilirsin ya da ailen için adım atabilirsin. Romeo ve ben birlikte yaşayacağız. Hiç kimseyi onu sevdiğim gibi sevmedim. Ve sen sevdiğim adama korkunç şeyler yaptın. Bunu düzeltmeye çalışmalısın yoksa sen ve ben asla iyi olamayız." Uzun bir nefes verdim. "Ve Slade ilerlemek için çok çalışıyor ve taşıdığı tüm o sırları açığa çıkarması yardımcı oldu. Ama sen de oraya gidebilirsin. Olanlarda senin de payın olduğunu kabul edebilirsin. Oğlunun hayatını geri kazanmasına yardım edebilirsin."

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum," dedi, gözleri benimkilere kilitlenmişti.

"Şimdiye kadar hiçbir şey yapmadın, bu yüzden her şey bir gelişme olacaktır. İncittiğin insanlardan özür dilemek ve aynı hataları bir daha tekrarlamayarak bunu takip etmek iyi bir başlangıç olacaktır."

"Annen beni affedebilir mi bilmiyorum," dedi.

"Ben de bilmiyorum. Ama bunu öğrenmenin tek yolu evlendiğini sandığı adam olmaya başlamak."

"Yolda nasıl bu kadar kayboldum bilmiyorum." Omuz silkti.

"Kaybolmuş olmanız evinizin yolunu bulamayacağınız anlamına gelmez. Umarım yapman gereken işi yaparsın. Çünkü babamı özlüyorum." Parmak uçlarımda yükseldim ve onu yanağından öptüm.

Bugünlük bu kadar yeter.

Önümüzde uzun bir yol vardı ve oraya varacağımızdan emin değildim ama varacağımızı umuyordum.

Romeo'nun yanına döndüğümde River telefonla konuşuyordu ve herkes sessiz bir şekilde onu izliyordu. Erkek arkadaşına meraklı bir bakış attım ve o da kolunu omzuma doladı.

River aramayı sonlandırdı ve içkisine uzanarak uzun bir yudum aldı. "Lionel felç geçirdi."

"Ne oldu lan?" Kingston öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

River elini yüzünde gezdirdi. "Bilmiyorum. Arayan Doreen'di. Görünüşe göre olay barda olmuş.

parti için buradayım."

"O kadar yaşlı değil. Nasıl felç geçirdi?" Romeo sordu.

River hepimize tek tek baktı ve sonra boğazını temizledi. "Kendisinden çok daha genç bir kadınla çıkıyor."

"Ve biz de onu mu suçluyoruz?" Hayes sordu.

"*Güneydeki* bazı sorunlarına yardımcı olması için aldığı çift doz ilacın yanı sıra bir ton takviyeyi de suçluyoruz."

"Tanrım. İyi bir aşkın beni öldürebileceğini hiç bilmezdim." Kingston titredi.

"Ölmüyor. İyileşecek. Ama bir süre hastanede kalacak ve ardından fizik tedaviye ihtiyacı olacak. Birkaç ay ayağa kalkamayacak ve hareket edemeyecek."

"Yardım etmek için ne yapabiliriz?" Ben sordum. "Buradan ayrılıp hastaneye mi gidelim?"

"Yarına kadar ziyaretçi yok. Böylece vardiya yapabiliriz. Bara ne olacak bilmiyorum. Doreen Ruby'yi aradığını söyledi. Lionel ayağa kalkana kadar onun gelip barı işletebileceğini umuyorlar." Lionel'in kızı Ruby son birkaç yıldır Magnolia Falls'ta yaşamıyordu ama Lionel'le her zaman yakın olmuşlardı ve fırsat buldukça ziyarete geliyordu.

"Vay canına. Ruby Rose şampiyonu yenen tek kişi değil mi?" Kingston, Romeo'ya kaşlarını sallarken bir kahkaha attı.

"Kızın kötü bir sol kroşesi vardı. Ve ben de bir kıza karşılık verecek değildim," dedi yüzünde hınzır bir sırıtışla.

"Evet, biz gençken biraz korkutucuydu. O zamanlar hepimizden nefret ederdi. Öfkeli küçük bir şeytandı. Ama babasını seviyor, hakkını vermeliyim." River başını salladı.

"Birinin o barı işletmesi gerekiyor, yoksa çabucak batacak." Hayes bira şişesinden uzun bir yudum aldı.

"Sanırım eve gelecek," dedim ve herkes dönüp bana baktı. "Evet. Ruby'yi tanıyorum. Ahırımızda benimle birlikte ata binerdi. Babasının barının batmasına izin vermez."

Romeo başını salladı. "Geri dönmezse bir yolunu buluruz. Gerekirse bir araya gelip onun için bir şeyler yapabiliriz."

"Anlaştık." River ayağa kalktı, üzgün olduğu her halinden belliydi. O ve Lionel yakındılar.

Adamların hepsi bir içki daha almak için bara gitti ve Romeo beni ayağa kaldırdı. "Suyun kenarına inmek ister misin?"

Babanla konuşur musun?"

"Elbette." Elini tuttum ve sahile doğru yürüdük. Su kıyıya vuruyordu ve beni oturmam için aşağı çekmeden önce ceketini çıkarıp yanına koydu.

"İyiymiş. Ona daha fazla özre ihtiyacım olmadığını, eyleme ihtiyacım olduğunu söyledim. Ve artık hayatımda olduğunu açıkça belirttim. Sen benim geleceğimsin. Eğer bunu kabullenemiyorsa, burada ona yer yok demektir."

"Bunu benim için yapmana gerek yok bebeğim." Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve kulaklarımın arkasına sıkıştırdı.

"Evet, isterim. Sen de benim için aynısını yapardın. Biz bir takımız, değil mi?"

"Tanıdığım en iyi takım." Sırıttı ve beni ayağa kaldırarak suya doğru yürümeye başladı. "Her gün bu sesle uyanmak için sabırsızlanıyorum. Kıyıya sıçrayan suyun sesine."

"Biliyorum," dedim uzun elbisemi kaldırıp ayaklarımı suya sokarken. Bu gece hava muhteşemdi. "Güne başlamak için güzel bir yol olacak."

Beni daha yakına çekti ve bana baktı. "Güne başlamanın en iyi yolu başımı kalçalarının arasına gömmek ve dudaklarında isminin yazılı olması. Ama arka planda su kıyıya vuruyorsa, şikayet etmem."

Ellerimi yontulmuş karnında gezdirebilmek için gömleğinin düğmelerini açtım.

"Çok pis bir ağzın var, Romeo Knight." "Ve sen buna bayılıyorsun." Sırıttı.

"Evet. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Ben şanslı olanım. Bana sahip olacağımı hiç düşünmediğim bir şey verdin." "Neymiş o?" Alnını benimkine yaslariken sordum. "Ne?" diye sordum.

Güneş batmak üzereydi ve gökyüzünde pembeler ve turuncular birbirine karışmıştı.

"Sonsuza dek sürecek türden bir aşk. Bir kez sahip olduğunuzda onsuz yaşayamayacağınız türden bir aşk."

Çenesine uzanıp dudaklarını kendime yaklaştıırken gözlerimin dolduğunu hissedebiliyordum.

"Görünüşe göre ikimiz de uzun vadeli bir oyun oynuyoruz. Sonsuza kadar güzel bir anlamı var." Dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Seni seviyorum."

"Seni sevmek yeterli gelmiyor," diye fısıldadı ağzıma. "Ama yaşlanıp saçlarımız ağarana kadar sana bunu söylemeye devam edeceğim."

Ve ağzı benimkine çarptı.

O zaman farkında değildim belki ama sonsuzluk onun kafeme geldiği gün başladı.

Ve o zamandan beri her gün bunu yaşıyordum. Son

Magnolia Falls'taki tüm favorilerinizi içeren özel bir bonus sahneyi BURADAN okuyun: [BONUS SAHNE](#)

River'ın sert ve hızlı kahramanına aşık olduğunu görmek istiyorsanız, Vahşi Nehir için BURADAN ön sipariş verebilirsiniz: [VAHŞİ NEHİR](#)

Romeo'nun ağabeyi ve yengesi Lincoln ve Brinkley ile onları Loving Romeo'da görmeden önce tanışmış mıydınız? Eğer onların hikayesini okumadıysanız, düşman aşıklar, spor romantizmi, Kıyıda, BURADAN Cottonwood Cove'a gidebilirsiniz: [KIYIDA](#)

OceanofPDF.com

acknowledgments

Greg, Chase & Hannah... Beni desteklediğiniz ve her adımında yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Yaptığım her şey için benim sebebimsiniz. Sizi sonsuz seviyorum!

Willow, hayatımda olduğun için sana ne kadar minnettar olduğumu anlatmaya kelimeler yetmez. Sonsuza dek Thelma ve Louise. Sensiz kaybolurdum. Seni çok seviyorum!

Catherine, arkadaşlığın ve tüm desteğin için teşekkür ederim! Bu yolculukta seninle birlikte olduğum için çok minnettarım, tatlı dostum. Seni sonsuza dek seviyorum!

Kandi, dünyam seninle çok daha güzel bir yer! Sohbetlerimizi çok seviyorum ve SENİN için çok minnettarım! Seni sonsuza kadar seviyorum!

Elizabeth O'Roark, seni seviyorum. Sözlerini seviyorum. Arkadaşlığınız için sonsuz minnettarım!

Pathi, arkadaşlığın ve tüm destek ve teşviklerin için çok minnettarım! Siz olmasaydınız kaybolurdum! Bana inandığın için teşekkür ederim! Seni çok seviyorum!

Nat, sen olmasan kendimi çok kötü hissederdim. Köşemde olduğun için çok minnettarım ve işlerin bu kadar sorunsuz yürümesini sağladığın için müteşekkirim. Yaptığın her şey için teşekkür ederim. Seni sonsuza dek seviyorum!

Nina, beni desteklediğin ve en çılgın hayallerimi gerçekleştirmeye çalıştığın için teşekkür ederim. Arkadaşlığın benim için dünyalara bedel. Seni sonsuza dek seviyorum!

Kim Cermak, her şeyi bir arada tuttuğun için teşekkür ederim. Çok sabırlı ve nazıksınız ve hayatımı çok kolaylaştırıyorsunuz. Sana kesinlikle tapıyorum ve senin için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Christine Miller, Kelley Beckham, Sarah Norris, Valentine Grinstead, Amy Dindia ve Ratula Roy, SİZLERE sonsuz minnettarım!

Meagan Reynoso, Beta okuduğunuz ve beni desteklemek için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel! Sizi çok seviyorum!

Logan Chisolm, size kesinlikle bayılıyorum ve desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Doo, Abi, Meagan, Annette, Jennifer, Pathi, Natalie, Caroline ve Diana, şimdiye kadarki EN İYİ beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim! Geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel. Size çok minnettarım!!!

Sözlerimi cilalanmış son bir kitaba dönüştüren tüm yetenekli, harika insanlara, size sonsuz minnettarım! Sue Grimshaw (Edits by Sue), Hang Le Design, Sarah Sentz (Enchanted Romance Design), Emily Wittig Designs, Christine Estevez, Ellie McLove (My Brothers Editor), Jaime Ryter (The Ryters Proof), Julie Deaton (Deaton Author Services) ve inanılmaz yetenekli Madison Maltby, bu kadar teşvik edici ve destekleyici olduğunuz için teşekkür ederim!

Crystal Eacker, Sesli beta dinleme/okuma becerileriniz için teşekkür ederim! Sana kesinlikle bayılıyorum!

Jennifer, sonsuz bir destek sistemi olduğun için teşekkür ederim. Facebook grubunu yönettiğin, yayınladığın, incelediğin ve her yayın için ne gerekiyorsa yaptığın için. Arkadaşlığınız benim için dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Paige, sohbetlerimizi seviyorum... kitaplardan ev dekorasyonuna, çocuklara, hayata ve meşhur elfin ziyaretlerine kadar, günlerimi çok daha parlak hale getiriyorsun. Seni çok seviyorum!

Rachel Parker, arkadaşlığın için sonsuz minnettarım! Sonsuza dek iyi şans tılsımım! Seni seviyorum!

Megan Galt, her zaman en güzel tasarımlarla geldiğiniz için teşekkür ederim! Sana çok minnettarım!

Amy, Rebecca, Monica, Jessica, Sammi ve Marni, desteğiniz ve dostluğunuz için çok minnettarım! Koştuğunuz, beni zorladığınız ve bu yolculukta desteklediğiniz için teşekkürler. Sizi seviyorum!

Gianna Rose, Stephanie Hubenak, Sarah Sentz, Ashley Anastasio, Kayla Compton, Tiara Cobillas, Tori Ann Harris ve Erin O'Donnell, dostluğunuz ve desteğiniz için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Anne, en büyük amigom olduğun ve yazdığım her şeyi okuduğun için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Baba, sen gerçekten hayallerimin peşinden koşmamın sebebisin! Bana asla vazgeçmemeyi öğrettiğin için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Sandy, bu yolculuk boyunca beni okuduğun ve desteklediğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

JKL WILLOWS'a... Desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için size sonsuza dek minnettarım, tatlı dostlarım!!! Sizi seviyorum!

Gönderen, paylaşan ve beni destekleyen tüm blog yazarlarına, bookstagrammer'lara ve ARC okuyucularına... Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Yaptığınız grafikleri ve paylaştığınız muhteşem gönderileri görmeyi seviyorum. Desteğiniz için sonsuza dek minnettarım!

Kitaplarımı almak için zaman ayıran ve kelimelerime bir şans veren tüm okuyuculara... Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olduğunuz için TEşEKKüR EDERİM!!!

OceanofPDF.com

keep up on new releases

[Linktree Haber](#)
[Bülteni](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

other books by laura pavlov

Manolya Şelalesi Serisi

[Romeo'yu](#)
[Sevmek Vahşi](#)
[Nehir Yasak](#)
[Kral Dayak](#)
[Yiyen Kalp](#)
[Hayes'i Bulmak](#)

Cottonwood Cove Serisi

[Gelgitin İçinde](#)
[Yıldızların](#)
[Altında Kıyıda](#)
[Gün Batımından Önce](#)
[Fırtınadan Sonra](#)

Bal Dağı Serisi

[Hep Benim Hep](#)
[Benim](#)
[Make You Mine](#)
[Simply Mine](#)
[Only Mine](#)

Willow Springs Serisi

[Yıpranmış](#)
[Karışık](#)
[Büyülenmiş](#)
[Mühürlenmiş](#)
[Sahiplenilmiş](#)

Montgomery Kardeşler Serisi

[Miras Barış](#)
[Muhafızı](#)

[Asi](#)

Seni Daha Çok Seviyorum Rock Yıldızı Romantizmi

[Daha Fazla](#)

[Yeşim Daha](#)

[Fazla Siz Daha](#)

[Fazla Biz](#)

Shine Tasarım Serisi Güzel

[Hasarlı Güzel Kusurlu](#)

Willow Aster ile G.D. Taylors Serisi

[Evli ya da Canlı Aranıyor](#)

[Cesur ve Dik Kafalı Bir Başka Anaç](#)

[Ağlama Dökülen MILF](#)

[Hayırseverlerle](#)

[Arkadaşlar](#)

[OceanofPDF.com](#)

follow me

[Web sitesi](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Pav-Love'un Okurları](#)

[Amazon](#)

[BookBub](#)

[TikTok](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.